கடவுள்துணை.

சதகத்திரட்டு.

இதில்

ஏழுசதகங்கள்

அடங்கியுள்ளன.

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

விலை அணா 9.

இதிலடங்கிய சதகங்கள்.

உ

சிவமயம்.

அம்பலவாணக் கவிராயரவர்கள்

பாடிய

சதுரகிரி

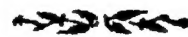
அறப்பளீசுரசதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சிபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903.

உ

சிவமயம்.

அறப்பளீசுரசதகம்.

காப்பு.

வெண்பா.

உம்பர்கோ னெப்பெருமா ளோங்கறப்ப ளீசுரன்மேற்
பைம்பொருள்சே ருஞ்சதகம் பாடவே—அம்புவியோர்
ஆக்குந் துதிக்கையுளா னன்புடையார்க் கின்பருளிக்
காக்குந் துதிக்கையுளான் காப்பு.

உயர் பிறப்பு.

கடலுலகில் வாழுமுயி ரெழுபிறப் பினுண்மிக்க
காட்சிபெறு நரசென்ம மாய்க்
கருதப் பிறத்தலரி ததினுமுயர் சாதியிற்
கற்புவழி வருதலரிது
வடிவமுட னவயவங் குறைபாது பிழையாது
வருதலது தனினு மரிது
வந்தாலு மிதுபுண்ய மிதுபாவ மென்றெண்ணி
மாகில்வழி நிற்ற லரிது
கொடியதன வாசை லரிததி னிரக்கமுள
நெஞ்சினோ ரதை லரிது
நேசமுட னுன்பதத் தன்பனுய் வருதலிந்
நீணிலத் ததினு மரிதாம்
அடியவர்க் கமுதமே மோனமுபூ பதிபெற்ற
வதிபனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (க)

மனையாட்டி சிறப்பு.

கணவனுக் கினியளாய் ம்ருதுபாஷி யாய்மிக்க
கமலைநிக ரூப வதியாய்க்
காய்சின மிலாளுமாய் நோய்பழி யிலாதகேதார்
கால்வழியில் வந்த வளுமாய்
மணமிக்க நாணமட மச்சம் பயிர்ப்பென்ன
வருமினிய மார்க்க வதியாய்
மாமிமா ர்க்கிதஞ் செய்பவளு மாய்வாசல்
வருவிருந் தோம்பு பவளாய்
இணையின் மகிழ் நன்சொல்வழி நிற்பவளு மாய்வந்தி
யென்பெய ரிலாத வளுமா
யிரதியென வேலைல புரிபவளு மாய்ப்பிறர்த
மில்வழி செலாத வளுமாய்
அணியிழை யொருத்தியுண் டாயினவள் கற்புடைய
ளாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உ)

நன்மக்கட் பேறு.

தங்குலம் விளங்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு
தருமங்கள் செய்து வரலுந்
தன்மயிகு தானங்கள் செய்தலுங் கனயோக
சாதக னெனப் படுதலும்
மங்குத லிலாததன் றந்தைதாய் குருமொழி
மறாதுவழி பாடு செயலும்
வழிவழி வருந்தமது தேவதா பத்திபுரி
மார்க்கமுந் தீர்க்கா யுளும்
இங்கித குணங்களும் வித்தையும் புத்தியு
மீகையுஞ் சன்மார்க் கமு

மிவையெலா முடையவன் புதல்வனு மவனை யே
யின்றவன் புண்யவானும்
அங்கச விரோதியே சோதியே நீதிமே
ரரசனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩)

சகோதர ரொருமை.

கூடப் பிறந்தவர்க் கெய்துதுயர் தமதுதுயர்
கொள்சுகந் தஞ்சுக மெனக்
கொண்டிதாந் தேடுபொரு ளவர்தேடு பொருளவர்
கொள் கோதில்புகழ் தம்புக ழெனத்
தேடுற்ற வவர்நிந்தை தந்நிந்தை தந்தவர
திதிலவர் தவமா மெனச்
சிவனுடன் றுடலவே றிவர்க்கென்ன வைங்கலைச்
சிறரவ மணிவாய் தொறும்
கூடுற்ற விரையெடுத் தோருட னிறைத்திடுங்
கொள்கைபோற் பிரி வின்றியே
கூடிவாழ் பவர்தம்மை யேசகோ தரரெனக்
கூறுவது வே தருமமாம்
அடிச் சிவந்தசெந் தாமரைப் பாதனே
யுண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௪)

சந்ததி வியல்பு.

வேதாந்த சித்தாந்த வழிதெரிந் தாசார
விவரவிஞ் ஞான பூர்ண
வித்யா விசேஷசற் குணசத்ய சம்பன்ன
வீரவைராக்ய முக்ய

சாதா ரணப்பிரிய யோகமார்க் காதிக்ய
சமாதி நிஷ்டானு பவரராய்ச்
சட்சமய நிலைமையும் பரமந்த்ர பரதந்த்ர
தருமமும் பர சமயமும்
நீதியி னுணர்ந்துதத் துவமார்க்க ராய்ப்பிரம
நிலைகண்டு பாச மிலராய்
நித்திய னந்தசை தன்யரா யாசையறு
நெறியுளோர் சற் குரவராம்
ஆதார மாயுயிர்க் குயிராகி யெவையுமா
மமலவொ தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫)

நன்மாணாக்க ரியல்பு.

வைதாலு மோர்கொடுமை செய்தாலு மோசீறி
மாறு திகழ்ந்தாலு மோ
மனதுசற் றுகிலுங் கோணாது நாணாது
மாதா பிதா வெனக்குப்
பொய்யாம னீயென்று கனிவொடும் பணிவிடை
புரிந்துபொரு ளுட லாவியும்
புனிதவுன் றனதெனத் தத்தஞ்செய் திரவுபகல்
போற்றி மலரடியில் வீழ்ந்து
மெய்யாக வேபரவி யுபதேச மதுபெற
விரும்புவோர் சற் சீடராம்
வினைவே ரறும்படி யவர்க்கருள்செய் திடுவதே
மிக்க தேசிகரது கடன்
ஐயா புரம்பொடி படச்செய்த செம்மலே
யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬)

பொருள் செயல் வகை.

புண்ணிய வசத்தினாற் செல்வமது வரவேண்டும்
பொருளை ரட்சிக்க வேண்டும்
புத்தியுட னதுவொன்று நூறாக வேசெய்து
போதவும் வளர்க்க வேண்டும்
உண்ணவேண் டியபின்பு நல்லவஸ்த் ராபரண
முடலிற் றரிக்கவேண்டு
முற்றபெரி யோர்கவிஞர் தமரா துலர்க்குதவி
யோங்குபுகழ் தேட வேண்டும்
மண்ணிலவெகு தருமங்கள் செயவேண்டு முயர்மோ
க்ஷ வழிதேட வேண்டு மன்றி
வழிநிற் புதைத்துவைத் தீபாத பேர்களை
மார்க்க மறியாக் குருடராம்
அண்ணலே கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரு
மழகனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எ)

தீவழி விலக்கு.

வஞ்சகர் தமைக்கூடி மருவொணா தன்பிலார்
வாசலிற் செல்லொ ணாது
வாதேவ ரிடத்திலும் புரியொணா தறிவிலா
மடையர்முன் னிற்கொ ணாது
கொஞ்சமே னுந்தீது செய்யொணா தொருவர்மேற்
குற்றஞ்சொ லொண்ணா தயற்
கோதையர்க ளோடுபரி காசஞ்செ யொண்ணாது
கோளுரைகள் பேசொ ணாது
நஞ்சுதரு மரமேனும் பழகொணா திருள்வழி
நடந்துதனி யேகொ ணாது

நதிபெருக் காகினதி னீஞ்சல்செய் யொண்ணாது
நல்வழி மறக்கொணாது
அஞ்சாம லரசர்முன் பேசொணா திவைபெலா
மறியுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ)

ஒன்றற்கொன் றழகுசெய்வன.

வாழ்புனை தனக்கழகு குலமங்கை குலமங்கை
வாழ்வினுக் கழகு சிறுவர்
வளர்சிறுவ ருக்கழகு கல்விகல் விக்கழகு
மாநிலந் துதிசெய் குணமாம்
சூழ்குண மதற்கழகு பேரறிவு பேரறிவு
தோன்றிடி லதற் கழகுதான்
றூயசவ மேன்மையுப காரம்விர தம்பொறுமை
சொல்லரிய பெரியோர் களைத்
தாழ்தல்பணி விடைபுரிதல் சீலநே சங்கருணை
சாற்றுமிவை யாமென்பர் காண்
செளரிமல ரோனமரர் முனிவர்முச் சுடரெலாஞ்
சரணமெமை ரட்சி யெனவே
ஆழ்கட லுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே
யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூ)

ஒன்றில்லாமையாற் பயன்படாதவை.

கோவிலில் லாதவூர் காசியில் லாமுகங்
கொழுநனில் லாத மடவார்
குணமதில் லாவித்தை மணமதில் லாதமலர்
குஞ்சர மிலாத சேனை

காவலில் லாதபயிர் பாலரில் லாதமனை
கதிர்மதி யிலாத வானங்
கவிஞரில் லாதசபை சுதிலயை யிலாதபண்
காவல ரிலாத தேசம்
ஈவதில் லாததன நியமமில் லாதசெய
மிசைலவண மில்லாத வூ
ணிச்சையில் லாதபெண் போகநல மிவைதம்மி
னேதுபல னுண்டு கண்டாய்
ஆவியனை யாட்கிடந் தந்தவா கற்பதரு
வாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௧0)

ஒன்றற்கொன்று தகாதசேர்க்கை.

பூரதமை யில்லாத லோபிய ரிடத்திலே
பொருளை யருளிச் செய்தனை
புண்ணியஞ் செய்கின்ற சற்சன ரிடத்திலே
பொல்லாத மிடி வைத்தனை
நீதியக ன முடக் கருந்ததி யெனத்தக்க
நெறி மாதரைத் தந்தனை
நிதானமுள வுத்தமர்க் கிங்கித மிலாதகொடு
நீலியைச் சேர் வித்தனை
சாதியி லுயர்ந்தபே ரீனர்பின் னேசென்று
தாழ்ந்து பரவச் செய்தனை
தமிழருமை யறியாத புல்லர்மேற் கவிவாணர்
தாமபாட வே செய்தனை
ஆசர விலாமலிப் படிசெய்த தென் சொலா
யடலமை தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௧௧)

துணக்கேட ரியல்பு.

மாறுத கலைகற்று நிலைபெற்ற சபையிலே
வாயிலா தவனொரு பதர்
வாள்பிடித் தெதிரிவரி னோடிப் பதுங்கிடு
மனக்கோழை தானொரு பதர்
ஏறு வழக்குரைத் தனைவருஞ் சீசியென்
றிகழநிற் பானொரு பத
ரில்லாள் புறஞ்செலச் சம்மதித் தவளோ
டிணங்கி வாழ்பவ னொருபதர்
வேறொருவர் மெச்சாது தன்னையே தான்மெச்சி
வீண்பேசு வானொரு பதர்
வேசையர்க ளாசைகொண் டுள்ளளவு மனையாளை
விட்டுவிடு வானொரு பதர்
ஆறுத துயரையு மிடியையுந் தீர்த்தருள்செ
யமலவெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருமதும கிரிவள
ரறப்பளீசுர தேவனே. (கஉ)

சேயந்நக்சவை.

வாலிபந் தனில்வித்தை சற்கவேண் டுங்கற்ற
வழியிலே நிற்கவேண்டும்
வளைகட லிரிந்துபொரு டேடவேண் டுந்தேடி
வளரறஞ் செய்ய வேண்டும்
சீலமுடை யோர்களைச் சேரவேண் டும்பிரிதல்
செய்யா திருக்க வேண்டுஞ்
செந்தமிழ்ப் பாடல்பல கொள்ளவேண் டுங்கொண்டு
தியாகங் கொடுக்க வேண்டும்
ஞாலமிசை பல்தரும நாட்டவேண் டும்நாட்டி
நன்றாய் நடத்தவேண்டும்

நம்பனிணை யடிபூசை பண்ணவேண் டும்பண்ணி
னுமிகு பத்தி வேண்டும்
ஆலமமர் கண்டனே பூதியணி முண்டனே
யனகவெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே (கரு)

மேன்மே லுயர்ச்சி.

தன்மட்டி லிரவாது சீவனஞ் செய்பவன்
சாமர்த்திய முள புருடனுஞ்
சந்ததம் பதின்மரைக் காப்பாற்று வோன்மிக்க
தரணிபுகழ் தரு தேவனும்
பொன்மட்டி லாமலீ ரொருநூறு பேரைப்
புரப்பவன் பொருவி லிந்த்ரன்
புவிமீதி லாயிரம் பேர்தமைக் காப்பாற்று
புண்ய வானே பிரமனும்
நன்மைதரு பதினா யிரம்பேர் தமைக்காத்து
ரட்சிப்ப வன் செங்கண்மா
லுமிவன் மேலதிக மாகவெகு பேர்க்குதவு
நரனே மகாதேவனும்
அன்மட்டு வார்குழலி பாகனே யேகனே
யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கச)

செயற்கருஞ் செயல்.

நீர்மே னடக்கலா மெட்டியுந் தின்னலா
நெருப்பை நீர்போற் செய்யலாம்
நெடியபெரு வேங்கையைக் கட்டியே தழுவலா
நீளரவி னைப்பூண லாம்

மீது மணலைச் சமைக்கலாஞ் சேற்றெனப்
பட்ச முடனே யுண்ணலாம்
ணமொடு குண்டுவில கச்செய்ய லாமரப்
பாவை பேசப் பண்ணலாம்
மவு காடியுங் கடையுற்று வெண்ணெயு
மெடுக்கலாம் புத்திசற்று
ல்லாத மூடர்த மனத்தைத் திருப்பவே
யெவருக்கு முடியாது காண்
பவு கொன்றைபுனை வேணியா சுரர்பரவு
மமலனே யருமை மதவே
னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீசுர தேவனே. (௧௪)

உத்தமராவோர்.

ய்நன்றி மறவாத பேர்களு மொருவர்செய்
தீமையை மறந்த பேருந
ரவிபந் தாவரினு மொருவர்மனை யாட்டிமேற்
சித்தம் வையாத பேரும்
கண் டெடுத்தபொருள் கொண்டுபோய்ப் பொரு
ளாளர் கையிற் கொடுத்த பேருங்
சினிபி லொருவர்செய் தருமங் கெடாதபடி
காத்தருள்செய் கின்ற பேரும்
ப்பொன்று நிதிகோடி வரினும் வழக்கழிவு
புகலாத நிலைகொள் பேரும்
வீமீது தலைபோகு மென்னினுங் கனவிலும்
பொய்மை யுரையாத பேரும்
விங் கிவரெலாஞ் சற்புருட ரென்றுலகி
லகமகிழ்வ ரருமை மதவே
னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீசுர தேவனே. (௧௫)

இதுவுமது.

அடைக்கல மெனத்தேடி வருவோர் தமைக்காக்கு
மவனே மகா புருடனா
மஞ்சாம லெதுவரினு மெதுபோகி னுஞ்சித்த
மசைவிலான் மகா தீரனும்
கொடுத்தொன்று சொன்னசொற் றப்பாது செய்கின்ற
தோன்றலே மகா ராஜனாந்
தூறிக் கலைக்கின்ற பேர்வார்த்தை கேளாத
துரையே மகா மேருவாம்
படுக்கின்ற பேர்க்குவரு மிடர்தீர்த் திரட்சிக்கு
மவனே மகா த்யாகியா
மவரவர் தராதர மறிந்துமரி யாதைசெயு
மவனே மகா வசிதனும்
முடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனே லோலனே
யமலனே யருமை மதவே
வாறுதினமு மனதினிலே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கச)

ஒன்றிலொன் றில்லாமை.

ரமிக்கு முறையில்லை வேசைக்கு நாணில்லை
கபவர்க்கு மேன்மை யில்லை
கன்னமிடு கள்வருக் கிருளில்லை விபசார
கன்னியர்க் காணை யில்லை
மெனு மயக்கறுத் தோங்குபெரி யோர்க்குவரு
ஜாதிகுல மென்ப தில்லை
தாக்ஷிணிய முடையபேர்க் கிகலில்லை யெங்குமொரு
சார்பிலார்க் கிடம தில்லை
பிக்கு ளீயாத லோபர்க்கு வளமான
புகழென்ப தென்று மில்லை

புலையர்க்கு நிசமில்லை கைப்பொரு ளிலாதவோர்
புருடருக் கொன்று மில்லை
யாமினி தனக்குநிகர் கந்தரத் திறைவனை
யன்புடைய வருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கஅ)

யாக்கைநிலையாமை முதலியனவ.

காயமொரு புற்புதம் வாழ்வுமலை சூழ்தருங்
காட்டி லாற்றின் பெருக்காங்
கருணைதரு புதல்வர்கிளை மனைமனைவி யிவையெலாங்
கானல் காட்டும் ப்ரவாகம்
மேயபுஜ பலவலுமை யிளமையழ கிவையெலாம்
வெயின மஞ்ச ளுயிர் தானுமே
வெட்டவெளி தனில்வைத்த தீபமென வேகருதி
வீண்பொழுது போக்காமலே
நேயமுட னேதெளிந் தன்பொடுன் பாதத்தி
னினைவுவைத் திரு போதினு
நீர்கொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண் டர்ச்சிக்க
நிமலனே யருள் புரிகுவாய்
ஆயுமறி வாளர்பணி பாதனே போதனே
யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கக)

திருமங்கை யிருப்பிடம்.

நற்பரி முகத்திலே மன்னவ ரிடத்திலே
நாகரிகர் மாமனையிலே
நளினமலர் தன்னிலே கூவிளந் தருவிலே
நறைகொண்ட பைந் துளவிலே

கற்புடையர் வடிவிலே சுடவிலே கொடியிலே
    கல்யாண வாயி றனிலே
  கடிநக ரிடத்திலே நற்செங்நெல் விளைவிலே
    கதிர்பெறு விளக் கதனிலே
பொற்புடைய சங்கிலே மிக்கோர்கள் வாக்கிலே
    பொய்யாத பேர் பாலிலே
  பூந்தடந் தனனிலே பாற்குடத் திடையிலே
    போதகத் தின் சிரசிலே
அற்பெருங் கோதையலர் மங்கைவா ழிடமென்ப
    ரண்ணலெம தருமை மதவே
  ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
    ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உ0)

மூதேவி யிருப்பிடம்.

மிதமின்றி யன்னம் புசிப்போ ரிடத்திலு
    மிகுபாஷை யோரிடத்தும்
  மெய்யொன் றிலாமலே பொய்பேசி பேதிரியு
    மிக்க பாதக ரிடத்தும்
கதியொன்று மிலர்போல மலினங் கொளும்பழைய
    கந்தை யணிவோ ரிடத்துங்
  கடிநா பெனசசீறி யெவரையுஞ் சேர்க்காத
    கன்னிவாழ் மனை யகத்தும்
ததிசேர் கடத்திலுங் கர்த்தபத் திடையிலுஞ்
    சார்ந்த வாட்டின் றிரளிலுஞ்
  சாம்பிணமுகத்திலு மிவையெலாங் கவலைபுரி
    தௌவைவா ழிட மென்பர்காண்
அதிரூப மலைமங்கை நேசனே மோழைதரு
    மழகனெம தருமை மதவே
  ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
    ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உக)

துறைநல மிரண்டினும் பயன்படாமை.

குணமற்ற பேய்முருங் கைத்தழை தழைத்தென்ன
குட்டநோய் கொண்டு மென்ன
குரைக்கின்ற நாய்மடி சுரந்தென்ன சுரவாது
கொஞ்சமாய்ப் போகி லென்ன
மணமற்ற செம்முருக் கதுபூத் தலர்ந்தென்ன
மலராது போகி லென்ன
மதுரமில் லாவுவர்க் கடனீர் கறுத்தென்ன
மாவெண்மை யாகி லென்ன
உணவறற பேய்ச்சுரை படர்ந்தென்ன படரா
துலர்ந்துதான் போகிலென்ன
வுதவாத பேர்க்குவெகு வாழ்வுவந் தாலென்ன
வோங்கு மிடிவரி லென்னகாண்
அணிபுற்ற பைங்கொன்றை மாலிகா பரணனே
யாதியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௨௨)

குறைவுற்றுங் குணங்கெடாமை.

தறிபட்ட சந்தனக் கட்டைபழு தாயினுஞ்
சார்மணம் பழு தாகுமோ
தக்கபால் சுவறிடக் காய்ச்சினு மதுகொண்டு
சார மதுரங் குறையுமோ
நிறைபட்ட கதிர்மணி யழுக்கடைந் தாலுமதி
னீள்குண மழுங்கி விடுமோ
நெருப்பிடை யுருக்கினு மடிக்கினுந் தங்கத்தி
னிறையு மாற்றுக் குறையுமோ
கறைபட்ட பைம்புயன் மறைத்தாலு மதுகொண்டு
கதிர்மதி கனம் போகுமோ

கற்றபெரி யோர்பகைமை யற்பரறி விலரேனுங்
காசினி தனிற் போகுமோ
அறிவுற்ற பேரைவிட் டகலாத மூர்த்தியே
யைபனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உ௩)

இருந் துதவிசெய்வ திதுவெனல்.

வானவர் பிதிர்க்கண்முச் சுடர்மூவர் கோள்கட்கும்
வாழ்வுதரு முதவி புவனம்
வளமிக்க புவனந் தனக்குமேன் மேலுதவி
வாழ்வுபெற் றிடு மன்னராம்
தேனமர் நறுந்தொடையல் புனைமன்ன வர்க்குதவி
சேரநதகுடி படை வர்க்கமாரு
சேர்குடி படைக்குதவி விளைபயிர் பயிர்க்குதவி
சீர்பெற வழங்கு மழையாம்
மேனியிர் மழைக்குதவி மடமாதர் கற்பொன்று
வேந்தர்தந் நீதி யொன்று
வேதிய ரொழுக்கமொன் றிமமூன்று மேயென்று
மிக்கபெரி யோருரை செய்வார்
ஆனமர் நெடுங்கொடி யுயர்த்தவெம் மிறைவனே
யதிபனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உ௪)

இதனைக்கண்டு மகிழ்வ திதுவெனல்.

தந்தைதாய் மலர்முகங் கண்டுபின் மூளிப்ப
தவர்தந்த சந்ததிய தாஞ்
சந்திரோ தயங்கண்டு பூரிப்ப துயர்வாவி
தங்குபைங் குமுத மலராம்

திமகிழ் வாயிரவி வருதல்கண் டகமகிழ்வ
பொங்கு தாமரை மலர்களாம்
போதவும் புயல்கண்டு கண்களித் தோடம்
புரிவது மயூர வினமாம்
ந்தைமகிழ் வாயுதவு தாதா வினைக்கண்டு
சீர்பெறுவ திரவலர் குழாங்
திகழ்நீதி மன்னரைக் கண்டுகளி கூர்வதிச்
செகமேலா மென்பர் கண்டாய்
அந்தியம் வானனைய செஞ்சடா டவியனே
யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உரு)

அதுவது வர்காமை.

உள்ளன் பிலாதபேர் தித்திக்க வேபேசி
யுறவாடு முறவு முறவோ
வுபசரித் தன்புடன் பரிமா றிடாதசோ
றுண்டவர்க் கன்ன மாமோ
கள்ளா திருந்துகொண் டொருவர்போய்ப் பார்த்துவரு
தக்கபயிர் பயிராகு மோ
தளகர்த்த னொருவனில் லாமன்முன் சென்றிடுந்
தானையுந் தானை யாமோ
விள்ளாத போகமில் லாதபெண் மேல்வரு
விருப்பமும் விருப்ப மாமோ
வெகுகடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சீவனமு
மிக்கசீ வனமாகு மோ
அள்ளா திருங்கருணை யாளனே தேவர்தொழு
மாதியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உசா)

நற்குணங்களுக் கிடமாகாதவர்.

வெறிகொண்ட மற்கடம் பேய்கொண்டு கள்ளுண்டு
வெங்காஞ் சொறிப் புதவிலே
வீழ்ந்துதேள் கொட்டிடச் சன்மார்க்க மெள்ளளவு
மேவுமோ மேவாது போல்
நறைகின்ற புத்தியா பதிலற்ப சாதியாய்க்
கூடவே யிளமை யுண்டாய்க்
கொஞ்சமா மதிகார முங்கிடைத் தான்மிக்க
குவலயந் தனி லவர்க்கு
றைகின்ற பக்தியுஞ் சீலமும் மேன்மையு
நிதானமும் பெரியோர்கண் மே
னேசமு மீகையு மிவையெலாங் கனவிலும்
நினைவிலும் வராது கண்டாய்
புறைசின்ற சுருதியின் பொருளான வள்ளலே
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனநினைவி னருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உஎ)

இருநூ லின்னமுறையாறு மெனல்.

ன்னுன் முடிக்கவொண் ணுதகா ரியம்வந்து
தான்முடிப் போன் றமையனுந்
தன்றலைக் கிடர்வந்த போதுமீட் டுதவுவோன்
றுய்தந்தை யென்ன லாகும்
ன்னுர் செயுங்கொடுமை யான்மெலிவு வந்தபோ
துதவுவோ னிட்ட தெய்வம்
யுத்திபுத் திகள்சொல்லி மேல்வருங் காரிய
முரைப்பவன் குரு வென்னலாம்
நந்நாளும் வருநன்மை தீமைதன தென்னவே
யெண்ணிவரு வோன் பந்துவா

பிருதய மகிழ்ந்துதன் சொற்படி நடக்குமவ
னெவனெனினு மவனே சுதன்
அந்நாளு மும்பணியு மெந்நாளு மேபுணையு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உஅ)

அவரவரிடத்து நடக்குமுறை.

மாதா பிதாவினுக் குள்ளன் புடன்கனிவு
மாருத நல் லொழுக்கம்
மருவுகுரு வானவர்க் கினியவுப சாரமுள
வார்த்தை வழிபா டடக்கம்
காதார் கருங்கண்மனை யாடனைக் கோசயன
காலத்தி னயபாஷணம்
கற்றபெரி யோர்முதியர் வருமாது லர்க்கெலாங்
கருணைசே ரருள் விதானம்
நீதிபெறு மன்னவ ரிடத்ததிக பயவிநய
நெறியுடைய பேர்க் கிங்கிதம்
நேயமுள தமர்தமக் ககமகிழ் வுடன்பரிவு
நேரல ரிடத்தில் வயிரம்
ஆதிமனு நூல்சொலும் வழக்கமிது வாகுமெம
தையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உகூ)

குணத்தைவிட்டுக் குற்றத்தைக் கவர்தல்.

துட்டவிக டக்கவியை யாருமே மெச்சுவார்
சொல்லுநற் கவியை மெச்சார்
துர்ச்சனர்க் ககமகிழ்ந் துபசரிப் பார்வருந்
தூயரைத் தள்ளி விடுவார்

ட்டமுள தெய்வந் தனைக்கரு திடார்கறுப்
பென்னிலோ போய்ப் பணிகுவா
ரீன்றதாய் தந்தையைச் சற்றுமதி யார்வேசை
யென்னிலோ காலில் வீழ்வார்
ட்டலா பங்களுக் குள்ளான பந்துவரி
னன்முக மேவ பேசிடார்
நாளுமொப் பாரியாய் வந்தபுத் துறவுக்கு
நன்மை பலவே செய்குவார்
ட்டதிசை சூழ்புவியி லோங்குகலி மகிமைகா
ணத்தனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௲௦)

துணங்காண்குறி.

ம்பேரோர்க ளென்பதைச் சிலமுட னேசொலுங்
கனவாக்கி னும் காணலாங்
கற்புளா ரென்பதைப் பார்க்கின்ற பார்வையொடு
கானடையி னுங் காணலாம்
ற்பேரோர்க ளென்பதனை பொன்றிலும் வாரா
வடக்கத்தி னு லறியலா
மறமுளோ ரென்பதைப் பூததயை யென்னுகிலை
யதுகண்டு தா னறியலாம்
த்தோங்கு பயிரைக் கிளைத்துவரு துடியினல்
விளையு மென்றே யறியலாம்
வீரமுடை யோரென்ப தோங்கிவரு தைரிய
விசேடத்தி னு லறியலாம்
த்தா குணத்தினற் குலநலந் தெரியலா
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௲௧)

கூடிப் பயன்படல்.

செத்தைபல கூடியொரு கயிறாயி னதுகொண்டு
திண்கரியை யுங் கட்டலாந்
திகழ்ந்தபல துளிகூடி யாறாயின் வாவியொடு
திரளேரி நிறை விக்கலாம்
ஒத்தநுண் பஞ்சுபல சேர்ந்து நூலாயிடி
னுடுத்திடுங் கலை யாக்கலா
யோங்கிவரு கோலுடன சிலையுங் கூடினு
லுபர்கவிகை யாக் கொள்ளலாம்
மற்றுமுயர் தண்டுலத தோடுதவி டுமிகூடின்
மல்குமுளை விளை விக்கலாம்
மனமொத்த நேசமொடு கூடியொரு வாக்கொரு
வர வாழினவெகு வெற்றி பெறலாம
அற்றகணி யைப்பொருத் தரிபிரமர் தேடரிய
வமலனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௨)

அந்தந்த வெற்றியிடம்.

கலைவலா ருக்கதிக சயமதுர வாக்கிலே
காமுகர்க் கதிக சயமோ
கைப்பொருளி லேலவரு மருத்துவர்க் கோசயங்
கைவிசே டந் தன்னிலே
நலமுடைய வேசையர்க் கழகிலே யரசர்க்கு
நாளும் ரண சூரத்திலே
நற்றவர்க் கதிகசய மூலகுபுகழ் பொறையிலே
ஞான வேதியர் தமக்கோ
குலமகிமை தன்னிலே வைசியர்க் கோசயங்
கூழிய துலாக் கோலிலே

குற்றமில் லாதவே ளாளருக் கோசயங்
குறைபாத கொழு முனையிலே
ஓலிலகுதி ரைக்குநடை வேகத்தி லதிகசய
மாமென்ப ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௯௯)

ஒன்றனில்லாமையாற் பாழ்படல்.

ஈய் பூல தாரண மிலாததே வருபூர்ண
சந்த்ரனிகர் முக சூனியஞ்
சற்சன ரிலாததே வெகுசனஞ் சேர்ந்துவாழ்
தரும்பெரிய நகர் சூனியம்
மம்பா டிலாதமன் னவாகள்வந் தாள்வதே
மிக்க தேசச் சூனியம்
மிக்கசற் புத்திர னிலாததே நலமான
வீறுசேர் கரக சூனியம்
சாம்பாத தலைவரில் லாததே வளமுடன்
சொல்லுயர் சபா சூனியந்
தொல்லுலகி லனைவர்க்கு மாகிகிய மில்லதே
சுத்த சூனிய மென்பர்காண்
ம்பல்வத னத்தனைக் குகனையீன் றருள்செய்த
வதத்னே யருமை மதவே
னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௯௪)

மூடர்தாரதம்மியம்.

பண்புத்தி கேட்கின்ற மூடருந் தந்தைதாய்
பிழைபுறஞ் சொலு மூடரும்
பெரியோர்கள் சபையிலே முகடேறி வந்தது
பிதற்றிடும் பெரு மூடரும்

பண்புற்ற சுற்றஞ் சிரிக்கவே யிழிவான
பழிதொழில்செய் திடு மூடரும்
பற்றற்ற பேர்க்குமுன் பிணைநின் று பின்புபோய்ப்
பரதவித் திடு மூடரும்
கண்கெட்ட மாடென்ன வோடியிர வலர்மீது
காய்ந்து வீழ்ந்திடு மூடருங்
கற்றறி விலாதமுழு மூடருக் கிவரெலாங்
கான்மூட ரரைமூடர் காண்
அண்கற்ற நாவலர்க் காகவே தூதுபோ
மையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௫)

இதற்கிது வேண்டுமெனல்.

தனக்குவெகு புத்தியுண் டாகினும் வேறொருவர்
தம்புத்தி கேட்க வேண்டுந்
தானதிக சூரனே யாகினுங் கூடவே
தளசேகரங்கள் வேண்டும்
னக்கின்ற வித்துவா னாகினுந் தன்னினுங்
கற்றோரை நத்த வேண்டுங்
காசினியை யொருகுடையி லாண்டாலும் வாசலிற்
கருத்துள்ள மந்த்ரி வேண்டும்
தானிக்கின்ற சங்கீத சாமார்த்திய னாகினுஞ்
சுதிகூட்ட வொருவன் வேண்டுஞ்
சுடர்விளக் காயினு நன்றாய் விளக்கிடத்
தூண்டுகோ லொன்று வேண்டும்
புனற்கண்ண னேபடிக சங்கநிகர் வண்ணனே
யையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௬)

வறுமையின் கொடுமை.

மேலான சாதியி லுதித்தா லுமதிலென்ன
வெகுவித்தை கற்று மென்ன
மிக்கவதி ரூபமொடு சற்குண மிருந்தென்ன
மிகுமானி யாகி லென்ன
பாலான மொழியுடைய னாயென்ன வாசார
பரனா யிருந்து மென்ன
பார்மீது வீரமொடு ஞானவா னாயென்ன
பாக்கிய மிலாத போது
வாலாய மாப்பெற்ற தாயுஞ் சலித்திடுவள்
வந்த சுற்றமு மிகழுமே
மரியாதை யில்லாம லனைவரும் பேசுவார்
மனைவியுந் தூறு சொல்வாள்
ஆலால முண்டகனி வாயனே நேயனே
யனகனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௭)

ஈனத்துவம்.

இரப்பவன் புவிமீதி லீனனவ னுக்கில்லை
யென்னுமவ னவனி லீன
னீகின்ற பேர்தம்மை யீயாம லேகலைத்
திடுமூட னவனி லீனன்
உரைக்கின்ற பேச்சிலே பலனுண் டெனக்காட்டி
யுதவிடா னவனி லீன
னுதவவே வாக்குரைத் தில்லையென் றேசொனு
மூனுத்தனோ வவனி லீனன்
பரக்கின்ற யாசகர்க் காசைவார்த் தைகள் சொலிப்
பலகா லலைந்து திரியப்

பண்ணிசையு மில்லையென் றிடுமொடிய பாவியே
பாரிலெல் லோர்க்கு மீனன்
அரக்கிதழ்க் குமுதவா யுமைநேச னேயெளிய
ரமுதனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௧அ)

மறைப்பனவும் வெளிப்படுத்துவனவும்.

செல்மிக்க வருடமு முண்டான வத்தமுந்
தீதில் கிரகச் சாரமுந்
தின்றவரு மௌடதமு மேலான தேசிகன்
செப்பிய மகா மந்த்ரமும்
நன்மையவ மானமுந் தானமும் பைம்பொனணி
புணையு மடவார் கலவியும்
புகழ்மேவு மானமு மிவையொன்ப துந்தமது
புந்திக்கு ளே வைப்பதே
தன்மமென் றுரைசெய்வ ரொன்னார் கருத்தையுந்
தன்பிணியை யும் பசியையுந்
தான்செய்த பாவமு மிவையெலாம் வேறொருவர்
தனுசெவியில் வைப்ப தியல்பாம்
அன்மருவு கண்டனே மூன்றுலகு மீன்றவுமை
யனபனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௧௯)

தேவர்கள் காலவளவை.

சதுரயுக மோரிரண் டாயிரம் பிற்படிற்
சதுமுகற் கொரு தினமதாஞ்
சாற்றுமித் தினமொன்றி லேயிந்த்ர பட்டங்க
டாமு மீரேழ் சென்றிடும்

பதுமவியு மிதுதொகையி னயனுயு ணூறுபோய்
மாணடபோ தொரு கற்பமாம
யாயிவரு கற்பமொரு கோடிசென் றுநெடிய
மாறனக் கோர் தினமதாம்
துதிபரவு மிதுதொகையி லொருகோடி நெடியமா
றோனழியி லேபோய் மறைந்தா
ருகைபோா பாகனா நீநகைக் கணிமுடி
துளக்கிடுங் காலமென்பார்
அதிசமுள பலதேவர் தேவனே தேவர்கட்
கரசனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௪௰)

தூய்மையும் தூய்மை செய்வனவும்.

வாம்பரி தனக்கதிக புனிதமுக மதனிலே
மறைபவர்க் குபய புனிதமே
மலரடியி லேபுனித மொளிகொள்கண் ணடிக்கு
மாசிலமு ற புறமதனிலே
மேய்ப்படும் பசுவினுக் குப்பிற் புறத்திலே
மிக்கமட மாதருக்கோ
மேனியெல லாமபுனித மாகுமா சௌசமொடு
மேவு வனிதையர் தமக்கும்
தாம்பிர மதற்குமிகு வெள்ளிவெண் கலமயந்
தங்க மீயந் தமக்குந்
தரும்புளி கம் வருபெருக் கொடுபுளி சுணஞ்சாம்பல்
சாருமண் டாகு சாணம்
ஆம்புனித மிவையென்பர் மாமேரு வில்லியே
யனகனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௪௧)

அடங்காதவற்றை யடக்குமுபாயம்.

கொடியபொலி யெருதையிரு மூக்கிலுங் கயிறொன்று
கோத்துவச விர்த்தி கொள்வார்
குவலயந் தனின்மதக் களிறதனை யங்குசங்
கொண்டுவச விர்த்தி கொள்வார்
படியில்விட வரவைமந் திரதந் திரத்தினாற்
பற்றிவச விர்த்தி கொள்வார்
பாய்பரியை நெடியகடி வாளமது கொடுநடை
பழக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
விடமுடைய துட்டரைச் சோர்பந்து கைக்கொண்டு
வீசிவச விர்த்தி கொள்வார்
மிக்கபெரி யோர்களுங் கோபத்தை யறிவால்
விலக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
அடியவர் துதிக்கவரு செந்தா மரைப்பதத்
தையனை யருமை மதவேள்
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவளா
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௪௨)

ஒளியினுயர்வு.

செழுமணிக் கொளியதன் மட்டிலே யதினுமோ
செய்யகச் சோத மெனவே
செப்பிடுங் கிருமிக்கு மிச்சமொளி யதனினுந்
தீபத்தி னொளி யதிகமாம்
யழுநிலாத் திவர்த்தி தீபத்தி னதிகமாம்
பகல்வர்த்தி யதி லதிகமாம்
பாரமத் தாப்பினொளி யதிலதிக மதினுமோ
பனிமதிக் கொளி யதிகமாம்
விழைவுதரு பரிதிக்கு மனுநீதி மன்னர்க்கும்
வீரவித ரணிக ருக்கும்

மிக்கவொளி திசைதொறும் போய்விளங் கிடுமெ
　ன்ன விரகுளோ ருரை செய்குவார்
அழல்விழிகொ டெரிசெய்து மதனவே டனைவென்ற
　வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
　ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சங)

துணைக் குற்றமாதல்.

வான்மதியை நோக்கிடிற் சோரர்கா முகருக்கு
　மாருத வல் விடமதாம்
மகிழ்நன் றனைக்காணி லிதமிலா விபசரிப
　மாதருக் கோ விடமதாம்
மேன்மைதரு நற்சுவை பதார்த்தமுஞ் சுரரோக
　மிக்கபேர்க் கதிக விடமாம்
வித்தியா திபர்தமைக் கண்டபோ ததிலோப
　வீணர்க் கெலாம் விடமதாம்
ஈனமிகு புன்கல்வ லோர்க்கதிக சபைகாணி
　லேலாத கொடிய விடமா
மேற்றமில் லாதபாவி பாவிகட் கறமென்னி
　லெங்கரளு மதிக விடமாம்
ஆனதவ யோகியர்க ளிதயதா மரையுறையு
　மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
　ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சச)

உயர்வென்றித் தாழ்வும் சிறந்துமிடம்.

வேகுமான மாகிலு மவமான மாகிலும்
　மேன்மையோர் செய்யி லழகாம்
விரகமே யாகிலுஞ் சரசமே யாகிலும்
　விழைமங்கை செய்யி லழகாம்

தருதாழ்வு வாழ்வுளெது தருமங்களைச்செய்து
சாரிலோ ரேபாழுக தாஞ்
சீரத்தி லேலாருன மானமெது வாகிலுஞ்
சமர்செய்து வரி லழகதாம்
நகையேவு மதகரியி லேறிலுந் தவறிலு
நாளுமது வோரழக தாம்
நாய்மீதி லேறிலும் வீழிலுங் கண்டபேர்
நகைசெய்தழ கன்றென்பர்காண்
அகடாபு நற்றவர்க் கருள்புரியு மையனே
யாதியே யருமை மதவே
வனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சரு)

நல்வினை செய்தோர்.

சரணெனக் காத்தவன் மெய்யினால் வென்றவன்
றன மிலையா தகவினோன்
பர்ணைதசொன் மருதவன் முன்னவற் கானவன்
ருப்பழி துடைத்த நெடியோன்
வருபிதிர்க் குதவினோன் றெய்வமே துணையென்று
மைந்தன் மனைவியை வதைத்தோன்
மாறான தந்தையைத் தமையனைப் பிழைகண்டு
மாய்த்துலகின் மகிமை பெற்றோன்
கருதரிய சிபியரிச் சந்திரன் மாபலி
கனிச்சியோன் சுமுத்திரை சுதன்
கருடன் டகீரத னுடன்பிறுத் தொண்டனொடு
கானவன் பிரக லாதன்
அரியவல் விபீஷண னெனுமகா புருடரா
மதக்கனே யருமை மதவே
வனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சசு)

தீவினைசெய்வோர்.

வாயிகழ்வு பேசிமிகு வாழ்விழந் தோன்சிவனை
வைதுகன றலை போயினோன்
மற்றொருவர் தாரத்தி லிச்சைவைத் துடலெலா
மாறாத வடுவாயி னோன்
தாயத்தி னோர்க்குள்ள பங்கைக் கொடாமலே
சமரத் திழந்து மாய்ந்தோன்
றக்கபெரி யோர்தமை வணங்கா மதத்தினாற்
றந்தி வடிவா யலைந்தோன்
மாயனைச் சபைதனி னிந்தனைசெய் தொளிகோனை
பணிமுடி துணிந்து மாய்ந்தோன்
வருந்துட னெடுதக்க னபிராவ ணன்குருடன்
மகவனை வறுத்தி சிசுபாலனும்
ஆயுமறி வாளரொடு சேவைபணி தாளனை
யவனிபுக முருமைமாதவை
ளனுதினமு மனதிலினை கருசதுர கிரிவளர்
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சஎ)

நன்னகர்.

வாவிபல கூபமுட னாறருகு சேர்வதாய்
மலைகாத வழியி லுளதாய்
வாழைகமு கொடுதெங்கு பயிராவ தாய்ச்செந்நெல்
வயல்கள் வாய்க்கால்க ளுளதாய்
காவிகம லங்குவளை சேரேரி யுள்ளதாய்க்
கனவர்த்த கர்கண் மறைவலோர்
காணரிய பலகுடிக ணிறைவுள்ள தாய்நல்ல
காவல னிருக்கை யுளதாய்த்
தேவரா லயமாடல் பாடலணி மாளிகை
சிறக்கவுளதாய்ச் சற்சனர்

சேருமிட மாகுமோ ரூர்கிடைத் ததிலதிக
சீவனமு மே கிடைத்தால்
ஆவலோ டிருந்திடுவ தேசொர்க்க வாசமென்
றறைபலா மருமை மதவே
ளனுதினமு மனநினீனை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சஅ)

தீ ந க ர்.

ஈனசா திகள்குடி யிருப்பதாய் முள்வேலி
யில்லில்லி னுக்கு முளதா
யிணைமுலை திறந்துதந் தலைவிரித் திடுமாத
ரெங்கு நடமாட்ட முளதாய்க்
கானமொரு பக்கமாய் மலையோர மாய்முறைக்
காய்ச்ச றப்பாத விடமாய்க்
கள்ளர்பய மாய்நெடிய கயிறிட் டிறைக்கின்ற
கற்கேணி நீருண்ப தாய்
மானமில் லாக்கொடிய துர்ச்சனர் தமக்கேற்ற
மணியமொன் றுண்டான தாய்
மாநிலத் தோர்தல மிருந்ததனில் வெகுவாழ்வு
வாழ்வதிலு மரு நரகிலே
ஆனநெடு நாள்கிடந் தமிழ்தலே சுகமாகு
மமலனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சக)

மூழுக் குநாள்.

வருமாதி வாரந் தலைக்கெண்ணெ யாகாது
வடிவமிகு மழகு போகும்
வளர்திங்க ளுக்கதிக பொருள்சேரு மங்கார
வாரந் தனக் கிடர்வரும்

திருமேவு புதனுக்கு மிகுபுத்தி வந்திடுஞ்
செம்பொனுக் குயர்வுபோஞ்
தேடிய பொருட்சேத மாம்வெள்ளி சனியெண்ணய்
செல்வமுண் டாயு ளுண்டாம்
பரிகார முளதாதி வாரங் கனக்கலரி
பௌமனுக் கான செழுமண்
பச்சறுகு பொன்னவற் காமெருத் தூளொளிப்
பார்க்கவற் காகு மெனவே
அரிதா வறிந்தபே ரெண்ணெய்சேர்த் தேமுழுக்
காடுவா ரருமை மதவே
னனுதினமு மனதினிலை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௦)

மருத்துவன்.

தாதுப் பரீக்ஷைவரு காலதே சத்தொடு
சரீர லட்சண மறிந்து
தன்வந்த்ரி கும்பமுனி தேரர்கொங் கணர்சித்தர்
தமது வாகட மறிந்து
பேதப் பெருங்குளிகை சுத்திவகை மாத்திரைப்
பிரயோக மோடு பஸ்மம்
பிழையாது மண்டூர செந்தூர லட்சணம்
பேர்பெறுங் குண வாகடம்
சோதித்து மூலிகா விதங்கண் டுங்கண்டு
தூய தைலம் லேகியஞ்
சொல்பக்கு வங்கண்டு வருரோக நிண்ணயஞ்
தோற்றியே யமிர்த கரமாய்
ஆதிப் பெருங்கேள்வி யுடையனா யுர்வேத
னுகுமெம தருமை மதவே
னனுதினமு மனதினிலை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே (௩௧)

உண்மை புணர்த்தறி.

சோதிடம் பொய்யாது மெய்யென்ப தறிவரிய
சூழ் கிரகணஞ் சாட்சியாஞ்
சொற்பெரிய வாகடம் நிசமென்கை பேறிதரு
தூய மாத்திரை சாட்சியாம்
ஆதியிற் செப்புகலை முண்டில்லை யென்பதற்
காளடிமை யேசாட்சி யா
மரிதேவ தேவனென் பதையறிய முதனூ
லரிச்சுவடி யேசாட்சியாம
நாதனே மாதேவ னென்பதற கோருத்ர
நமக சமகஞ் சாட்சியாம்
நாயேனை ரட்சிப்ப துனபார மரியய
னாளுமா ச சனைசெய் சரணச்
தாதிநா யகமிக்க வேதநா யகவுமை
வண்ணலே யருமை மதவேவ
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௨)

பிறவிக்குண மாறாமை.

கலங்காத சித்தமுஞ் செல்வமுஞ் ஞானமுங்
கல்வியுங் கருணை விளைவுங்
கருதரிய வடிவமும் போகமுந் த்யாகமுங்
கனரூப முள மங்கையும்
அலங்காத வீரமும பொறுமையுந் தந்திரமு
மாண்மையு மமுத மொழியு
மானவிச் செயலெலாஞ் சனனவா சனையினா
லாகிவரு மன்றி நிலமேல்
நலஞ்சேரு மொருவரைப் பார்த்தது பெறக்கருதி
னண்ணுமோ ரஸ்தாளி தன்

நற்சுவை தனக்குவர வேம்புதவ மேநெடிது
நாள் செயினும் வாராது காண்
அலங்கார மாகமலர் கொன்றையா லிகைசூடு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே (௩௩)

ஊழ் வலி.

கடலள வுரைத்திடுவ ரரிபிரம ருருவமுங்
காணும் படிக் குரைசெய்வார
காசினியி னளவுபிர மாணமது சொல்லுவார்
காயத்தி னிலைமை யறிவார்
விடவரிய சீவநிலை காட்டுவார் மூச்சையும்
விடாமற் றடுத் தடக்கி
மேன்மேலும் யோகசா தனைவிளைப் பாரெட்டி
விண்மீதி லுந் தாவுவார்
தொடவரிய பிரமநிலை காட்டுவா ரெண்வகைத்
தொகையான சித்தி யறிவார்
சூழ்வினை வரும்பொழுது சிக்கியுழல் வாரது
துடைக்கவொரு நான் முகற்கும்
அடைவல வெனத்தெரிந் தளவில்பல நூல்சொல்லு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௪)

ஒப்புயர் வில்லாமை.

வேதியர்க் கதிகமாஞ் சாதியுங் கனகமக
மேருவுக் கதிக மலையும்
வெண்டிரை கொழித்துவரு கங்கா நதிக்கதிக
மேதினியி லோடு நதியும்

சோதிதரு மாதவர்க் கதிகமாங் காந்தியுஞ்
சூழ்கனற் கதிக சுசியுந்
தூயதாய் தந்தைக்கு மேலான தெய்வமுஞ்
சுருதிக் குயர்ந்த கலையும்
ஆதிவட மொழிதனக் கதிகமா மொழியுநக
ரன்ன தானந் தனினுமோ
ரதிகதா னமுமில்லை யென்றுபல நூலெலா
மாராய்ந்த பேருரை செய்வார்
ஆதவன் பிரமன்விண் ணவர்முனிவர் பரவவரு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫௫)

வீண்செயல்.

வேட்டகஞ் சேர்வோரும் வீணரே வீணுரை
விரும்புவோ ரவரின் வீணர்
விருந்துகண் டில்லா டனக்கஞ்சி யோடிமறை
விரகிலோ ரவரின் வீணர்
நாட்டந் தருங்கல்வி யில்லோரும் வீணரே
நாடியவர் மேற்கவி சொல்வார்
நானிலந் தனில்வீண ரவரினும் வீணரே
நரரைச் சுமக்கு மெளியோர்
தேட்டறிவி லாதபெரு வீணரே யவரினுஞ்
சேரொரு வரத்துமின்றிச்
செலவுசெய் வோரதிக வீணராம் வீணுய்த்
திரியுமெளி யேனை யாட்கொண்
டாட்டம் செயும்பதாம் புயமுடியின் மேல்வைத்த
வமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫௬)

உதவியின்றிக் கெடுவன.

மூப்பொருவ ரில்லாத குமரிகுடி வாழ்க்கையு
மூதர ணிலாத நகரும்
மொழியும்வெகு நாயகஞ் சேரிடமும் வருமெதுகை
மோனை யில்லாத கவியும்
காப்பமை விலாதசோர் நந்தவன மும்நல்ல
கரையிலா நிறை யேரியுங்
கசடறக் கற்காத வித்தையு முபதேச
கார ணிலாத தெளிவும்
கோப்புள விளைதமுடை யோரருகு புகழாத
கோதையர்செய் கூத்தாட்ட முங்
குளிர்புன னிறைந்துவரு மாற்றோர மதினின்று
கோடுயர்ந் தோங்கு தருவும்
ஆப்பதில் லாததே ரிவையெலா மொன்றுகு
மையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (நள)

இவையே போதுமெனல்.

பொய்யாத வாய்மையுஞ் சீலமுஞ் சார்ந்துளோர்
பூவலஞ் செயவேண்டு மோ
பொல்லாத கொலைகள விலாதநன் னெறியுளோர்
புகழறஞ் செயவேண்டு மோ
நையாத காமத்தை லோபத்தை விட்டபேர்
நல்லறஞ் செயவேண்டு மோ
நன்மனோ சுத்தியுண் டானபேர் மேலுமொரு
நதி படிந்திட வேண்டுமோ
மெய்யாநின் னடியரைப் பரவுவோ ருன்பதம்
விரும்பி வழிபட வேண்டுமோ

வேதியர் தமைப்பூசை பண்ணுவோர் வானவரை
வேண்டி யர்ச்சனை செய்வரோ
ஐயா றுடன்கயிலை சோணு சலந்தில்லை
யத்தனை யருமை மதமே
வெனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫௬

அரியவரானவோர்.

படின்மரி லொருத்தர்சபை மெச்சிடப் பேசுவோர்
பாடுவோ ராற்றி லொருவர்
பாமீதி லாயிரத் தொருவாவிதி தப்பாது
பாடிப்ர சங்க மிடுவோர்
இதனருமை யறிகுவோர் பதினு யிரத்தொருவ
ரிதையறிந் திகப மகிழ்வா
லீகைற பேர்புவியி லேயருமை யாகவே
யிலட்சத்தி லேயொருவ ராம்
துதிபெருக வருமூன்று காலமு மறிந்தமெய்த்
தூயர் கோடியி லொருவராந்
தொல்லுலகு புகழ்காசி யோகம் பரங்கையை
சூழு மவிமுசி பேரூர்
அதிகமுள வெண்காடு செங்காடு காளத்தி
யத்தனை யருமை மதமே
வெனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫௭

கற்பு மேம்பாடு.

தன்கணவ னுருவமாய்த் தற்புணர வந்தோன்
றனக்கிணங் காத நிறையா
டமூற்கதி ரெழாமலும் பொழுதுவிடி யாமலுஞ்
சாபங் கொடுத்த செயலாள்

மன்னிவள ரழன்மூழ்கி யுலகறிய வேதனது
மகிழ்நனைச் சேர்ந்த பரிவாள்
பைந்தனைச் சுடவந்த விறைவன் றடிந்தவடி
வாண்மாலை யான கனிவாள்
நன்னதி படிந்திடுவ தென்னவா ரழன்மூழ்கி
நாயகனை மேவு தயவா
ஞனிலம் புகழ்சாவி பேர்பெறு நளாயினி
நளினமலர் மேல் வைதேகி
அன்னமென வருசந்த்ர மதிதாரோ பதையென்ப
ராதியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிலே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கo)

கோடி யுடுந்நாள்.

கறைபடா தொளிசேரு மாதிவா ரந்தனிற்
கட்டலாம் புதிய சீலை
கலைமதிக் காகாது பலகாலு மழையினிற்
கடிது நனைவுற் றெழுதரும்
குறைபடா திடர்வரும் வீரியம் போமரிய
குருதி வாரந் தனக்குக்
கொஞ்சநா ளிற்கிழியும் வெற்றிபோம் புந்தியிற்
குருவார மதி லணிந்தால்
மறைபடா தழகுண்டு மேன்மேலு நல்லாடை
வருமினிய சுக்கி ரற்கோ
வாழ்வுண்டு திருவுண்டு பொல்லாத சனியற்கு
வாழ்வுபோ மரண முண்டாம்
அறைகின்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
கமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிலே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கக)

சகுனம்.

சொல்லரிய கருடன்வா னரமரவ மூஞ்சூறு
சூகரங் கீரி கலைமான்
றுய்யபா ரத்வாச மட்டையெலி புன்கூகை
சொற்பெருக மருவு மாநதை
வெல்லரிய கரடிகாட் டான்பூனை புலிமேல்
விளங்குமிரு நா வுடும்பு
மிகவுரைசெ யிவையெலாம் வலமிருந் திடமாகில்
வெற்றியுண் டதிக நலமாம்
ஒல்லையின் வழிப்பயண மாகுமவர் தலைதாக்க
லொருதுடை யிருந்தல் பற்ற
லொருதும்ம லாணையிட லிருமல்போ கேலென்ன
வுபசுருதி சொல்லிவை யெலாம்
அல்லறரு நல்லவல வென்பாமுதி யோர்பரவு
மமலனை யருமை மகவே
னனுதினமு மனதினினை சருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௨)

இதுவுமது.

நரிமயில் பசுங்கிள்ளை கோழிகொக் கொடுகொக்கை
நாவி சிச்சிலி யோந்திதான்
நரையான் கடுத்தவாய்ச் செம்போத் துடன்மேதி
நாடரிய சுரபி மறையோர்
வரியுழுவை முயலிவை யணைத்தும்வல் மாயிடின்
வழிப்பயண மாகை நன்று
மற்றுமிவை யன்றியே குதிரையனு மானித்தல்
வாய்ச்சொல் வாவா வென்றிடல்
தருவளை நொளித்திடுதல் கொம்புகிடு முடிமுரசு
தப்பட்டை யொலிவல் வேட்டுத்

தனிமணி முழக்கெழுத லிவையெலா மூர்வழி
தனக்கேக நன்மை யென்பார்
அருணகிர னுதையத் தருணபா னுவையணைய
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௩)

இதுவுமது.

தலைவிரித் தெதிர்வருத லொற்றைப் பிராமணன்
றவசி சன்னாசி தட்டான்
றனமிலா வெறுமார்பி மூக்கறைபுல் லிறகுதலை
தட்டைமுடி மொட்டைத் தலை
கலன்கழி மடந்தையர் குசக்கலஞ் செக்கான்
கதித்ததில தைல மிவைகள்
காணவெதிர் வரவொணா நீர்க்குட மெருக்கூடை
கனிபுலா லுபய மறையோர்
நலமிகு சுமங்கலை கிழங்கு சூதகமங்கை
நாளும் வண்ணா னழுக்கும்
நகைசெருகு பாற்கலச மணிவளையன் மலரிவைக
ளுடியெதிர் வர நன்மையாம்
அலைகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய் பரசணியு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௪)

உணவில் விலக்கு.

கைகிலைக் குக்கொளும் பாலசப் பால்வருங்
காராக் கறந்த வெண்பால்
காளான் முருங்கைசுரை கொம்மடி பழஞ்சோறு
காந்திக் கரிந்த சோறு

செவ்வையில் சிறுக்கீரை பீர்க்கத்தி வெள்ளுப்பு
தென்னைவெல் லமலா வக்ஞ்
சீரிலா வெள்ளுள்ளி யீருள்ளி யிங்குவொடு
சிறப்பில்வெண் கத்தரிக் காய்
எவவமில் சிவன்கோயி னிர்மாலி யங்கிரண
மிலகுசுட ரில்லாத வூ
ணிவைபெலாஞ் சீலமுடை யோர்களுக் காகா
வெனப்பழைய நூலுரை செயும்
ஐவகைப் புலன்வென்ற முனிவர்வின் ணவர்போற்று
மமலனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௫)

நற்பொருளிற் றுற்றம்.

பேரான கங்கா நதிக்குமதன் மேல்வரும்
பேனமே தோஷ மாகும்
பெருகிவளர் வெண்மதிக் குள்ளுட் களங்கமே
பெரிதான தோஷ மாகும்
சீராந் தபோதனர்க் கொருவர்மேல் வருகின்ற
சீற்றமே தோஷ மாகுந்
தீதின்முடி மன்னவர் விசாரித் திடாதொன்று
செய்வ தவர்மேற் றோஷமாம்
தாராள மாமிகத் தந்துளோர் தாராமை
தானிரப் போர் தோஷமாஞ்
சாரமுள நற்கருப் பஞ்சாறு கைப்பதவர்
தாலஞ்செய் தோஷ மாகும்
ஆராயு மொருநான் மறைக்குமெட் டாதொளிரு
மண்ணலை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௬)

மனைகோல்வதற்கு மாதம்.

சித்திரைத் திங்கடனின் மனைகோல மனைபுகச்
செல்வமுண் டதினு நலமே
சேருமவை காசிக்கு மேனா ளரன்புரந்
தீயிட்ட தானி யாகா
வெற்றிசெ ளிராகவன் றேவிசிறை சேர்கடகம்
வீறல்ல வாவணி சுகம்
மேவிடுங் கன்னியிர ணியன்மாண்ட தாகாது
மேன்மையுண் டைப்பசிக் கே
உத்தமங் கார்த்திகைக் காகாது மார்கழியி
லோங்கு பாரதம் வந்ததா
லுயர்வுண்டு மகரத்தின் மாசிமா தத்தில்விட
மும்பர்கோ னுண்ட தாகா
தத்தமீ மாமனை யெரித்தபங் குனிதானு
மாகுமோ வருமை மகவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே. (௯௰)

விருந்து வாரம்.

செங்கதிர்க் குறவுபோம் பகைவரும் விருந்தொருவர்
செய்யொணா துண்ணொணா து
திங்களுக் குறவுண்டு நன்மையாம் பகைவருஞ்
செவ்வாய் விருந்த ருந்தார்
பொங்குபுத னன்மையுண் டுறவாம் விருந்துணப்
பொன்னவற் கதிக பகையாம்
புகரவற் காகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்ப்
போன வுறவுந் திரும்பும்
மந்துனிகர் சனிவார நல்லதா மிதனினு
மனமொத் திருந்த விடமே

வாலாய மாய்ப்போய் விருந்துண விருந்துதவ
வாய்த்தநாளென் றறியலாம்
அங்கையில் விளங்கிவளர் துங்கமழு வாளனே
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீசுர தேவனே. (சுஅ)

பூப்பு வாரம்.

அருக்கனுக் கதிரோகி யாவணற் சோமனுக்
கானகற் புடையளாவா
ளங்கார கற்குவெகு துக்கியா வாள்புந்தி
யளவில்பைங் குழவி பெறுவாள்
திருத்தகு வியாழத்தின் மிக்கசம் பத்தினொடு
சிறுவரைப் பெற்றெடுப்பாள்
சீருடைய பார்க்கவற் கதிபோக வதியுமாந்
திருவு முண்டா யிருப்பாள்
கருத்தழிந் தெழில்குன்றி வறுமைகொண் டலைகுவாள்
காரி வாரத்தி லாகில்
களபமுலை மடமாதர் புட்பவதி யாம்வார
காலபல னென்றுரை செய்வார்
அருத்தியுட னெளியேனை யாட்கொண்ட சோதியே
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீசுர தேவனே. (சுகூ)

பூப்பி லக்கினம்.

வறுமைதப் பாதுவரு மேடத்தி லிடபத்தின்
மாறாத விபசாரி யாம்
மெய்வுண்டு போகமுண் டாகுமிது னங்கடகம்
மேவிதினிற் பிறரை யணைவாள்

சிறுமைசெயு மிடிசேர்வண் மிருகேந் திரற்கெனிற்
சீர்பெறுவள் கன்னி யென்னில்
செட்டுடைய லேயெனிற் பிணியான் மெலிந்திடுவ
டேளினுக் குத் தனுசெனில்
நெறிசிதைவள் பூருவத் தபரநெறி யுடையளா
நீண்மகர மான மிலளா
நிறைபோக வதிகும்ப மெனின்மீன மென்னிலோ
நெடிய பேரறி வுடையளாம்
அறிவாளர் மடமாதர் தமையறியி ராசிபல
னதுவென்ப ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே. (௭௦)

தீவுங் கடலும.

நாவலந் தீவினைச் சூழ்கருங் கடலளவு
லட்சம் யோசனை யிதனையே
நாடொறுஞ் சூழ்வதில வந்தீ வதைச்சூழ்த
னற்கழைச் சாற்றின் கடல்
மேவுமிது சூழ்வது குசத்தீ வதைச்சூழ்தன்
மிகுமதுக் கட லதனையே
விழைவொடுஞ் சூழ்தல்கிர வுஞ்சதீ வம்மிதனின்
மேற்சூழ்த னெய்க் கடலதாம்
பூவிலிது சூழ்தல்சா கத்தீவ மிங்கிதைப்
போர்ப்பது திருப்பாற் கடல்
போதவது சூழ்தல்சான் மலிதீவ மாந்தயிர்ப்
புணரி யப்பாலு மப்பால்
ஆவலுறு புட்கரத் தீவா மிதைச்சூழ்வ
தரும்புனற் றருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே. (௭௧)

மேலான பொருள்.

சுழிசுத்த மாயிருக் கதிலும் படைக்கான
துரகமோர் மாணிக்க மாஞ்
சூழ்புவிக் கரசனு யதிலே விவேகமுள
துரையுமோர் மாணிக்க மாம்
பழுதற்ற வதிரூப வதியுமாய்க் கற்புடைய
பாவையோர் மாணிக்க மாம்
பலகலைகள் கற்றறி யடக்கமுள பாவலன்
பார்க்கிலோர் மாணிக்க மாம்
ஒழிவற்ற செல்வனு யதிலே தியாகியா
முசிதனோர் மாணிக்க மா
முத்தம குலத்துதித் ததிலுமோ மெய்ஞ்ஞான
முடையனோர் மாணிக்க மாம்
அழிவற்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
கமலனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௭௨)

உண்டி யிலையும் முறையும்.

வாழையிலை புன்னைபுர சுடனற் குருக்கத்தி
மாப்பலாத் தெங்கு பன்னீர்
மாசிலமு துண்ணலா முண்ணாத வோவரசு
வனசஞ் செழும் பாடலம
தாழையிலை யத்தியா லேரண்ட பத்திரஞ்
சகதேவ முண் முருக்குச்
சாருமிவை யன்றிவெண் பாலெருக் கிச்சிலிலை
தனினுமுண் டிடவொணு தால்
தாழ்விலாச் சிற்றுண்டி நீரடிக் கடிபருகல்
சாதங்கள் பல வருந்தல்

சற் றுண்டன் மெத்தவூ ணித்தனையு மெய்ப்பிணி
தலைக்கிட மெனப் பருகிடார்
ஆழிபுடை சூழுலகில் வேளாளர் குலதிலக
ளுதமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. (எ௩)

கவிஞர் வறுமை.

எழுதப் படிக்கவகை தெரியாத மூடனை
யிணையிலாச் சேட னென்று
மீவதில் லாதகன லோபியைச் சபையதனி
லிணையிலாக் கர்ண னென்றும்
அழகற்ற வெகுகோர ரூபத்தை யுடையோனை
யதிவடிவ மார னென்று
மாயுத மெடுக்கவுந் தெரியாத பேடிதனை
யாண்மைமிகு விஜய னென்றும்
முழுவதும் பொய்சொல்லி யலைகின்ற வஞ்சகனை
மொழி யரிச்சந்த்ர னென்றும்
மூதுலகி லிவ்வணஞ் சொல்லியே கவிராஜர்
முறையின்றி யேற்ப தென்னே
அழலென வுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனை
யமலனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எச)

கவிஞன்.

தெள்ளமிர்த தாரையென மதுரங் கதித்தபைந்
தேன்மடை திறந்த தெனவே
செப்புமுத் தமிழினொடு நாற்கவிதை நாற்பொரு
டெரிந்துரைசெய் திறமை யுடனே

விள்ளரிய காவியத் துடபொரு ளலங்காரம்
விரிவிலக் கண விகற்பம்
வேறுமுள தொன்னூல் வழக்குமுல கத்தியல்பு
மிக்கப்ர பந்த வண்மை
உள்ளவெல் லாமறிந் தலைபடங் குங்கடலை
யொத்தநிக சபை கண்டபோ
தோங்கலை யொலிக்கின்ற கடல்போற்ப்ர சங்கம
துரைப்பவன் கவிஞ னாகும்
அள்ளிவிட முண்டகனி வாயனே நேயனே
யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எரு)

நற்சார்பு.

காணரிய பெரியோர்க டெரிசனம் லபிப்பதே
கண்ணிணைகள் செய் புண்ணியங்
கருணையா யவர்சொன்மொழி கேட்டிட லபிப்பதிரு
காது செய்திடு புண்ணியம்
பேணிபவர் புகழையே துதிசெய லபித்திடுதல்
பேசில்வாய் செய் புண்ணியம்
பிழையபாம லவர்தமைத் தொழுதிட லபிப்பதுகை
பெரிது செய்திடு புண்ணியம்
வீணெறி செலாமலவர் பணிவிட லபிப்பதுதன்
மேனி செய்திடு புண்ணியம்
விழைவொடவர் சொற்படி நடந்திட லபிப்பதே
மிக்க பூருவ புண்ணியம்
ஆணவ மெனுங்களை களைந்தறி வீனைத்தந்த
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எசு)

பிறந்தநாளோடு வருகிற வாரபலம்.

சென்ம நக்ஷத்திரத் தாதிவா ரம்வரிற்
றீரா தலைச்சு லுண்டாந்
திங்களுக் காகில்வெகு சுகபோ சனத்திெனடு
திருமாதி னருளு முண்டாம்
வன்மைதரு மங்கார வாரம்வந் தாற்சிறிதும்
வாராது சுகம தென்பார்
மாசில்பல கலைபயில்வர் மேன்மையாம் புந்தியெனும்
வாரத் துடன் கூடினல்
நன்மைதரு குருவார மதுசேர்ந்து வரிலாடை
நன்மை யுடனே வந்திடும்
நாரிய ருடன்போக மிகவுமுண் டொருவெள்ளி
நல்ல வாரத்தில் வந்தால்
அன்மருவு பீடையுண் டாமென்பர் சனியனுக்
கமலனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிலே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எஎ)

இந்நாள் யுடையவர்க் கிது வில்லையெனல்.

பொன்னுசை யுள்ளவர்க் குறவேது குருவேது
பொங்குபசி யுள்ள பேர்க்குப்
போதவே சுசியேது ருசியேது மயல்கொண்டு
பொதுமாதர் விழி வலையிலே
எந்நாளு மலைபவர்க் கச்சமொடு வெட்கமே
தென்றென்று முறு கல்விமே
லிச்சையுள பேர்க்கதிக சுகமேது துயிலேது
வெளிதா யிருந்து கொண்டே
பன்னாளு மலைபவர்க் கிகமேது புகழேது
பாரி லொருவர்க் கதிகமே

பண்ணியிடு மூடருக் கறமேது மறமலாற்
பகர்நிரைய மொன் றுளதுகாண்
அன்னண வருகரி யுரித்தணியு மெய்யனே
யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எஅ)

மழைநாட் குறிப்பு.

சித்திரைத் திங்கள்பதின் மூன்றுக்கு மேலல்ல
சீரான பரணி மழையுந்
தீதில் வைகாசியிற் பூரணை கழித்தபின்
சேரு நாலா நாளினில்
ஒத்துவரு மழையுமவ் வானியிற் றேய்பிறையி
லோங்கு மேகா தசியினி
லொளிர்பரிதி வீழ்பொழுதின் மந்தார மும்மழையு
முண்டா யிருந் தாடியில
பத்திவரு தேதியைந் தினிலாதி வாரமும்
பகரு மாவணி மூலநாள்
பரிதியு மறைந்திடக் கனமழை பொழிந்திடப்
பாரில்வெகு விளைவு முண்டாம்
அத்தனே பைங்குவளை மாலையணி மாயனு
மண்ணமெலம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எகூ)

இருந்தும் பயனில்லாமை.

சமயத்தி லுதவாத நிதியமேன் மிக்கதுயர்
சார்பொழு திலாத கிளையேன்
சபைமுகத் துதவாத கல்வியே னெதிரிவரு
சமரத் திலாத படையேன்

விமலனுக் குதவாத பூசையே ஞளுமிருள்
வேளைக் கிலாத சுடரேன்
வெம்பசிக் குதவாத வன்னமே வீடுகுளிர்
வேளைக்கிலாத கலையேன்
தமதுதளர் வேளைக் கிலாதவோர் மனைவியேன்
சரசத்திலாத நகையேன்
சாமரண காலத்தி லுதவாத புதல்வனேன்
றரணிமீ தென்பர் கண்டாய்
அமரர்க்கு முனிவர்க்கு மொருவர்க்கு மெட்டாத
வாதியே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. (௪0)

மறையோர் சிறப்பு.

ஓராறு தொழிலையுங் கைவிடார் சௌசவிதி
யொன்று தப்பாது புரிவா
ருதயாதி யிற்சென்று நீர்படிகு வார்கால
மொருமூன்றி லுக்கு மறவா
தாராய்ந்து காயத்ரி யதுசெபிப் பார்நாளு
மதிதி பூசைகள் பண்ணுவார்
யாகாதி கருமங்கள் மந்த்ரகிரி யாலோப
மின்றியே செய்து வருவார்
பேராசை கொண்டிடார் வைதிகநன் மார்க்கமே
பிழையா திருக்கு மறையோர்
பெய்யெனப் பெய்யுமுகி லவர்மகிமை மெவர்க
ளும் பேசுதற் கரிதரிது காண்
ஆரார் நெடுஞ்சடில வமலனே யெனையாளு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௪க)

அரசர் சிறப்பு.

மறநீதி முறைமையும் பராராசர் கொண்டாட
வருமதிக ரணவீரமும்
வாள்விஜய மொடசரச சாதன விசேஷமும்
வாசி மதகரி யேற்றமும்
கனமா மமைச்சரும் பலமான துர்க்கமுங்
கைகண்ட போர்ப் படைஞருங்
கஜரத பதாதியுந் துரகப்ர வாகமுங்
கால தேசங்க ளளவையும்
இனிதா யறிந்ததா னுபதிக ளொடசமர்க்
கிளையாத தள கர்த்தரு
மென்றும்வற் றாததன தானிய சமுத்திரமு
மேற்றமுள குடி வர்க்கமும்
அனைவோரு மெச்சவிங் கிவையெலா முடையபே
ரரசரா மருமை மதவே
ானுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ௨)

வைசியர் சிறப்பு.

ள்கடல் கடந்திடுவர் மலையாள மும்போவர்
நெடிது தூரந் திரிந்து
வினைவுதடு மாறார்கள் சலியார்கள் பொருடேடி
நீணிலத் தரசு புரியும்
பாளுழவ ரைத்தமது கைவசஞ் செய்வார்கள்
வருமிடம் வராத விடமும்
மனதையு மறிந்துதவி யொன்றுநா றாயிட
வளர்ப்பர்வரு துலை துலைக்கும்
அள்ளிடுவர் மலிவுகுறை வதுவிசா ரித்திடுவ
ரளவில் பற்பல சரக்கு

மமைவுறக் கொள்வாகிற பாகணக் கதிலனுவு
மறவிடார் செலவு வரிலோ
பூளியொத் தேமலையி னளவுங் கொடுத்திடுவ
ரருள்வைசிய ரருமை மதவே
ஊதினமு மனதினிநே தருசதுர கிரிவள
ரப்பளீ சுர தேவனே. (அ௩)

வேளாளர் சிறப்பு.

சனுதி கருமமுந் தப்பாமல் வேதிய
ரியற்றிநல் லோர் பெறுவதும்
இராச்யபா ரஞ்செய்து முடிமன்னர் வெற்றிகொண்
டென்றுநல் லோர் பெறுவதும
சனுதி தப்பாது தனதானி யந்தேடி
வசியர்நல் லோர் பெறுவதும்
மற்றுமுள பேரெலா மிடியென் றிடாததிக
வளமைபெற் றோர் பெறுவதும்
திசைதோறு முள்ளபல தேவா லயம்பூசை
செய்யநல் லோர் பெறுவதுஞ்
சீர்கொண்ட பைங்குவளை மாலைபுனை வேளாளர்
செய்யு மேழிப் பெருமைகாண்
யசையாது வெள்ளிமலை தனின்மேவி வாழ்கின்ற
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிநே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அச)

தானுதிபதி மந்திரி சேனுதிபதிகளி னியல்பு.

மன்னரசர் வலுமையும் பரராச ரெண்ணமுஞ்
சாலமேல் வரு கருமமுங்
கானறிந் ததிபுத்தி யுக்தியுண் டாயினேன்
றனுதி பதியாகு வான்

மன்னவர் மனத்தையுங் காலதேசத்தையும்
வாழ்குடி படைத் திறமையும்
மந்திரா லோசனையு மெல்லா மறிந்தவன்
வளமான மதி மந்திரி
துன்னிய படைக்குணங் கரிபரி பரீக்ஷையே
சூழ்பகைவர் புரி சூழ்ச்சியுந்
தோலாத வெற்றியுந் திட்மான சித்தியுள
சூரனே சேனுதி பன்
அன்னையினு நல்லமலை மங்கைபங் காளனே
யனகனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ)

இராச கருணீகர் சிறப்பு.

வருமோலை யுத்தரத் தெழுதிவரு பொருளினல்
வரவிடுப் போன் மனதையும்
மருவிவரு கருமமுந் தேசகா லத்தையும்
வருகரத லாமலக மாய்
விரைவா யறிந்தரச ரெண்ணிலெண் ணினையள
விடவெழுத வாசிக்கவும்
வெற்றிகொண் டேபெரிய புத்தியுடை யோன்புவியின்
மேன்மை ராயச காரனும்
கருவா யறிந்துதொகை யீராறு நொடியினிற்
கடிதேற் றிடக் குறைக்கக்
கடுகையொரு மலையாக மலையையொரு கடுகுமாக்
காட்டுவோன் கருணீக னும்
அருவாகி யுருவாகி யொளியாகி வெளியாகு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ௪)

கோபத்தின் கொடுமை.

கோபமே பாவங்க ளுக்கெலாந் தாய்தந்தை
கோபமே குடி கெடுக்குங்
கோபமே பொன்றையுங் கூடிவர வொட்டாது
கோபமே துயர் கொடுக்கும்
கோபமே பொல்லாது கோபமே சீர்கேடு
கோபமே யுற வறுக்குங்
கோபமே பழிசெயுங் கோபமே பகையாளி
கோபமே கருணை போக்கும்
கோபமே யீனமாம் கோபமே யெவரையுங்
கூடாம லொருவ னாக்குங்
கோபமே மறலிமுன் கொண்டுபோய்த் தீயநர
கக்குழியி னிற நள்ளுமால்
ஆபத் தெலாந்தவிர்த் தென்னையாட் கொண்டருளு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ௭)

பல் துறை.

நான் புரி தவத்தையுங் கொடையையும் புகழுவோர்
தமகளுக் கவை தழைவுறு
சற்றுமறி வில்லாம லந்தணரை நிந்தனைசெய்
தவயிலோ ராயுள் பெருகார
மென்படு நறுங்கலவை மாலைதயிர் பால்புலால்
வீடுநற் செங்கெ விலைகள்
வேறொருவர் தந்திடினு மறமொழி யறிந்தபேர்
விலைகொடுத் தேகொள்ளு வாா
மீன்கனி கிழங்குவிற கிலையிலவை பனைத்தையும்
தீண்டரிய நீச ரெனினுநு

சீர்பெற வளிப்பரே யிகழாது கைக்கொள்வர்
சீலமுடை யோரென்ப ரால்
ஆன்கொடி யுயர்த்தவுமை நேசனே யீசனே
யண்ணலே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அஅ

தத்துவத் திரயம்.

பூதமோ ரைந்துடன் புலனைந்து ஞானம்
பொருந்து மிந்திரிய மைந்து
பொருவில்கன் மேந்திரிய மைந்துமன மாதியாம்
புகலரிய கரண நான்கே
ஒதினே ரிவையான்ம தத்துவ மெனச்சொல்வ
ருயர்கால நியதி கலையோ
டோங்கிவரு வித்தைரா கம்புருடன் மாயையென்
றுரைசெய்யு மோ ரேழுமே
தீதில்வித் யாதத்வ மென்றிடுவ ரிவையலாற்
றிகழ்சுத்த வித்தை யீசன்
சீர்கொள்சா தாக்கியஞ் சத்திசிவ மைந்துமே
சிவதத்வ மென் றறைகுவார்
ஆதிவட நீழலிற் சனகாதி யர்க்கருள்செ
யண்ணலே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அச

மன்மதபாணமும் அவற்றின் குணமுதலியவும்.

வனசஞ் செழுஞ்சூத முடனசோ கந்தளவ
மலர்நீல மிவை யைந்துமே
மாரவேள் கணைகளா மிவைசெயுங் குணமுளரி
மனதி லாசையை யெழுப்பும்

வினவிலொன் சூதமலர் மெய்ப்பசலை யுண்டாக்கு
மிகவசோ கந்துயர் செயும்
விழ்த்திடுங் குளிர்முல்லை நீலமுயிர் போக்கிவிடு
மேவுமிவை செயு மவத்தை
நினைவிலது வேநோக்கம் வேறென்றி லாசையற
நெட்டுயிர்ப் பொடு பிதற்ற
னெஞ்சந் திடுக்கிடுத லனம்வெறுத் திடல்காய்ச்ச
னேர்தன் மௌனம் புரிகுதல்
அனையவுயி ருண்டில்லை யென்னலீ ரைந்துமா
மத்தனே யருமை மதவேள
னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬0)

மன்மத னுபகரணங்கள்.

வெஞ்சிலை செழுங்கழைவி ஞரிகரு வண்டின
மேல்விடுங் கணைக ளலராம்
விசிடுந் தென்றறேர் பைங்கிள்ளை யேபரிகள்
வேழங் கெடாத விருளாம்
வஞ்சியர் பெருஞ்சேனை கைதையுடை வாணெடிய
வண்மைபெறு கடன் முரசமாம்
மகரம் பதாகைவரு கோகிலங் காகளம்
மனதே பெரும் போர்க்களம்
சஞ்சரிக விசைபாடல் குமுதநே யன்கவிகை
சாரிரதி யேமனைவி யாந்
தறுகண்மட மாதரிள முலைமகுட மாமல்கு
றவமு திருக்கு மிடமாம்
அஞ்சுகணை மாரவேட் கென்பரெளி போர்க்கெலா
மமுதமே யருமை மதவேள
னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௧)

பகைகொளத் தகாதவர்.

மன்னவ ரமைச்சர்துர்ச் சனர்கோளர் தூதரொடு
பாருத மர்ம முடையோர்
வலுவர்கரு ணிகர்மிகு பாகஞ்செய் தன்னமிடு
மடையர் மந்திர வாதியர்
சொன்னமுடை யோர்புலைய ருபதேச மதுசெய்வோர்
சூழ் வயித்தியர் கவிதைகள்
சொற்றிடும் புலவரிவர் பதினைந்து பேரோடுஞ்
சொற்பனந் தனி லாகிலும்
நன்னெறி யறிந்தபேர் பகைசெய் திடார்களிந்
நானிலத் தென்பர் கண்டாய்
நாரியோர் பாகனே வேதாக மம்பரவு
நம்பனே யன்பர் நிதியே
அன்னமூர் பிரமனுங் கண்ணனுங் காணாத
வண்ணலே யருமை மதவே
ஏனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூஉ)

இதரகிதஞ்செய்து பயன்கொள்வன.

சுவைசேர் கருமபைவெண் பாலைப் பருத்தியைச்
சொல்லுநன் னெல்லை யெள்ளைத்
தூயதெங் கின்கனியை யெண்ணாத துட்டரைத்
தொண்டரைத் தொழு தொழும்பை
நவைதீரு மாறுகண் டித்தே பயன்கொள்வர்
நற்றமிழ்க் கவி வாணரை
நலமிக்க செழுமலரை யோவிய மெனத்தக்க
நயமுள்ள நாரியர் தமைப்
புவிமீதி லுபகார நெஞ்சரைச் சிறுவரைப்
போர் வீரரைத் தூயரைப்

போதவும் பரிவோ டிகளுசெய்ய மிகுபயன
புகழ்பெறக் கொள்வா கண்டாய்
அவமதி தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வள்ளலே
யண்ணலே யருமை மதவே
வளுகினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூ௧)

தருமம்.

பெறுமில்பெறு வித்தலொடு நாளோலே நாடோறும்
பிள்ளைக ளருந்திடும் பால்
பேசரிய சத்திர மடமா வரிஞ்சுகல்
பெண்போக நாவிதன் வண்ணா
மறைமொழிக ளுடிதண் ணீர்தலைக் கெண்ணெய்பசு
வாயினுறை பிணா மடக்கல்
வாவியிறு முயிர்மீட்ட றின்பொரு ளடைக்காய்
வழங்கல் சுண்ணம் புதவுதல்
சிறையுறு பவர்க்கமுது வெற்றிலங் காத்தல்பொழில்
செய்தன்முன் னூலின மணந்
திகழ்விலங் கூண்பிச்சை யறுசமய ருக்குண்டி
தேவ ராலய மவுஷதம்
அறைதல்கற் போர்க்கன்ன நாலெட் டறங்களுமு
னண்ணெசெய லருமை மதவே
வளுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூ௨)

இல்லறம்.

தந்தைதாய் சற்குருவை யிட்டதெய் வங்களைச்
சன்மார்க்க முள மனைவியைத்
தவறாத சுற்றத்தை யேவாத மக்களைத்
தனைநம்பி வருவோர்களைச்

சிந்தைமகிழ் வெய்தவே பணிவிடைசெய் வோர்களைத்
    தென்புலத் தோர் வழிஞரைத்
  திதிலா வதிதியைப் பரிவுடைய துணைவரைத்
    தேனுவைப் பூசுரர் தமைச்
சந்ததஞ் செய்கடனை யென்றுமிவை பிழையாது
    தான்புரிந் திட லில்லறஞ்
  சாருநல முடையராந் துறவறத் தோருமிவர்
    தம்முடன் சரியா யிடார்
அந்தரி யுயிர்க்கெலாந் தாய்தனினு நல்லவட்
    கன்பனே யருமை மதவே
  ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
    ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூரு)

புராணம்.

தலைமைசேர் பௌடிக மிலிங்கமார்க் கண்டமெழில்
    சாரும் வாமன மச்சமே
  சைவம் பெருங்கூர்மம் வருவரா கங்கந்த
    சரிதமே பிர மாண்டமும்
நிலைமைசே ரிப்பத்து முயர்சிவ புராணமா
    நெடியமால் கதை வைணவம்
  நீதிசேர் காருட நாரதம் பாகவத
    நீடிய புராண நான்காம்
கலைவலர்சொல் பதுமமொடு பிரமகை வர்த்தமே
    கமலா லயன் காதையாம்
  கதிரவன் காதையே சூரிய புராணமாங்
    கனல்காதை யாக்கி னேயம்
அலைகொண்ட நதியும்வெண் மதியுமறு கும்புனையு
    மத்தனே யருமை மதவே
  ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
    ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூகா

புகழ்ச்சி.

பருகாத வமுதொருவர் பண்ணாத பூஷணம்
பாரின் மறையாத நிதியம்
பரிதிகண் டலராத நிலவுகண் டலராத
பண்புடைய பங்கே ருகம்
கருகாத புயல்கலைக ளருகாத திங்கள்வெய்
கானி லுறையாத சீயங்
கருதரிய விக்குண மனைத்துமுண் டானபேர்
காசினியி லருமை யாகும்
தெரியவுரை செய்யின்மொழி கீர்த்திவரு கல்வியொடு
சீரிதய மீகை வதனந்
திடமான வீரமிவை யென்றறிகு வார்களிச்
செகமெலாங் கொண்டாட வே
அருள்கற்ப தருவென்ன வோங்கிடுந் தானதுரை
யாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூஎ)

திருமா லவதாரம்.

சோமுகா சுரனைமுன் வதைத்தமரர் துயர்கெடச்
சுருதிதந் ததுமச்சமாஞ்
சுரர்தமக் கமுதீந்த தாமையாம் பாய்போற்
சுருட்டி மாநில மெடுத்தே
போமிரணி யாக்கதனை யுயிருண்ட தேனமாம்
பொல்லாத கனக னுயிரைப்
போக்கியது நரசிங்க முலகளந் தோங்கியது
புனித வாமன மூர்த்தியாம்
ஏழுறு மிராவணனை வென்றவ னிராகவ
னிரவிகுலம் வே ரறுத்தோ

மீனாய்பரசி ராமன்வரு கண்ணனொடு பலராம
னிப்புவி பயந் தவிர்த்தோர்
அமினிய கற்கியினி மேல்வருவ திவைபத்து
மரிவடிவ மருமை மதவே
னனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௪)

சிவமூர்த்தி.

பிறைசூடி யுமைநேசன் விடையூர்தி நடமிடும்
பெரியனுயர் வதுவை வடிவன்
பிச்சாட னன்காம தகனன்மற லியைவென்ற
பெம்மான் புரந் தகித்தோன்
மறமலி சலந்தரனை மாய்த்தவன் பிரமன்முடி
வௌவினோன் வீரே சுரன்
மருவுநர சிங்கத்தை வென்றவர னுமைபாகன்
வனசரன் கங்கா ளனே
விறன்மேவு சண்டேச ரக்ஷகன் கடுமாக்தி
மிக்கசக் கர முதவினோன்
விநாயகற் கருள்செய்தோன் குகனுமை யுடன்கூடி
மிளிர்சுக பாதன் சுகன்
அறிவரிய தக்ஷிணா மூர்த்தியொ டிலிங்கமா
மைபனே யருமை மதவே
னனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௫)

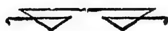
சுவி வணக்கம்.

மலர்தழி பைங்குவளை மென்முல்லை மல்லிகை
மருக்கொழுந் துயர் கூவிளம்
மற்றுமுள வாசமலர் பத்திரஞ் சிலசூடி
மணிமுடி தனிற் பொறுத்தே

சிலபேருக் கொடுவனத் துட்பூளை பச்சறுகு
செம்முள்ளி மலர் சூடவே
சிக்கம்மைத் திடவுமங் கேகரித் திடுமகா
தேவ தேவா தெரிந்தே
கலைவல ருரைக்குநன் கவியொடம் பலவாண
கவிராய னருசெம் புன்
கவிதையுஞ் சூடியே மனமகிழ்ந் திடுவதுன்
கடனருமை மடனாக மும்
அலைபெருகு கங்கையுஞ் செழுமதிய மும்புனையு
மமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௧௦௦)

அறப்பளீசுர சதக
முற்றிற்று.

அம்பலவாணன் அடியிணைவாழ்க.

உ

முருகன்றுணை.

குருபாத தாசர் அவர்கள்

செய்தருளிய

திருப்புல்வயல்

குமரேச சதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905

உ
சிவமயம்.

குமரேச சதகம்.

காப்பு.

பூமேவு புல்லைப் பொருந்துகும ரேசர்தம்மேல்
தேமே வியசதகஞ் செப்பவே—கோமேவிக்
காக்குஞ் சரவணத்தான் கம்பகும்பத் தைந்துகரக்
காக்குஞ் சரவணத்தான் காப்பு.

அவையடக்கம்.

மாரிக்கு நிகரென்று பனிசொரிதல் போலவு
மணிக்குநிக ரென்று சிறுபெண்
மணல்வீடு கட்டுவது போலவுஞ் சந்திரன்முன்
மருவுமின் மினிபோ லவும்
பாருக்கு ணல்லோர்மு னேபித்தர் பலமொழி
பகர்ந்திடுஞ் செயல் போலவும்
பச்சைமயி லாடுதற் கிணையென்று வான்கோழி
பாரிலா டுதல் போலவும்
பூரிக்கு மினியகா வேரிக்கு நிகரென்று
போதுவாய்க் கால் போலவும்
புகல்சிப்பி முத்துக்கு நிகராப் பளிங்கைப்
பொருந்த வைத்தது போலவும்
வாரிக்கு முன்வாவி பெருகல்போ லவுமின்சொல்
வாணர்மு னுகந்து புல்லை
வாலகும ரேசர் மேற் சதகம் புகன்றனன்
மனம்பொறுத் தருள் புரிகவே.

நூல்.

குமரேசர் மகிமை.

பூமிக்கோ ராறுதலை யாய்வந்து சரவணப்
　　பொய்கைதனில் விளையாடியும்
புனிதனுக்கு மந்த்ரவுப தேசமொழி சொல்லியும்
　　போதனைச் சிறையில் வைத்தும்
சேமிக்க வரிகரப் பிரமாதி கட்குஞ்
　　செருக்கமுடி யாவசுரனைத்
தேகங் கிழித்துவடி வேலினா லிருகூறு
　　செய்தமரர் சிறைதவிர்த்தும்
நேமிக்கு ளன்பரிடருற்றசம யத்தினி
　　னினைக்குமுன் வந்துதவியும்
நிசமுமெய்த் துணையாய் விளங்கலா லுலகினிலுனை
　　நிகரான தெய்வமுண்டோ
மாமிகுத் தேன்பருகு பூங்கடம் பணியுமணி
　　மார்பனே வள்ளிகணவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
　　மலைமேவு குமரேசனே. (௧)

அந்தணரியல்பு.

குறையாத காயத்ரி யாதிசெப மகிமையுங்
　　கூறுகருதிப் பெருமையுங்
கோதிலா வாகமபு ராணத்தின் வளமையுங்
　　குலவுயா காதி பலவும்
முறையா நடத்தலாற் சகலதீ வினைகளையு
　　முளரிபோ லேதகிப் பார்
முதன்மைபெறு சிலைசெம்பு பிருதுவிக ளிற்றெய்வ
　　மூர்த்தமுண் டாக்குவிப் பார்
இறையாக நீதிநெறி வழுவார்க ளாகையா
　　னீண்மழை பொழிந் திடுவதும்

நிலமது செழிப்பது மரசர்செங் கோல்புரியு
நிலையுமா தவர்செய் தவமும்
மறையோர்க ளாலேவி ளங்குமிவ் வுலகத்தின்
மானிடத் தெய்வ மிவர்காண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (உ)

அரச ரியல்பு.

குடிபடையி லபிமான மந்திரா லோசனை
குறிப்பறிதல் சத்ய வசனம்
கொடைநித்த மவரவர்க் கேற்றமரி யாதைபொறை
கோடாத சதுரு பாயம்
படிவிசா ரணையொடு ப்ரதானிதள கர்த்தரைப்
பண்பறிந் தேய மைத்தல்
பல்லுயிரெ லாந்தன் னுயிர்க்குநிக ரென்றே
பரித்தல்குற் றங்கள் களைதல்
துடிபெறு தனக்குறுதி யானநட் பகமின்மை
சுகுணமொடு கல்வி யறிவு
தோலாத காலமிட மறிதல்வினை வலிகண்டு
துஷ்டநிக் ரக சௌரியம்
வடிவுபெறு செங்கோ னடத்திவரு மரசர்க்கு
வழுவாத முறைமை யிதுகாண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (ங)

வணிக ரியல்பு.

கொண்டபடி போலும்விலை பேசிலா பஞ்சிறிது
கூடிவர நய முரைப்பார்
கொள்ளுமொரு முதலுக்கு மோசம்வ ராதபடி
குறுகவே செலவு செய்வார்

வண்டப் பிரட்டர்தா முழிதந்து பொன்னடகு
வைக்கினுங் கடனீந்தி டார்
மருவுநா ணயமுளோர் கேட்டனுப் புகினுமவர்
வார்த்தையிலெ லாங்கொ டுப்பார்
கண்டெழுது பற்றுவர வினின்மயிர் பிளந்தே
கணக்கிலணு வாகிலும் விடார்
காசுவீ ணிற்செலவி டாருசித மானதிற்
கனதிரவி யங்கள் விடுவார்
மண்டலத் தூடுகன வர்த்தகஞ் செய்கின்ற
வணிகர்க்கு முறைமை யிதுகாண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

வேளாள ரியல்பு.

நல்லதே வாலயம் பூசனை நடப்பது
நாடோறு மழைபொழிவ தும்
நாடியத போதனர்கண் மாதவம் புரிவது
நவில்வேத வேதிய ரெலாஞ்
சொல்லரிய யாகாதி கருமங்கள் செய்வதுந்
தொல்புவி செழிக்கு நலமுஞ்
சுபசோ பனங்களுங் கொற்றவர்கள் செங்கோ
றுலங்குமனு நெறி முறைமையும்
வெல்லரிய சுகிர்தமொடு வர்த்தகன் கொள்விலையும்
விற்பனையு மதிக புகழும்
மிக்கவதி காரமுந் தொழிலாளர் சீவனமும்
வீரரண சூர வலியும்
வல்லமைகள் சகலமும் வேளாளர் மேழியின்
வாழ்வினுண் விளைவ வன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

பிதாக்கள்.

தவமதுசெய் தேபெற் றெடுத்தவன் முதற்பிதா
தனைவளர்த் தவனொரு பிதா
தயையாக வித்தையைச் சாற்றினவ னொருபிதா
சார்ந்தசற் குருவொரு பிதா
அவமறுத் தாள்கின்ற வரசொரு பிதாநல்ல
வாபத்து வேளை தன்னி
லஞ்சலென் றுற்றதுயர் தீர்த்துளோ னொருபிதா
வன்புளமு னொருபிதா
கவளமிடு மனைவியைப் பெற்றுளோ னொருபிதா
கலிதவிர்த் தவனொரு பிதா
காசினியி லிவ்வெழுவ ரிதமப்பிதா வென்றுளங்
கருதுவது நீதி யாகும்
மவுலிதனி மதியரவு புனைவிமல ருதவுசிறு
மதலையென வருகுரு பரா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௬)

ஒன்றை யொன்று பற்றியிருப்பன.

சத்தியந் தவறா திருப்பவ ரிடத்தினிற்
சார்ந்துதிரு மா திருக் கும்
சந்ததந் திருமா திருக்கும விடந்தனிற்
றனதுபாக் கியமிருக் கும்
மெய்த்துவரு பாக்கிய மிருக்கும விடந்தனில்
விண்டுவின் களையிருக் கும்
விண்டுவின் களைபூண் டிருக்கும விடந்தனின்
மிக்கான தயையிருக்கும்
பத்தியுட னினியதயை யுள்ளவ ரிடந்தனிற்
பகர்தரும மிகவிருக் கும்

பகர்தரும முள்ளவ ரிடந்தனிற் சத்துரு
பலாயனத் திறலிருக் கும்
வைத்திசை மிகுந்ததிற லுள்ளவ ரிடத்தில் வெகு
மன்னுயிர் சிறக்கு மன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எ)

இவர்க்கிவர் தேயவமெனல்.

ஆதுலர்க் கன்னங் கொடுத்வாக ளேதெய்வ
மன்பான மாணுக் கருக்
காியகுரு வேதெய்வ மஞ்சினோர்க் காபத
தகற்றினோ னேதெய்வமாம
காதலுறு கற்புடைய மங்கையா தமக்கெலாங்
கணவனே மிக்க தெய்வங்
காசினியின் மன்னுயிர் தமக்கெலாங் குடிபரபு
காக்குமன் னவர்தெய்வ மாம்
ஓதரிய பிள்ளைகட் கன்னைதந தையர் தெய்வ
முயர்சாதி மாந்தர் யார்க்கு
முறவின்முறை யார்தெய்வம் விசுவாச முள்ளபேர்க்
குற்றசிவ பத்தர் தெய்வம்
மாதயையி னற்குத் திரர்க்குமறை யோர்தெய்வம்
வானவர்க் குத்தெய்வ நீ
மயிலேறி விளையாடு குகனே புல்வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அ

இவர்க்கிதி னினைவெனல்.

ஞானநெறி யாளர்க்கு மோக்ஷத்தி லேநினைவு
நல்லறிவு ளோர் தமக்கு
நாடோறுந் தருமத்தி லேநினைவு மன்னர்க்கு
ராச்சியந் தன்னி னினைவு

ஆனகா முகருக்கு மாதர்மே லேநினைவு
வஞ்சாத திருடருக் கிங்
கனுதினங் களவிலே நினைவுதன வணிகருக்
காதாய மீது நினைவு
தானமிகு குடியாள ருக்கெலாம் வேளாண்மை
தனினினைவு கற்ப வர்க்குத்
தருகல்வி மேனினைவு வேசியர்க் கினியபொரு
டருவோர்கண் மீது நினைவு
மானபர னுக்குமரி யாதைமே னினைவெற்கு
மாறுதன் மீது நினைவு
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௬)

இவர்க்கிது வில்லையெனல்.

வேசைக்கு நிசமில்லை திருடனுக் குறவில்லை
வேந்தற்கு நன்றி யில்லை
மிடியற்கு விலைமாதர் மீதுலங் கணமில்லை
மிலேச்சற்கு நிறைய தில்லை
ஆசைக்கு வெட்கமிலை ஞானியா னவனுக்கு
ளகமில்லை மூர்க்கன் றனக்
கன்பில்லை காமிக்கு முறையில்லை குணமிலோற்
கழகில்லை சித்தசுத்தன்
பூசைக்கு நவிலங்க சுத்தியிலை யாவுமுணர்
புலவனுக் கயலோ ரிலை
புல்லனுக் கென்றுமுசி தானுசித மில்லைவரு
புலையர்க் கிரக்க மில்லை
மாசைத் தவிர்ந்தமதி முகதெய்வ யானையொடு
வள்ளிக் கிசைந்த வழகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௧0)

இப்படிப்பட்டவ ரிவரெனல்.

நியாயநெறி தவறாம லுலகபரி பாலனை
நடத்துமவ னேயரச னும்
ராசயோ சனைதெரிந் துறுதியா கியசெய்தி
நவிலுமவ னேமந்திரி
நேசமுட னேதன் சரீரத்தை யெண்ணாத
நிர்வாகி யேசூர னும்
நிலைபெறு மிலக்கண மிலக்கிய மறிந்துசொலு
நிபுணகவி யேகவிஞ னும்
ஆசதொரு வாகடந் தாதுவினி தானமு
மறியுமதி யோன் வைத்திய
னகமின்றி மெய்யுணர்ந் தைம்புல னொழித்துவிட்
டவனேமெய்ஞ் ஞானி யெனலாம்
மாயவர் சகோதரி மனோன்மணிக் கன்பான
வரபுத்ர வடிவேல வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கக)

விரைந்தடக்கத் தகுவன விவையெனல்.

அக்கினியை வாய்முந்து துர்ச்சனரை வஞ்சமனை
யாளைவளர் பயிர்கொள் களையை
யஞ்சா விரோதிகளை யனியாய முடையோரை
யகிர்த்தியப் பெண்க ளார்ப்பைக்
கைக்கினிய தொழிலாளி யைக்கொண்ட வடிமையைக்
களவுசெய் யுந் திருடரைக்
கருதிய விசாரத்தை யடக்கமில் பசிசையைக்
கடிதான கோபந் தனை
மெய்க்கினித லாப் பிணியை யவையுதா சீனத்தை
வினைமூண்டி டுஞ் சண்டையை

விஷமேறு கோரத்தை யன்றடக் குவதலான்
மிஞ்சவிட லாகாது காண்
மைக்கினிய கண்ணிகுற வள்ளிதெய் வானையை
மணஞ்செய்த பேரழக னே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே (கஉ)

இவர்க்கிது துரும்பெனல்.

தாராளமாகக் கொடுக்குந் தியாகிக
டமக்குநற் பொரு டுரும்பு
தன்னுயிரை யெண்ணுத சூரனுக் கெதிராளி
தளமெலா மொரு துரும்பு
பேரானபெரியருக் கற்பரது கையினிற்
பிரயோச னந் துரும்பு
பெரிதான மோக்ஷசிந் தனையுள் ளவர்க்கெலாம்
பெண்போக மொரு துரும்பு
தீராத சகலமும் வெறுத்ததுற விக்குவிறல்
சேர்வேந்த னொரு துரும்பு
செய்யகலை நாமகள் கடாக்ஷமுள் ளோர்க்கெலாஞ்
செந்தமிழ்க் கவி துரும்பாம்
வாராரு மணிகொண்முலை வள்ளிதெய் வானையை
மணம்புணரும் வடி வேலவா
மயிலேறி விளையாடு குகனே புல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கங)

இதனை விளக்குவ தீதுவெனல்.

பகல்விளக் குவதிரவி நிசிவிளக் குவதுமதி
பார்விளக் குவது மேகம்
பதிவிளக் குவதுபெண் குடிவிளக் குவதரசு
பரிவிளக் குவது வேகம்

இகல்விளக் குவதுவலி நிறைவிளக் குவதுநல
மிசைவிளக் குவது சுதியூ
ரிடம்விளக் குவதுகுடி யுடலவிளக் குவதுண்டி
யினியசொல் விளக்குவ தருள்
புகல்விளக் குவதுகொடை தவம்விளக் குவதறிவு
பூவிளக் குவது வாசம்
பொருள்விளக் குவதிரு முகம்விளக் குவதுநகை
புத்தியை விளக்குவது நூல
மகம்விளக் குவதுமறை சொல்விளக் குவதுநிசம
வாவியை விளக்குவது நீர்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கச)

பிறப்பிட நன்மையால் நன்மை பெறாமை.

சிங்கார வனமதி லுதிப்பினுங் காகமது
தீஞ்சொல்புகல் குயிலாகு மோ
திரைமெறியும் வாவியிற் பூததா லுமேகொட்டி
செங்கஞ்ச மலராகு மோ
அங்கான கத்திற் பிறந்தா லுமுயலான
தானையின் கன்றாகு மோ
வாண்மையா கியநல்ல குடியிற் பிறந்தாலு
மசடர்பெரி யோராவ ரோ
சங்காடு பாற்கடல் பிறந்தா லுநத்தைதான்
சாலக்கி ராம மாமோ
தடமேவு கடனீரி லேயுப்பு விளையினுஞ
சாரசர்க் கரையாகு மோ
மங்காத செந்தமிழ்க் குறுமுனிக் குபதேசம்
வைத்தமெய்ஞ் ஞான குருவே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கரு

பலர்க்கும் பயன்படுவன.

கொண்டல்பொழி மாரியு முதாரசற் குணமுடைய
　　கோவுமுயர் ணியி னீரும்
　கூட்டமிடு மம்பலத் துறுதருவி னீழலுங்
　　குடிவளர் விவசாய மும்
கண்டவர்க ளெல்லாம் வரும்பெருஞ் சந்தியிற்
　　கனிபல பழுத்த மரமுங்
　கருணையுட னேவைத் திடுந்தணீர்ப் பந்தலுங்
　　காவேரி போலூற்ற மும்
விண்டலத் துறைசந்தி ராதித்த கிரணமும்
　　வீசுமா ருத சீதமும்
　விவேகியெனு நல்லோ ரிடத்திலுறு செல்வமும்
　　வெகுசனர்க் குபகார மாம்
வண்டிமிர் கடப்பமலர் மாலையணி செங்களப
　　மார்பனே வடிவேல வா
　மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
　　மலைமேவு குமரேச னே. (கசு)

தாமழியினுந் தணமழியாதவை.

தங்கமா னதுதழலி னின்றுருகி மறுகினுந்
　　தன்னொளி மழுங்கி டாது
　சந்தனக் குறடுதான் மெலிந்துதேய்ந் தாலுமோ
　　தன்மணங் குன்றி டாது
பொங்கமிகு சங்குசெந் தழலில்வெந் தாலுமோ
　　பொலிவெண்மை குறைவுறாது
　போதவே காய்ந்துநன் பால்குறுகி னாலுமோ
　　பொருந்துசுவை போய் விடாது
துங்கமணி சாணையிற் றேய்ந்துவிட் டாலுந்
　　துலங்குகுண மொழியாது பின்

றுன்மைதரு பெரியோர் மடிந்தாலு மவர்களது
    தூயசிறை தவறுகு மோ
மங்களசுல் யாணிகுற மங்கைசுர குஞ்சரியை
    மருவுதிண் புயவாசனே
  மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
    மலைமேவு குமரேச னே. (கஎ)

நரகில் வீழ்வோர்.

மன்னரைச் சமரில்விட் டோடினவர் குருமொழி
    மறந்தவர் கொலைப் பாதகர்
  மாதா பிதாவைநிந் தித்தவர்கள் பரதார
    மருவித் திரிந்த பேர்கள்
அன்னங் கொடுத்தபே ருக்கழிவை யெண்ணினோ
    ரரசடக் கிய வமைச்ச
  ராலய மிகழ்ந்தவர்கள் விசுவாச காதக
    ரருந்தவர் தமைப்பழித் தோர்
முன்னுதவி யாய்ச்செய்த நன்றியை மறந்தவர்
    புகல்துதி வழக் குரைப்பேர்
  முற்றுசிவ பத்தரை நடுங்கச் சினத்தவர்கண்
    முழுதுமபொ யுரைசொலலுவோர்
மன்னொருவர் வைத்தபொரு ளபகரித்தோ ரிவர்கண்
    மாநரகில் வீழ்வ ரன்றோ
  மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
    மலைமேவு குமரேச னே. (கஅ

சரீரசுகம்.

மாதத் திரண்டுவிசை மாதரைப் புல்குவது
    மறுவறுவி ரேசனந் தான்
  வருஷத் திரண்டுவிசை தைலந் தலைக்கிடுதல்
    வாரத் திரண்டு விசையாம்

மூதறிவி னொடுதனது வபதினுக் கிளைபவொரு
மொய்குழ லுடன்சை யோகம்
முற்றுதயிர் காய்ச்சுபா லீர்மோ ருருக்குநெய்
முதிரா வழுக்கை யிளநீர்
சாதத்தி லெவளவா னாலும் புசித்தபின்
றுகந் தனக்கு வாங்கல்
தயையாக வுண்டபி னுலாவலிவை மேலவர்
சரீர சுக மாமென்பர் காண்
மாதவகு மாரிசா ரங்கத் துதித்தகுற
வள்ளிக் குகந்த சரசா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கசு)

யார்க்கு மனுபோகம் விடாமை.

தேசுபெறு மேருப்ர தக்ஷணஞ் செய்துமதி
தேகவடு நீங்க வில்லை
திருமா லுறங்கிடுஞ் சேடனுக் குவணன்
செறும்பகை யொழிந்த தில்லை
ஈசன் கழுத்திலுறு பாம்பினுக் கிரைவே
றிலாமலே வாயு வாகு
மினியகண் ணுகிவரு பரிதியா னவனுக்கி
ராகுவோ கனவி ரோதி
ஆசிலாப் பெரியோ ரிடத்தினி லடுக்கினு
மமைத்தபடி யன்றி வருமோ
வவரவர்க ளனுபோக மனுபவித் திடல்வேண்டு
மல்லால் வெறுப்ப தெவரை
வாசவனு மும்பரனை வரும்விசய சயவென்று
வந்துதொழு தேத்து சரணு
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (உ0)

இதுவின்றி யிது சிறவாதெனல்.

குருவிலா வித்தைகூ ரறிவிலா வாணிபங்
குணமிலா மனைவி யானை
முடிநலை யிலாநாடு நீதியில் லாவரசு
குஞ்சரமி லாத வெம்போர்
திருவிலா மெய்த்திறமை பொறையிலா மாதவந்
தியானமில் லாத நிஷ்டை
தீபமில் லாதமனை சோதரமி லாதவுடல்
சேகரமி லாத சென்னி
உருவிலா மெய்வளமை பசியிலா வுண்டியுக
ளுண்மையில் லாத வசனம்
யோசனையி லாமந்திரி தைரியமி லாவீர
முதவியில லாத நட்பு
மருவிலா வண்ணமலர் பெரியோ ரிலாதசபை
வையத் திருந்தென் பயன்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (உக

பகைக்கப்படாதவ ரிவரெனல்.

அரசர்பகை யுந்தவம் புரிதபோ தனர்பகையு
மரியகரு ணீகர் பகையு
மடுத்துக் கெடுப்போர் கொடும்பகையு முட்பகையு
மருளிலாக் கொலைஞர் பகையும்
விரகுமிகு மூரிலுள் ளோருடன் பகையுமிகு
விகடப்ர சங்கி பகையும்
வெகுசனப் பகையுமந் திரவாதி யின்பகையும்
விழைமருத் துவர்கள் பகையும்
உரமருவு கவிவாணர் பகையுமா சான்பகையு
முறவின்முறை யார்கள் பகையு

முற்றதிர வியமுளோர் பகையுமந் திரிபகையு
மொருசிறிது மாகாது காண்
வரநதியின் மதலையென வினியசர வணமிசையில
வருகருண சிறு குழவியே
மயிமேலறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலையேவு குமரேசனே. (உஅ)

பேயெனப்படுவோ ரிவரெனல்.

கடனுரவு பேர்வந்து கேட்கும்வே ளையினமுகங்
கடுகடுக் கின்ற பேயுங்
கனமருவு பெரியதனம வந்தவுட னிறுமாந்து
கண்விழிக் காத பேயும்
அடைவுடன சத்துருவின் பேச்சைவிசு வாசித்
தகப்பட் டுழன்ற பேயு
மாசைமனை யாளுக்கு நேசமா யுண்மையொழி
யானதை யுரைதத பேயும்
இடரிலா நல்லோர்கள் பெரியோர்க ளைச்சற்று
மெண்ணு துரைத்த பேயு
மினியபரி தானத்தி லாசைகொண் டொருவற்
கிடுக்கண்செய் திட்ட பேயும்
மடமனை யிருக்கப் பரத்தையைப் புணர்பேயும
வசைபெற்ற பேய்க ளன்றே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (உக)

அவ்வவ்வினத்தி லுயர்ந்தவை.

தாருவிற் சந்தான நதியினிற் கங்கைவிர
தத்தினிற் சோம வாரந்
தகைபெறு நிலத்தினிற் காஸ்மீர கண்டந்
தலத்திற் சிதம்பர தலம்

சீருலவு ரிஷிகளில் வசிட்டர்பசு விற்காம
　　தேனுமுனி வரிஞ ரதன்
　செல்வநவ மணிகளிற் றிகழ்பதும ராகமணி
　　தேமலரி லம்போ ருகம்
பேருலவு கற்பினி லருந்ததி கதிக்திடு
　　பெலத்தின்மா ருதம் யானையிற்
　பேசிலை ராவதந் தமிழினி லகத்தியம்
　　பிரணவம் மந்திரத் தில்
வாரிதியி லேதிருப் பாற்கடல் குவட்டினின்
　　மகாமேரு வாகு மன்றோ
　மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
　　மலைமேவு குமரேச னே. (உச)

அவரவர்க்குப் பெலமாவன.

அந்தணர்க் குயர்வேத மேபெலங் கொற்றவர்க்
　　கரியசௌ ரியமே பெல
　மானவணி கர்க்குநிதி யேபெலஞ் சூத்திரர்க்
　　காயினே ருழவே பெலம்
மந்திரிக் குச்சது ருபாயமே பெலநீதி
　　மானுக்கு நடுவே பெலம்
　மாதவர்க் குத்தவசு பெலமடவி யர்க்குநிறை
　　மானமிகு கற்பே பெலம்
தந்திர மிகுத்தகன சேவகர் தமக்கெலாஞ்
　　சாமிகா ரியமே பெலஞ்
　சான்றவாக் குப்பொறுமை யேபெலம் புலவோர்
　　தமக்குநிறை கல்வி பெலமாம்
வந்தனை செயும்பூசை செய்பவர்க் கன்புபெலம்
　　வாலவடி வான வேலா
　மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
　　மலைமேவு குமரேச னே. (உரு)

இருந்தும் பயன்படாதவை.

தருணத்தி லுதவிசெய் யாதநட் பாளர்பின்
நந்தெனத ராம லென்ன
தாதா மகிழ்ந்துமுறை செய்யாத மன்னரைச்
சார்ந்தென்ன நீங்கி லென்ன
பெருமையுட னுண்மையில் லாதவொரு பிள்ளையைப்
பெற்றென்ன பெறாம லென்ன
பிரியமா யுள்ளன்பி லாதவர்க ணேசம்
பிடித்தென்ன விடுக்கி லென்ன
தெருளாக மானமில் லாதவொரு சீவனஞ்
செய்தென்ன செயாம லென்ன
தேக்கியென வருபவர்க் கீயாத செல்வரு
சிறந்தென்ன முறிந்து மென்ன
மருவிளமை தன்னிலில் லாதகன் னிகைபின்பு
வந்தென்ன வராம லென்ன
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (உஅ)

உபகார மில்லாதவை.

கடனீர் மிகுந்தென்ன வோதிதான் பெருத்தென்ன
காட்டிலவு மலரிலென்ன
கருவேல் பழுத்தென்ன நாய்ப்பால் சுரந்தென்ன
கானின்மழை பெய்து மென்ன
அடர்கழுதை லத்தியில மெல்லாங் குவிந்தென்ன
வரியகுண மில்லாத பெண்
ணழகா யிருந்தென்ன வாஸ்தான கோழைபல
வரிபநா லோதி லென்ன
திடமினிய பூதம்வெகு பொன்காத் திருந்தென்ன
திறன்மிகுங் கரடி மயிர்தான்

செறிவாகி நின்றென்ன வஸ்த்ரபூ ஷணமெலாஞ்
சித்திரத் துற்றுமென்ன
படமிருந் தெவருக்கு முபகார மில்லாத
வம்பர்வாழ் வுக்கு நிகராம்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (௨௮)

பதரெனப் படுவோர்.

தன்பெருமை சொல்லியே தன்னைப் புகழ்ந்தபதர்
சபையர்கண் டொளிக்கும் பதர்
தக்கபெரி யோர்புத்தி கேளாத பதர்தோழர்
தம்மொடு சலிக்கும் பதர்
பின்புகா ணுவிடந் தன்னிலே புறணிபல
பேசிக் களிக்கும் பதர்
பெற்றதாய் தந்தைதுயர் படவாழ்ந் திருந்தபதர்
பெண்புத்தி கேட்கும் பதர்
பொன்பண மிருக்கவே போயிரக் கின்றபதர்
பொய்ச்சாட்சி சொல்லும் பதர்
புவியோர் நடத்தையை யிகழ்ந்தபதர் தன்மனைவி
புணர்தல்வெளி யாக்கும் பதர்
மன்புணரும் வேசையுடன் விபசரிக் கின்றபதர்
மனிதரிற் பதரென்பர் காண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (௨௯

காணவிடிற் றுயரப்படுமவை.

இரவிகா ணுவனச மாரிகா ணுதபயி
ரிந்துகா ணுத குமுத
மேந்தல்கா ணுநாடு களைகள்கா ணுவோட்
மின்சொல்கா ணுவி ருந்து

சுரபிகா ணாதகன் றன்னைகா ணாமதலை
சோலைகா ணாத வண்டு
தோழர்கா ணாதேயர் கலைகள்கா ணாதமான்
சோடுகா ணாத பேடு
துரவர்கா ணாதசபை தியாகிகா ணாவறிஞர்
கொழுநர்கா ணாத பெண்கள்
கொண்டல்கா ணாதமயில் சிறுவர்கா ணாவாழ்வு
கோடைகா ணாத குயில்கள்
வரவுகா ணாதசெல விவையெலாம் புவிமீதில்
வாழ்வுகா ணாவிளமை யாம்
மயிலேறி விளையாடு குகனே புல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (உக)

வியாதி மூலங்கள்.

கல்லினன் மயிரினன் மீதூண் விரும்பலாற்
கருதிய விசாரத்தி னாற்
கடுவழி நடக்கையான் மலசல மடக்கையாற்
கனிபழங் கழியுண்ண லால்
நெல்லினு முமியினு முண்டபின் மூழ்கலா
னித்திரைக ளில்லாமை யா
னீர்ப்பகையி னாற்பனிக் காற்றினுட னேகலா
னீடுசரு கிலையூற லால்
மெல்லிநல் லார்கலவி யதிகமுள் விரும்பலால்
விழ்மலஞ் சிக்குகையி னன்
மிகுசுமை யெடுத்தவா லிளவெயிற் காய்தலான்
மெய்வாட வேலை செயலால்
வல்லிரவி லேதயிர்கள் சருகாதி யுண்ணலால்
வன்பிணிக் கிடமென்பர் காண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே (உஉ

செத்துஞ் சாகாதவர்.

அனைவர்க்கு முபகார மாய்வாவி கூவமுண்
டாக்கினோர் நீதி மன்ன
ரழியாத தேவால யங்கட்டி வைத்துளோ
ரகரங்கள் செய்த பெரியோர்
தனைபொப்பி லாப்புதல்வ னைப்பெற்ற பேர்பொருது
சமாவென்ற சுத்த வீரர்
தரணிதனி னிலைநிற்க வெந்நாளு மாறுத
தருமங்கள் செய்த பேர்கள்
கனவித்தை கொண்டவர்க ளோயாத கொடையாளர்
காவியஞ் செய்த கவிஞர்
கற்பினின் மிகுந்தவொரு பத்தினி மடந்தையைக்
கடிமணஞ் செய்தோர்க ளிம
மனிதர்கள் சரீரங்கள் போகினுஞ் சாகாத
மனிதரிவ ராகு மன்றே
மயில்மலி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூக

சாகாதிருந்துஞ் செத்தவர்.

மாறாத வறுமைபோர் தீராத பிணியாளர்
வருவேட் டகத்தி லுண்போர்
மனைவியை வழங்கியே சீவனஞ் செய்குவோர்
மன்னுமொரு ராச சபையில்
சூறாக நிந்தைசெய் துய்குவோர் சிவிகைகள்
சுமந்தே பிழைக்கின்ற பேர்
தொலையா விசாரத் தழுந்துவோர் வார்த்தையிற்
சோர்வுபட வுற்ற பெரியோர்
தீறாக மனைபா டினக்கஞ்சி வந்திடு
விருந்தினை யொழித்து விடுவோர்

விடாமுடன் செல்லாத விவகார மதுகொண்டு
மிக்கரசை யேறு மசடர்
மாருக விவரெலா முயிருடன் செத்தசவ
மாகியொளி மாய்வர் கண்டாய்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயலீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௯௨)

சிறிதும் பயன்படாதவர்.

பதராகி யுங்கன விபூதிவிளை விக்கும்
பழமைபெறு சுவராகி லும்
பலருக்கு மறைவாகு மாடுரிஞ் சிடுமலம்
பன்றிகட் குபயோக மாம
கசவிருக் காடவென்னி லுழுதுபுவி காக்கும்வன்
கழுதை யும் பொதி சுமக்குங்
கல்லெனிற் றெய்வங்களு மாலயமு மாம்பெருங்
காடுமுள் ளுடைமை யாம
புல்லாச் சவமாகி லுஞ்சிலர்க் குதவிசெய்
மிழிவுறு குரங்கா யினு
மேககப் பிடித்தவர்க் குதவிசெயும் வாருகோ
லேற்றபா ளிகை விளக்கும
மதமது மிகும்பரம லோபரா லாகார
மற்றொருவ ருக்கு முண்டோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௯௩)

உலுத்த ரியல்பு.

திரவியங் காக்குமொரு பூதங்கள் போற்பணந்
தேடிப் புதைத்து வைப்பார்
சீலமாகவுங் கட்டார்க ணல்லமுது
செய்துண்ணு ரறமுஞ் செயார்

பூவலர்செய் கண்டகர் தனக்குமவனு வாகப்
புகுந்திருட ருக்கு மிவார்
புலவரைக் கண்டவுட னோடிப் பதுங்குவார்
புராணிகரைக் கொன்று முதவார்
விரகறிந் தேபிள்ளை சோறுகறி தினுமளவில்
வெகுபணஞ் செலவாக லால்
விளையாடு கிழவனும் பிள்ளையே பிள்ளையென
மிகுசெட்டி சொன்ன கதைபோல்
வரவுபார்க் கின்றதே யல்லாது லோபியாகன்
மற்றொருவ ருக்கீவ ரோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௧௪

திருவாழிடங்கள்.

கடவா ரணத்திலுங் கங்கா சலத்திலுங்
கமலாச னந்தன்னி லும்
காகுத்தன் மார்பிலுங் கொற்றவ ரிடத்திலுங்
காலியின் கூட்டந்தி லும்
நடமாடு பரியிலும் பொய்வார்த்தை சொல்லாத
நலலோ ரிடந்தன்னி லும்
நல்லசுப லக்ஷண மிகுந்தமனை தன்னிலும்
ரணசுத்த வீரர் பாலும்
அடர்கே தனத்திலுஞ் சுயம்வரந் தன்னிலு
மருந்துளசி வில்வத்தி லு
மலர்தரு கடப்பமலர் தனிலுமிர தத்திலு
மதிகுண மான ரூப
மடவா ரிடத்திலுங் குடிகொண்டு திருமாது
மாறு திருப்ப ளன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௧௫

மூதேவி வாழிடங்கள்.

சோரமங்கையர்களிச முறையார்கள் வாயினிற்
　　சூதகப் பெண்க ணிழலில்
சுணையிற் சூழ்தலுறு புகையிற் களேபரஞ்
　　சுடுபுகையி னீசர் நிழலில்
காரிரவி லரசுமிழ லிறகடா நிழலினொடு
　　சருதிய விளக்கு நிழலில
காமுகரி னிஷ்டையில லாதவர் முகத்திற்
　　கடுஞ்சினத் தோர் சபையினில
ஈரமில் லாக்களர் நிலத்தினி லிராத்தயிரி
　　லிழியுமது பான பாலி
லிலைவேல் விளா நிழலி னிதமழுக் கடையணை பி
　　லேனநா யசகரத் தூள்
வாரிய முறத்தூள் பெருக்குதூள் மூதேவி
　　யாரு திருப்ப ளென்பார்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
　　மலைமேவு குமரேசனே. (கக)

திருந்தினுந் திருந்தாமை.

கட்டிபெரு விட்டுச் செழுந்தேனை வார்க்கினுங்
　　காஞ்சிரங் கைப்பு விடுமோ
கழுதையைக் கட்டிவைத் தோமம் வளர்க்கினுங்
　　கதிபெறுங் குதிரை யாமோ
துட்டியர வுக்கமு தளித்தே வளர்க்கினுங்
　　கொடுவிடம லாது தருமோ
குக்கனெடு வாலுக்கு மட்டைகைக் கட்டினுங்
　　கோணு மலை நிமிருமோ
ஒட்டியே குறுணிமை யிட்டாலு நயமிலா
　　யோனிகண் ணாகி விடுமோ

வெல்வசன கர்ப்பூர வாடைபல கூட்டினு
முள்ளியின் குணமாறு மோ
மூடர்கட் காயிரம் புத்திசொன் னாலுமதின்
பார்க்கமரி யாதை வருமோ
மயிமேலறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௧௭)

குறிப் பறிதல்.

மனதிற் கடும்பகை முகத்தினு லறியலா
மாயிலைப் பூடுக ளெலாம்
மறையினு லறியலா நல்லார்பொ லார்தமை
மக்களா லறியலாகும்
கனமருவு சூரரைச் சமரினு லறியலாங்
கற்றவொரு வித்துவானைக்
கல்விப்ர சங்கத்தி னலறிய லாங்குணங்
களைநடையி னலறிய லாம்
தனதக மடுத்தது பளிங்கினு லறியலாஞ்
சாதிசொல் லாலறிய லாந்
தருநீதி கேள்வியா லறியலாம பிணிதனைத்
தாதுக்க ளாலறிய லாம்
வனசவிக சிதவதன பரிபூர ணனந்த
வாலவடி வான வேலா
மயில்மேலறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௧௮)

குணமாறாமை.

குணமிலாத் துஷ்டமிரு கங்களையு நயகுணங்
கொண்டுட் படுத்தி விடலாங்
கொடியபல விடநோய்க ளியாவுமௌ ஷதமது
கொடுத்துத் திருப்பி விடலாம்

உணர்விலாப் பிரமராட் சசமுகற் பேய்களை
யுகந்துகூத் தாட்டி விடலாம்
முபாயத்தி னாற்பெரும பறவைக்கு நற்புத்தி
யுண்டாக்க லாமுறிய பெறப்
பிணையுமதை யெழுப்பலா மக்கினி சுடாமற்
பெரும்புன லெனச்செய்ய லாம்
பிணியையு மகற்றலாங் காலனு துவரையும்
பின்புவரு கென்றுசொல லாம்
பணியையுங் கயிறாத் திரிக்கலாங் கபவர்குண
மடந் திருப்ப வசமோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (௨௯)

இத்தீக்குணத்தோ ரிவ்விலங்குபோல்வரெனல்.

தான்பிடிக் கதுபிடிப் பென்றுமே லவர்புத்தி
தள்ளிச்செய் வோர்குரங்கு
சபையிற் குறிப்பறிய மாட்டாம னின்றவர்
தாயப்ப னிலாத மரமாம்
விட்டுநெறி பெரியவரை யெதிர்பண்ணி யிருமொரு
வெறியர்குரை ஞமலி யாவார்
பிதாதி வருவோர் முகம்பார்த் திடாலோபர்
பேன்மையில் லாத கழுதை
சோம்பலொடு பெரியோர் சபைக்குட் படுத்திடுந்
தூங்கலே சண்டிக் கடா
சூதுட னடுத்தோர்க் கிடுக்கணே செய்திடுந்
துஷ்டனே கொட்டு தேளாம்
மாம்பழந் தனைவேண்டி யங்காளி யீசனை
வலமாக வந்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (௩௰)

அற்பர்வாழ்வால் குணம் வேறுபடுதல்.

அற்பர்க்கு வாழ்வுசற் றதிகமா னால்விழிக்
கெபாவருரு வந்தோன் றிடா
தன்னடிநின் றோரல்ல வார்த்தைக ளுரைத்தாலு
மவர் செவிக் கேறி டாது
முற்பழக மானபேர் வருகினும் வாருமென
மொழியவும் வாய் வராது
மோதியே வாதப் பிடிப்புவந் ததுபோல
முன்காலை யகல வைப்பார்
விற்பன மிகுத்தபெரி யோர்செய்தி சொன்னாலும்
வெடுவெடுத் தேசி நிற்பார்
விருதா மகத்துவப் பேயது சவுக்கடி
விழும்போது நீரு மென்பார்
மற்புயந் தனினீப மாலையணி லோலனே
மார்பனே வடிவேல வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (உச)

இத்தீங்கினோ ரிக்கோள் போல்வரெனல்.

அன்னைதந் தையர் புத்தி கேளாத பிள்ளையோ
வஷ்டமச் சனியாகு வர்
னஞ்சாம லெதிர்பேசி நிற்குமனை யாள்வாக்
கிலங்கார கச்சன்ம மாம்
தன்னைமிஞ் சிச்சொன்ன வார்த்தைகே ளாவடிமை
சந்திராஷ் டகமென்ன லாந்
தன்பங்கு தாவென்று சபையேறு தம்பியோ
சார்ந்தசன் மச்சூரி யன்
நன்னயமி லாதவஞ் சனைசெய்த தமையன் மூன்
றாமிடத் தில்வியா ழம்

நாடோறும் விரோதமிடு கொண்டோன் கொடுத்து
ராகுலைக் துக்க ளெனலாம் [லோன்
மன்னயனை யன்றுசிறை தனிலிட்டு நம்பற்கு
மந்திர முரைத்த குருவே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (௪௨)

நல்லினஞ் சேர்பயன்.

சந்தன விருக்ஷத்தை யண்டிநிற் கின்றபல
தருவுமவ் வாசனை தரும்
தங்கமக மேருவை யடுத்திடுங் காக்கையுஞ்
சாயல்பொன் மயமே தரும்
பந்தமிகு பாலுடன் விளாவிய தணீரெலாம்
பால்போ லிறங் கொடுக்கும்
படிகமணி கட்குளே நிற்கின்ற வடமுமப்
படியே குணங்கொடுக்கும்
அந்தமிகு மரகதக் கல்லைத் தரித்திடி
லெடுத்ததும் பசுமையாகு
மானபெரி யோர்களொடு சகவாச மதுசெய்யி
லவர்கள் குணம் வருமென்பர் காண்
மந்தர நெடுங்கிரியின் முன்கடல் கடைந்தவரி
மருகமெய்ஞ் ஞான முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (௪௩)

வலியோரையு மழ்விடாமை.

அன்றுமுடி சூடவே திருக்கரகு ராமன்மு
னருங்கா டுறைந்த தென்ன
வண்டரெல் லாமமிர்த முண்டிடப் பரமனுக்
காலம் லபித்த தென்ன

வென்றிவரு தேவர்சிறை மீட்டநீ களவில்வே
டிச்சியைச் சேர்ந்த தென்ன
வேதனைப் படைக்குமய னுக்கொரு சிரம்போகி
வெஞ்சிறையி லுற்ற தென்ன
என்றுமொரு பொய்சொலா மன்னவன் விலைபோன
தென்னகாண் வல்லமையினு
லெண்ணத்தி னாலொன்றும் வாராது பரமசிவ
னெத்தனைப் படிமுடியு மாம்
மன்றுதனி னடனமிடு கங்காதரன்பெற்ற
வரபுத்ர வடிவேல வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (௨௪)

பெரியோர் வாக்யபரிபாலனஞ் செய்தோர்.

தந்தைதாய் வாக்யபரி பாலனஞ் செய்தவன்
தசரத குமார ராமன்
தமையனருள் வாக்யபரி பாலனஞ் செய்தோர்கள்
தருமனுக் கிளைய நால்வர்
சிந்தையி லுணர்ந்துகுரு வாக்யபரி பாலனஞ்
செய்தவ னரிச்சந் திரன்
தேகியென் றோர்க்கிலையெ னாவாக்ய பாலனஞ்
செய்தவன் றான கன்னன்
நிந்தைகளில் வாக்யபரி பாலனஞ் செய்தவ
னீள்பெல மிகுத்த வநுமா
னிறையுடன் பத்தாவின் வாக்யபரி பாலன
நிலத்திலே ளாகினி செய்தாள்
மந்தைவழி கோயில்குள முங்குலவு தம்பிமுகன்
மகிழ்தர வுகந்த துணைவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (௨௫

முயற்சியின்மிக்க தூழெனல்.

எங்கால மேறுகினும் வாருகோ லொருகாசு
மட்டன்றி யதிக மாமோ
வானெறி யுயரப் பறந்தாலு மூர்க்குருவி
வண்ணப் பருந்தாகு மோ
கங்கா சலந்தன்னின் முழ்கினும் பேய்ச்சுரைக்
காய்நல்ல சுரையாகு மோ
கடலுக்கு ணாழியை யமுக்கியே மொண்டிடிற்
காணுமோ நானாழி தான்
எங்காத மோடினுந் தன்வினைக டன்னொடே
யடையாம னீங்கி விடுமோ
வாரிடஞ் சென்றாலும் வெகுதுலைகள் சுற்றினு
மமைத்தபடி யன்றி வருமோ
மங்காத செந்தமிழ் கொண்டுநக் கீரர்க்கு
வந்ததுயர் தீர்த்த முருகா
மயின்மேலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௩௪)

இடும்பாலழிவு.

சூரபத் மன்பெலமு மிராவணன் றீரமுந்
துடுக்கான கஞ்சன் வலியுந்
துடியான விரணியன் வரப்ரசா தங்களுந்
தொலையாத வாலி திடமும்
பாரமிகு துரியோத னதிநூற் றுவரது
பராக்கிரம மது கைடவர்
பாரிப்பு மாபெலித னாண்மையுஞ் சோமுகன்
பாங்கிலுறு வல்லமைக ளும்
வாணவு கீசகன் கனதையுந் திரிபுர
ரெண்ணமுந் தக்க னெழிலு

மிவர்களது சம்பத்து நின்றவே வரவர
விடும்பா லழிந்த வன்றோ
யானைக் கன்றை யுரித்தருள் சிவன்றந்த
வரபுத்ர வடிவேல வா
மயில்மேலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சுஎ

நட்புநிலை.

மாமதியின் முதலான கலைதேய் வழித்தேய்ந்து
வளருமப் போது வளரும்
வாவிதனி லாம்பல்கொட்டிகளதனி னீர்வற்றின்
வற்றிடும் பெருகி லுயரும்
பூமருவு புதல்பூடு கோடையிற் றீய்ந்திடும்
பொங்குகா லந் தழைக்கும்
புண்டரிக மிரவிபோ மளவிற் குவிந்திடும்
போதுதய மாகின் மலரும்
தேமுடலி னாக்கினுயிர் கூடவு மிளைக்குமது
தேறினுயி ருஞ்சிறக் குஞ்
சேர்ந்தோர்க் கிடுக்கணது வந்தாலு நல்லோர்
சிநேகமப் படியாகு மே
வாமனசொ ரூபமதயானைமுக னுக்கிளைய
வாலகுரு பரவேல வா
மயில்மேலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

கைப்பலனுமவை.

பருவத்தி லேபெற்ற சேயும் புரட்டாசி
பாதிசம் பாநடுகை யும்
பலமினிய வாடிதனி லானைவால்போலவே
பயிர்கொண்டு வரு கரும்பும்

சந்ணமொடு மிக்கதா னபமுளோர் கையினிற்
கடனிட்டு வைத்த முதலும்
காலமது நேரிற் றனக்குறுதி யாகமுன்
கற்றுணர்ந் திடு கல்வியும்
வித்தகரைக்கண்டு பழகிய சிநேகமும்
விவேகிகட் குபகார மாம்
விளைநல்ல விளைவெலாம் கைப்பலன் தருகவயி
விருத்தியாய் வருமென்பர் காண்
ருளொ வியாநீப பாலையுந் தண்டாள
மாலையும் புனை மாயனை
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (௪௯)

சமயத்துக் குதவாதவை

சலாது புத்தகந் தனியெழுதி விட்டினிற்
கட்டிவைத் திடு வித்தையுங்
காலங்க ளுக்குதவ வேண்டுமென் றன்னியன்
கையிற் கொடுத்த பொருளும்
இல்லாளை நீங்கியே பிறர்பாரி சதமென
விருக்கின்ற வொரு வாழ்க்கையும்
மேலுமா றுகவே தேசாந் தரமேபோ
யிருக்கின்ற பிள்ளை வாழ்வும்
சொல்லான தொன்றுமவர் மனமான தொன்றுமாச்
சொல்லும்வஞ் சகர் நேசமும்
சுகியமா யுண்டென் றிருப்பதெல் லாந்தருண
துரிதத்தி லுதவாது காண்
வல்லான கொங்கைமட மாதுதெய் வானைகுற
வள்ளிபங் காள நேயா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (௫0)

திரும்ப மாட்டாதவை.

அரவின் வாயினி லகப்பட்ட தவளையு
மானவா யிற் கருபபு
பரிகான கப்பலிற் பாய்மரக் காறறினி
லகப்பட்டு மெலிகாக்கையும
நாடறிய வேதாரை வார்த்துக் கொடுத்தது
நமன்கைக்கு ளான வுயிருமை
நலமாக வேயணை கடந்திட்ட வெள்ளமு
நாய்வேட்டை பட்ட முசருமு
நெடியுன் பாரைக்கு ளானபல வுடைமையுந்
தேவாதை யான மனையுந்
திரள்கொடுங் கோலரசர் கைக்கேறு பொருளுந்
திருமபிவா ராவென்பா காண்
மடப்பிசை யன்னக் கொடிதிரள்கொள் சோணடு
வாழவர் திடுமுகல் வனே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௫௧)

இதிலுமிது நன்றெனல்.

கடுகடுத் தாயிரஞ் செய்குவதி வின்சொலாற்
களிகொண் டழைத்த னன்று
கனவேள்வி யாயிரஞ் செய்வதிற் பொய்யுரை
கருத்தொடு சொலாமை நன்று
வெடுவெடுக் கின்றதோ ரவிவேகி யுறவினில்
விவேகியொடு பகைமை நன்று
வெகுமதிக ளாயிரஞ் செய்வதி னரைக்காசு
வேளைகண் டுதவ னன்று
சடுகியிற் பக்குவஞ் சொல்லுங் கொடைக்கிங்கு
சற்றுமிலை யென்ன னன்று

சம்பத் துடன்பிணியின் மெலிகுவதி னேயற்ற
தாரித்தி ரியமன்று காண்
மடுவினிற் கரியோல மென்னவந் தருள்செய்த
மான்மருக னை முதல்வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலேமேவு குமரேச னே. (ருஉ)

பலகூடினு மொன்றுக்கீடாகாதவை.

தாரகைக ளொருகோடி வானத் திருக்கினுஞ்
சந்திரற் கீடாகு மோ
தாருவிற் கொடிதொனிகள் பலகூடி னுமொரு
தம்பட்ட வோசை யாமோ
கோரமிகு பன்றியின் குட்டிபல கூடினுமொரு
குஞ்சரக் கன்றாகு மோ
கொட்டிமலர் வாவியிற் பலகூடி னுமொரு
கோகனத மலராகு மோ
பாரமிகு மாமலைகள் பலகூடி னுமொரு
பைம்பொன்மக மேரு வாமோ
பலனிலாப் பிள்ளைக ளனேகம் பிறந்தும்விற்
பனனொருவ னுக்கு நிகரோ
வாரணக் கொடியொரு கரத்திற் பிடித்தொன் றில்
வடிவே லணிந்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலேமேவு குமரேச னே. (ருந)

அருமை யறிதல்.

மணமாலை யருமையைப் புணைபவர்க ளேயறிவர்
மட்டிக் குரங் கறியுமோ
மக்களுடை யருமையைப் பெற்றவர்க ளேயறிவர்
மலடிதா னறிவ துண்டோ

கணவருடை யருமையைக் கற்பான மாதறிவள்
கணிகையா னவ ளறிவளோ
கருதுமொரு சந்தியின் பாண்டமென் பதைவருங்
களவான நாயறியு மோ
குணமான கிளியருமை தனைவளர்த் தவரறிவர்
கொடியபூ னையு மறியுமோ
குலவுபெரி யோரருமை நல்லோர்க ளேயறிவர்
கொடுமூடர் தாமறிவ ரோ
மணவாள னீயென்று குறவள்ளி பின்றொடர
வனமூடு தழுவு மழகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௫௪

தீச்சார்பாற் பயன்படாதவை.

மடுவினிற் கஞ்சமல ருண்டொருவ ரணுகாமல்
வன்முதலை யங்கிருக் கும்
மலையினிற் றேனுண்டு சென்றொருவர் கிட்டாமன்
மருவியதில் வண்டிருக் கும்
நெடுமைதிகழ் தாழைமல ருண்டொருவ ரணுகாம
னீங்காத முள்ளிருக் கும்
நீடுபல சந்தன விருக்ஷமுண் டணுகாது
நீளரவு சூழ்ந்திருக் கும்
குடிமல்கி வாழ்கின்ற வீட்டினிற் செல்லாது
குரைநாய்க ளங்கிருக் குங்
கொடுக்குந்தி யாகியுண் டிடையூறு பேசுங்
கொடும்பாவி யுண்டு கண்டாய்
வடிவையுங் கடுவையும் பொருவுமிரு கண்ணிகுற
வள்ளிக் குகந்த கணவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௫௫

வேசையரிழிவு.

தூவில்லை சிகள்வீடு சந்தைப் பெரும்பேட்டை
புணைமலர் படுக்கை வீடு
பொன்வாசல் கட்டில்பொது வம்பல முடுத்ததுகில்
பொருவில்கூ தாடு சாலை
மேவலா கியகொங்கை கையாடு திரள்பந்து
விழிமனங் கவர்தூண்டி லாம்
மிக்கமொழி நீர்மே லெழுத்ததிக மோகமொரு
மின்னலிரு தொடைசர்ப்ப மாம்
ஆவலா கியவல்கு லோதண்டம் வாங்குமிட
மதிகபட மாயனது கல்
லமிர்தவா யிதழ்சித்ர சாலைபெச் சிற்சூழி
யவர்க்காசை வைக்க லாமோ
மாவடிவு கொண்டே யொளித்தவொரு சூரனை
வதைத்தவடி வேலா யுதா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௫௯)

கலிகாலக் கொடுமை.

தாய்புத்தி சொன்னான் மறுத்திடுங் காலமுயர்
தந்தையைச் சீறு காலஞ்
சற்குருவை நிந்தைசெய் காலமெய்க் கடவுளைச்
சற்றுமெண் ணாத காலம்
பேய்தெய்வ மென்றுபச ரித்திடுங் காலம்
புரட்டருக் கேற்ற காலம்
பெண்டாட்டி வையினுங் கேட்கின்ற காலநற்
பெரியர்சொல்கொ ளாத காலம்
தேய்வுடன் பெரியவன் சிறுமையுறு காலமிகு
சிறியவன் பெருகு காலஞ்

செருவில்விட் டோடினோர் வரிசைபெறு காலம்வசை
செப்புவோர்க் குதவு காலம்
வாய்மதம் பேசிவிடு மனியாய காரர்க்கு
வாய்த்தகலி கால மையா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௩௭)

அவரவர்க்குரியவை.

கல்வியொடு கனமுறச் சபையின்மேல் வட்டமாக்
காணவைப் போன் பிதாவாங்
கற்றுணர்ந் தேதனது புகழாற் பிதாவைப்ர
காசஞ்செய் வோன் புத்திரன்
செல்வமிகு கணவனே தெய்வமென் றனுதினஞ்
சிந்தைசெய் பவண்மனைவி யாஞ்
சினேகிதன் போலவே யன்புவைத் துண்மைமொழி
செப்புமவ னேசோத ரன்
தொல்வள மிருந்தநூற் கரைதெரிந் துறுதிமொழி
சொல்லுமவ னேகுரவ னுஞ்
சொன்னநெறி தவறுமல் வழிபாடு செய்துவரு
துய்யனே யினிய சீஷன்
வல்விரக மிஞ்சுசுர குஞ்சரி யுடன்குறவர்
வஞ்சியை மணந்த கணவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௩௮

சிறுமையிற் பெருமை.

சேற்றிற் பிறந்திடுங் கமலமலர் கடவுளது
திருமுடியின் மேலிருக் குந்
திகழ்சிப்பி யுடலிற் சனித்தமுத் தரசரது
தேகத்தின் மேலிருக் கும்

போற்றியிடு பூச்சியின் வாயினால் பட்டென்று
பூசைக்கு நேச மாகும்
புகலரிய வண்டெச்சி லானதேன் றேவர்கொள்
புனிதவபி டேக மாகும்
சாற்றிய புலாலொடு பிறந்தகோ ரோசனை
சவாதுபுழு கனைவர்க்கு மாஞ்
சாதியி னத்திற் பிறக்கினுங் கற்றோர்கள்
சபையினமேல் வட்ட மன்றோ
மாற்றிச் சுரத்தினை விபூதியா லுடல்குளிர
வைத்தமெய்ஞ் ஞான முதலே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே (ருகூ)

செயந் தகாதவை.

தானு சரித்துவரு தெய்வமிது வென்றுபொய்ச்
சத்தியஞ் செயில்வி டாது
தன்வீட்டி லேற்றிய விளக்கென்று முத்தந்
தனைக்கொடுத் தாலது சுடும்
ஆனாலு மேலவர்கண் மெத்தவுந் தனதென்
றடாதது செயிற் கெடுதியா
மானைதான் மெத்தப் பழக்கமா னாலுஞ்செ
யாதுசெய் தாற்கொன் றிடும்
தேனென தினிதென்று மீதூண் விரும்பினாற்
றேகபீ டைகளே தருஞ்
செகராசர் சனுவென்ன வேலாத காரியஞ்
செய்தான் மனம்பொறார் காண்
வானுடு புகழுமொரு சோணாடு தழைபவிவண்
வந்தவ தரித்த முதலே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சா0)

நடுவு நிலைமை.

வந்தவிவ காரத்தி லினியபரி தானங்கள்
வருமெனறு நேச ரெனறும
வனபகைஞ ரென்றுமய லோரென்று மிக்கதன
வானெனறு மேழை யென்றும
இநதவகை யைக்குறித் தொருபக்ஷ பாதமோ
ரெள்ளள வுரைத்தி டாம
லெண்ணமுட னேவிசித புத்தியொடு சாக்ஷிக்கு
மேற்கசச பாச மறமாம
முநதவிரு தலையுஞ் சமன்செய்த கோல்போன
மொழிநதிடிற் றர்மமது காண்
முனைவிம னுடல்பாதி மிருகந தனக்கென்று
முனறருமர் சொனன தலவோ
மைந்தனென வன்றுமை முலைப்பால் கொடுததிட
வளர்ந்தருள் குழநதை வடிவே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௩௧)

பக்ஷ பாதம்.

ஓரவிவ காரமா வந்தவர் முகம்பார்த்
துரைப்போர் மலைக்குரங் கா
முயாவெள் ளெருக்குடன முளைத்துவிடு மவரில்ல
முறையுமூர் பாழ்நத்த மாம்
தாரணியி லிவர்கள்கிளை நெல்லியிலை போலுகுகு
சமானமா வெழுபிறப் புஞ்
சந்ததியி லாதழல்வ ரவர்முகத் தினின்மூத்த
கையலே குடியிருப் பாள்
பாரமிவ ரெனறுபுவி மங்கையு நடுங்குவாள்
பழிததது மரண மாவார்

பகர்முடிவி லேரவுர வாதிகர கத்தனு
பவிப்பரெப் போது மென்பார்
வாரமுட னருணகிரி நாதருக் கனுபூதி
வைத்தெழுதி யருள் குருபரா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௩௨)

ஒற்றிலாமையாற் சிறவாதவை.

கொங்கையில் லாதவட் கெத்தனைப் பணியுடைமை
கூடினும் பெண்மை யில்லை
கூறு நிறை கல்வியில் லாமலெத் தனைகவிதை
கூறினும் புலமை யில்லை
சங்கையில் லாதவர்க் கெத்தனை விவேகந்
தரிக்கினுங் கனதை யில்லை
சட்சுவை பதார்த்தவகை யுற்றாலு நெய்யிலாச்
சாதமுங் கீர்த்தி யில்லை
பங்கய மிலாமலெத் தனைமலர்கள் வாவியிற்
பாரித்து மேன்மை யில்லை
பத்தியில் லாமல்வெகு நியமமா யர்ச்சனைகள்
பண்ணினும் பூசை யில்லை
மங்கைய ரிலாமனைக் கெத்தனை யருஞ்செல்வம்
வரினுமில் வாழ்க்கை யில்லை
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௩௩)

அளவு படாதவை.

வாரியா ழத்தையும் புனலெழியு மலைகளையு
மானிடர்கள் சனனத்தை யும்
மன்னவர்க ணினைவையும் புருஷர்யோ கங்களையும்
வானினுயர் நீளத்தை யும்

பாரிலெழு மலையும் பலபிரா ணிகளையும்
படியாண்ட மன்னவரை யும்
பருப்பதத் தின்னிறையு மீசுரச் செயலையும்
பனிமாரி பொழிதுளியை யும்
சீரிய தமிழ்ப்புலவர் வாக்கிலெழு கவியையுஞ்
சித்தர்தம துள்ளத்தை யுந்
தெரிவையர்கள் சிந்தையையு மிவ்வள வெனும்படி
தெரிந்தள விடக்கூடு மோ
வாரிச மடந்தைகுடி கொண்டநெடு மாலுக்கு
மருகனென வந்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சுச)

பிறர்மனை நயத்தல்.

தந்தார மன்றியே பரதார மேனினைவு
தனைவைத்த காமுகர்க் குத்
தயையில்லை நிசமில்லை வெட்கமிலை சமரினிற்
றைரியஞ் சற்று மில்லை
அந்தார மில்லைதொடர் முறையில்லை நிலையில்லை
யறிவில்லை மரபு மில்லை
யறமில்லை நிதியில்லை யிரவினிற் றனிவழிக்
கச்சமோ மனதி லில்லை
நந்தாத சனமில்லை யினமில்லை யெவருக்கு
நட்பில்லை கனதை யில்லை
நயமில்லை யிளமைதனில் வலிமையிலை முத்திபெறு
ஞானமிலை யென்பர் கண்டாய்
மந்தார பரிமள சுகந்தாதி புனையுமணி
மார்பனே யருளாள னே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சுரு)

மானம் விடாமை.

கனபார மேறிற் பிளந்திடுவ தன்றியே
கற்றாண் வளைந் திடாது
கருதலர்க ளாலுடைந் தாலுமுயி ரளவிலே
கனசூர னமரின் முறிபான்
தினமோ ரிடுக்கண்வந் துற்றாலும் வேங்கைதோல்
சீவனள விற்கொ டாது
திரமான பெரியோர் சரீரங்கள் போகினுஞ்
செப்புமுறை தவறி டார்கள்
வனமேறு கவரிமா வுயிர்போகு மளவுந்தன
மயிரினொன் றுங்கொடாது
வாராத வாபத்து வருகினுங் கற்புடைய
மாதுநிறை தவறி நடவாள்
மனதார வுனதடைக் கலமென்ற கீரற்கு
வன்சிறை தவிர்த்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௩௩)

திருவருட் சிறப்பு.

திருமகள் கடாக்ஷமுள் ளாறு லெவர்க்குஞ்
சிறப்புண்டு கனதை யுண்டு
சென்றவழி யெல்லாம் பெரும்பாதை யாய்விடுஞ்
செல்லாத வார்த்தை செல்லும்
பொருளொரு துரும்புமரி யாதையாஞ் செல்வமோ
புகல்பெருக் காறு போலாம்
புவியின்முன் கண்டுமறி யாதபேர் பழகினவர்
போலவே நேச மாவார்
பெருமையொடு சாதியி லுயர்ச்சிதரு மனுதினம்
பேரும்ப்ர திஷ்டை யுண்டாம்

பிரியமொடு பகையாளி கூடவுற வாகுவான்
பேச்சினிற் பிழைவரா து
வருமென நினைத்தபொருள் கைகூடி வருமதி
வல்லமைகண் மிகவு முண்டாம்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (௩௭)

நட்பு நிலை.

கதிரவ னுதிப்பதெங் கேகமல மெங்கே
களித்துள மலர்ந்த தென்ன
கார்மேக மெங்கே பசுந்தோகை யெங்கே
கருத்தினட் பான தென்ன
பதியமெங் கேபெருங் குமுதமெங் கேமுக
மலர்ந்துமகிழ் கொண்ட தென்ன
வல்லிரவு விடிவதெங் கேகோழி யெங்கே
மகிழ்ந்துகூ விடுத லென்ன
நிதியரச ரெங்கே யிருந்தாலு மவர்களொடு
நேசமொன் றுயிருக்கு
நீதிமிகு நல்லோர்க ளெங்கிருந் தாலுமவர்
நிறைபக்ஷ மறவார்கள் காண்
பதிலுடன் கோபுரமும் வாவியும் புடைசூழ
மருவுசோ ணாட்டதிப னே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (௩௮)

காலமறிதல்.

காகம் பகற்காலம் வென்றிடுங் கூகையைக்
கனசமுடி யரசர் தாமுங்
கருதரிய காலமது கண்டக்க வேளையிற்
காரிய முடித்து விடுவார்

பேசுமுங் கார்கால மதுகண்டு பயிர்விளைய
மேன்மேலு மாரி பொழியும்
மிக்கான வறிவுளோர் வருதருண காலத்தின்
மிடியாள ருக்குதவு வார்
நாகரிக முறுகுயில் வசந்தகா லத்திலே
நலமென்று கந்து கூவு
நல்லோர் குறித்ததைப் பதறும லந்தந்த
நாளையின் முடிப்பர் கண்டாய்
வாகனைய காலகன மாலைபுல் லெனுமுலக
வாடிக்கை நிசமல்ல வோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கக)

இட னறிதல்.

தரையதனி லோடுமோர் நீள்கடலி லோடுமோ
சலநிதிமிசை யோடு கப்பல்
கரையிதி லோடுமோ தண்ணீரி லுறுமுதலை
தன்முனை கரிநிற்கு மோ
விரைமலர் முடிப்பநமர் சேவணிப ரிளைவெல்ல
மிருகருட னாகு மோ
வெங்கைக ளிருக்கின்ற காடுதனி லஞ்சாமல்
வேறொருவர் செல்ல வசமோ
துரைகளைப் பெரியோரை யண்டிவாழ் வோர்தமைத்
துஷ்டர்பகை யென்ன செய்யுந்
துணைகண்டு சேரிட மறிந்துசே ரென்றௌவை
சொன்னகதை பொய்யல்ல வே
வரையூது மாயனை யடுத்தலாற் பஞ்சவர்கள்
வன்போர் செயித்த தன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எ0)

யாக்கை நிலையாமை.

மனுநன்மாந் தாதாமு னைவர்க ளெல்லாரு
மண்மே லிருந்து வாழ்ந்து
மடியா திருந்தபே ரில்லையவர் தேடியதை
வாரிவைத் தவரு மில்லை
பனியதனை நம்பியே யேர்பூட்டு கதையெனப்
பாழான வுடலை நம்பிப்
பார்மீதி லின்னம்வெகு நாளிருப் போமென்று
பல்கோடி நினைவை யெண்ணி
அனிதமாய் விருதாவின் மாய்வதே யல்லாம
லன்பாக நின் பதத்தை
யர்ச்சித்து முத்திபெறல் வேண்டுமென் றெண்ணார்க
ளாசைவலை யிற்சுழலு வார்
வனிதையர்கள் காம விகாரமே பகையாகு
மற்றுமொரு பகைமை யுண்டோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எ௨)

வேட்டகத் திகழ்ச்சி.

வேட்டகந் தன்னிலே மருகன்வந் திடுமளவின்
மேன்மேலு முபசரித்து
விருந்துகள் சமைத்துநெய் பாறயிர் பதார்த்தவகை
வேண்டுவ வெலாமமைப் பார்
ஊட்டமிகு வர்க்கவகை செய்திடுவர் தைலமிட்
டுறுதியாய் முழுகுவிப் பா
ரோயாது தின்னவே பாக்கிலை கொடுத்திடுவ
ருற்றநா ளுலாகி லோ
நாட்டமொரு படியிறங் குவதுபோன் மரியாதை
நாளுக்கு நாள்குறைவு றும்

நகைசெய்வர் மைத்துனர்க ளலுவல்பார் போவென்று
நாணுமன் மாமி சொல்வாள்
வாட்டமனை யாளொரு துரும்பாய் மதிப்பளவன்
மட்டியினு மட்டி யன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எ௨)

செல்வ நிலையாமை.

ஓடமிடு மிடமது மணற்சுடுஞ் சுடுமிடமு
மோடமிக வேநடக்கு
முற்றதோ ராற்றின்மடு மேடாகு மேடெலா
முறுபுனல்கொண் மடுவாயி டும்
நாடுகா டாகுமுயர் காடுநா டாகிவிடு
நவில்சகடு மேல்கீழ தாய்
நடையூறு சந்தைபல கூடுமுட னேகலையு
நன்னிலவு மிருளாய் விடும்
நீடுபகல் போயபின் பிரவாகு மிரவுபோய்
நிறைபகற் போதாய் விடும்
நிதியோர் மிடித்திடுவர் மிடியோர் செழித்திடுவர்
நிசமல்ல வாழ்வு கண்டாய்
மாடுமனை பாரிசன மக்கணிதி பூஷணமு
மருவுகன வாகு மன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எ௩)

பிறந்தார் பெறுபேறு.

சடமொன் றெடுத்தாற் புவிக்குநல் லவனென்று
தன்பேர் விளங்க வேண்டுஞ்
சதிருடனி தல்லாது மெய்ஞ்ஞானி யென்றவ
தரிக்கவே வேண்டு மல்லால்

திடமினிப ரணசூர வீரனிவ னென்னவே
திசைமெச்ச வேண்டு மல்லால்
தேகியென வருபவர்க் கில்லையென் னுமலே
செப்பவே வேண்டு மல்லால்
அடைவுடன் பலகல்வி யாராய்ந்து வித்துவா
னாகவே வேண்டு மல்லா
லழிவான துரைமக்க ளாகவர வேண்டுமிவ
ரதிகபூ பால ரையா
வடகுவடு கிடுகிடென வெழுகடலு மலையெழிப
மணிபுரகன் முடிக ணெரிய
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எச)

வேசை நிந்தை.

தேடிக்கம் வீட்டிற் பணக்காரர் வந்திடிற்
றேகசீ வன்போல வே
சினேகித்த வும்மையொரு பொழுதுகாணவிடிற்
செல்லுறா தன்ன மென்றே
கூடிச் சுகிப்பரொன் றாசையுண் டேபலென்று
கூசாம லாணை யிடுவார்
கொங்கையை வெடிக்கப் பிடிக்கக் கொடுத்திதழ்
கொடுப்பர்சும் பன முகப்ப
வேடிக்கை பேசியே கைமுதல் பறித்தபின்
வேறுபட நிந்தை செய்து
விடவிடப் பேசுவார் தாய்கலக மூட்டியே
விட்டுத் துரத்தி விடுவார்
வாடிக்கை யாயிந்த வண்டப் பரத்தையர்
மயக்கத்தை நம்ப லாமோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எரு)

இதற்கிது உறுதியெனல்.

கைக்குறுதி வேல்வின் மனைக்குறுதி மனையாள்
கவிக்குறுதி பொருளடக்கம்
கன்னியர் தமக்குறுதி கற்புடைமை சொற்குறுதி
கண்டிடுஞ் சத்ய வசனம்
மெய்க்குறுதி முன்பின் சபைக்குறுதி வித்வசனம்
வேசையர்க் குறுதி தேடல்
விரகருக் குறுதிபெண் மூப்பினுக் குறுதியூண்
வீரருக் குறுதி தீரம்
செப்க்குறுதி நீரரும் பார்க்குறுதி செங்கோல்
செழும்படைக் குறுதி வேழஞ்
செல்வந் தனக்குறுதி பிள்ளைகணக்குறுதி
சேர்ந்திடுஞ் சர்ச்சனர்க ளாம
மைக்குறுதி யாகிய விழிக்குற மடந்தைசுர
மங்கைமரு வுந்தலைவனே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (எசு)

வறுமையிற் சிறுமை.

வறுமைதான் வந்திடிற் றாய்பழுது சொல்லுவாண்
மனைபாட்டி சற்று மெண்ணாள்
வாக்கிற் பிறக்கின்ற சொல்லெலாம் பொல்லாத
வசனமாய் வந்து விளையும்
சிறுமையொடு தொலையா விசாரமே யல்லாது
சிந்தையிற் றைரிய மிலை
செய்யசபை தன்னிலே சென்றுவர வெட்கமாஞ்
செல்வரைக் காணி னுணும்
உறுதிபெறு வீரமுங் குன்றிடும் விருந்துவரி
னுயிருடன் செத்த பிணமா

மூலகம் பழித்திடும் பெருமையோர் முன்புசென்
றொருவரொடு செய்தி சொன்னால்
மறுவசன முஞ்சொலார் துன்பினிற் றுன்பமிது
வந்தணுகி டாதருளு வாய்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எஎ)

தீர்ச்சார்பா னன்மையிழப்பு.

ஆனைதண் ணீரினிழல் பார்த்திடத் தவளைசென்
றங்கே கலக்கி யுலவு
மாயிரம் பேர்கூடி வீடுகட் டிடிலேத
மறைகுறளு முடனே வரும்
ஏனைநற் பெரியோர்கள் போசனஞ் செயுமளவி
லீக்கிடந் திசைகேட தாம்
இன்பமிகு பசுவிலே கன்றுசென் றூட்டுதற்
கினியகோ னதுதடுக் கும்
சேனைமன் னவரென்ன கருமநிய மிக்கினுஞ்
சிறியோர்க ளாற் குறைபடும்
சிங்கத்தை யும்பெரிய ருஷபத்தை யும்பகைமை
செய்ததொரு நரியல்ல வோ
மானையுந் திகழ்தெய்வ யானையுந் தழுவுமணி
மார்பனே யருளாள னே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எஅ)

இடையூறுற்றும் பயன்படுபவை.

ஆறுதண் ணீர்வற்றி விட்டாலு மூற்றுநீ
ரமுதபா னங்கொடுக்கு
மாதவனை யொருபாதி கட்செவி மறைத்தாலு
மப்போது முதவிசெய் வன்

கூறுமதி தேய்பிறைய தாகவே குறையினுங்
குவலயத் திருள்சிதைக் கும்
கொல்லைதான் சாவிபோய் விட்டாலு மங்குவரு
குருவிக்கு மேய்ச்ச லுண்டு
வீறுட னுதாரிதான் மிடியான போதினிலு
மிகநாடி வருப வர்க்கு
வேறுவகை யில்லையென் றுரையாதி யன்றள
வியந்துள மகிழ்ந் துதவுவான்
மாறுபடு சூரசங் காரகம் பீரனே
வடிவே லணிந்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எகூ)

இன்னவர்க்கிது வில்லையெனல்.

சார்பிலா தவருக்கு நிலையேது முதலிலா
தவருக் கிலாப மேது
தயையிலா தவர்தமக் குறவேது பணமிலா
தார்க்கேது வேசை யுறவு
ஊரிலா தவர்தமக் கரசேது பசிவேளை
யுண்டிடார்க் குறுதி நிலையே
துண்மையில் லாதவர்க் கறமேது முயல்விலார்க்
குறுவதொரு செல்வ மேது
சோர்விலா தவருக்கு மற்றுமொரு பயமேது
சுகமிலார்க் காசை யேது
துர்க்குணமி லாதவர்க் கெதிராளி யேதிடர்செய்
துஷ்டர்க் கிரக்க மேது
மார்புருவ வாலிமே லஸ்திரம் விடுத்தநெடு
மான்மருக னான முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அ0)

இதினு மிது நன்றெனல்.

பஞ்சரித் தருமையறி யார்பொருளை யெய்தலிற்
பலர்மனைப் பிச்சை நன்று
பரிவாக வுபசார மில்லா விருந்தினிற்
பட்டினி யிருக்கை நன்று
தஞ்சமொரு முயலையடு வென்றிதனில் யானையொடு
சமர்செய்து தோற்ற னன்று
சரசகுண மில்லாத பெண்களைச் சேர்தலிற்
சன்னியா சித்த னன்று
அஞ்சலார் தங்களொடு நட்பா யிருப்பதனி
லரவினொடு பழகுவது நன்
றந்தணர்க் காபத்தி லுதவா திருப்பதனி
லாருயிர் விடுத்த னன்று
வஞ்சக ருடன்கூடி வாழ்தலிற் றனிமையே
வருந்திடுஞ் சிறுமை நன்று
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (அக)

நிலையாதவை.

கொற்றவர்கள் ராணுவமு மாறுநே ராகிய
குளங்களும் வேசை யுறவுங்
குணமிலார் நேசமும் பாம்பொடு பழக்கமுங்
குலவுநீர் விளையாடலும்
பற்றலார் தமதிடை வருந்துவிசு வாசமும்
பழையதா யாதி நிணறும்
பரதார மாதரது போகமும் பெருகிவரு
பாங்கான வாற்று வரவும்
நற்றுமொரு துர்ப்புத்தி கேட்கின்ற பேருறவு
நல்லமத யானை நட்பும்

நாவினல் லுறவுமொரு நாள்போ லிராதிவைக
ணம்பப் படாது கண்டாய்
மற்றுமொரு துணையில்லை நீதுணையெ னப்பரவும்
வானவர்கள் சிறைமீட்ட வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அஉ)

நற்புலவர் தீப்புலவர் செயல்.

மிக்கான சோலையிற் குயில்சென்று மாங்கனி
விருப்பமொடு தேடி நாடும்
மிடைகருங் காகங்க ளெக்கனி யிருந்தாலும்
வேப்பங் கனிக்கு நாடும்
எக்காலும் வரிவண்டு பங்கேரு கத்தினி
லிருக்கின்ற தேனை நாடு
மெத்தனை சுகந்தவகை யுற்றாலு மருள்வண்
டினந்தூர் மலத்தை நாடும்
தக்கோர் பொருட்சுவை நயங்களெங் கேயென்று
தாம்பார்த் துகந்து கொள்வார்
தாழ்வான வன்கண்ணர் குற்றமெங் கேயென்று
தமிழிலா ராய்வர் கண்டாய்
மைக்காவி விழிமாது தெய்வானை யுங்குறவர்
வள்ளியுந் தழுவு தலைவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அங)

தாழ்நற் பெருமை.

வேங்கைகள் பதுங்குதலு மாமுகி லொதுங்குதலும்
விரிசிலை குனிந் திடுதலும்
மேடம தகன்றிடலும் யானைக ளொடுங்குதலும்
வெள்விடைக ளெள்ளி விழலும்

மூங்கில்கள் வணங்குதலு மேலவ ரிணங்குதலு
முனிவர்க ளயர்ந்து கொளலும்
முதிர்படை யொதுங்குதலும் வினைஞர்க ளடங்குதலு
முதலினர் பயந் திடுதலும்
ஆங்கரவு சாய்குதலு மகிழ்மல ருலர்ந்திடலு
மாயர்குழல் சூடு படலு
மம்புவியி லிவைகாரி யங்களுக் கல்லாம
லதனு லிளைப்பு வருமோ
மாங்கனிக் காவரனை வலமது புரிந்துவளர்
மதகரிக் கிளைய முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அச)

தெய்வச் செயல்.

சோடாய் மரத்திற் புறுவொண் டிருந்திடத்
துறவுகண் டே வேடுவன்
றோலாம லவையெய்ய வேண்டுமென் றொருகணை
தொடுத்துவில் வாங்கி நிற்க
ஊடாடி மேலே யெழும்பிடி லடிப்பதற்
குலவுரா சாளி கூட
வுயரப் பறந்துகொண் டேதிரிய வப்போ
துதைத்தசிலை வேட னடியில்
சேடாக வல்விடந் தீண்டவே யவன்விழச்
சிலையிற் றொடுத்த வாளி
சென்றிரா சாளிமெய் தைத்துவிழ வவ்விரு
சிறைப்புறு வாழ்ந்த வன்றோ
வாடாம லிவையெலாஞ் சிவன்செயல்க ளல்லாதுன்
மனச்செயலி னாலும் வருமோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அரு)

பாடலியல்பு.

எழுத்தசைகள் சீர்தளைக ளடிதொடைகள் சிதையா
திருக்கவே வேண்டு மப்பா
வீரம் பொருத்தமொடு மதுரமாய்ப் பளபளப்
பினியசொற் கமைய வேண்டும்
அழுத்தமிகு குறளினுக் கொப்பாக வேபொரு
ளடக்கமு மிருக்க வேண்டு
மன்பான பாவின மிசைந்துவரல் வேண்டுமு
னலங்கார முற்ற துறையில்
பழுத்துள முவந்தோசை யுற்றுவரல் வேண்டும்
படிக்குமிசை கூடல் வேண்டும்
பரங்காக வின்னவை பொருந்திடச் சொற்கவிதை
பாடிற் சிறப்பென்பர் காண்
மழுத்தினஞ் செங்கைதனில் வைத்தகங் காளனருண்
மைந்தனென வந்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அசு)

விபூதிதரிக்கு முறைமை.

பத்தியொடு சிவசிவா வென்றுதிரு நீற்றைப்
பரிந்துகை யாலெடுத் துப்
பாரினில் விழாதபடி யண்ணாந்து செவியொடு
பருத்தபுய மீதி லொழுக
நித்தமு விரல்களா னெற்றியி னழுந்தலுற
நினைவாய்த் தரிப்ப வர்க்கு
நீடுவினை யணுகாது தேகபரி சுத்தமா
நீங்காம னிமல னங்கே
சத்தியொடு நித்தம்விளை யாடுவன் முகத்திலே
தாண்டவஞ் செய்யுந் திரு

சஞ்சலம் வராதுபர கதியுதவு மிவரையே
சத்தியஞ் சிவனென்ன லாம்
பத்தினிய மேருவென வைத்தமு தினைக்கடையு
மான்மருக னை முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அஎ)

விபூதிவாங்கு முறைமை.

பரிதனி லிருந்துமியல் சிவிகையி லிருந்துமுயர்
பலகையி லிருந்து மிகவே
பாங்கான வம்பலந் தனிலே யிருந்தும்
பருத்ததிண் ணையிலிருந்தும்
தெரிவொடு கொடுப்பவர்கள் கீழ்நிற்க மேனின்று
திருநீறு வாங்கி யிடினுஞ்
செங்கையொன் றாலுமவிரன் மூன்றாலும் வாங்கினுந்
திகழ்தம் பலத்தி னோடும்
அரியதொரு பாதையி னடக்கின்ற போதினு
மசுத்தநில மான வதிலு
மங்கே தரிக்கிலுந் தந்திடிற் றள்ளினு
மவர்க்குநர கென்பர் கண்டாய்
வரிவிழி மடந்தைகுற வள்ளிநா யகிதனை
மணந்துமகிழ் சக நாதனே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அஅ)

இவ்வுறுப்பாற் பயனில்லெனல்.

தேவால யஞ்சுற்றி டாதகா லென்னகா
றெரிசியாக் கண்ணென்ன கண்
தினமுமே நின்கமல பாதத்தை நினையாத
சிந்தைதா னென்ன சிந்தை

மேவாக மஞ்சிவ புராணமவை கேளாமல்
விட்டசெவி யென்ன செவிகள்
விமலனை வணங்காத சென்னியென் சென்னிபணி
விடைசெயாக் கையென்ன கை
நாவார நினையேத் திடாதவா யென்ன வாய்
நற்றீர்த்த மூழ்கா வுட
னிலத் தென்னவுடல் பாவியாகியசனன
நண்ணினுற் பலனேது காண்
மாவாகி வேலைதனில் வருசூரன் மார்புருவ
வடிவேலை விட்ட முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அகூ)

நற்போருளோடு தீப்போருள் பிறத்தல்.

கோகனக நமங்கையுடன் மூத்தவள் பிறந்தென்ன
குலவுமாட் டின்க ணதர்தான்
கூடப் பிறந்தென்ன தண்ணீரி னுடனே
கொடும்பாசி யுற்று மென்ன
மாகருணை மமுதினொடு நஞ்சம் பிறந்தென்ன
வல்லிரும் பிற்றுருத் தான்
வந்தே பிறந்தென்ன நெடுமரந் தனின்மொக்குள்
வளமொடு பிறந்தென்ன வுண்
பாகமிகு செந்நெலொடு பதர்தான் பிறந்தென்ன
பன்னுமொரு தாய்வயிற் றிற்
பண்புறு விவேகியொடு கயவர்கள் பிறந்தென்ன
பலனேது மில்லை யன்றோ
மாகனக மேருவைச் சிலையென வளைத்தசிவன்
மைந்தனென வந்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூ0)

தன்னினத்தா லழிவு.

குலமான சம்மட்டி குறடுகைக் குதவியாய்க்
கூரிரும் புகளை வெல்லுங்
கோடாலி தன்னுளே மரமது நூழைந்துதன்
கோத்திர மெலா மழிக்கும்
நலமான் பார்வைசேர் குருவியா னதுவந்து
நண்ணுபற வைகளை யார்க்கு
நட்புடன் வளர்ந்தகலை மானென்று சென்றுதன்
னவில்சாதி தனை யிழுக்கும்
உலவுநற் குடிதனிற் கோளர்க ளிருந்துகொண்
டுற்றுரை யீடழிப்ப
ருளவனில் லாமலூ ரழியா தெனச்சொல்லு
முலகமொழி நிசமல்ல வோ
வலமாக வந்தர னிடத்தினிற் கனிகொண்ட
மதயானை தன்சோ தரா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூக)

வீணுக் குழைத்தல்.

குயின்முட்டை தனதென்று காக்கையடை காக்குங்
குணம்போலு மீக்கனெல் லாங்
கூடியே தாமுண்ண வேண்டுமென் றேதினங்
கூடுய்த்த நறவு போலும்
பயில்சோர ருக்குப் பிறந்திடத் தாம்பெற்ற
பாலனென் றுட்கருதி யே
பாராட்டி முத்தமிட்டன்பாய் வளர்த்திடும்
பண்பிலாப் புருடர் போலும்
துயிலின்றி நிதிதனைத் தேடியே யொருவர்பாற்
றொட்டுத் தெறித்தி டாம

றுகைபண்ணி வைத்திடுவர் கைக்கொண்டு போகவரு
சொந்தமா னவர்வேறு காண்
வயிரமொடு சூரனைச் சங்கார மேசெய்து
வானவர்க் குதவு தலைவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சு௨)

இதுசேரி னிது பயன்படாதெனல்.

அழலுக்கு ளேவிட்ட நெய்யும் பெருக்கான
வாற்றிற் கரைத்த புளியு
மரிதான கமரிற் கவிழ்த்திட்ட பாலும்வரு
மலகைகட் கிடுபூசை யும்
சுழல்பெருங் காற்றினில் வெடித்தபஞ் சும்மணற்
சொரிநறும் பனிநீரு நீள்
சொல்லரிய காட்டுக் கெரித்தநில வுங்கடல்
சுழிக்குளே விடுகப்ப லும்
விழலுக் கிறைத்திட்ட தண்ணீரு முகமாய
வேசைக் களித்த பொருளும்
வீணருக் கேசெய்த நன்றியும் பலனில்லை
விருதாவி தென்பர் கண்டாய்
மழலைப் பசுங்கிள்ளை முன்கைமலை மங்கைதரு
வண்ணக் குழந்தை முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சுங)

கைவிடத் தகாதவர்.

அன்னைசுற் றங்களையு மற்றைநாண் முதலா
வடுத்துவரு பழையோரை யு
மடுபகைவ ரிற்றப்பி வந்தவொரு வேந்தனையு
மன்பான பெரியோரை யும்

தன்னைநம் பினரையு மேழையா னவரையுஞ்
சார்ந்தமறை யோர்தம்மை யுந்
தருணமிது வென்றுநல் லாபத்து வேளையிற்
சரணம் புகுந்தோரை யும்
நன்னயமதாகமுன் னுதவிசெய் தோரையு
நாளுந் தனக்குறுதி யாய்
நத்துசே வகனையுங் காப்பதல் லாதுகை
நழுவவிட லாகாது காண்
மன்னயினு மினியசெஞ் சேவலுஞ் செங்கைமலர்
வைத்தசர வணபூ பனே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

தகாத செயல்.

அண்டிவரு முற்றார் பசித்தங் கிருக்கவே
யன்னியர்க் குதவு வோரு
மாசுதபு பெரியோர்செய் நேசத்தை விட்டுப்
பினற்பரை யடுத்த பேரும்
கொண்டவொரு மனையா ளிருக்கப் பரத்தையைக்
கொண்டாடி மருவு வோருங்
கூறுசற் பாத்திர மிருக்கமிகு தானமது
குணமிலார்க் கீய்ந்த பேரும்
கண்டுவரு புதியோரை நம்பியே பழயரைக்
கைவிட் டிருந்த பேருங்
கரிவாலை விட்டுநரி வால்பற்றி நதிநீர்
கடக்கின்ற மரியாதை காண்
வண்டடர் கடப்பமலர் மாலிகா பரணமணி
மார்பனே யருளாள னே

மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௪௮)

நல்லோர் முறைமை.

கூடியே சோதரர்கள் வாழ்தலா லுந்தரு
குழந்தைபல பெறுத லாலும்
குணமாக வேபிச்சை யிட்டுண்கை யாலுங்
கொடும்பிணிக் கிடுத லாலுந்
தேடியே தெய்வங்க ளுக்கீத லாலுந்
தியாகங் கொடுத்த லாலுஞ்
சிறியோர்கள் செய்திடும் பிழையைப் பொறுத்துச்
சினத்தைத் தவிர்த்த லாலும்
நாடியே தாழ்வாய் வணங்கிடுத லாலுமிக
நல் வார்த்தை சொல்ல லாலு
நன்மையே தருமலாற் றாழ்ச்சிகள் வராவிவை
நல்லோர்கள் செயுமுறைமைகாண்
வாடிமன நொந்துதமிழ் சொன்னநக் கீரன்முன்
வந்துதவி செய்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௪௯)

அடைக்கலங் காத்தல்.

அஞ்சலென நாயினுட றருமன் சுமந்துமுன்
னாற்றைக் கடத்து வித்தா
னடைக்கல மெனுங்கயற் காகநெடு மாலுட
னருச்சுனன் சமர்புரிந்தான்
தஞ்சமென வந்திடு புறவுக்கு முன்சிபி
சரீரந் தனைக் கொடுத்தான்

றடமலைச் சிறகரிந் தவனைமுன் காக்கத்
ததீசிமுது கென்பளித் தான்
இன்சொலுட னேபூத தயவுடைய ராயினோ
ரெவருக்கு மாபத்திலே
யினியதஞ் சீவனை விடுத்தாகி லுங்காத்
திரங்கி ரக்ஷிப்ப ரன்றோ
வஞ்சகிர வுஞ்சமொடு தாருகன் சிங்கமுகன்
வளர்சூர னுடல்கீண்ட வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

யோக்கியா யோக்கியம்.

பாலினொடு தேன்வந்து சேரில்ருசி யதிகமாம்
பருகுநீர் சேரி லென்னும்
பவளத்தி னிடைமுத்தை வைத்திடிற் சோபிதம்
படிகமணி கோக்கி லென்னும்
மேலினிய மன்னர்பால் யானைசேர் வதுகனதை
மேஷமது சேரி லென்னும்
மிக்கான தங்கத்தி னவமணி யுறிற்பெருமை
வெண்கல் லழுத்தி லென்னும்
வாலிப மினார்களுட னிளையோர்கள் சேரினலம்
வளைகிழவர் சேரி லென்னும்
மருவுநல் லோரிடம் பெரியோர் வரிற்பிரியம்
வருகயவர் சேரி லென்னும்
மாலிகை தரித்தமணி மார்பனே தெய்வானை
வள்ளிக்கு வாய்த்த கணவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

பெரியோ ரியல்பு.

அன்னதா னஞ்செய்தல் பெரியோர்சொல் வழிநிற்ற
லாபத்தின் வந்த பேருக்
கபயங் கொடுத்திடுத னல்லினஞ் சேர்ந்திடுத
லாசிரியன் வழி நின்றவன்
சொன்னமொழி தவறாது செய்திடுதல் தாய்தந்தை
துணையடி யருச்சனை செயல்
சோம்பலில் லாமனுயிர் போகினும் வாய்மைமொழி
தொல்புவியி னாட்டி யிடுதல்
மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல் கற்புடைய மனைவியொடு
வைகினுந் தாமரை யிலை
மருவுநீ ரெனவுறுத லிவையெலா மேலவர்த
மாண்பென் றுரைப்ப ரன்றோ
வன்னமயின் மேலிவர்ந் திவ்வுலகை பொருநொடியில்
வலமாக வந்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௬௬)

நூலின் பயன்.

வன்னமயி லேறிவரு வேலா யுதக்கடவுண்
மலைமே லுகந்த முருகன்
வள்ளிக் கொடிக்கினிய வேங்கைமர மாகினோன்
வானவர்கள் சேனாபதி
கன்னன்மொழி யுமையா டிருப்புதல் வனரன்மகன்
கங்கைபெற் றருள் புத்திரன்
கணபதிக் கிளையவொரு மெய்ஞ்ஞான தேசிகக்
கடவுளா யினன்குடியி னன்

பன்னரிய புல்வயலில் வாலகும ரேசர்மேற்
　　பரிந்துகுரு பாத தாசன்
　பாங்கான தமிழாசி ரியவிருத் தத்தினறை
　　பாடலொரு நூறு நாடி
நன்னயம தாகப் படித்தபேர் கேட்டபேர்
　　நாடொறுங் கற்ற பேர்கள்
　ஞானயோ கம்பெறுவர் பதவியா வும்பெறுவர்
　　நன்முத்தி யும் பெறுவரே. (௧00)

குமரேசசதகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

வெண்மணி

நாராயணபாரதியாரால்

செய்யப்பட்ட

மணவாளநாராயணசதகம்

என்னும்

திருவேங்கடசதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிராயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

மணவாள நாராயண சதகம் என்கிற

திருவேங்கடசதகம்.

காப்பு.

செந்திருவாழ் மார்பன் றிருவேங் கடசதகம்
பைந்தமிழா னீதிநெறி பாடவே—வந்தருளும்
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் கைத்தா மரையணிந்த
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் காப்பு.

தனியன்,

ஓங்குகண் டலைசூழு மேகமனை தேன்சொரியு
மோமலூர் வேங்கை பூப
னுதவுமண வாளநா ராயணன் களமூரி
னுலகநீ திக்கேட்க முன்
தேங்குநீர் வயல்சூழும் வெண்மணியில் வாழுமுயர்
செல்வன்முத் தாசையனுர்
செழுந்தவ முதிக்குநா ராயணப் பாரதித்
திருவேங்க டச்சதகமே
பாங்குபெறு முலகுளோர்க் கிருகண்மணி யகவிருட்
பானுவிரு வழிவிழியதாம்
பவக்கடல் கடக்கவரு வங்கமாம் பொங்குமொளி
பரவுமெய்ஞ் ஞானவழியாம்
சங்கிக பரத்துணைய தாமிது படிப்பவர்க
ளியல்வேங்க டேசுரன்ற
னிசையருளை யுற்றுநல மேபெருகி வாழுமவ
ரெழுபொன்மலை போல்வாழ்வரே.

நூல்.

கடவுள் வாழ்த்து.

பூமேவு திசைமுகனை யுந்திதனி லீன்றதும்
 புநிதவே தாகமமெலாம்
புருஷோத்த மன்றெய்வ மென்பதும் பூசுரர்கள்
 புரியுமந்திர கருமமும்
தேமேவு மலர்மங்கை மார்பில்வளர் சீருஞ்
 செகந்தனைக் காத்தருள்வதுந்
தேவர்முதன் மிர்கசெந்து பட்சிசிலை மரமுஞ்
 செழிக்கப் பதந்தருவதும்
பாமேவு பொருளலங் காரஞ் சிறப்பதும்
 பலவிதமு நீயென்றதாற்
பரதெய்வ முண்டென் றிருப்பார்க ளெந்நூல்
 படித்தவித மோதெரிகிலேன்
மாமேவு பைந்துளப மாலையணி மார்பனே
 மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (க)

அந்தணர் சிறப்பு.

சீலமிகு மாகம புராணமனு நீதியுந்
 தேர்ந்துமெய்ஞ் ஞானநிறைவார்
செய்கின்ற யாகாதி மந்த்ரகரு மங்களாற்
 றேவர்க்கு முதவி செய்வார்
காலமுத லாகிய ப்ரமாணங்க ளங்கையிற்
 கனிபோல வேகாட்டுவார்
காயத்ரி மகிமையாற் சகலதீ வினைகளுங்
 கனலிட்ட பஞ்சுசெய்வார்
ஞாலமிசை திங்கண்மும் மாரியுங் கொற்றவர்
 நடாத்துசெங் கோல்வளமையு

நாடுகள் செழிப்பதுஞ் சகலதரு மமும்வேத
நாயகர் மகத்துவங்காண்
வாலகரு டன்பண்டு கண்டகதை யல்லவோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உ)

அரசர் சிறப்பு.

சீருலவு மனுநீதி மந்திரிசொ றன்புத்தி
தேசத் தியற்கை நான்குந்
தேர்ந்துசெவி விழிமனது மூன்றினும் பொறுமையே
சேர்ந்துசெங் கோல் செலுத்தித்
தாருலவு கமலமுங் குமுதமுங் காலங்கள்
சார்ந்துமலர் கின்றவிதமுந்
தந்தியொடு முதலைபொரு தானபல முங்கண்டு
தரியலரை வெற்றிகொண்டு
பாருலவு கொடிசேனை தனதானி யஞ்சகல
பாக்கியமு மிகவிளங்கப்
பற்பலதன் மங்களொடு கீர்த்திப்ர தாபம்
படைத்ததிற லோனரசனும்
வாருலவு தனமங்கை மனமகிழு நாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௲)

வணிகர் சிறப்பு.

திடமுடன் றம்மன தறிந்தவா ணிபமதே
செய்வரா தாயமிஞ்சிச்
செலவுசெய் யார் யாவர் வருகினும் கண்டபடி
தேர்ந்துநிறை போலுரைப்பார்

அடகுகந் தானுமரி யாதையில் லாருக்
கரைக்காசு கட. னுமுதவா
ரானமனு நீதியுடை யோர்களுரை வாய்மையா
லளவிலாப் பொருள் கொடுப்பார்
கடுகுதனி லெட்டிலொரு கூறுவர வெனினுங்
கணக்குமுறை தன்னில் வழுவார்
காரிய விசேஷமதி லொருகோடி யுதவுவார்
கருணைவர்த் தகர் பெருமைகாண்
வடமலை தினம்பரவு தென்மலைக் கதிபனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வரதவேங் கடராயனே. (௪)

வேளாளர் சிறப்பு.

அந்தணர்கள் கருமமுஞ் சகராசர் புசபலமு
மவணிவர்த் தகலாபமு
மனைவர்க்கு மேன்மையுந் தருமமுந் தானமு
மன்புமங் கையரின்பமும்
புந்திதெளி நியமமுஞ் சாத்திரமு மாகம
புராணமொடு சகலகலையும்
பொய்யாத வுண்மையுங் கீர்த்திப்ர தாபமும்
புகழ்கின்ற தேவர்நிலையும்
விந்தைபுரி மானமுங் குலமரபு நீதியும்
விதரண முதற்சகலமும்
வேளாளர் குலமேபுனை காராளர் தங்களுடை
மேழியின் பெருமையன்றோ
மந்தர மெனும்புய சவுந்தர முகுந்தனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வரதவேங் கடராயனே. (௫)

புருஷராயப் பிறந்தோர் பெறுபயன்.

புருஷராய்ச் சநநம தெடுத்தபேர் மெய்ஞ்ஞான
போதத்தை யறிவதொன்று
பூமியொடு மிக்கதன வானுவ தொன்றலது
பூவலஞ் செய்வதொன்று
தருமவா னென்றுங்கீர்த்திமா னென்றுநற்
சற்குண விவேகி யொன்று
சகலரும் புகழ்கின்ற வித்துவா னென்றுரண
சங்க்ராம வீரனென்று
கருணைசேர் சிந்தவகை யில்லாத மனிதரைக்
காசினியி லேன்படைத்தாய்
கருதுதா யுதரமும் பார்க்கின்ற பேர்களிரு
கண்களுஞ் செய்தவினைபோ
மருவுலா வியதுளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங்கடராயனே. (௬)

நகரச்சிறப்பு.

பரதவி தப்ரபல வேசியர்க ளாடலும்
பாடலும் பெருகோயிலும்
பலவாளி மண்டபங் கோட்டையர ணங்களொடு
பலர்மேவு கடைவீதியும்
இரதகச துரகம்ப தாதிசது ரங்கபல
மேற்கின்ற தளகர்த்தனு
மெண்ணமிகு மந்திரிப்ர தானிதா னுபதிய
ரிபனுத்தி யோகசனமும்
விரதமறை யோராதி நாற்குலமு மொன்றென்று
மிக்கசோ டசதானமு

மேலாய்ச் சமீபித்த நதியுமாய் மநுநீதி
வேந்தனும் பெறுபட்டணம்
வரதருறை சிரங்க பட்டணமெனச் சொல்வர்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங்கடராயனே. (எ)

அரசர்க்குரிய தொழிலாளரியல்பு.

காரியா காரியங் கொற்றவர் தெரிந்திடக்
கண்டுசொல் வோன்மந்திரி
காலமுந் தன்பலமு மெண்ணியிகல் வென்றிடக்
கருதுவோன் றளகர்த்தனும்
சிறிய தனங்களொடு ராச்சியஞ் சகலமுந்
திட்டமிடு வோன்ப்ரதானி
செய்யவா சகதாட்டி யவதான வக்கணை
சிறக்குமவ னேராயசன்
சூரியன் றிசைமாறி னுந்தான் றொடுத்தவத்
தொகைவிடான் கருணிகனுஞ்
சொல்வண்மை சபைவண்மை பரராசர் வண்மைதெரி
சுமுகனே தானபதி
மாரியது காத்தருளு மணிமேக வண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (அ)

இதனு லிஃதுளதாமெனல்.

அதிகார மதுவந்து சேரிலெவருக்குமே
யதிகவல் லமைகளுண்டா
மாடையா பரணங்கள் சேரிலெவ ருக்குமே
யழகுபெறு வளமையுண்டாம்

நிதிமேவு செல்வமது சேரிலெவ ருக்குமே
நிறைகின்ற மேனமையுண்டாம்
நெஞ்சமகிழ் விதரணஞ் சேரிலெவ ருக்குமே
நிலைபெற்ற கீர்த்தியுண்டாம்
துதிமேவு பத்தியது சேரிலெவ ருக்குமே
தோன்றவரு தெய்வமுண்டாஞ்
சுகமிக்க பருவமது சேரிலெவ ருக்குமே
துய்யமண வாசையுண்டாம்
மதிசே ரிலங்குமுத மலரா திருக்குமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௯)

அரசரிடத்துப் பெறத்தகும் வரிசைகள்.

சுற்றமொடு தானுநம் பினபேரு மின்பமாய்ச்
சுகமுறிற் புரவியமையுந்
துய்யதரு மங்களொடு கீர்த்திப்ர தாபந்
துலங்கிறிற் சிவிகையமையும்
கொற்றவர்கண் மெச்சவே பராசர் கெடிவெற்றி
கொண்டுவரி லானையமையுங்
குறைபொன்றி லாமனிறை புகழ்பெற்ற வீரர்முன்
கூறுங்கை வாளமமையும்
உற்றவகை யிவையெலாம் வேந்தர்சன் மானமுட
னுதவாம லேபெற்றிடி
னுறைகொண்ட நாடகந் தன்னில்வரு கோலமுட
னூர்வலஞ் செய்கோலமும்
மற்றவர்கள் கோலமுஞ் சரியென்று சொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௧0)

பிதுர்வாக்கிய பரிபாலன முதலியவற்றால் வருநன்மை.

தந்தைதாய் வாக்யபரி பாலனம் புரிவதுந்
தான்சொன்ன படிசெய்வதுந
தவறாத விரதமும பொய்யாத வசனமுந்
தானமுங கனபொறுமையும
சிந்தைமகிழ் மரபினோ செய்தொழின் முடிப்பதுந்
தேவதா விசுவாசமுஞ
செய்தபோ பரசுரா மனகவச குண்டலன்
செயராம னெடுவிடுமன
அந்தமிகு சொலலரிச சந்திரன மாபலி
யடறரும னெடுபகரத
னருள்பிரக லாதனிவா போற்பெருங் கீர்த்தியொடு
மவனிமிசை நீடுவாழ்வார
வந்தமரர் போற்றவளா சேஷகிரி வாசனே
மணவாள நாராயணன
மனதிலுறை யலாமேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங கடராயனே. (கக)

சூது முதலியவற்றால் வருந்தீமை.

சூதுபெறு வித்தையும் பரதார மோகமுஞ
சோதரன் றனையிகழ்வதுந
துலங்காத புத்தியு மடங்காத வார்த்தையுஞ்
சொலலிசசெ யாதகிறமும
தீதுபெறு வஞசமு மதங்களும் பிறருடைய
திரவியந தனிலாசையுஞ
சிந்தையக மெனுமகங் காரமும் பெற்றபேர்
சீர்களன கீசகனறுன
மீதுபொரு வாலிசக ரனகுமரன் சிசுபாலன்
வெனறியுத் தரன்விலவலன்

விந்தைபெறு தாரியோத னன்சனகன் முன்பெற்ற
விதமுற் றிருப்பர் கண்டாய்
வாதுபெறு தானவரை மோதுமொரு திகிரியாய்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கஉ)

சாதிமுதலானவைகளின் குணமே சிறந்ததெனல்.

தடவரை யதன்மீது விளைகினுஞ் சோளமது
சன்னசம் பாவாகுமோ
சந்ததமும் வாடா திருந்தாலு மெட்டிமலர்
சாதிமல் லிகையாகுமோ
கடலெலா நிறைவெள்ள மாயினுஞ் சுவைபெற்ற
காவிரியி னூற்றாகுமோ
காகங்கள் கோடிதொனி செய்தாலு மொருசிறு
கருங்குயிற் றொனியாகுமோ
படர்கின்ற பேய்ச்சுரை சொரிந்தபழ முந்திரிப்
பழமதற் கிணையாகுமோ
பகர்கின்ற சாதியுங் கலவையது மேன்மையும்
பலகூட்ட முந்தேகமார்
வடிவதிக மன்றுகுண மேயதிக மென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கங)

செல்வத்தால் வருமுயர்வு.

செல்வமது சேரிலோ வேங்குபேர் வேங்கனுந்
திரளாகில் வேங்கடனுமாஞ்
செயல்கொண்ட வேங்கடா சலனுமா மையராக்
திரளைய ரவர்களாகும்

நல்வரிசை கொடுதான டத்திடுங் காரிய
நயந்ததா தாகுமப்பா
னல்லோலை கிள்ளாக்கொ டொப்பமே லொருவசன
நவிலுமுன் கப்பமிடுவார்
சொல்வண்மை வாவென்ற பேர்வாரு மென்பார்
சுவாமியாந் தேவரீராந்
துதிபெற்ற தேவரீ ரவர்களாங் காணுமுன்
றொழுதெழுந் தருளுமென்பார்
வல்லிதமபெறுபரம லோபியர்கண் மிண்டனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கச)

வறுமையால் வருமிழிவு.

அதக்கின்ற மனைவியுங் குறைசொல்வ டந்தைதாய்
சோகமுற வசைகூறுவார்
துன்பமொடு மனமெலியு மேனிவேற் றுருவமாந்
தொலையாத கவலைவளரும்
உதிக்கின்ற புத்தியு மாறங்கிடுங் கல்விபோ
முதராத்தி லதிகபசியா [ன
முறவின்முறை யாருமொரு வார்த்தைசொல் லார்செய்
வுத்தரமு மொருவர்கேளார்
விதிக்கின்ற வுலகத்தி லெல்லாரு மிகழுவார்
மிடிவந்து சேர்ந்ததென்றுன
மேன்மையே தறிவேது குலமேது நலமேது
வித்தையே தெவரறிவர்காண்
மதிக்கின்ற வுன்பதம் போற்றிலவை சேருமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கரு

உடனே கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

முடிகொண்ட கொலைபாளர் களவினோர் சாதிநெறி
முறைமைவழு கின்றதீயோர்
மூர்க்கமுறு பகையாளர் வெகுசன விரோதியர்கண்
மொழிமாறு கோளுரைப்போர்
மிடிகொண்ட பேரைக் கெடுக்குமோர் கற்புடைய
மெல்லியலை மேவுமயலோர்
விசவாச காதகஞ் செய்குவோர் துஷ்டமா
மிருகங்கண் மிக்கபிணிகள்
கடிகொண்ட விஷமுடன் செய்யகன லென்னவே
கருதுபதின் மூன்றுவகையுங்
கண்டவுடனேபின்னை யெண்ணாது கண்டித்தல்
கருணைமனு நீதிகண்டாய்
வடிகொண்ட தெள்ளமுத மனையகுண சீலனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கக)

பொறுத்துக் கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

கண்டுசிறு பந்தனைத் தள்ளுவோர் குருசுவாமி
காரியக் குறைசெய்குவோர்
காணு விடத்திற் பழிக்குமோர் வஞ்சகங்
கருதுவோர் பொய்யுரைப்போர்
சண்டைகொடு தந்தைதாய் சுற்றமுட னனுதினந்
தவிராத கலகமிடுவோர்
தம்முடைய வலுமையா லெளியோர் வழக்கினைத்
தள்ளிய மதங்களுடையோர்
அண்டிவரு துஷ்டரொடு கூடிவினை செய்குவோ
ராகுமிவ ரெண்மர்தமையு

மாறுபோன் மூன்றுபிழை கண்டபின் கண்டிப்ப
தாசர்மனு நீதிகண்டாய்
வண்டுலவு கின்றமலர் தன்துளப மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கஎ)

என்றுங் கண்டிக்கப்படாதவர்கள்.

தூதாகி வந்தவர் யிக்கதா னுபதியர்
துதிபெற்ற தந்தைதாயர்
சொல்லுமாசாரியர் புரோகிதர் புராணிகர்
சுகந்தந்த போகமடவார்
வேதாக மங்கற்ற வைதிகர் தபோதனர்கள்
விகடப்ர சங்கமிடுவோர்
வித்தையா லுயர்கின்ற கவிராஜர் சுத்தரண
வீரர்மர பினிலுயர்ந்தோர்
தான வெம்பிணி யடைந்துளோர் வறுமையோர்
சிறுவரொடு தனைநம்பினோர்
செய்யுமிவர் பதினெண்மர் மதியாத குற்றங்கள்
செயினும் பொறுப்பதல்லால்
மாதாடி யெதிர்செய்கை மன்னர்நெறி யன்றுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கஅ)

இவர் இந்நூல் வெல்வரெனல்.

வந்தருட னேவேந்தர் வாதுவரி லோகொடிகொள்
வெற்றிகொண் டேசெயிப்பார்
வீரருட னேவீரர் வாதுவரி லாயுத
வித்தைனு லேசெயிப்பார்

ராந்திடு நியோகியர்கள் வார்த்தையுசி தத்தாற்
பொருந்தவே வாதுவெல்வார்
புலலாக்கு வாதுவர்ன மரபெலாம் வசைசொலிப்
பொதுவிலக் காறசெயிப்பார்
ரந்தமணி வேசியர்கள் வாதுவந் தாற்பரத
சங்கீத மொடுசெயிப்பார்
சரசகவி ராசாபிர சங்கதநி னுல்வாது
தன்னைச் செயிப்பாகண்டாய்
ரந்தளிரை நிகர்மேனி ராதையதி மோகனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வரதவேங் கடராயனே. (கசு)

இத்தகுற்றர் லிது பயன்படாதெனல்.

செயல்கொண்ட மானமது பங்கமா னற்றிரு
செழித்தென்ன மாறிலென்ன
செய்யகுண வின்பரச மில்லாத மங்கையைச்
சேர்ந்தென்ன நீங்கிலென்ன
இயல்கொண்ட கீர்த்திமரி யாதையில் லார்களை
யிகழ்ந்தென புகழ்ந்துமென்ன
விடருற்ற போதுதவி செய்யாத பேர்நட்
பிருந்தென்ன போயுமென்ன
கயல்கொண்ட விழியினுள் பேரிளம் பெண்கொங்கை
காட்டிலென மூடிலென்ன
கருணைகொண் டொருவருக் குரையாத பேர்வித்தை
கற்றென மறக்கிலென்ன
வயல்கொண்ட பயிர்மேனி புயல்கொண்ட களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உ0)

இவையெல்லா மளவுபடினு மாசையளவு படாதெனல்.

பொங்குநதி மணலுமா காயத்தி னெல்லையும்
 பெரழியுமழை யின்றிவலேயும்
புடவிமிசை வருசனமு மடவிமிசை வளர்மரமும்
 பொருபபின்மிசை யுற்றசிலேயும்
திங்களுட னுற்றதா ரகைகணமு முன்பாத
 சேவைசெய் வோர்பெருமையுந்
தெரிவையர்கண் மனமுமுனே நினையாத பலமூடர்
 சென்மமுங் கடலாழமும்
அங்கசன் கணேபுரியு மோகமுங் கவிராச
 ரருள்பெற்ற புத்திநலமு
மளவுகண் டாலுமோ மனிதருறு மாசைதனே
 யளவிடக் கூடாதுகாண்
மங்கைமிதி லாபுரி மடந்தைமகிழ் நேயனே
 மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (உக)

இன்னூர்க்கு இது வில்லையெனல்.

நாதன்மிகு காமுகர் தமக்குமுறை யிலேவஞ்
 சகர்க்குமரி யாதையில்லை
கட்டுண்ட கள்வருக் குறவின்முறை யாரில்லை
 துசடர்க்கு ஞானமிலலே
வேதமறி பூசுரர் தமக்கருள்செ யாரிலே
 விரோதிக்கு நேயரில்லை
மெய்ஞ்ஞானி யர்க்குவரு சாதிகுல மொன்றில்லை
 வீரர்க்கு மனபயமிலே
போதமிகு யோகிக்கு வினேசெய்கு வாரில்லை
 பொய்யர்முன் சாட்சியில்லை

புலவர்க்கு நேயமில் லாரில்லை செல்வரைப்
போற்றிலா ரொருவரில்லை
மாதமொழில் கண்டுமன மகிழாத பேரில்லை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உஉ)

இது இவ்வாறயின் இதுவாமெனல்.

எழுதினது சொல்வதே ராயரொப் பந்தனக்
கிசையுமவ ளேரம்பையா
மிடர்வேளை யுதவுமவ னேகன்னன் வழிநடைக்
கேற்றதே யுற்றவசுவம்
பழகிமன மறியுமவ னேயூகி மந்த்ரிநற்
பபரீக்ஷி ஞென்றந்தையாம்
பசியிற் கிடைத்ததே யமுதமாந் துயிலினேர்ப்
பட்டதே புஷ்பசயனம்
நிழறந்து காத்ததே கற்பகந் தாகத்தி
னீர்தந்த தேகங்கையாம்
நிறைபிணி தவிர்த்ததே சஞ்சீவி தன்மட்டு
நீச்சுநீ ரேகட லதாம்
மழைமுகி லெழுந்தனைய மெய்யனே துய்யனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உங)

இவர்க்கு இது தெய்வமெனல்.

தீதுபுரி லோபியர் தமக்குப் பணங்களே
தெய்வமாங் காமுகர்க்குத்
தெரிவையர்க டெய்வமாந் துஷ்டருக் கென்னிலோ
தீமையே தெய்வமாகும்

நீதியுடை யோர்க்குப் பயந்நீர்த்தி ரகஷித்த
நேயபேரே தெய்வமாகு
நீங்காத் தரித்திர் தமக்குக் கொடுத்தபேர்
நித்தமுந் துதிதெய்வமாம்
சாதியனை வர்க்குமறை யோர்தெய்வ மம்புவி
தனக்கரச னேதெய்வமாம்
சகலர்க்கு மாசாரி யனறெய்வ நாரியர்
தமக்குநா தன்றெய்வமாம்
மாதவமெ புரிஞானி யர்க்குநீ தெய்வமா
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உச)

இது உண்டாயினும் இது இல்லாவிடிற் பயனில்லையெனல்.

எத்தனை பொருட்சுவை யிருக்கினும் பக்திரச
மில்லாத கவிகளென்ன
வெண்கோடி சம்பளந் தருகினுஞ் சன்மான
மில்லாத சேவகமென
சித்ராதி லீலைபல செய்யினு மிதழுண்டு
சேராத சுகமதென்ன
செம்பொன்மிகு செலவமுண் டாயினும் பயிர்கொண்ட
செயலிலா வளமையென்ன
வித்தையுள வெல்லாம் படிக்கினுங் குணவினய
மேவாத பெருமையென்ன
மெய்த்துளசி யில்லாத நந்தவன மெனவே
விளங்குமென் பார்கள்கண்டாய்
மத்தகச ராசன்மகிழ் விசயநர சிங்கமே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உரு)

இது இச்சிறப்புடையினும் பயனில்லையெனல்.

காட்டிலின் டஞ்செடி தழைத்தென்ன காஞ்சிரங்
கனியது சிவக்கிலென்ன
கரைநாண லெல்லா மலர்நதென்ன காகங்
கழுத்திடை வெளுக்கி லென்ன
ஆட்டின் கழுத்திலதர் நீண்டென்ன நீர்ப்பாசி
யதுபச்சை யாகிலென்ன
வற்பருக் கதிகாரம் வந்தென்ன பேடிகையி
லாயுத மிருந்துமென்ன
நீட்டமொடு காடிக்கு மயிர்வளர்ந் தாலென்ன
நீதியறி யாதமூடர்
நிறைசெல்வ ராயென்ன ஞானமில் லாக்கல்வி
நெறிபோ லிருக்குமென்பார்
வாட்டடங் கண்ணிபுனை கண்ணிமகிழ் கண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உசு)

கலியுக தோஷம்.

அம்புவியின் மிக்கமெய்ஞ் ஞானியைக் கண்டாலு
மதுவுமொரு வேஷமென்பா
ராகம புராணமறு நூல்விரும் பார்கள்பரி
யாசகதை யேமெச்சுவார்
கம்பமிசை யொருகோடி கரணமிட் டாலுமது
கண்கட்டு வித்தையென்பார்
கற்பனை யலங்கார மாக்கவிகள் பாடினுங்
கற்றவர்க் கெளிய வென்பார்
நம்பிவிசு வாசமொடு துதிசெய்யி னுங்கள்ள
ஞானமென் பார்களவைபோ

னயந்தகலி யுகமகிமை நின்னையுஞ் சிலபேர்
நவின் றுகுறை சொலுவர் கண்டாய்
வம்பவிழ் மலர்ச்சோலை மலையலங் காரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உஎ

அரசாது நன்றியறியாமை.

அரசரைக் கண்டபின் காரியக் காரருக்
கதிகபரி தானமுதவி
யதிகார மொன்றினைப் பார்ப்பவ ரிடத்திலு
மதுக்கொட் டிரட்டியீந்தும்
கருதரிலு வைப்பணந் தவணைப் பணங்கண்முன்
கடன்வாங்கி யேகொடுத்துங்
கணக்கர்செல வெழுதார்க ளுட்டார்க ளேறுவர்
கடன்காரர் தாமறிப்பார்
விருதுசீட் டுக்காரர் வைவார்கள் கொல்லரோ
வெயிலிடை நிறுத்திவைப்பார்
விதமாகு மவரவர்க ளெல்லாஞ் சபாசென்ன
மெய்ப்பாய் நடந்துகொளினும்
வரிசைபெறு துரைகளவ ரருமைசற் றறிவரோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உஅ

கவிவாணாருமை யறிவாரில்லாமை.

கற்பனை யலங்கார மாக்கோவை பாடினுங்
கனவரிசை யொருபச்சடங்
கலம்பகங் கூறிலொரு துப்பட்டி பிள்ளைக்
கவிக்கென்னி லொருசோமனும்

நற்பொரு ளுலாவென்னி லுறுமாலை மடலுக்கு
நாணயம தாபொருபணம்
நல்வண்ண மென்னிலொரு சாப்பாடு மாலைபெனி
னன்மைதரு தாம்பூலமாம்
அற்புதம் பெறுகவிக ளென்னிற் பளாபளா
வதிகவெகு மானமாகு
மப்படியு மாயிரத் தொருவரென் றுலெங்க
ளருமைபெவ ரறிவர்கண்டாய்
மற்பொருத மல்லரொடு முற்பொருத வீரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உகூ)

இதனையிவரன்றி யிவரறியாரெனல்.

கீர்த்தனைக ளின்மகிமை பாகவத ரல்லாற்
கிரிக்குறவர் தாமறிவரோ
கீர்த்திப்ர தாபமது விதரணிக ரல்லாது
கெட்டலோ பியரறிவரோ
சேர்த்தமநு விக்யான நீதிமன் னவரலாற்
சிலைவேடர் தாமறிவரோ
செய்யபக வற்கீதை மெய்ஞ்ஞானி யல்லாது
சென்மநீ சர்களறிவரோ
கோத்தமணி மாலையை மங்கையர்க ளல்லாற்
குரங்குகண் டாலறியுமோ
கொக்கோக மகிமைதனை நாகரிக ரல்லாது
கூறுபே டிகளறிவரோ
வார்த்தையுசி த்தைமந் த்ரிகளன்றி யறிவரோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௩௦

பயனில் சொல்லி னிழிவு.

அகமென்று தன்னைப் புகழ்ந்தபே யுந்தந்தை
யன்னையர் வருத்த முறவே
யயலார் தமக்குதவு பேயுமட வார்புத்தி
யனுதினங் கேட்டபேயும்
சுகமென்று பொதுமாத ரைக்கூடி மனைவியைத்
துயரமே செய்தபேயுந்
துணிந்தூரண களமுற்று முறிகின்ற பேயுமுன்
சொன்னதிலை யென்ற பேயும்
செகமன்ன ராமென்ற தலைவென்ற பேயுமியல்
செய்ந்நன்றி கொன்றபேயுந்
திரளான சபையினிற் பயனிலா வார்த்தையுரை
செய்கின்ற பேய்க்கு நிகரோ
மகமென்று கோசிக னழைக்கமகிழ் தூயனே
மணவாள நாராயணா
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௩௬

எல்லைகடந்தலின் வருமிழிவு.

அரசர்மே லாணைதனை யெண்ணாத குடிகளு
மாதாய மிஞ்சுசெலவு
மன்புடைய பேர்புத்தி கேளாத கோபமு
மவைக்கடங் காதநாவும்
சரசவகை மிஞ்சவே வந்தபரி காசமுந்
தனைமிஞ்சு தொழிலாளருந்
தயிரியந் தனைமிஞ்சு கவலையுஞ் சாகஷியோர்
தமைமிஞ்சு முறைவழக்கும்
கரசரண வயவந் தனைமிஞ்சு தேகமுங்
கவியின்மிஞ் சியவெழுத்துங்

கருதுமுறை கேளாத மனையாட்டி புணர்நாய
கன்புகழை யொக்கு மென்பார்
வாசரச கவிராஜர் புகழ்வேத குலதிலக
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௩உ)

இவர்க்கு அமுதம் இவ்விடத்தெனல்.

அண்டருக் கமுதமது சொர்க்கத்தில் வேதியர்க்
கமுதமது சொல்லுரையிலே
யானகவி ராஜருக் கமுதமணி நாவிலே
யாவினுக் கமுத முலையில்
பண்டிதர்க் கமுதமது கையிலே விதரணிகர்
பங்கிலமு தங்கண்ணிலே
பாகவத ருக்கமுது காதிலே பரிவுடைய
பாங்கருக் கமுதமனதில்
ஒண்டொடிய ருக்கமுத மாமதிய மெனவே
யுகந்திடுந் தேகமெல்லா
முற்றபெரி யோர்தமக் கமுதங் குணத்திலே
யுணர்வுடைய பேர்க்கமுதமோ
மண்டல மளந்தவன் பாதசதி லென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௩௩)

இவர்க்கு விஷம் இவ்விடத்தெனல்.

திருடர்க்கு விடமெலாங் கையிலே காமமிகு
தெரிவைக்கு விடமுலையிலே
தீயபொய் யர்க்குவிட நாவிலே மதமுடன்
றிரிவோர்க்கு விடநிதியிலே

கருதரிய கோளர்க்கு விடமுகடு தன்னிலே
காமுகர் விடங் கண்ணிலே
கட்செவி விடங்கள்பல் லடியிலே தேட்கெனிற்
கனவிடங் கடை வாலிலே
அரியதுஷ் டர்க்கென்னி லெட்டிமர மென்னவே
யங்கமெல் லாம்விடமதா
மடுத்துக் கெடுத்திடும் பகைவர்விட மனதிலே
யம்பொன்வில மா தருக்கு
மருவுவிட மல்குலிற் றெரியவச மன்றுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இவர்க்குப் புண்ணிய மீதுவெனல்.

உன்னுடைய பதசேவை கண்டுபணி கின்றதே
யுடல்செய்த புண்ணியமதா
முரைகொண்ட கீதையின் சாரங்கள் கேட்பதே
யுற்றசெவி யின்புண்ணியம்
தன்னுடைய புத்திர ரனேந்தசோ றுண்பதே
சாற்றுநா வின் புண்ணியந்
தத்துவ முணர்ந்தபெரி யோர்தமைக் காண்பதே
சார்ந்தவிழி யின்புண்ணியம்
பன்னுயிர வலர்கேட்கு முன்னங் கொடுப்பதே
பாணியது செய்புண்ணியம்
பதிவிரத மங்கைகுண மிக்கபுரு டற்குப்
பலிப்பதே வெகுபுண்ணியம்
மன்னுமிவை முன்செய்த புண்ணியம தென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இவர்க்குப் பாவமிதுவெனல்.

திருந்துகற் பனையிலாப் புன்கவிகள் கேட்பதே
செவிசெய்த பாவமாகுஞ்
செயலருமை யறியாத பேர்கண்முன் சேவகந்
திரிதல்கால் செய்தபாவம்
பரிந்தவுப சாரமா தரவிலார் மனையுணவு
பருகனு வின்பாவமாம்
பாவனை லயஞ்சுருதி நயமிலாப் பரதமது
பார்த்தல்விழி செய்த பாவம்
தருந்தமிழை யறியாத பேர்களிட மேற்கின்ற
தகைமைகை செய்தபாவந்
தன்பெயர் விளக்காத பிள்ளையைப் பெறுவதே
தாய்வயிறு செய்தபாவம்
வருந்துயர முன்செய்த பாவவினை யென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
பனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கூ௬

இவர்க்கிவை யுளவேனு மிவைவேண்டுமெனல்.

அதிவீர னென்னினுந் தந்திரவு பாயமுட
னடையலரை வெல்லல்வேண்டு
மாயிரம் வித்தைகற் றாலுமுல கந்தனி
லடக்கம திருத்தல் வேண்டும்
நதிகோடி நீந்திவந் தாலுமோ டந்தனை
நயந்துகரை சேரல் வேண்டும்
ஞானதத் துவமுணர்ந் தாலுமுல கத்தினி
னடக்கைதனை யறிதல் வேண்டும்
நிதிசேர் குபேரனென் றாலுமொரு லாபமுறு
தொழிலுட னிருத்தல் வேண்டு

தூயயவல லமையுடைய னென்னும்மொரு சார்பிறை
யுரைகளைக் காணல்வேண்டும்
மதியூகி யென்னினும் பெரியர்சொற் கொளல்வேண்டு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௩௭

இவர்க்கிவை வேண்டாமெனல்.

பெற்றதாய் தந்தைதன் சுற்றமே முதலான
பெரியோரை முனிதல் வேண்டாம்
பின்னொன்று முன்னொன்று பேசியே யவமான
பேர்கொண்டு திரிதல்வேண்டாம்
உற்றவர்கள் போலவுட் பகையான வஞ்சகரை
யொருநாளு நம்பல்வேண்டா
மொருவருக் கிச்சையாய்ப் பொய்சொல்லி பின்சபையி
லூமைபோ னிற்றல்வேண்டாம்
சற்றுமே பொறுமையில் லாதவர்கள் சண்டையிற்
றன்போய் விலக்கல் வேண்டாந்
தைரியந் தனில்விக்ர மாதித்த னென்னினுந்
தன்னையே புகழல்வேண்டாம்
மற்றொன்று மெண்ணாது செய்யல்வேண் டாமென்பர்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௩௮

இவர்க்கிவை பாவமெனல்.

அரசர்வெகு மானஞ்செய் போதுதடை வருகிலோ
வன்றுவிதி பாவமாகு
மானபெரி யோர்பழமை யாய்வந்த நேயமதை
யகல்வதே தத்தயோகம்

தருகின்ற காரியங் கைகூடி யேபின்பு
தவறில்லை திருதியாகுரு
சற்குண மடைந்துளோ ருபதமரை முனிவரே
சந்திராஷ் டமமாகுமாம்
கருதிய விருந்தினுட னுணவாக தனியுணவு
காணுமது வேதூர்த்தினங்
கலகமே செய்கின்ற வினைரைக் காண்பதே
கனவர்ஜ வேளைகண்டாய்
மரிசிசுத னெனவந்த காசிபரு லோத்துங்க
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கூக

இவர் இத்தீக் கோளாவரெனல்.

துரைமக்க ளைக்கண்டு தங்கள்கா ரியமெலாஞ்
சொல்லிச்செய் கின்றவேளை
சொலலெலாம் பொய்யெனவு மிவர்சாட்சி மெய்
யெனவுந் தோன்றுவோ னவலமாகும
திரமுற்ற கல்வியொடு குணமிக்க கவிராஜா
திரளான ராஜசபையில்
செய்யும்ப்ர சங்கத்தி லொருபழுது சொல்லுவோன்
சென்மத்தி லங்காரகன்
அருள்பெற்ற விதரணிக ளைக்காத்த னேகரா
ளனுசரித் தியல்பாகியே
யவாகொடுக் கும்போது விடர்சொலி விலக்குவோ
னஷ்டமச் சனியனுதும்
மருவுற் றலர்ந்தவம் புயமணியு மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சு

இது இவ்வாறயின் இச்சிறப்பிற்றமெனல்.

தரணிமன் னவர்சபையின் மெய்க்கின்ற வரிசைமே
தனதுபட் டாபிஷேகஞ்
சபாசென் று மெச்சிக் கொடுக்குமதி காரமே
சாம்பிராச்ய போகமாகும்
பரிவுட னினைத்தபடி காரியங் கூடிலது
பதினென்றி னிற்குருவதாம்
பந்துஜன வர்க்கங்க ளுடனுணவு செய்கின்ற
பாக்யமே கலியாணமாம்
அரிவைகுண ரஞ்சிதம தாய்வந்து சேருநா
ளன்றமிர்த சித்தயோக
மன்பான பெரியோர்க டரிசனஞ் செய்வதே
யானசுப தினமென்பர்காண்
மரகதம் பூவைமுகி னீலமணி வண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சக

மனிதர்களிலே துஷ்டரும் ராட்சசரும் பூதரும் இவரேனல்.

புண்ணியம் பாவமறி யார்மாத வஞ்செயார்
புகல்கல்வி நெறியுமறியார்
புனிதரைப் போற்றார்கள் பரதிரவி யங்கொள்வார்
புன்மைசேர் துஷ்டராவார்
எண்ணியொரு காரியஞ் செய்பவர்கள் வலுமையா
லெவருக்கு மிடர்புரிகுவா
ரிரக்கமில் லார்பொய் யுரைப்பர்வஞ் சிப்பவர்க
ளிவர்கள் ராட்சசர்களாவார்
தண்ணியொளி யோர்தமை வெருட்டுவார் வலியவரை
நாடிவஞ் சனையில் வெல்வார்

நாரியர்க ளெவரையுங் கூடுவார் மிகவுண்பர்
நாணமறி யார் பூதர்காண்
மண்ணிலொரு மூவடி யிரந்தநெடு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே.

மூர்க்கர் முதலியோரியல்பு.

மெய்யான புத்திபல சொல்லினுந் தன்புத்தி
மேலாகி னேன்மூர்க்கனும்
மிக்கபெரி யோர்களைத் தாழ்வுசெய் தற்பர்தமை
மேன்மைசெய் வோன் மூடனும்
செய்யாத காரியம தெனினும் பிடித்தபிடி
செய்யுமவ னேதுஷ்டனுந்
திரளான நன்றிபல செய்தவர்க் கேயிடர்கள்
செய்பவன் மகாபாதகன்
ஐயா வெனப்பணிந் தாலுமே கோபம
டங்காத வன்குரூர
னனுதினந் தீமைபுரி வோனெந்த நாளிலு
மடங்காத சண்டாளனும்
மையார் தடஞ்சோலை திகழ்கின்ற களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இப்படிப்பட்டவன் இவ்வங்கவீன னவனெனல்

காதவழி யானநதி மாதலந் துதியாத
கயவனே யீனமுடவன்
கைதந்த வேலைவா சிக்கமாட் டாதவொரு
கசடனே மிக்ககுருடன்

தீதுபெறு தன்களவு கண்டவர்க் குத்தாஞ்
செப்பிலா தவனூமையாஞ்
செயலான தன்மகதை பொஃறெனினு மறியாத
செய்கையுடையோன் செவிடனும்
எதெனினு மொருபேர் விளங்காத தேகம
தெடுக்குமவ னேமுருபி
யென்றெனினு முன்பாக தரிசனஞ் செய்யாத
வினனே நீசனென்பார்
மாதுசத் தியபாமை தழுவுமணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சச)

உலோபியர் வகை.

நசைபெற்ற வேதவே தியர்தமக் குதவா
னவின்றலோ பர்க்குநேயன்
நாற்கவி மொழிந்தகவி ராசர்க்கு மொன்றேனு
நல்கிடான் கொஞ்சலோபி
இசைபெற்ற கீதமுறை செய்பாட கர்க்குமொன்
றீகிலான் பாதிலோபி
யியலான பட்டரா சர்க்குமொன் றுதவிலா
னேற்றமுக் காலுலோபி
திசைபெற்ற விகடகவி ராசர்க்கு முதவிலான்
றியமுழு லோபிநடனஞ்
செய்மாத ரபிநயங் கண்டுமொன் றுதவிலான்
சேர்பரம லோபிகண்டாய்
வசைபெற்ற லோபமா தங்ககண் டீரவன்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (சரு)

உலோபியர் வஞ்சப்புகழ்ச்சி

கண்டபகை யாளிமுன் னின்றுபொரு தாமற்
களத்நிற் புறங்கொடுப்பார்
கன்னமிடு கள்வருக் காடையும் பணிகளுங்
காணும லேகொடுப்பார்
சண்டமா ருதமென்ன வருகின்ற பகைவர்க
டமக்குமனே யுங்கொடுப்பார்
சவுக்கிட் டடிக்கின்ற மன்னர்க்கு வீட்டுத்
தனங்களெல் லாங்கொடுப்பார்
அண்டிவரு மெமதூதர் வந்துதான் கேட்குமுன்
னங்கமுறு முயிர்கொடுப்பா
ரவனிமிசை யிப்படி கொடுக்கின்ற பேர்கடமை
யதிலோப ரென்பதென்னே
மண்டலமும் விண்டலமு முண்டகனி வாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

உலோபியர்தண மாறமை.

தேன்கொண்ட துளியொன்றி னுலேழு கடலெலாந்
தித்திக்கவே செய்யினுஞ்
செய்யபூ மலரினல் வச்சிரந் தன்னைச்
சிறக்கவே பொடிசெய்யினும்
கான்கொண்ட மலையெலாங் கைக்கொண்ட வெண்
ணெயாற் கவினுற்ற மெருகுசெயினுங்
கயவர்க்கு நீதியும் பேடிக்கு வீரமுங்
கபடர்க்கு மெய்ஞ்ஞானமும்
ஊன்கொண்ட மூடர்க் கிரக்கமுந் தெளிவுற
வுரைத்துநல மேசெய்யினு

முறைமைசெவி டன்குருடன் முத்தமிழ் படிக்கினு
முயிலாபரூக் கீவுவருமோ
வான்கொண்ட தேவர்பொழி மலர்கொண்ட
பாதனே மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சஎ

மக்களிற் பதராவாரிவரெனல்.

கொண்டகடன் வட்டியுட னன்றுபோற் குணமாய்க்
கொடுத்துமகி ழாதபதரும்
கூறுபிணை சாட்சிமுறி யுடன்மறித் தாலுங்
கொடாதொளிக் கின்றபதரும்
கண்டவுட னொருகோடி சொல்லிப்பி னென்றெனுங்
கருதிச்செ யாதபதருங்
காணு விடத்தினிற் பழிகூறி யவரைபெதிர்
கண்டுபுகழ் கின்ற பதரும்
பண்டொருவர் செய்நன்றி தனையே மறந்துபின்
பழிசொல்லுகின்ற பதரும்
பரமாத ராசையால் வசைகொண்ட பதரும்
பறந்துமிக வுஞ்சிதறவே
மண்டிவரு சண்டப்ர சண்டமாருதமான
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சஅ

இக்குற்றமுடையோர்க்கும் இதுசெயல் வேண்டுமெனல்.

கதித்திடும் பகைவரென் றாலுமா பத்தினிற்
கண்டுதவி செய்யல் வேண்டுங்
கல்வியறி யாதசபை யெனினும்ப்ர சங்கங்கள்
கவிராஜர் செய்யல் வேண்டும்

விதித்தமுழு மூடரென் றாலுந்த மைந்தற்கு
வித்தைகற் பித்தல் வேண்டும்
வெய்பசின மூர்க்கரென் றாலுநல் லோர்கண்டு
மேற்புத்தி சொல்லல் வேண்டும்
அதிர்ஷ்டமிலை யென்னினுஞ் சலியாமன் மிக்கதொழி
லதிலே முயற்சி வேண்டு
மசாத்தியம தானகன ரோகமென் றாலுமோ
ரவுஷதம நீவர்கண்டாய்
வசிஷ்டரொடு வான்மீக முனிதுதி சரித்ரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இதினும் இது மிக்கதெனல்.

தினமுந் திரிந்துதனி யாகியே மிக்கபொரு
டேடியே வாழுமதிலுஞ்
செல்வரொடு தந்தைதாய் சுற்றமுங் கூடிச்
சிறந்துண்ட கூழதிகமாம்
தனதுமரி யாதையொடு பெருமையறி யாதபேர்
தனமாரி பொழியுமதிலுஞ்
சமமான மேன்மைதெரி கின்றபெரி யோர்தந்த
தாம்பூல மேயதிகமாம்
கனமருவு பலபல மகாவித்தை சிலசில
கருத்தொடு படிக்குமதிலுங்
கருணைபெற வொருவித்தை யாயினுங் குறைவறக்
கற்கின்ற தேயதிகமாம்
மனிதர்சில ரிவையன்றி யவையதிக மென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இதினுமிது வென்றியெனல்.

மிக்கதுடி கண்டுளம் வெருண்டகலை மானையே
வென்றுசய மாகுமதிலும்
வெஞ்சின மிகுந்துகவ ரும்புலி யுடன்பொருது
மெய்கொண்ட வடுவேசயம்
பக்குவமு திர்ந்தபே ரிளமாது கொங்கையிற்
பரிவுடன் சேருமதிலும்
பைம்பொன்மணி மாலைபுனை வாலரதி யூடலிற்
பாததா டனமேசயம்
தக்கதொரு கல்விநெறி யறியாத முழுமூடர்
சந்தோஷ மாகுமதிலுந்
தமிழருமை யறிகின்ற பெரியோர் பழித்தநிந்
தனையதே சயமென்பர் காண்
மைக்குவளை செங்குவளை வாசமலர் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இதுவிதனை வசப்படுத்துமெனல்.

சிந்தைதெளி கல்வியே லோகவசி யப்பத்தி
செய்வதே தெய்வவசியஞ்
செய்புமரி யாதையே வித்வசன வசியமாஞ்
செல்வமுற வோர்கள் வசியம்
எந்தவித முந்திரள நல்கும்ப ணங்களே
யின்பவிலை மாதர்வசிய
மெப்பொழுது மவர்மன தறிந்துகட் டிக்காத்
திருப்பதே ராஜவசியம்
தந்ததண் டனைகளே துஷ்டஜன வசியமாந்
தானமே கீர்த்திவசியஞ்

சாந்தகுண நயமாய் நடந்திடு மொழுக்கமே
சகலசன வசியமா கும்
மந்திரமெ ழுத்தெட்டு மேயுனது வசியமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாயனே. (௩௨.)

இச்செய்கையோர் இச்சிறப்புப்பெயர்
கொள்வரெனல்.

சரணென் றடைந்தவர் தமக்குவரு வினையெலாந்
தாங்குவோன் புருஷமேரு
தன்னுடைய செய்கைபோ லெவரையும் பார்க்கின்ற
தகைமையோன் றெய்வபுருஷன்
திரணமெனி னும்பிறர் பொருட்காசை யில்லாத
செய்கையோன் புருஷோத்தமன்
தீராத வினைவரினு மற்பரைப் பணியாத
தீரனே புருஷசிங்கம்
பொருளிலாத் தந்தைதா யென்னினுங் கண்டபடி
புகலுவோன் புருஷாத்தம்
போற்றுமவர் மனதிற் குறிப்பறிந் துதவுவோன்
புருஷநா யகமென்பர்காண்
மரபெலா மிப்படி புகழ்ந்தகுண சேகரன்
மணவாள நாராயணன
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாயனே. (௩௩

இச்செய்கையோர் இவ்விழிபெயர்
பெறுவரெனல்.

சற்றெனினு மொருகல்வி யறியாத கயவனே
தாங்குமுயிர் கொண்டமரமாம்

தன்புத்தி யன்றிபிறர் புத்தியால் வினைசெயுந்
தகைமையோ னேபதுமையாம்
சொற்றவர்கள் பகையாற் றுரத்துண்டு திரிகுவோன்
கூகையுற வானபக்ஷி
கோபமது தந்தையே யன்றிமற் றோரையுங்
கோபிக்கு மவன் மிருகமாம்
கற்றபெரி யோரையெதிர் பணியாத மூடனே
கைகால் முளைத்த சிலையாம்
கண்டவர்க ளெல்லாம் பழிக்கின்ற கோளனே
கனதுஷ்ட ஜெந்துவென்பார்
மற்றிவர்க ளேபமது கனவிலுங் காணாத
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

கல்விப் பொருட்சிறப்பு.

தெள்ளமுத மனையகல் விப்பொருள் படைத்திடிற்
றேசமெல் லாந்துதிக்குஞ்
செயத்தம்ப மானபுகழ் நிலைநிற்கு மிவைபொலாஞ்
செம்பொன்மிகு செல்வமதுபோல்
வெள்ளமது கொளுமெனும் பயமில்லை கனலினால்
வெம்பவரு சலனமில்லை
வேந்தர்கள் பறித்திடக் கூடாது சோதரர்
விரும்பினும் பங்குறாது
கள்ளராற் றிருடவும் முடியாது வரவரக்
கனமலாற் குறைவுறாது
கருணைஞா னந்தழையு மாகையா லுனையிதய
கமலத்தில் வைப்பதெளிதாம்
வள்ளலென வருகின்ற மாட்டூ சியரதிபன்
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௫௫)

கவிதைச்சிறப்பு.

உரைகொண்டு சொல்வரிசை சேர்ந்துபொரு ளின்பவகை
யோசைபெற் றேமதுரமா
யுற்றநவ ரசமுடன் கற்பனை யலங்கார
முண்டாகி யேகவுடமாய்
நிரைகொண்ட சீர்தளை விகற்பம் பொருந்திநன்
னீதியாய்க் கடைதுடிப்பாய்
நிறைகின்ற சபைதனி லுதாரணம தாகிநிலை
நின்றுபழு தென்றிடாமல்
திரைகொண்ட தண்கடலில் வருமமுத பாகமாய்த்
தேசப்ர சித்தியாகச்
செப்புமொரு கவிகொண்டு குலமெலாம் வந்தடிமை
செயினுமது நிகராதுகாண்
வரைகொண்டு பொழியுமழை காத்தருளு மையனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௫௬

தந்தீவினைப்பயன்.

திங்களுத யங்கண்டு மலரா திருப்பது
செழுங்கமல முற்றவினையே
தினகரனை யெதிர்கண்டு முகைகொண்டு வாடுவது
சேதாம்பல் செய்தவினையே
கொங்குலவு சண்பக சுகந்தமலர் கண்டுமருள்
கொண்டது சுரும்பின்வினையே
கொண்டன்மழை கண்டுளமெலிந்திட வருந்துவது
கோகிலஞ் செய்தவினையே

அங்கணுல கெங்கணு மகிழ்ந்தபெரி யோர்களுக்
கருளா திருந்துவிடினு
மவர்மீது குற்றமது சொல்வரோ சேர்ந்தவ
ரதிஷ்டமென பாரகள் கண்டாய்
வங்கியந் தருமிசை கனிந்தகனி வாயனே
மணவாள நாரா யணன
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

அரசர் கவிவாணர்க்குச் செய்யுமுபசாரம்.

போசனஞ் சந்தமலர் மாலைதாம் பூலம்
பொருந்துவஸ திரபூஷணம
புரவியொடு கவிகையுஞ் சிவிகைகரி வாத்தியம
பூமிமனை தனதானியம்
தூசுலவு துவசமெனும் வெகுமான சோடசந்
தூதரால் வரவழைத்தல்
தோன றுமுன னெழுதல்வந் தருள்கெனத் தழுவுத
றுதித்திட லிருக்கையுதவல்
நேசவெகு மானங்கள் செய்தெழுதல் வழிவிடுத
னிறையங்கி காரமேழாம்
நெறிகொண்ட புவிராசர் கவிராசர் பாற்செய்யு
நீதிமுறை யென்பர்கண்டாய்
வாசவன் பெறுவிசய சூதனெனு நாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

புல்லர் நல்லோர்தணமறியாரேனல்.

சந்தன வனந்தனி லிருந்துமதன் மணமதைச்
சற்றுமறி யார்கிராதர்

தாளங் குளிக்குமவ ரதன்மாலை யணியார்கள்
சங்குமணி தன்னையணிவார்
கந்தமலி தாமரை யடுத்துமண் டூகங்
கருஞ்சேறு தன்னையருந்துங்
காமருவு தேமாவின் மிசையிருந் தாலுமோ
காகமது வேம்புநுகரும்
அந்தவகை போலநல் லோர்தமை யடுத்தே
யனேகநாட் பழகிவிடினு
மற்பர்தா மறிகின்ற தறிவதல் லாமன்மற்
றவர்மகிமை யறிவார்களோ
வந்திடு கணந்தன்னி லவர்பெருமை யறிகின்ற
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௫௬)

புல்லரைப்பாடும் புலவர் பயன் பெறமை.

நாவினிற் சொல்லுமய மூங்கண்டு வஞ்சகரை
நட்பென்று வருநேயரும்
நவமதன னென்னவெழில் கண்டுபே டன்றன்னை
நாடிவரு மடமாதரும்
காவினி லுயர்ச்சியும் பசுமையுங் கண்டிலவு
காததிருக் கின்றகிளியுங்
கானலைக் கண்டுபுன லென்னவே யாசையொடு
கருதியே யேகுமானும்
பூவினிற் பொலிவுமண மூங்கண்டு கேதகை
பொருந்துதே னுடுமளியும்
புல்லர்தஞ் செல்வங்கள் கண்டுதுதி செய்திடும்
புலவர்செய லொக்குமென்பார்
மாவினிற் குயில்வேலை வாவெனுங் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங்கடராயனே.

மேலோர்செயல் கீழோர்க்காகாமை.

எந்தவினை செய்தாலு முனிவோர்கண் மாதவ
மிசைந்ததாற் பெருமைபெறுவா
ரிகழ்ந்துவசை சொல்லினுங் கவிராசர் வித்தையா
லென்றுமிகு மேன்மைபெறுவார்
சிந்தைமத மாயொன்று வழுவினுந் துரைகள் செங்
திருவினாற் புகழ்சிறப்பார்
சீரியர்க ளெப்படி புரிந்தாலு மேற்குமது
சிறுமையோர் செய்யவசமோ
தந்தியது நெறிதப்பி யேநடந் தாலுமது
தன்னைமத யானையெனபார்
தானுமப் படிதவறு செய்யிலோ பேயென்று
தள்ளிமுனி வார்கள் கண்டாய்
மந்திசெறி யிடபகிரி தன்னிலுறை வாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இது இல்லையாயின் இது விளங்காதெனல்,

சந்திர னிலாவிரவு மதுரமில் லாதகவி
தனையரில் லாதசெல்வஞ்
சற்சன ரிலாதவூர் புரவியில் லாதபடை
தளபதி யிலாதசேனை
பைந்தொடி யிலாதமனை பாடலில் லாவோசை
பத்தியில் லாதபூசை
பார்த்திப ரிலாதபட் டணம்யூக மந்திரிகள்
பற்பல ரிலாதவரசு

கந்தமில் லாதமலர் சத்தியமி லாதவாய்
கல்வியில் லாததேகங்
கனவினய மில்லா நியோகிசுசி யில்லாத
கன்மமுப தேசமில்லா
மந்த்ரமிவை வித்வசன மில்லாத சபையென்பர்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

சங்கீதச் சிறப்பு.

புருவநெறி யாமன்மணி யெயிறு தோன் றுமல்விழி
புரளாம லங்கசேட்டை
புரியாமன் மிருதலையை யசையாமன் மிடறுதான்
பொருமிவிம் மாமலியல்பாய்ச்
சுருதிலயை சுரஞான நீதியொடு வீணையின்
றொனியிணை தப்பிரமமாய்த்
துய்யதந் திரியோசை மிடறோசை யெனவேறு
தோன்றும லின்பநயமாய்த்
தருமதுர வமுதரச மொழுகுசர ளிகள்பழகு
சங்கீத வித்தையென்றால்
சகலர்க்கு மானந்த மாகுமது பாடுமவள்
சரசகுண வஞ்சியெனிலோ
மருவியிதழ் பருகியணை யாமலுயி ருய்யுமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

பாதச் சிறப்பு.

பாதாள முஞ்சுதி யடங்கமிகு தொனிசெயும்
பண்புபெறு வோன்மத்தனி

பலராக கீதமொடு தாளங்கொள் கனவிதம்
பாடுவோ னேபாடகன்
கரதாள மேன்மனமு நடனபாதத்தின்மேற்
கண்ணுமுடை யோனட்டுவன்
கையின்மேல் விழியுமங் கைவிழியி னபினயங்
காட்டுமவ ளேபாத்திரம்
சுரதாள லயமார்க்க மாகுமிங் கிதபதஞ்
சொல்லுமவ ரேபரிசனங்
துதிபெற்ற நடனப்ர சங்கமதில் வேறுதொனி
தொனியாத சபையே சபை
வரதாள முடனரவினடனமிடு பாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

நாடகச் சிறப்பு.

சுகந்தபரி மளவஸ்த்ர பூஷணு லங்கிருத
சோடுமுஸ தீபுவேண்டுந்
தோகையர்க ளும்பரி சனங்களுங் கூடியே
சொற்படி நடத்தல்வேண்டும்
மிருந்தரஸ் தாளிக் கரும்புதேன் முதலான
மேன்மைபோ லின்பரசமாம்
வேஷங்க ளக்தமுஞ் சாதியும் பாஷையும்
வெவ்வே றிருத்தல்வேண்டும்
புகழ்ந்தபத மிங்கிதம் பரிகாச விகடங்கள்
புண்ணிய கதாப்ரசங்கம்
போற்றுபா வாணர்மிகு ராகதா ளஞ்சுருதி
புகல்கின்ற பரதநட்னம்
மகிழ்ந்திடுஞ் சபைதேவர் சபையென்று சொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்.

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௬௫)

வினோதவித்தைச் சிறப்பு.

சத்திகண பதிதுர்க்கை சரஸ்வதி மகாகாளி
சாமுண்டி யென்றுவாழ்த்திச்
சங்கமொடு ஜபகண்டி டக்கைகைத் தாளங்கள்
சத்தமொடு மிகமுழங்கச்
சித்ரமிகு மாத்திரைக் கோலின்முறை யங்கமுறை
செப்புமுறை பத்துமுறைகள்
செய்புமுறை யறுபத்து நாலுகஜ கரணங்கள்
சேர்ந்தகோ கரணமார்க்கம்
வித்தைபுரி ஸ்தம்பனம தாதியா மஷ்டாங்க
விதமாம யேந்த்ரராலம்
மிகுமிந்த்ர சாலமுத லானசெப் பிடுவித்தை
மேன்மையவர் தந்த்ர நீதி
மத்தகச ராசதே வேந்த்ரனுந் தெரிவரிய
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௬௬)

பௌராணிகர் முதலியோர் சிறப்பு.

ஆருக்கு மானந்த மாகவே பொருள்சொல்லு
மவனே புராணநிபுண
னங்கமொடு கிரகநிலை கணிதமுந் தெரிகுவோ
னருள்புரோ கிதபூசுரன்
சீருற்ற சபையெலா மெச்சப்ர சங்கமுறை
செப்புமவ னேவித்துவான்
செய்யுமந் திரயந்த்ர தந்த்ரமொடு மிக்கசுப
சிலனே மந்த்ர வாதி

ஏருற்ற கல்விகுண மேன்மைபொறை போதங்க
ளிசையுமவ னசாரிய
னென்றுமவர் சொற்படி நடந்துபய பத்தியொ
டிருக்குமவ னேசீடனு
மாருக்கு வேதாந்த வாசனே நேசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

மருத்துவனியல்பு.

திரமான சாஸ்திர முணர்ந்தொரு சிகிச்சையது
செய்திட வழைத்தபின் போய்த்
தேசகா லஞ்சாதி தேகங் குணம்பிணி
சிறக்குமா றுந்தெளிந்து
கரமான நாடிமுத லெட்டுப் பரிட்சையுங்
கண்டுகஷி கங்கியாழுங்
கனகுளிகை பஸ்பமொடு சிந்துரஞ் சூரணங்
கருதுலே கியதயிலமாம்
பரமான நன்மருந் துங்கொடுத் துசிதமாய்ப்
பத்தியமு மெளிதாகவே
பரிவுபெறு மாரோக்கி யஞ்செய்து திரளாசை
பகராத பண்டிதனெனின்
வரமான தன்வந் திரிக்குநிகர் சொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

ஜனர் மருத்துவனுக்குச் செய்யுமுறைமை.

சேர்க்கின்ற கனரோக முற்றால் வயித்தியன்
றெய்வமாங் கேட்ட தெல்லாந்

திரள்கொடுப் போமென்பர் திருமிப் பிணியென்று
செப்பினு லன்றுகுருவாம்
பார்க்கின்ற குளிகையது தந்தபின் தந்தையாம்
பாதிலகு வானபின்பு
பண்பான துணைவனு ரோக்கியஞ் செய்தபின்
பகர்கின்ற மைத்துனனுமாம்
ஏர்க்கின்ற மற்றைநா ணேயன்மறு நாளினி
லிசைந்தகட னுளிமறுநா
ளெதிர்வரிற் பகையாளி யாகுமிப் படியெண்ணு
மீனர்சில ருண்டு கண்டாய்
வார்க்கின்ற தானமொடு வளர்கின்ற வள்ளலே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கூகூ)

ஆராயாதுசெய்யு மெழவரடையுங்கதி.

நீதிவழு வாவகை வழக்குரைப் போர்களு
நிறைந்ததீ வினைகளெல்லா
நீங்குபரி காரமுறை செய்குவோ ரும்பிணி
நிறுத்தவரு பண்டிதர்களும்
சோதிடஞ் சொல்லும்பு ரோகிதரு மூலகந்
துதித்தசெங் கோல்வேந்தருந்
தூயவுப தேசதே சிகருமவர் சீஷருஞ்
சொல்லுமிவ ரேழுபேரும்
ஆதிமறை நூலினுரை செய்தவித மாராய்ந்
தறிந்துதெளி யாதுசெயிலோ
வடைக்கலப் பொருளைக் கவர்ந்திடும் பேரிலு
மகோரநர கடைவர்கண்டாய்
மாதிர நெடுங்கடல் வளர்ந்தநெடு மாயனே
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (எ0

நித்தியகருமச்சிறப்பு.

கருணைநதி மூழ்கியே சநதிவந் தனமுடன்
 கருதுஜப தபவோமமுங்
கடவுளா் பூசையுஞ் செய்துவே தாகமக்
 கலவியது முறைபடித்தக
தருமத தியானநற் கருமமா நீதியொடு
 தந்தைதாய் புத்திரருடன்
றுணைவு செபதூர மாயணம போற்றியே
 சநதியொடு கருமநண்ணி
பரிவுடன தினந்திருக் கோயில்வல யாகிப்
 பணிநதுபத சேவைசெய்து
பண்பான சநத்ரோ தயததினமல ரணைந்து
 பாரிபுட னேமகிழ்ந்து
மருவியே வாழுமில வாழ்க்கையே வாழ்வுகாண்
 மணவாள நாராயணன
மனதிலுறை யலாமேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (எக

குடிவாழ்க்கைச்சிறப்பு.

மிக்கதெய் வத்தலமு ஞானகுரு பீடமும
 விளங்குமா நதியுமறை யோர்
மேவிய கிராமமும் பூமிநல முந்தனமு
 மேலரசு முடையநாட்டில்
முக்கனி தருஞ்சோலை நீர்வளங் குடிவள
 முபங்குபயிர் வளமுமுளதாய்
மொழிநதநாற் குலமுஞ் செழிப்பதாய்த் தேர்வீதி
 முதலாய் விளங்குமூரில்

தக்கதொரு வீதியொரு பானுவெ சாலமாய்ச்
சார்ந்தசிங் காரமனையிற்
றனதானி யங்கறவை முதலான செல்வந
தழைத்தன்ன தானமுதவி
மக்கண்மரு மக்களொடு வாழ்வதே வாழ்வுகாண்
மணவாள நாராயணன
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (எ௨)

மருந்துவர் சேல்லத்தகாவிடங்கள்.

தீராத ரோகமுடை யோரிடமு முண்மையது
செப்பாத பொய்யரிடமுஞ்
சீரான வொருவாபண் டிதமன்றி வெகுவிதஞ்
செய்துகொள் வோர்களிடமும்
ஏராத கோபமுறு மூர்க்கமன் னவரிடமு
மேற்றிழையை மனதுபிரியா
வின்பமா மதிவிரக மானகா முகரிடமு
மெப்படி நலஞ்செய்யினும்
தாராத லோபரிட மும்பத்தி யந்தனைத்
தாழ்வுசெய் வோர்களிடமுஞ்
சகலசன கண்டக ரெனுந்துஷ்ட ரிடமுமிரு
தனமாரி யேபொழியினும்
வாரா திருப்பதே பண்டிதர்க ணீதிகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (எ௩)

நோய்க்கிடங்கொடார் சேய்கை.

சனிபுதன் றனிவெண்ணெய் வெந்நீரின் மூழ்குவார்
சாருமிள வெயில்விரும்பார்

தம்வபதின் மேலான மங்கையைச் சேரார்
சதாகாலம் வழியின டவார்
பனியிலுங் காற்றிலும் மெய்வருந் தார்மடைப்
பள்ளியிற் சேவகமிரார்
பழங்கறி யருந்தா ரிரண்டடக் காரொன்று
பலகால மும்விட்டிடார்
கனியொடு கிழங்குகள் மிகுந்துபுசி யார்பசி
கலந்தன்றி யுணவுசெய்யார்
காய்ச்சுபா லுண்பர்நீர் மோர்கூட்டு வார்தினங்
காவேரி தனின்முழ்குவார்
மனிதரிவர் பேர்சொன்ன பேர்க்குநோய் சேருமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

தந்தைமுதலியோராவார் இவரேவல்.

நிலமுடன் கிருகமுஞ் செல்வமுந் தந்துகட
னிலுவையொன் றில்லாமலே
நிறைகல்வி யுரைசெய்து நெறியொடு வளர்க்கின்ற
நேசனே யுயர்தந்தையாம
கலைமதிய மெனவே வளர்ந்தபின் செல்வங்கள்
கண்டுமிக மனமகிழ்ந்து
கருதரிய புத்திரன் போலமரு மகளையுங்
கருணைசெய் பவளன்னையாம்
பலகலை யுணர்ந்துமிகு செல்வமுந் தேடிப்
பகிர்ந்துதன் பேர்விளங்கப்
பண்பான தந்தைதாய்க் குதவியே யவர்சொன்ன
படிசெய்கு வோன்புத்திரனும்
மலர்பொழி செழுஞ்சோலை மலைவளாக மாயனே
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (எ௫)

நற்புதல்வனியல்பு.

அரிதான மாதவஞ் செய்கின்ற முனிவோ
ரடைந்திடுவ ரந்தனைப்போ
லடுத்தவர் தமைக்காத்து மிக்கமே வலர்தமை
யடக்குமுன் சக்கரம்போல்
பெரியோ ரிருக்கின்ற சபையினிற் கவிராஜர்
பேசும்ப்ர சங்கமதுபோல்
பேருலக மெய்க்கவரு மனுநீதி முடிவேந்தர்
பெறுகின்ற மாகீர்த்திபோல்
ஒருகோடி நட்சத்தி ரங்களுட னடுவே
யுதித்தசந் த்ரோதயம்போ
லுபயகுல சுத்தனும் பகிரதன் போலவே
யொருபிள்ளை போதுமவனால்
மரபெலா நன்மையே யடையுமென் பார்கள்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (எ௬)

சகோதரரொநமை.

நானதுபட் டந்தனைத் தம்பியர்க் கீயெனத்
தந்துமகி ழுந்தமையனுந்
தமையனார் வருமளவு மாவிரத மாகவே
தபசுபுரி யுந்தம்பியும்
கனதனப் பாலீந்த தாய்தனைப் போலவே
கருணைசெய் திடுமதனியுங்
காணுமுன் றந்தைபோற் றிருவடிகள் பணியுங்
கனிட்டனுடை மனையாட்டியும்
தினந்தினம் பரிவாகி யம்மையே யென்றுபேர்
செப்புங் கொழுந்தனுருஞ்

சேர்ந்துவாழ் கின்றபேர் திரேதாயு கந்தனிற்
றசரத குமாரகண்டாய்
வனசமலர் கமழ்கின்ற வாவிசூழ் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

வேட்டகத்தியல்பு.

காரிகை தனைத்தந்த மாமனார் மனைதனிற்
கருணைமரு மகன்வந்திடிற்
கண்டவுட னுசார வுபசார மாகவே
கனவிருந் துகள்சமைப்பார்
சேருநாண் மூன்றுகி லபரபட் சத்திற்
செனித்தசந் த்ரோதயம்போற்
றினந்தினம் பெருமைகுறை யுங்காரி யங்களுஞ்
செய்யென்ப ரத்தைமுதலோர்
ஆருமெண் ணூர்கண்மைத் துனர்சரச பரிகாச
மதிகமா மனைவியெனிலோ
வன்புடன் சொன்னபடி கேளாளி தாகையா
லாதியொரு கதையல்லவோ
வாருமென் றவரேக வசனமுஞ் சொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

மானங்கெட்டுப்பிழைப்பவ ரிவரெனல்.

நேசமுறு சிறுமிதன துறவினன் மருகன்மனை
நிலையென்று வாழ்ந்தபேரும்
நேரிழை தனைத்தந்த மாமனார் மனைதன்னி
னீங்கா திருந்தபேரும்
பேசரிய கல்விதெரி யாமூடர் பேரிற்ப்ர
பந்தகவி சொன்னபேரும்

பெருமைபோய்க் கள்ளக் கடன்களே பட்டுப்
பிழைத்துயிர் சுமந்தபேரும்
ஏசவரு பகையாளர் தங்கண்முன் கைகட்டி
யேவல்செய் கின்றபேரு
மீனமது பார்ப்பரோ வயிறுசா ணன்றிவர்க்
கெண்சாணும் வயிறுகண்டாய்
வாசமலர் மங்கைகுடி கொண்டுவளர் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (எக)

சற்புடைப் பெண்டீரியல்பு.

ஓதுஜப பூசைகட் கினியகுற் றேவல்க
ளுகந்துசெய் போதுகுருவா
முறைகொண்ட சரசஞ்செய் போதுமன் மதனு
மொழிந்தவே ளைத்தெய்வமாம்
நாதனைக் கருதியவ னுண்டகுறை யமுதாக
நவில்வதே யுபதேசமாம்
நதியாடல் பலகோன்பு தேவதா தரிசன
நயர்தபல விரதமுமவன்
பாதகரி சனமாக்கொள் சுத்தியாய்ப் புத்தியாய்ப்
பத்தியாய்க் கடலினுழம்
பாரென்று கனவினுறை செய்கினுஞ் செய்கின்ற
பதிவிரத மார்க்கமான
மாதர்புகழ் நீதியே துதிபெற்ற தல்லவோ
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (அ

நற்பெண்டீரியல்பு.

பஞ்சணையி னருகாக நின்றுவா வென்றபின்
பரிவினுட னருகில்வந்து

பாக்கிலை மடித்தகரு ளிந்துமெத் தைமிசைவந்து
பரியவ மிகத்திமிர்ந்து
கொஞ்சிமலர் சூடியிசை பாடிவிளை யாடியே
கொக்கோக விதமறிந்து
கூடியித மிருவோரு முறைபருகி யினியபுட்
குரலோசை மிகமுழங்க
நெஞ்சமகிழ் வொடுசுரத கரணகரி கரவுபரி
நேயரதி கேளிதன்னால்
நிறையமிர்த போகசம் போகவை போகமுட
னீங்காத மோகமுதவும்
வஞ்சியின லாதுமனம் வேறொன்றின் மகிழுமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

தீப்பெண்டீரியல்பு.

ஐபருக் கமுதுபடை யென்றுவந் தாய்நீயு
மாண்பிள்ளை யென்றெண்ணவோ
வரிசியெங் கேபானை சட்டியெங் கேயென்ப
ளவள்சொன்ன வகைகளெல்லாம்
பையவே கொண்டுவந் தாலுஞ் சமைக்கப்
படாதுதலை நோகுதென்று
பாயிற் கிடப்பள்சின மாயொன்று பேசினால்
பாருனக் கேற்றபுத்தி
செய்யவல் லேனென்பள் சற்றடித் தானஞ்சு
தின்கிறேன் கூகூவெனத்
தெருவீடு தோறுமுறை யிடுபெண்டி ருண்டெனிற்
றீயநமன் வேறுமுண்டோ
வையகம் புகழ்சோலை மலையலங் காரனே
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

பரத்தையரியல்பு.

நொச்சியுறு மஞ்சள்வங் காளமுறு பச்சையிலை
கூறுசண் பகமொட்டுடன்
கூடிய நலங்குமஞ் சனமாடி பொற்கண்டை
கொண்டவெண் டுகிலுடுத்துக்
கச்சிளங் கொங்கைமேற் கந்தபரி மளகளப
கஸ்தூரி குமுகுமென்னக்
கனகநவ ரத்னமய பூஷணம் பூண்டுகிளி
கையின்மிசை யேந்திநலமாய்ப்
பச்சைமயில் போலிரதி வேளைக்கு மிருசரச
பரிகாச நகைபுரிந்து
பண்பான மேடையுப் பரிகையி லிருக்கும்
பரத்தையுண் டாவென்றால்
வர்ரதர னுலகத்த ரம்பையிலு மதிகமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

பிரௌடை வேசையரியல்பு.

ஆசையுட னொருவிரக புருஷன்வந் தான்மிகவு
மாசார வுபசாரமா
யாசனந் தனிலெழுந் தருளுமென் றருகிருந்
தழகான வொருதட்டிலே
நேசமொடு தாம்பூல முதவியே யவனுடைய
நெறிகண்டு வரவழைத்து
நீதிபா யந்தநாள் வந்தநீர் பின்னெனை
நினைத்திலீ ரென்கொலென்று
பேசரிய சங்கீத சரசசல் லாபப்ர
சங்கமொடு ரதிகேளியில்

பிரியமுட னேயணைந் தின்பமா யுகிதம்
பெறிற்பெரளடை வேசைபென்பார்
வாசமிகு பைந்துளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கையணை வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (அச

பரத்தையரிழிவு.

விலைமாதர் வீடேரவு ளிக்கடை படுக்கையது
மேவுமனை பொதுவையபலம்
மெத்தைபது சந்தியிற் பாறையவ ரங்கமோ
மேவிய படித்துறையதாம்
கலைமருவு மவரல்கு லோடமா மிருகொங்கை
கடையிலெலு மிச்சம்பழங்
கனிவாய் படிக்கமிரு துடைகடண் ணீர்ப்பந்தல்
கட்டுகத லிக்கம்பமாம்
முலைமார்பு வாடகைக் குதிரையிடை யோனியவர்
மோகமெனி வெட்டிக்கனி
மொழிமுயற் கொம்புமே ரின்புவேந் தீராமை
முறைமையிவை கண்டிருந்தும்
மலைவுபெறு வார்கள்ரச வாதிக்கு நேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (அ(

சரீரநிலையாமை.

ஆகாய மீதினி லெழிந்தசிலை காற்றினை
யடைத்துவைத் திடுதுருத்தி
யனலிட்ட மெழுகுவெயி லிடையிட்ட வெண்ணெய்சுழ்
யாற்றிடை யெழுந்தகுமிழி
மோகா விகாரமொடு வருகின்ற மின்னல்விழி
மூடுதுயில் கண்டகனவு

மோதிவரு காற்றினிற் றீவிழுந் திடுபஞ்சு
மூச்சோடு நின்றபதுமை
மீகாம னில்லாத கப்பல்கண் ணிமைபோல்
விளங்கவரு தேகமிதனை
மெய்யென்று மெய்யெலாம் பொய்யென்று திரிகின்ற
விழலனெனை யாளவினைவாய்
மாகாள முகிலனைய மெய்யனே துய்யனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (அசு)

நல்வினைசெய்வோர்பேறு.

ஓதுமா தாபிதா குருதெய்வ விசுவாச
முடனதிதி பூசைசெய்வோ
ருற்றபர தாரசோ தரமாகு வோரகித
மொருவர்க்கு மெண்ணிலாதோர்
பூததய வுள்ளோர் சகாயமே புரிகுவோர்
பொய்யிலா வாய்மையுடையோர்
பூர்வமாந் தருமபரி பாலனம் பண்ணுவோர்
பூஞ்சோலை நந்தனவனம்
பாதையிடை மண்டபங் கூபந் தடாகநீர்ப்
பந்தர்முத லாய்ப்புரிகுவோர்
பண்பா மிவர்க்குமலை போல்வந்த வினையெலாம்
பனிபோல நீங்கிநலமாய்
மாதவ முகுந்தனுன் பாதமே பெறுவர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (அஎ

மாதர் அவயவமயக்கு.

சிக்குமிக வேநாறு கின்றகுழன் முகிலென்பர்
திரளுந்தை மாறுதவாய்

செம்பவள மென்பர்சளி கொண்டுநீர் மாறுத
சிறுநாசி குமிழுதென்பர்
பக்குவம தன்றிவிழு கின்றமுலை யானதோற்
பையையமக மேருவென்பர்
பாராத நரகத் துவாரமாங் குழிதனைப்
பகரின்ப வாரியென்பர்
மிக்குவரு ரத்தமுஞ் சீயுமென் பும்போர்த்த
மேனிமலர் மாலையென்பர்
மீளாத நரகந் தருஞ்சிறிய வின்பமதை
மேலின்ப வீடென்பரிம்
மைக்கருங் கடலிலெனை விழாம லாளுவாய்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

நீதியின் பெருமை.

வித்தையே செய்திடுங் குருபீட மொன்னலரை
வென்றுவரு கின்றதளவாய்
மித்திரர்கள் பகைவரா மேவலர்க ணையரா
விந்தைபுரி தானைபதி
புத்திநல மேசொல்லு மதிமந்த்ரி யாவரும்
புகழ்கின்ற வசியகுளிகை
புளகமுலை மாதருக் கதிரூப வின்பம்
பொருந்தவரு காமதேனு
நித்தலும் பெருமையே செயுமரசு தான்மொழியு
நிலைசெயத் தக்கக்ஷாத்ரம்
நேர்தமிடி யென்கின்ற மாதங்க கேசரி
நினைத்தவெல் லாங்கொணர்ந்தே
வைத்திடுங் குலதெய்வ நிதியன்றி வேறேது
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (அகூ)

உயர்ந்தபொருளிருக்குமிடத்து இழிந்த
பொருளு மிருக்குமெனல்.

கோகனக மலர்மலர்ந் தூறுகின்ற வாவியிற்
கொட்டியு மலர்ந்திருக்குங்
கோகிலங் கொணிசெயுந் தேமா வனந்தனிற்
கூறுவாய்ப் பக்ஷியுறையும்
ஏகமென வுலகம் புரந்தமன் னவர்சபையி
லீனமன் னருமேவுவா
ரிலகுமா ணிக்கங்கள் விற்கின்ற கடைவீதி
யிற்பாசி மணியும்விற்பார்
பாகனைய மதுரரச லளிதப்ர பந்தகவி
பாடுமன் னவர்கள் சபையில்
பழங்காடி தனிலும் புளித்தபுன் கவிசொலும்
பாவலரு முண்டுகண்டாய்
மாகனக முறையுமொரு மணியணியு மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கூ0)

சேர்ந்தவிடத்தின் குணம்பெறுவோர்
பெறுவோ ரிவரெனல்.

சோதிநவ ரத்நமணி மாலையிடை நூலுந்
துலங்குமணி யாய்விளங்குஞ்
சுரைப்பழந் தன்னுடன் சேர்ந்தசெம் பொன்னுந்
துரும்புபோ லேமிதக்கும்
வீதிபெறு குப்பையி லிருந்தாலு மாணிக்க
மெய்ம்மழுங் காதொளிவிடும்
மிகவுஞ் செழுந்தேன் சொரிந்தே வளர்க்கினும்
வெள்ளுள்ளி நாற்றமாறு

தாதலாற் சேர்ந்திடு மினங்களைப் போலவே
யவனியி லிருப்பர் சிலபே
ரார்சொல்லி னுந்தங்கள் சுபகுணம் விடாமலே
யமைவுற்று வாழ்வர்சிலபேர்
மாதர்துகில் கொண்டொரு குருந்தேறு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௬௧)

வல்லோர்க்குப் புல்லோரால் தாழ்வு வருமெனல்.

பரராசர் வச்ரமகு டந்தகர்த் திடுசுத்தி
பஞ்சமெத் தைக்குநா ணும்
பணிராசர் மணிமுடிகள் சிதறநட மிடுதோகை
பச்சோந்தி யானடுங்கும்
கரராச மார்த்தாண்ட சந்த்ரகிர ணங்களொரு
கட்செவியி னன்மறைபடும்
கனைதைபுரி விகடகட மத்தமா தங்கமொரு
கனல்சிறிது கண்டுபயமாம்
சுரராச கங்காப்ர வாகங்க ளூற்றுமொரு
துய்யசிலை யான்மறிபடுஞ்
சொல்கின்ற பெரியோர்க ளென்றாலு மற்பராற்
றோல்விகொடு முறிவர்கண்டாய்
வரராச தசரத மகாராச புத்ரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௬௨

நல்லோர்புகழ் நிலைபேறு.

விசயன்மனு வுடனிட்சு வாகுகுச நாபன்
விகுட்சிரகு காகுஸ்தனும்

மிருமம்ப ரீஷன்மாந் தாதன்முசு குந்தன்
விசாலனே திரணபிந்து
சசிபிந்து வொடுநிலீ பன்னரிச் சந்திரன்
சர்வதா மன்பரதனே
சந்தனு நளன்சத்ப விரதன்ப கீரதன்
சகரனொடு தானகர்னன்
தெசரதன் மருத்துப் புரூரவன் சென்னியே
திரிசங்கு வுடன்யயாதி
சித்ரசே னன்விர சேனன்ருது பனனிந்த்ர
சேனன்விது ரன்பாண்டவர்
வசுதேவ னுதியோர் புகழன்றி நின்றநிலை
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கூ௩

தீயோர் பழிநிலைபேறு.

சூரனொடு பானுகோ பன்மிரி புரத்திரோர்
தாரகனே மதுகைடவர்
துந்துமகி டாசுரன் சம்பர சலந்தரர்
தூஷணன் மிரிசிரகரர்
விரரா வணகும்ப கர்ணரிந் திரசித்து
மிருகனக னிரணியாட்சன்
வெய்யவா தாவிவில் வலனுடன் சூர்ப்பணகை
மேவுமச முகிதாடகை
தாருலவு சிசுபால தந்தவக் கிரர்சரா
சந்தனொ டடற்கீசகன்
சகுனிதுரி யோதனன் கஞ்சன்முத லாயினோர்
தங்களப கீர்த்தியல்லால்
வாரிசூழ் புவியிலவர் கொடுமைநிலை நின்றதோ
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

வானப்பிரஸ்தன் முதலானோரியல்பு.

ஒருபொழுது மவமே யபிராமனற் கருமங்க
ளுணாவுடன் செய்துபனையா
ளொடுகாம மின்றியுன் பாதங்கள் போற்றிவன
முறைவன் வானப்பிரஸ்தன்
கருமமுட னுனதுபக வற்கீதை தந்செய்து
காமமுத லாறுமூன் றுங்
கருதாம லொருபோது சுவைநீக்கி யேயுண்ட
கருணையோன் சந்நியாசி
இருவினையு மவைசெய்த துஞ்செபச் செய்வது
மின்பமுங் கனதுன்பமு
மெண்ணரிய சாதிமர புமபலவு முன்செய்கை
யென்றெண்ணி யடிகடொழுது
மருமவினை யவைதூத மெய்ஞ்ஞானி யென்பர்காண்
மணவாள நாராயணனை
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

உத்தமர் முதலானோரியல்பு.

வினயமுட னன்னமுஞ் சுகமுமே ஷமுமென்ன
வித்தையுரை தன்னையறிவார்
மிகுதாழை கற்பகங் கன்னன்மலர் போன்மரபு
விதமாய் விளங்க வருவார்
பனையிடுநெடு நாளிகே ரங்கமுக மெனவே
பரிந்தவர்க் கன்புகூர்வார்
பனசமுஞ் சூதமும் பாடலமு மென்னவே
பணபிறுட னுதவிசெய்வார்

சினமருவி னீரெழுக் தொடுமனை லெழுத்துடன்
சிலைபெழுத் தெனமாறுவார
செப்புமிவா தமையாதி யந்தமாப் பாக்கவே
சிந்தைதனி லாய்ந்துபுவிமேல
பணிதருத் தமாகண்மத திமரதயர் மூவர்கான்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௬௪)

தேசங்களின் பெயர்கள்.

அங்கமத் திரமாள வஞ்சால வங்கக
யாரிபம பாரசின
மாந்திரம ராடமே கன்னட மிடங்கண
மவந்தியொடு சேதிகுருதம்
கங்கைதிகழ் காஸ்மீர மசசங் கிராடங்
கரூசமே சூரசேனங்
கலிங்கமொடு வங்காள நேபாள சிங்களங்
கனத்ததுளு வங்கேரளம்
கொங்கணம போடந்த்ரி கர்த்தம் புளிந்தங்
குளிந்தங் கிராடமகதங்
கூர்ச்சரம் பப்பரமவி தர்ப்பகாம் போஜநற்
கோசலஞ் சிந்துகௌடம்
வங்கமும் பணிநிறை கருடகிரி வாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௬௭

தேசமுதல் அண்டமளவாக நிற்குநிலை.

ஒட்டமுறு சாதகஞ் சவ்வீர பாஞ்சால
மோங்குநிட தங்கடார

முகந்நாஞ் சோனகஞ் சீனகாந் தாரமோ
டலாவுமலை யாளவங்கம்
இட்டமுறு த்ராவிடஞ் சோழபாண் டியமாதி
பெண்ணேழு தேசமாகி
யிலங்குபர தக்கண்ட மாதிநவ கண்டங்க
ளேய்ந்தசம் புத்தீவுமே
அட்டதிசை பெற்றநீ வேழுபூ லோகமிஃ
தாதிமே லேழுலோக
மதலமே யாதிகீ ழேழுலோ கங்களிவை
யவையுமீ ரோரண்டமாம்
மட்டிலா வண்டங்க ளுன்றிரு வயிற்றிலுறு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

பதினெண்கணங்க ளிவையெனல்.

தேவருட னசுரர்கள் சித்தர்க டயித்தியர்
சிறந்திடும் புருடர் கருடர்
செய்யகந் தருவர்கின் னரரிராக் கதர்பூதர்
நீதில்வே தாளர் முனிவோர்
மேவுகிஞ் சையருரக ரந்தர ரியக்கரே
மேலுமா காசவாசர்
மிகுபோக பூமியோர் முதலாய பதினெட்டு
விதமான கணநாதரும்
பூவையர்க ளுங்கண்டு துதிசெயுந் திருமலை
புகழ்ந்துகோ னேரிமூழ்கிப்
போற்றியுன் சந்நிதி வணங்கியே துதியாத
புன்சனன முஞ்சனனமோ
மாவலி யணிந்தசெம் மணிமகுட பாதனே
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௯௯)

பரம பாகவதராவா ரிவரெனல்.

சுகனொடு வியாசன் பராசரன் சவுனகன்
றுப்யநா ரதன்வசிட்டன்
தூதகவான் மீகிமா வலிருக்கு மாங்கதன்
சுக்கிரீ வன்மாருதி
தருமிட்சு வாகுவி டுமேனுடன் பிரகலா
தன்குசே லன்விஜயனே
தருமனொடு முசுகுந்த னக்குரூ ரன்பணி
ஜடாயுவுட னம்பரீஷன்
அகலிதிரி சடைமாது பாஞ்சாலி சபரிமு
னழைத்திடக் கஜராஜனே
யாதிரா மாநுஜன் றிருவரங் கத்தமுத
ராழ்வார்கள் பன்னிருவரும்
மகிமைபெறு முன்றெண்டர் பாதமே துணைகொள்ளு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (க00

அடியார்க்கு வருஞ்சிறப்பு.

உனதுபா தம்போற்று மடியார்கள் சிந்தையி
லுவந்துநீ யென்றுமுறலா
லுன்னுடைய திருமாத ரெண்மருஞ் சேர்வரவ
ருற்றதா னிதிகள் சேரும்
கனநிதிகள் சேர்ந்திடத் தனதன்வரு வானுடன்
கருணைபுரி நேயன்வருவான்
காதல னடுத்ததா லுமைவருவ ளன்னையாற்
கர்தன்வரு வன்மருகனுல்

தனதாம மன்வருவ னரசன்வர லாலமரர்
சகலருங் கொண்டுவருவார்
தருமநூ செழிக்குமருள் பெருமாறு வன்றியே
தவமொன்று செயலவேண்டுமோ
வனசமே ராருகமலா யடநதைவளர் கன்மூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

அவையடக்கமும் பிரார்த்தனையும்.

ஒருமலை யெடுத்துமழை காத்தவா மனதேவ
ரூபபத சேவைதன்னையே
யுளங்கொண்டு வெண்மணியில் வாழுமுத் தாரைய
னுதவுநா ரணபாரதி
பொருமலை பெறுங்கங்கை யுங்காளி யாறும்
பொருந்துகடல் போறுபலவாகள்
புகழ்ச்சபையி லெனதுவேங் கடசதக நீதிநெறி
புகலவரு நூறுகவியும்
பரிவினுட னெவருங் கேட்டெனது தமிழின்மேற்
பக்ஷமவைத் தாளவருவாய்
பாலகன புன்சொலைக் கேட்டுமே மகிழுமவள்
பார்மீதி லன்னையலவோ
வருபவர் களிக்கநல் வரமுதவு நேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

திருவேங்கடசதகம் முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

பொற்களந்தைப்பதி

சைவாசாரியராகிய

படிக்காசுப்புலவரால்

செய்யப்பட்ட

பழமொழிவிளக்கம் என்னும்

தண்டலையார் சதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

கடவுள் துணை.

படிக்காசுப்புலவர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

இந்நூலாசிரியர், தொண்டைமண்டலத்திலே,* பொன் விளைந்தகளத்தூரிலே,சுமார் உ௦௦ - வருடங்கட்குமுன்னே செங்குந்தர் மரபிலே யவதரித்து, சிவானுக்கிரகத்தால்தமிழ்க்கலைமுழுதும் பயின்று,தெய்விகம விளங்கிய நல்வாக்கினைப் பெற்று, இல்லற வாழ்க்கையிலே இருக்கு நாளில், அந்நாட்டிலுள்ள வல்ல நகரதனை யடைந்து, காளத்தி பூபதி யென்பவரைக் கண்டு,

"பெற்றா ளொருபிள்ளை யென்மனை யாட்டியப் பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாது கஞ்சி குடிக்குந் தரமல்ல பாலிரக்கச்
சிற்றாளு மில்லையிவ் வெல்லா வருத்தமுந் தீரவொரு
கற்றா தரவல்லை யாவல்ல மாநகர் காளத்தியே."

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி அவரால் சில பாற்பசு வளிக்கப்பெற்றுப் பின்னர்,

"வழிமேல் விழிவைத்து வாடாம லென்மனை யாளுமற்றோர்
பழியாமற் பிள்ளையும் பாலென் றழாமற் பகீரெனுஞ்சொல்
மொழியாம லென்னை வரவிட்டபாவை முசித்துச் சதை
கழியாம லாவளித் தாய்வல்ல மாநகர்க்காளத்தியே."

என்னுஞ் செய்யுளால் அவரைப் புகழ்ந்து பாடினார்.

அன்றியும், மாவண்டூரிலே மிக்க பிரபுவாயிருந்த கஸ்தூரி முதலியார் குமாரராகிய கறுப்பமுதலியா ரென்னு

* தென்களத்தூர் என்பதும் வழக்கம்.

ஓர் வேளாளர் வேண்டுகோளின்படி, தொண்டைமண்டல சதகம் என்னும் ஓர் பிரபந்தத்தைப்பாடி அரங்கேற்றி, அவரால் வேண்டிய திரவியங்கள் அளிக்கப்பெற்றமையேயன்றி, பல்லக்குஞ் சுமக்கப்பெற்று, அவ் வுவகைமேலீட்டினால்,

"காவைவென் றிடுகக் தூரி கண்மணிக் கறுப்ப னென்று
மாவையம் பதியான் றொண்டை மண்டல சதகங் கேட்டு
நாவலர் புகழ்ந்து மெச்ச நவநிதி பொழிந்து நன்றாப்
பூவுல கெக்கும் போற்றப் புகழ்நிலை நிறுத்தினனே."

எனவும்,

"ஓர்கறுப்பு மில்லாத தொண்டைவள நன்னாட்டி லுசித வேளாச், சீர்கறுப்பொன் றில்லாத கத்தூரி மன்னனருள் சேயைப் பார்மே, லார்கறுப்ப னென்றுசொல்லி யழைத்தாலு நாமவனை யன்பினாலே, பேர்கறுப்ப னிறஞ்சிவப்பன் கீர்த்தியினால் வெளுப்பனெனப் பேசுவோமே."

எனவும்,

"எல்லப்ப னம்மையப்பன் றருதிருவேங் கடநாத னெழிற் சீராமன், வல்லக்கொண் டையன்மாதை வேங்கடேசுரன்போல வரிசை செய்தே, செல்வத்தம் பியருடனே கத்தூரி மகன்கறுப்பன் றெருவீதிக்கே, பல்லக்குந் தான் சுமந்தா னதுநமக்கோ ராயிரம்பொன் பரிசு தானே."

என வழங்குஞ் செய்யுண் முதலியவற்றாற் புகழ்ந்து மகிழ்ந்திருந்தனர்.

பின்பு பல தலங்களையுந் தரிசித்து வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்து சிற்சபா நாயகரையும் சிவகாமி யம்மையையுந் தரிசித்து,

"பொல்லாத மூர்க்கருக் கெத்தனை தான்புத்தி போதிக்கினும்
நல்லார்க்குண் டான குணம்வரு மோநடு ராத்திரியிற்

சல்லாப் புடைவை குளிர்தாங்கு மோகநெச் சந்தைதனிற்
செல்லாப் பணஞ்செல்லு மோதில்லை வாழுஞ் சிதம்பரனே."

எனவும்,

"வேல்கொடுத் தாய்திருச் செந்தூரர்க் கம்மியின் மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத் தாய்நின் மணவாள னுக்குக் கவுணியற்குப்
பால்கொடுத் தாய்மத வேளுக்கு மூவர் பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத் தாயன்னை யேயெனக்கேதுங் கொடுத்திலையே."

எனவும் துதித்து அங்கே நடராசப் பெருமான் பஞ்சாக்ஷரப்படியில் ஐந்து பொற்காசு வைத்தருளத் திருவருளைப் புகழ்ந்து அதனாற் படிக்காசுப் புலவரெனப் பெயர் வழங்க, அத்தலத்தை யரிதினகன்று தென்னாட்டை யடைந்து இரகுநாத சேதுபதியைக் கண்டு,

"மூவேந் தருமற்றுச் சங்கமும் போய்ப்பதின் மூன்றொடிரு
கோவேந் தருமற்று மற்றொரு வேந்தன் கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர் காற்றி லிலவம்பஞ் சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்த்ர தாருவொத் தாய்ரகு நாத செயதுங்கனே."

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடிச் சில பரிசுபெற்று, பல்லக்கு முதலிய விருதுகளுடன் மதுரையை யடைந்தபொழுது, அந்நகரத்தை யாண்டிருந்த திருமலை நாயகர் இவரது ஆரவாரத்தைநோக்கிக் கிளிக்கூட்டுச் சிறையிலே அடைத்து வைக்க அத்தருணத்து,

"நாட்டிற் சிறந்த திருமலை யாதுங்க நாகரிகா
காட்டில் வனத்திற் பிரிந்துழ லாமற் கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற் சிறந்த படிக்காச னென்னுமொர் பைங்கிளியைக்
கூட்டி லடைத்துவைத் தாயிரை தாவென்று கூப்பிடுதே."

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி, அவரை வசப்படுத்தி, பரிசு பெற்றுத் தங்கியிருந்தனர்.

அதன் பின்பு, காயற் பட்டினத்தை யடைந்து,

"காய்ந்து சிவந்தது சூரிய காந்தி கலவியிலே
தோய்ந்து சிவந்தது மின்னார் நெடுங்கண்க டொல்பலநூல்
ஆய்ந்து சிவந்தது பாவாணர் நெஞ்ச மனுதினமும்
ஈந்து சிவந்தது மால்சீதக் காதி யிருகரமே."

எனவும்,

"தேட்டாளன் காயற் றுரைசீதக் காதி சிறந்தவச்ர
நாட்டான் புகழ்க்கம்ப நாட்டிவைத் தான்புகழ் நாவலரை
ஓட்டாண்டி யாக்கி யவர்கடம் வாயி லொருபிடிமண்
போட்டானவனு மொளித்தான் சமாதிக் குழிபுகுந்தே."

எனவும் வழங்குஞ் செய்யுண் முதலியவற்றால், சீதக்காதியைப் புகழ்ந்து, மிகவுயர்ந்த வைரமோதிர முதலிய பரிசு பெற்று, திருச்செந்தூரை யடைந்து, முருகக்கடவுளைத் தரிசித்து,

"முற்கரை யப்பரை யேறவிட் டாட்கொண் முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக் கும்படி போதிக் கிடுங்கரு ணைக்கடலைச்
சிற்பரைக் குட்டியை யெங்கெங்குந் தித்திக்குஞ் செங்கரும்பின்
சர்க்கரைக் கட்டியைக் கண்டேன்செந் தூரெனுந் தானத்திலே."

என்பது முதலிய செய்யுட்களாற் றுதித்து, மற்றுந் தலங்களைத் தரிசித்து வணங்கி, தண்டலைநீணெறி யென்னுந் தலத்தைத் தரிசித்து, அங்குள்ள அன்பர்கள் வேண்டுகோளின்படி இச்சதகத்தை யருளிச்செய்து சந்நிதியி லரங்கேற்றி வசித்திருந்து சின்னாட் சென்றபின், தருமபுர ஆதீனத்தில் அப்பொழுது விளங்கிய ஞானதேசிகரால் ஞானதீக்ஷையும் சந்நியாசமும் பெற்று வசிக்குங்கால், ஒரு தினம் காவிர் நதியில் ஸ்நானத்திற்குச்சென்றபொழுது தவசுப்பிள்ளையினிடம் தோய்க்கத்தந்த வஸ்திரங்களிலொன்றை வெள்ளம் இழுத்துக்கொண்டு போய் விட்டமையால் அவன் வருந்துதல் கண்டு,

படிக்காசுப்புலவர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

"அப்பிலே தோய்த்திட் டடுத்தடுத்து நாமதனைத்
தப்பினு னம்மையது தப்பாதோ - அப்பாகேள்
இக்கலிங்கம் போனுலென் னேகலிங்க மாமதுரைச்
சொக்கலிங்க முண்டே துணை."

என்னுஞ் செய்யுளால் தமது ஆதீன சம்பிரதாயப்படி தமக்கு வழிபடு கடவுளாய் விளங்கும் சொக்கலிங்க மூர்த்தியைத் துதித்து, அவ்வஸ்திரம் மீண்டுங் கரையில் வரப்பெற்றுத் தமது நியதிமுடித்து அவனையு மழைத்துச் சென்றனர்.

இவ்வாறு பல விசித்திரப் பாக்களை இயற்றிக்கொண்டு ஞானுசாரியருவக்குமாறு சிலகாலம் அணுக்கத்தொண்டராயமர்ந்திருந்து, பின்னர் அவ்வாசிரியர் ஆக்கினைப்படி வைத்தீசுரர் சந்நிதியை யடைந்து அக்கடவுளின் கட்டளையை நடாத்திக்கொண்டு படிக்காசுத் தம்பிரானென அதிகப் பிரபலமாய் வாழுநாளில், அத்தலத்தைச் சுட்டிப் புள்ளிருக்கு வேளூர்க்கலம்பகம் என்னும் ஓர் பிரபந்த மியற்றி அச்சந்நிதியில் அரங்கேற்றி வசித்தனர்.

அதன் பின்பு, முன்னர்த் தமக்குப் படிக்காசுதந்துதிருவருள் பாலித்த சிற்சபாநாயகர் சந்நிதியிலேயே தொண்டு செய்து கதியடைய வேண்டுமென்னும் அவா மேலீட்டால் ஞானுசாரிய ரனுமதிபெற்றுச் சிதம்பரத்தைச்சேர்ந்து, ஒரு திருமடம் வகுத்து அதிலிருந்து கொண்டு,அக்கடவுளுடைய தொண்டை வகித்துத் தினந்தோறும் ஆலயத்தை யடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசிக்கும்பொழுது, அக்கடவுள் பஞ்சாக்ஷரப்படியில் பொற்காசு ஐந்துவைத் தருளப்பெற்று, சைவாசாரியராகச் சில காலம் நன்மாணுக்கர்களுக்கு ஞானுபதேசம் பாலித்து வீற்றிருந்து, சில பிரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து, அக்கடவுளுடைய திருவடி நீழலை யடைந்தனர்.

படிக்காசுப்புலவர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

இவ்வாசிரிய ரியற்றுஞ் செய்யுட்டிறத்தைப்பற்றிப் பட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர் என்பவர்,

"மட்டாருந் தென்களந்தைப் படிக்காச னுரைத்தகவி வரைந்த வேட்டைப், பட்டாலே சூழ்ந்தாலு மூவுலகும் பரிமளிக்கும் பரிந்தவேட்டைத், தொட்டாலுங் கைமணக்குஞ் சொன்னாலும் வாய் மணக்குந் துய்ய சேற்றில், நட்டாலுந் தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடுமே பாட்டினது நயப்புத் தானே."

என்று புகழ்ந்திருக்கின்றனர். அன்றியும்,

"வெண்பாவிற் புகழேந்தி பரணிக்கோ செயங்கொண்டான் விருத்தமென்னு, மொண்பாவி லுயர்கம்பன் கோவையுலா வந்தாதிக் கொட்டக் கூத்தன், கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள் வசைபாடக் காளமேகம், பண்பாகப் பகர்சந்தம் படிக்காச லாதொருவர் பகரொணாதே."

எனவும் ஓர் செய்யுள் வழங்கி வருகின்றது; ஆனால் இந்நூலும் வேளூர்க் கலம்பகமுந் தவிர வேறு அரிய சந்தப் பாக்களொன்றும் கிடைக்கவில்லை; இந்நூலும் பிரதி கிடைப்ப தருமையாதலால் கிடைத்த பிரதிகளைக்கொண்டு மிக முயன்று பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

பழமொழி விளக்கம் என்னும்

தண்டலையார் சதகம்.

காப்பு.

சீர்கொண்ட கற்பகத்தில் வாதாவிநாயகனைத் தில்லை வாழுங், கார்கொண்ட கரிமுகனை விகடசக்ர கணபதியைக் கருத்துள் வைப்பாம், பேர்கொண்டஞான நாயகிபாகன் றண்டலையெம் பெருமான் மீதில், ஏர்கொண்ட நவகண்ட மிசைந்தபழ மொழிவிளக்க மியம்பத்தானே.

வேதநெறி விளம்பியசொல் லாகமநூல் விளம்பியசொல் மிகுபுராணம், ஏதுவினிற் காட்டியசொல் விலக்கணச் சொல் லிசைந்தபொரு ளெல்லாநாடி, ஆதிமுத லுலகுதனில் விளங்குபழ மொழிவிளக்க மறிந்துபாடச், சோதிபெறு மத வேழ முகத்தொருவ னகத்தெனக்குத் துணைசெய்வானே.()

அவையடக்கம்.

வள்ளுவர்நூ லாதிபல நூலினுள வரும்பொருளை வண்மையாக, உள்ளபடி தெரிந்துணர்ந்த பெரியவர்கண் முன்னு மொருவன் போலப், பள்ளமுது நீருலகிற் பரவுபழ மொழிவிளக்கம் பரிந்து கூறல், வெள்ளைமதி யினன்கொல்லத் தெருவதனி லூசிவிற்கும் வினைய தாமே.

நூல்.

வரமளிக்குந் தண்டலையார் திருக்கோயி லுட்புகுந்து வலமாய் வந்தே, ஒருவிளக்கா யினும்பசுவி னெய்யுடன்று மரை நூலி னெளிர வைத்தால், கருவிளக்கும் பிறப்புமில்லை யிறப்புமில்லை கைலாசங் காணியாகும், திருவிளக்கிட் டார் தமையே தெய்வமளித் திடும்வினையுந் தீருந்தானே. (க)

கூன்செய்த பிறையணியுந் தண்டலையார் கருணைசெய்து கோடி கோடி, யான்செய்த வினையகற்றி நன்மைசெய்தா லுபகார மென்றுண்டோ, ஊன்செய்த வுயிர்வளரத் தவந் தான நடந்தேற வுதவியாக, வான்செய்த நன்றிக்குவையக மென் செய்யுமதை மறந்திடாதே. (உ)

அட்டதிசை யெங்கணும்போ யலைந்தாலும் பாதாள மதிற்சென்றாலும், பட்டமென வானூடு பறந்தாலு மென்ன வதிற் பயனுண்டாமோ, பிட்டுவர மண்சுமந்த தண்டலையாரே முன்னாள் பெரியோர் கையில், இட்டபடி யேயொழிய வேறு சைப் படின்வருவ தில்லை தானே. (ஙு)

தன்மமதைச் செயல்வேண்டுந் தண்டலைநீணெறியாரே தயவு செய்வார், வன்மவினை செயல்வேண்டாம் பொய்வே ண்டாம் பிறரையொன்றும் வருத்தல் வேண்டாம், கன்ம நெறி வரல்வேண்டாம் வேண்டுவது பலர்க்குமுப காரமா கும், நன்மை செய்தார் நலம்பெறுவர் தீமைசெய்தார் தீமை பெற்று நலிவர் தாமே. (ச)

புல்லறிவுக் கெட்டாத தண்டலையார் வளந்தழைத்த பொன்னி நாட்டிற், சொல்லறமா தவம்புரியுஞ் சௌபரியுந் துறவறத்தைத் துறந்து மீண்டான், நல்லறமாம் வள்ளுவர் போற் குடிவாழ்க்கை மனைவியுடனடத்திநின்றான், இல்லறமே பெரிதாகுந் துறவறமும் பழிப்பின்றே லெழில தாமே. (டு)

மூக்கனார்தண் டலைநாட்டிற் கற்புடைமங் கையர் மகிமை மொழியப் போமோ, ஒக்குமெரி குளிரவைத்தா ளொருத்தி வில்லே டனைமெரித்தா ளொருத்தி மூவர், பக்கமுற வமுதளித்தா ளொருத்திமெழு பரிதடுத்தா ளொருத்தி பண்டு, கொக்கெனவே நினைந்தனையோ கொங்கணவா வென்றொருத்தி கூறி னாளே. (சு)

நன்றிதரும் பிள்ளையொன்று பெற்றாலுங் குலமுழுது நன்மை யுண்டாம், அன்றியறி வில்லாத பிள்ளையொரு நூறு பெற்று மாவ துண்டோ, மன்றிடைம் புரிவாரே தண்டலை பாரேசொன்னேன் வருடந் தோறும், பன்றிபல வின்று மென்ன குஞ்சரமொன் றீன்றதனாற் பயனுண் டாமே. (எ)

அல்லமருங் குழலாளை வரகுணபாண் டியராச னன்பா லீந்தார், கல்லைதனின் மென்றுமிழ்ந்த வூனமுதைக் கண்ணப்பர் கனிவா லீந்தார், சொல்லியதண் டலையார்க்குக் கிரையுமா வடுவுமொரு தொண்ட ரீந்தார், நல்லதுகண் டாற்பெரியோர் நாயகனுக் கென்றதனை நல்கு வாரே. (அ)

திருவிருந்த தண்டலையார் வளநாட்டி லில்வாழ்க்கை செலுத்து நல்லோர், ஒருவிருந்தா யினுமின்றி யுண்டபகல் பகலாமோ வுறவாய் வந்த, பெருவிருந்துக் குபசாரஞ் செய்தனுப்பி யின்னமெங்கே பெரியோ ரென்று, வருவிருந்தோ டுண்பதல்லால் விருந்தில்லா துணுஞ்சோறு மருந்துதானே.

பொற்குடையும் பொற்றுகிலும் பொற்பணியுங் கொடுப்பதென்ன பொருளோ வென்று, நற்கமல முகமலர்ந்தே யுபசார மிக்கவின்சொ னடத்த னன்றே, கற்கரையு மொழிபாகர் தண்டலையார் வளநாட்டிற் கரும்பின் வேய்ந்த, சர்க்கரையின் பந்தலிலே தேன்மாரி பொழிந்துவிடுந் தன்மை தானே. (கo)

குறும்பெண்ணு துயர்ந்த நல்லோ ராயிரஞ்சொன்னாலு மதைக் குறிக்கொ ளாமல், வெறும்பெண்ணு சையிற் சுழல் வேன் மெய்ஞ்ஞானம் பொருந்தியுனை வேண்டே னந்தோ உறும்பெண்ணு ரமுதிடஞ்சோ தண்டலைநீ ணெறியே யென் னுண்மை தேரில், எறும்பெண்ணு மிரமப்பா கழுதையுங் கை கடந்ததெனு மெண்ணந் தானே. (கக)

துப்பிட்ட வாலம்விதை சிறிதெனினும் பெரிதாகுந் தோற்றம் போலச், செப்பிட்ட தினையளவு செய்தநன்றி பனையளவாய்ச் சிறந்து தோன்றும், கொப்பிட்ட வுமைபாகா தண்டலையார் வளநாட்டிற் கொஞ்ச மேனும், உப்பிட்ட பேர கடமை யுளவரையு நினைக்குமிந்த வுலகந் தானே. (க௨)

மேட்டுக்கே விரைத்தவிரை விளைருக்கே செய்தநன்றி மேயும் பட்டி, மாட்டுக்கே கொடுத்தவிலை பரத்தையர்க்கே தேடியிட்ட வண்மையெல்லாம், பாட்டுக்கே யருள்புரியுந் தண்டலையார் விதிதொறும் பரப்பி டாமல், காட்டுக்கே பெ றித்தநிலாக் கானதுக்கே பெய்தமழை கடுக்குங் காணே. (

சங்கையறப் படித்தாலுங் கேட்டாலும் பிறர்க்குறுதி தனைச்சொன் னாலும், அங்கவனு லகிற்சிறியோர் தாமடங்கி நடந்துகதி யடையமாட்டார், திங்களணி சடையாரே தண் டலையா ரேசொன்னேன் சிறிதுகாலம், கங்கையிலே படர் ந்தாலும் பேய்ச்சுரைக்காய் நல்ல சுரைக்காயா காதே. (க௪)

உழையிட்ட விழிமடவா ருறவுவிட்டும் வெகுளிவிட்டு முலக வாழ்விற், பிழைவிட்டு மின்லுமின்ன மாசைவிடா தலக்கழிபப் பெற்றே னந்தோ, தழையிட்ட கொன்றை புனை தண்டலைநீ ணெறியேயென் றன்மை யெல்லாம், மழை விட்டுந் தூவானம் விட்டதில்லை யாயிருந்த வண்மைதானே.

கொச்சையிற்பிள் ளைக்குதவுந் தண்டலையார் வளநாட்டிற் கொடிதாய் வந்த, வச்சிரப்பிள் ளைக்குமுன மாதவனே புத்திசொன்னு வகையுஞ் சொன்னு, அச்சுதப்பிள் ளைக்குமந்த வாண்டவரே புத்திசொன்னு ராதலாலே, துர்ச்சனப்பிள் ளைக்கூரார் புத்திசொல்லு வாரென்றே சொல்லுவாரே.

கறுத்தவிட முண்டருளுந் தண்டலையார் வளநாட்டிற் கடிய தீயோர், குறித்தயனை யாளரையிற் றுகிலுரிந்து மைவர்மனங் கோபித் தாரோ, பறித்தரிய பொருண்முழுதுங் கவர்ந்தாலு மடித்தாலும் பழிசெய் தாலும், பொறுத்தவரே யரசாள்வர் பொங்கினவர் காடாளப் போவர் தாமே. ()

அள்ளித்தண் ணீறணியுந் தண்டலையார் வளநாட்டி லாண்மை யுள்ளோர், விள்ளுற்ற கல்வியுள்ளோர் செல்வமுள்ளோ ரழகுடையோர் மேன்மை நோக்கி, உள்ளத்தி லழன்றழன்று நமக்கில்லை யெனவுரைத்திங் குழல்வா ரெல்லாம், பிள்ளைப்பெற் றவர்தமைப்பார்த் திருந்துபெரு மூச்செறியும் பெற்றி யோரே. (கஅ)

மண்ணுலகா ளவுநினைப்பார் பிறர்பொருண்மே லாசைவைப்பார் வலுமை செய்வார், புண்ணியமென் பதைச்செய்யார் கடைமுறையி லலக்கழிந்து புரண்டே போவார், பண்ணுலவு மொழிபாகர் தண்டலையார் வகுத்தவிதிப் படியல் லாமல், எண்ணமெல்லாம் பொய்யாகு மௌனமே மெய்யாகு மியற்கை தானே. (கசு)

சொன்னத்தைச் சொல்லுமிளங் கிள்ளையென்பார் தண்டலையார் தொண்டு பேணி, இன்னத்துக் கின்னதெனும் பகுத்தறிவொன் றில்லாத வீன ரெல்லாம், தன்னுைத்துக் கண்டவுடன் காணுமன் முறைபேசிச் சாடை பேசி, முன்னுக்கொன் றுயிருந்து பின்னுக்கொன் றுய்நடந்து மொழிவர் தாமே. (உ0)

கொடியருக்கு நல்லபுத்தி சொன்னாலுந் தெரியாத கொடையில் லாத, மடையருக்கு மதுரகவி யுரைத்தாலு மவர் கொடுக்க மாட்டார் கண்டீர், படியளக்குந் தண்டலைநீ ணெறியாரே யுலகமெலாம் பரவி மூடி, விஷ்யன்மட்டு மழை பெயினு மதிலேனட்டாங் கிச்சின்முளை விசி டாதே (உக

செங்காவி மலர்த்தடஞ்சூழ் தண்டலைநீ ணெறியேயின் செயலுண் டாகில், எங்காகி லென்னவவ ரெண்ணியதெல் லாமுடியு மில்லையாகில், பொங்காழி சூழுலகி லுள்ளந் கால் வெள்ளெலும்பாய்ப் போகவோடி, யிங்காதம் போ னாலுந் தன்பாவந் தன்னுடனே யாகுந் தானே. (உஉ

தாயறிவாண் மகளருமை தண்டலைநீ ணெறிநாதர் த மே தந்தை, ஆயறிவா ரெமதருமை பரவையிடந் தூதுசெ ன்ற தறிந்தி டாரோ, பேயறிவார் முழுமூடர் தமிழருமை யறிவாரோ பேசு வாரோ, நாயறியா தொருசந்திச் சட்டிப ளையினந்த நியாயந் தானே. (உங

கட்டுமாங் கனிவாழைக் கனிபலவின் கனிகளுப கா மாகும், சிட்டருமவ் வணந்தேடும் பொருளையெல்லா மி ப்பவர்க்கே செலுத்தி வாழ்வார், மட்டுலவுஞ் சடையாரே தண்டலையா ரேசொன்னேன் வனங்க டோறும், எட்டிமரப பழுத்தாலு மீயாதார் வாழ்ந்தாலு மென்னுண் டாமே. (

ஓதரிய தண்டலையா ரடிபணிந்து நல்லவனென் றுல மெல்லாம், போதமிகும் பேருடனே புகழ்படைத்து வா பவனே புருட னல்லால், ஈதலுட னிரக்கமின்றிப் பொ காத்த பூதமென விருந்தா லென்ன, காதவழி பேரில்லா கழுதையோ டொக்குமெனக் காண லாமே. (உடு

பரியாம விடுஞ்சோறு மூமைகண்ட கனவுமொன் பரிசி லீயான், அரிதான செந்தமிழி னருள்சிறிது மில்ல

தா னறிவு மேதான், கரிகாலன் பூசைபுரி தண்டலைநீ ணெ றியாரே கதித்த வோசை, தெரியாத செவிடன்கா தினிற் சங்கு குறித்ததெனச் செப்ப லாமே. (உசு)

முன்னரிய மறைவழங்குந் தண்டலையா ராகமத்தின் மொழிகே ளாமல், பின்னுயிரை வதைத்தவனுங் கொன்றவ னுங் குறைத்தவனும் பேரு ளோனும், அங்கெறியே சமைத் தவனு முண்டவனு நரகுறுவ ராத லாலே, தன்னுயிர்போ லெந்நாளு மன்னுயிருக் கிரங்குவதுந் தக்க தாமே. (உஎ)

உருவெடுத்த நாண்முதலா வொருசாணும் வளர்க்கவுட லுழல்வ தல்லால், மருவிருக்கு நின்பாத மலர்தேடித் தின ம்பணிய மாட்டே னந்தோ, திருவிருக்கு மணிமாடத் தண்டலைநீ ணெறியேயென் செய்தி யெல்லாம், சருகரிக்க நேரமன்றித் தீக்காய நேரமில்லாத் தன்மை தானே. (உஅ)

காதிலே திருவேடங் கையிலே செபமாலை கழுத்தின் மார்பின், மீதிலே தாழ்வடங்கண் மனதிலே கரவடமாம் வேடமாமோ, வாதிலே யயன்றேடுந் தண்டலைநீ ணெறியா ரே மனிதர் காணும், போதிலே மவுனமிராப் போதிலே ருத் ராக்ஷப் பூனை தானே. (உகூ)

மானென்று வடிவெடுத்து மாரீசன் போய்மடிந்தான் மானே யென்று, தேனென்று மொழிபேசிச் சீதைதனைச் சிறையிருக்கத் திருடிச் சென்றோன், வானென்று மரசிழந் தான் தண்டலையார் திருவுளத்தின் மகிமை காணீர், தானெ ன்று நினைக்கையிலே தெய்வமொன்று நினைப்பதுவுஞ் சக சந் தானே. (௩0)

கைசொல்லும் பனைகாட்டுங் களிற்றுரியார் தண்டலை யைக் காணார் போலப், பொய்சொல்லும் வாயினர்க்குப் போசனமுங் கிடையாது பொருணில் லாது, மைசொல்

லுங் காரளிசூழ் தாழைமலர் பொய்சொல்லி வாழ்ந்ததுண்டோ, மெய்சொல்லி வாழாதான் பொய்சொல்லி வாழ்வதில்லை மெய்ம்மை தானே. (௩௧)

அந்தணரை நல்லவரைப் பரமசிவ னடியவரை யகந்தை யாலோர், நிந்தனைசொன் னாலுமென்ன வைதாலு மென்ன வதி னிஷேதமுண்டோ, சுந்தரர்க்குத் தூதுசென்ற தண்டலைநீ ணெறியாரே துலங்கும் பூர்ண, சந்திரனைப் பார்த்துநின்று நாய்குரைத்த போதிலென்ன தாழ்ச்சி தானே. ()

கோடாமற் பெரியவர்பா னடப்பதன்றிக் குற்றமுடன் குறைசெய் தோர்கள், ஆடாகிக் கிடந்தவிடத் ததன்மயிருங் கிடவாம வழிந்துபோவார், வீடாநற் கதியுதவுந் தண்டலையா ரேசொன்னேன் மெய்யோ பொய்யோ, கோடாலிக் காம்பேதன் குலத்தினுக்குக் கேடான கொள்கை தானே.()

சின்னமெங்கே கொம்பெங்கே சிவிகையெங்கே பரியெங்கே சிவியா ரெங்கே, பின்னையொரு பாழுமில்லை நடக்கை குலைந் தாலுடனே பேய்பே யன்றோ, சொன்னவிலுந் தண்டலையார் வளநாட்டிற் குங்கிலியத் தூபங் காட்டும், சன்னதமா னதுகுலைந்தாற் கும்பிடெங்கே வம்பரிது தனையெண்ணாரே. (௩௪)

சிறுபிறைதுன் னியசடையார் தண்டலைசூழ் பொன்னிவளஞ் செழித்த நாட்டில், குறையகலும் பெருவாழ்வு மனைவியுமக் களும்பொருளாக் குறித் திடாமல், மறைபயில் பத்திரகிரியும் பட்டினத்துப் பிள்ளையுஞ்சேர் மகிமையாலே, துறவறமே பெரிதாகுந் துறவிக்கு வேந்தனொரு துரும்பு தானே. (௩௫)

பேரியைக்குஞ் சுற்றமுடன் மைந்தருமா தருஞ்சூழப் பிரபஞ் சத்தே, பாரியையுற் றிருந்தாலுந் திருநீற்றிற் கழற்

காய்போற் பற்றில் லாமல், சிரிசைக்குந் தண்டலையா ரஞ் செழுதகை நினைக்கின் முத்தி சேர லாகும், ஆரியக்கூத் தா டுகினுங் காரியமேற் கண்ணுவ தறிவு தானே. (௩௬)

இரந்தனையித் தினைநாளும் பரந்தனைநா னென்றலைந்தா யினிமேலேனும், கரந்தைமதி சடையணியுந் தண்டலைநீ ணெறியாரே காப்பா ரென்னும், உரந்தனைவைத் திருந்த படி யிருந்தவருக் குள்ளதெல்லா முண்டா முண்மை, மரந்த னைவைத் தவர்நாளும் வாடாமற் றண்ணீரும் வார்ப்பர் தாமே.

நாற்கவியும் புகழவருந் தண்டலையார் வளநாட்டி னல்ல நீதி, மார்க்கமுட னடந்து செங்கோல் வழுவாமற் புவியா ளும வண்மை செய்த, தீர்க்கமுள்ள வரசனையே தெய்வ மென்பார் கொடுங்கோன்மை செலுத்தி நின்ற, மூர்க்கமு ள்ள வரசனுந்தன் மந்திரியு மாழ்நரகின மூழ்குவாரே. (௩௮)

ஓதரிய வித்தைவந்தா லுரியசபைக் கழகாகு முலகில் யார்க்கும், ஈதலுட னறிவுவந்தா லினியகுணங் களுக்கழகா யிருக்கு மன்றே, நீதிபெறு தண்டலையார் திருநீறு மெய்க் கழகாய் நிறைந்துதோன் றும், காதிலணி கடுக்கனிட்டான் முகத்தினுக்கே யழகாகிக் காணுந் தானே. (௩௯)

பாரதியா ரண்ணவிப் புலவரென்பார் கல்வியினிற் பழக்க மில்லார், சீரறியார் தனையறியார் பல்லக்கே றுவர் புலமை செலுத்திக் கொள்வார், ஆரணியுந் தண்டலைநீ ணெ றியாரே யிலக்கணநூ லறியா ரேனும், காரிகையா கிலுங் கற்றுக் கவிசொல்லார் பேரிகொட்டக் கடவர் தாமே. (௪0)

அருண்மிகுத்த வாகமநூல் படித்தறியார் கேள்வியையு மறியார் முன்னே, இருவினையின் பயனறியார் குருக்களென் றே யுபதேச மெவர்க்குஞ் செய்வார், வரமிகுத்த தண்ட

லைநீ ணெறியாரே யவர்கிரியா மார்க்க மெல்லாம், குருடனு
க்குக் குருடன்கோல் கொடுத்துவழி காட்டிவருங் கொள்
கை தானே. (சக)

நேற்றுள்ளா ரின்றிருக்கை நிச்சயமோ வாதலினா னி
னைந்தபோதே, ஊற்றுள்ள பொருளுதவி யறந்தேடி வைப்ப
தறிவுடைமை யன்றோ, கூற்றுள்ள மலையவருந் தண்டலையா
ரேசொன்னேன் குடபால்வீசும், காற்றுள்ள போதெவருந்
தூற்றிக்கொள் வதுநல்ல கருமந் தானே. (சஉ)

வர்க்கத்தார் தமைவெறுத்த விருத்தருமாய் மெய்ஞ்
ஞான வடிவ மானோர், கறகட்டா இயமடமுங் காணியுஞ்
செம் பொனுந்தேடுங் கருமமெல்லாம், பொற்கொத்தாருஞ்
செந்நெல்வயற் றண்டலையா ரேசொன்னேன் பொன்னா டா
ளும், சொர்க்கத்தே போம்போதுங் கக்கத்தே ராட்டினத்
தைச் சுமந்த வாறே. (சங)

ஆம்பிள்ளா யெனக்கொடுக்கும் பெரியோரை யடுத்த
வரை யவனிக்கெல்லாம், நாம்பிள்ளா யதிகமென்பார் நண்
ணாரு மேவல்செய நாளும் வாழ்வார், வான்பிள்ளா யெனு
மேனித் தண்டலையார் பூஷணமாய் வளர்ந்த நாகம், என்
பிள்ளாய் கருடாநீ சுகமோவென் றுரைத்ததித மென்னலா
மே. (சச)

வடியிட்ட புல்லர்தமை யடுத்தாலும் விடுவதுண்டோ
மலிநீர்க் கங்கை, முடியிட்ட தண்டலைநா தரைப்புகழ்ப்பெரு
வாழ்வு முழுது முண்டாம், மிடியிட்ட வினைதீருந் தெய்வமிட்
டும் விடியாமல் வீணர் வாயிற், படியிட்டு விடிவதுண்டோ
வவரருளே கண்ணாகப் பற்று வீரே. (சரு)

பொலிபவளம் பலதழைத்த தண்டலைநீ ணெறிபாதம்
போற்றி நாளும், வலியவலஞ் செய்தறியீர் மறஞ்செய்வீர்

நமன்றூதர் வந்து கூடி, மெலியவரைத் திடுபொழுது கலக்கண்ணீ ருகுத்தாலும் விடுவ துண்டோ, எலியழுது புலம்பிடினும் பூனைபிடித் ததுவிடுமோ வென்செய் வீரே. (சசு)

மற்றவரோ தமிழ்பாடி காட்டவல்லார் நக்கீரர்வலியராகி, வெற்றிபுனை மீனாக்ஷி சுந்தரநா யகரடுத்து விளம்பும்போதில், பற்றுளதண் டலைவாழுங் கடவுளென்றும் பாராமற் பயப் படாமல், நெற்றிவிழி காட்டுகினுங் குற்றமே குற்றமென நிறுத்தி னாரே. (சஎ)

சீரிலகுந் தண்டலையார் திருவருளா லகமேறிச் செழித்தநாளில், பாரியென வாயிரம்பேர்க் கன்னதானங்கொடுக்கும்பலனைப் பார்க்க, நேரிடுமபஞ் சந்தனிலே யெவ்வளவாகிலுங் கொடுத்தா னீதி யாகும், மாரிபதின் கலநீரிற் கோடைதனி லொருகுடநீர் வணமை தானே. (சஅ)

பிறக்கும்போ தொருபொருளுங் கொடுவந்த தில்லையுயிர்பிரிந்து டண்மேல், இறக்கும்போ திலுங்கொண்டு போவதில்லை யென்றுசும்மா விருந்து வீணே, சிறக்குந்தா யினுமருள்வார் தண்டலையிற் சேராமற் றேச மெல்லாம், பறக்குங்கா கமதிருக்குங் கொம்பறியா தெனத்திரிந்து பயன்பெறுரே. (சகூ)

வைதிடினும் வாழ்த்திடினு மின்பதுன்பம் வந்திடினும் வம்பு கோடி, செய்திடினுந் தண்டலைநீ ணெறியார்தஞ் செயலென்றே தெளிவ தல்லால், மெய்தவிர வவர்செய்தாரிவர்செய்தா ரெனநாடி வெறுக்க லாமோ, எய்தவர்தம் மருகிருக்க வம்பைநொந்த கருமமென்ன வியம்பு வீரே. ()

வாங்கால முண்டசெழுந் தண்டலையா ரடிபோற்றி வணங்கி நாடிப், போங்காலம் வருமுன்னே புண்ணியஞ்செய் தரியகதி பொருந்து றமல், ஆங்கால முள்ளதெல்லாம் விபசார

மாகியறி வழிந்து வீணே, சாங்காலஞ் சங்கரா சங்கரா வெ
னின்வருமோ தருமந் தானே. (ருக)

சுற்றமாய் நெருங்கியுள்ளார் தனையடைந்தார் கற்றறிந்
தார் துணைவே றிலலார், உற்றவே தியர்பெரியோர்க் குதவி
பன்றிப் பிறர்க்குதவு முதவி யெல்லாம், சொற்றநான் மறை
பரவுந் தண்டலையா ரேசொன்னேன் சுமந்தே நொந்து, பெ
ற்றதாய் பசித்திருக்கப் பிராமணபோ சனநடத்தும் பெரு
மை தானே. (ருஉ)

துன்மார்க்கர்க் காயிரந்தான் சொன்னாலு மறந்துவிட்
டுத் துடுக்கே செய்வார், சன்மார்க்கர்க் கொருவார்த்தை
சொனுமளவே மெய்யதனிற் றழும்பாக் கொள்வார், பன்மா
ர்க்க மறைபுகழுந் தண்டலையா ரேசொன்னேன்பதமேயான,
நன்மாட்டுக் கோரடியா நற்பெண்டிர்க் கொருவார்த்தை
நடத்தை யாமே. (ருௗ)

கரப்பார்க்கு நல்லகதி வருவதில்லை செங்கோலிற் கடல்
சூழ் வையம், புரப்பார்க்கு முடிவிலே சுவர்க்கமல்லா னரக
மில்லை பொய்யி தென்றால், உரப்பார்க்கு நலம்புரியுந் தண்
டலையா ரேசொன்னே னொருமையாக, இரப்பார்க்கு வெண்
சோறு பஞ்சமுண்டோ வொருக்காலு மில்லை தானே. ()

படுங்கோல மறியாமற் றண்டலையார் திருப்பணிக்கும்
பங்கஞ் செய்வார், நெடுங்கோளுந் தண்டமுமாய் வீணரை
வீணனைப்போ னீதி செய்வார், கெடுங்கோப மல்லாமல்
விளைவுண்டோ மழையுண்டோ கேள்வி யுண்டோ, கொடுங்
கோன்மன் னவனாட்டிற் கம்புலிவா ழுங்காடு குணமென்
பாரே. (ருரு)

உள்ளவரைக் கெடுத்தோரு முதவியற்று வாழ்ந்தோரு
முறைபெற் றோருந், தள்ளிவழக் குரைத்தோருஞ் சற்குரு

வைப் பழித்தோருஞ் சாய்ந்தே போவார், பள்ளவயற் றண்டலையார் பத்தாடி பணிந்தோரும் பாடினேரும், பிள்ளைகளைப் பெற்றோரும் பிச்சையிட்ட நல்லோரும் பெருகுவாரே. (கூசு)

விற்பனர்க்கு வாழ்வுவந்தான் மிகவணங்கிக் கண்ணேட்டமிகவுஞ் செய்வார், சொற்பருக்கு வாழ்வுவந்தாற் கண்டெரியா திறுமாந்து துன்பஞ் செய்வார், பற்பலர்க்கு வாழ்வுதருந் தண்டலையா ரேசொன்னேன் பண்பில் லாத, அற்பருக்கு வாழ்வுவந்தா லர்த்தராத் திரிகுடைமே லாகுந்தானே. (கூஎ)

விசையமிகுந் தண்டலையார் வளநாட்டி லொருத்தர் சொல்லை மெய்யா வெண்ணி, வசைபெருக வசியாயஞ் செய்துபிறர் பொருளையெல்லாம் வலிய வாங்கித், திசைபெருகுங் கீர்த்தியென்றுந் தன்மமென்றுந் தானமென்றுஞ் செய்வதெல்லாம், பசுவினையே வதைசெய்து செருப்பினைத்தானங்கொடுக்கும் பண்பு தானே. (கூஅ)

சிறியவரா முழுமூடர் துரைத்தனமா யுலகாளத் திறம்பெற் றாலும், அறிவுடையார் தங்களைப்போற் சற்குணமுமுடையோர்க ளாகமாட்டார், மறிகருமான் மழுவேந்துந் தண்டலையா ரேசொன்னேன் வாரி வாரிக், குறுணிமைதானிட்டாலுங் குறிவடிவங் கண்ணாகிக் குணங்கொ டாதே.()

கற்றவர்க்குக் கோபமில்லை கடந்தவர்க்குச் சாதியில்லை கருணை கூர்ந்த, நற்றவர்க்கு விருப்பமில்லை நல்லவருக் கொருகாலு நரக மில்லை, கொற்றவருக் கடிமையில்லை தண்டலையார் மலர்ப்பாதங் கும்பிட் டேத்தப், பெற்றவர்க்குப் பிறப்பில்லை பிச்சைசோற் றினுக்கில்லை பேச்சுத்தானே. (கூ0)

பரங்கருணை வடிவாகுந் தண்டலையார் வளநாட்டிற் பருவஞ் சேர்ந்த, சரந்தலவு காமகலை தனையறிந்த வதிரூபத்

தைய லாரை, வரம்புறுதா ளாண்மையில்லா மட்டிகளுக் கேகொடுத்தால் வாய்க்குமோ தான், குரங்கினது கையினாறும் பூமாலை தனைக்கொடுத்த கொள்கை தானே. (சுக)

பிரசமுண்டு வரிபாடுந் தண்டலையார் வளநாட்டிற் பெண்களோடு, சரசமுண்டு போகமுண்டு சங்கீத முண்டு சுகந்தானே யுண்டிங், குரைசிறந்த வறுமையுண்டோ விடுக்கவுண்டோ வொன்றுமில்லை யுலகுக் கெல்லாம், அரிசியுண்டேல் வரிசையுண்டா மக்காளுண் டாகின்மச்சா னன்புண்டாமே. (சுஉ)

தத்தைமொழி யுமைசேருந் தண்டலையார் பொன்னி வளந் தழைத்த நாட்டில், விதரணமந் திரியில்லாச் சபைதனிலே நீதியில்லை வேந்தர்க் கெல்லாம், புத்திநெறி நீதி சொல்ல மந்திரியல் லாதொருவர் போதிப் பாரோ, நிதநனு முண் சோற்றின்முழுப் பூசினிக்காய் மறைத்ததுவு நிசமதாமே. (சுஙு)

நேசமுடன் சபையில்வந்தால் வேளையறிந் திங்கிதமாயிருபார் முன்னே, பேசவதே யுசிதமலவா னடுவிலொருவன்குழறிப் பேச லெல்லாம், வாசமிகுந் தண்டலைநீ ணெறியாரே யபிஷேக மலிநீ ராட்டிப், பூசைபண்ணும் வேளையிலே காடியைவிட் டோட்டுவது போலுந் தானே. (சுச)

மண்ணுலகிற் பிறர்குடியை வஞ்சனையிற் கெடுப்பதற்கு மனதினாலே, உன்னியிடனு முரைத்திடினு மவன்றனே கெடுவனென்ப துண்மை யன்றோ, தென்னவன்சோ முன்பணியுந் தண்டலைநீ ணெறியாரே தெரிந்து செய்யுந், தனவினைதன் னைச்சுடவோட் டப்பம்விட் டைச்சுடவுந் தாங்கண்டோமே. (சுரு)

முன்பெரியோர் தொண்டுபட்டு நடந்தவழி தனைப் பழித்து முரணே பேசிப், பின்பலரை யுடன்கூட்டி நூதனமா நடத்தவெது பிழைபா டெய்தில், துனபழியாக் கதியருளுந் தண்டலைநீ ணெறியாரே தூய ராகி, அன்புளதா யைப்ப ழித்து மகளேதோ செயத்தொடங்கு மறிவு தானே. (சுசு)

தண்ணமரு மலர்ச்சோலைத் தண்டலைநீ ணெறியேநின் றன்னைப் பாடில், எண்ணமிக விம்மையிலு மறுமையிலும் வேண்டியதுண் டிதைப்போ ராமல், மண்ணின்மிசை நரஸ்துதிகள் பண்ணியலைந் தேதிரிபா வாண ரெலலாம், வெண்ணெய்தம திடத்திருக்க நெய்தேடிக் கொண்டலையும் வீணர் தாமே. (சுஎ)

அந்தணர்க்குத் துணைவேத மரசருக்குத் துணைவயவா ளவனிமீது, மைந்தருக்குத் துணைதாயார் தூதருக்குத் துணைமத்ர வார்த்தை யன்றோ, நந்தமக்குத் துணையான தண்டலைநீ ணெறியாரே நண்ப ரான, சுந்தரர்க்குத் துணைநாளு மேழையர்க்குத் தெய்வமே துணையென் பாரே. (சுஅ)

போரஞ்சா ரதிவீரர் பொருளஞ்சார் விதரணஞ்சேர் புருஷர் தோயும், நீரஞ்சார் மறைமுனிவர் நெருப்பஞ்சார் கற்புடைய நிறைசேர் மின்னார், வாரஞ்சா முலையிடஞ்சேர் தண்டலையா ரேசொன்னேன் மதமா வென்னுங், காரஞ்சா திளஞ்சிங்கங் கனத்தவலி யார்க்குந்தன் காலஞ் சாளே. (சுகூ)

உபசாரஞ் செய்பவரை விலக்கிடினு மவர்செய்கைபொழிந்துபோகா, தபசாரஞ் செய்வாரை யடித்தாலும் வைதாலு மதுசில் லாது, சுபசாரத் தண்டலையார் வளநாட்டிற் றிருடருக்கத் தொழிலில் லாது, விபசாரஞ் செய்வாரை மேனியெல்லாஞ் சுட்டாலும் விட்டி டாரே. (எ0)

சகமிக்க தண்டலையா ரடிபோற்று மகாராசர் சபையில் வந்தால், சுகமிக்க வேசையர்க்குப் பொன்னூறு கொடுப்பர் தமிழ் சொன்ன பேர்க்கோ, அகமிக்க சோறிடுவா ரந்தணருக் கெனினுழி யரிசி யீவார், பகடிக்கோ பணம்பத்துத் திருப்பாட்டுக் கொருகாசு பாலிப் பாரே. (எக)

பணந்தானே யறிவாகும் பணந்தானே வித்தையுமாம் பரிந்து தேடும், பணந்தானே குணமாகும் பணமில்லா தவர் பிணமாம் பான்மை சேர்வர், பணந்தானே பேசுவிக்குந் தண்டலைநீ ணெறியாரே பாரீ திற்றன், பணந்தானே பந்தியிலே குலந்தானே குப்பையிலே படுக்குந் தானே. (எஉ)

புனங்காட்டு மண்ணும்விண்ணு மஞ்சவருங் காலனையும் போடா வென்றே, இனங்காட்டு மார்க்கண்டன் கடிந்துபதி னறுவய தென்றும் பெற்றான், அனங்காட்டுந் தண்டலையா ரடியாரெல் லாமொருவர்க் கஞ்சு வாரோ, பனங்காட்டு நரி தானுஞ் சலசலப்புக் கொருநாளும் பயப்படாதே. (எங)

சீரிலகுந் தண்டலையார் வளநாட்டி லொருதோழன் றிமைதீர, வாரமிகும் பிள்ளைதனை யரிந்துண்டா னொருவேந்தன் மணந்து கொண்ட, ஆர்வமிகு மனைக்கிழத்தி யாண்டிச்சி வடிவுகொண்டா ளாதலாலே, ஊரிலொரு வன்றோழ னுரு மற்ற தேதாரமுண்மை தானே. (எச)

தானவனு கியஞானச் செயலுடையார் மாதர்முலை தழுவினலும், ஆனதொழில் வகைவகையாச் செய்தாலு மனுபோக மவர்பா லுண்டோ, கானுறையுந் தண்டலையா ரடிபோற்றுஞ் சுந்தரனுர் காமி போலாய், மேனவினுஞ் சுகம் படுக்கை மெத்தையறி யாதெனவே விளம்பி னூரே. (எரு)

சோறென்ன செய்யுமெல்லாம் படைத்திடவே செய்யுமருள் சுரந்து காக்கும், சோறென்ன செய்யுமெல்லா மழி

த்திடவே செய்யுமதன் சொரூப மாக்கும், சோறென்ன வெளிதேயோ தண்டலையார் தமபூசை துலங்கச் செய்யுமசோறென்ன செய்யுமெனிற் சொன்னவண்ணஞ் செயும்பழமை தோற றுந்தானே. (எ௬)

எத்தருக்கு முலுத்தருக்கு மீனருக்கு மூடருக்கு மிரக்கம் பாரா; மத்தருக்குங் கொடிதாமவ் வக்குணமே நற்குணமா வாழ்ந்து போவார், பத்தருக்கு நலங்காட்டுந் தண்டலையா ரேயறிவார் பழிப்பா ரேனும், பித்தருக்குத் தங்குணமே நாலினுஞ்செம மையதான பெற்றி யாமே. (எஎ)

பனனகவே ணிப்பரமர் தண்டலையார் நாட்டிலுள பலருங் கேளீர், தன்னறிவு தன்னினைவு தன்மகிமைக் கேற்ற நடை தருமே யல்லால, சின்னவரும் பெரியவாபோ லே நடந்தா லுள்ளதும்போந சிறிய காகப், அன்னநடை நடக்கப்போய்த் தன்னடையுங் கெட்டவகை யாகுந் தானே. ()

பேரான கவிராச ருடன்சிறிய கவிகளுமோர் ப்ரபந்தஞ் செய்வார், வீராதி வீரருடன் கோழைகளும வாள்பிடிதது விருது சொல்வார், பாரளுந தண்டலைநீ ணெறியாரே யிருவகையும பகுத்துக் காணில், ஆராயு மகதேவ ராடிடததுப் பேய்களுமின றாடு மாறே. (எ௯)

செழுங்கள்ளி நிறைசோலைத் தண்டலைநீ ணெறியாரே திருடிக் கொண்டே, எழுங்கள்ளர் நல்லகள்ளர் பொல்லாத கள்ளரினி யாரோ வென்றால், கொழுங்கள்ளர் தம்முடன் கூடிநிங்கள்ளர் திருநீறு குழைக்குங் கள்ளர், அழுங்கள் ளா தொழுங்கள்ள ராசாரக் கள்ளரிவ ரைவா தாமே. ()

தனத்திலே மிகுத்த செழுந் தண்டலையார் பொன்னி வளந் தழைக்க நாட்டில், இனத்திலே மிகும் பெரியோர் வாக்குமன மொன்றாகி யெல்லாஞ் செய்வார், சினத்திலே

மிகுஞ் சிறியோர் காரியமோ சொல்வதொன்று செய்வதொன்று, மனத்திலே பகையாகி யுதட்டிலே யுறவாகி மடிவர் தாமே, (அக)

தேரோடு மணிவீதித் தண்டலையார் வளங்காணுந் தேசமெல்லாம், போரோடும் விறல்படைத்த வீரதி வீரரெனும் புகழே பெற்றார், நேரோடு முலகத்தோ டொன்றுபட்டு நடப்பதுவே நீதியாகும், ஊரோட வுடனோட நாடோட நடுவோட லுணர்வு தானே. (அஉ)

இழைபொறுத்த முலைபாகர் தண்டலையார் வளநாட்டிலெடுத்த ராகப, தழுதழுத்துப் பாடுவதின் மௌனமாயிருப்பதுவே தக்க தாகும, குழைகுழைத்த கல்வியினுங் கேள்வியினுங் கல்லாமை குணமே நாளும், வழுவழுத்த வுறவதனின் வயிரம்பற் றியபகையே வண்மை யாமே. (அங)

அருப்பயிலுந் தண்டலைவாழ் சிவனடியா ரெக்குலத்தோ ராஞெல்லன, உருப்பயிலுந் திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டவுட னுகந்துபோற்றி, இருப்பதுவே முறைமையல்லாலேழையென் றுஞ் சிறியரென்று மிகழ்ந்துகூறின், நெருப்பினையே சிறிதென்று முன்றானை தனின்முடிய நினைந்த வாறே. (அச)

உரங்காணும் பெண்ணுசை கொடிதாகும் பெண்புத்தி யுதவா தாகும், திரங்காணும் பெண்வார்த்தை தீதாகும் பெண்சென்மம் சென்ம மாமோ, வரங்காணுந் தண்டலைநீ ணெறியாரே பெண்ணிடத்தின் மயக்கத் தாலே, இரங்காத பேருமுண்டோ பெண்ணென்ற வுடன் பேயு மிரங்குந் தானே. (அரு)

மையிலே தோய்ந்தவிழி வஞ்சியரைச் சேர்ந்தவர்க்கு மறுமை யில்லை. மெய்யிலே பிணியுமுண்டாங் கைப்பொ

நளுங் கேடாகி விழல ராவார், செய்யிலே வளர்ந்தழைத்த தண்டலையார் வளநாட்டிற் றெளிந்த தன்றோ, கையிலே புண்ணிருக்கக் கண்ணாடி பார்ப்பதென்ன கருமந் தானே. ()

காலமறி தண்டலையார் வளநாட்டிற் கொலைகளவு கள் ளேகாமம், சாலவரும் குருநிந்தை செய்பவர்பான் மேவி பறந் தனைச்செய் தற்கும், சிலமுடை யோர்பின்னையார் பனை படியி லேயிருந்து தெளிந்த வாவின், பாலினையே குடித் தாலுங் கள்ளென்பார் தள்ளென்பார் பள்ளென் பாரே. ()

கைக்கெட்டா தொருபொருளுங் கண்டவர்க்கு நகை பாகுங் கனமே யில்லை; இக்கட்டாம் வருவதெல்லாம் லாப முண்டோ கவறுகையி லெடுக்க லாமோ, திக்கெட்டே றியகீர்த்தித் தண்டலையார் வளநாட்டிற் சீசீ யென்னச், சொக்கட்டா னெடுத்தவர்க்குச் சொக்கட்டான் சூதுபோல் லாச் சூது தானே. (அஅ)

தனமேவும் புற்றடிமண் குருந்தடிமண் பிரமகுண்டந் தன்னிலேப்மண், மனமேவு மணியுடனே மந்திரமுந் தந் திரமு மருந்து மாகி: இனமேவுந் தண்டலையார் தொண்ட ருக்கு வந்தபிணி யெல்லாந் தீர்க்கும், அனுபோகந் தொலை ந்தவுடன் சித்தியாம் வேறுமுள வவிழ்தந் தானே. (அகூ)

கானமருங் கவரியொரு மயிர்படினு மிறக்குமது கழு தைக் குண்டோ, மானமுடன் வாழ்பவனே மாபுருஷன் சுயோதனனை மறந்தா ருண்டோ, ஆனகஞ்சே ரொலிமுழங் குந் தண்டலையா ரேசொன்னே னைரக்கா சுக்குப், போ னவபி மானமினி யாயிரம்பொன் கொடுத்தாலும் பொரு ந்தி டாதே. (கூ0)

நிலைசேரு மதிகவித ரணசுமுக துரைகளுட னேசமா கிப், பலநாளு மேயவரை யடுத்தவர்க்குப் பலனுண்டாம்

பயமுமில்லை, கலைசேருந் திங்களணி தண்டலையா ரேசொன்னேன் கண்ணிற் காண, மலைமீதி லிருப்பவரை வந்து பன்றி பாய்வதெந்த வண்ணந் தானே. (கூக)

பொறுமையுட னறிவுடையா ரிருந்தவிடம் விளக்கேற்றிப் புகுத வேண்டும், கெறுவமுட னகந்தையுள்ளா ரிறுமாந்து நடந்துதலை கிழாய் விழ்வார், வறுமையினு மறுமையினுங் காணலாந் தண்டலையார் வாழு நாட்டில், நிறைகுடமோ தளும்பாது குறைகுடமே கூத்தாடி நிற்ப தாமே. ()

ஞாலமுறு நல்லவர்க்குச் செல்வம்வந்தா லெல்லவர்க்கு நாவலோர்க்கும், காலமறிந் தருமையுடன் பெருமையுடன் துதவிசெய்து கனமே செய்வார், மாலறியாத் தண்டலைநீ ளெறியாரே யவரிடத்தே வருவார் யாரும், ஆலமரம் பழுத்தவுடன் பறவையின்பாற் சீட்டெவரே யனுப்பு வாரே. ()

சேணிலகு மதிச்சடையார் தண்டலையார் வளநாட்டிற் சிறந்த பூணிற், காணவரு நாணுடையார் கனமுடையா ரல்லாதார் கருமமெல்லாம், ஆணவலம் பெண்ணவல மாடிய கூத்தலமெனை வலைந்து கேடாம், நாணமில்லாக் கூத்தியர்க்கு நாலுதிக்கும் வாயிலெனு நடத்தை யாமே. (கூச)

அடுத்தடனே தொறும்புதுவாள் கணவனுனு முனமுன்பா ளடக்க மில்லாள், கடுத்தமொழி பேசிடுவாள் சிறுதனந்தே டுவெளிவளைக் கலந்து வாழ்தல், எடுத்தவிடைக் கொடியாரே தண்டலையா ரேபெவாக்கு மின்ப மாமோ, குடித்தனமே கெடவேண்டிப் பிடாரிதனைப் பெண்டுவைத்துக் கொண்ட தாமே. (கூரு)

களித்துவருஞ் செல்வருக்கு வலிமையுண்டு மிடியருக்குக் கவலைந்தா னுண்டோ, வளைத்தமலை யெனுஞ்சிலையார் தண

டலைசூழ் தருமூலக வழக்கம் பாரீர், ஒளித்திடுவர் தம்மனை யிற் பெண்டீரைக் கண்டவரு மொன்றும் பேசார், இளைத் தவன்பெண் டீரென்று மெல்லார்க்கு மச்சினியா யியம்பு வாரே. (கூகூ)

நொந்தவரும் பசித்தவரும் விருந்தினரும் விரகினரு நோயுள்ளோருந், தந்தமது வருத்தமல்லாற் பிறருடைய வருத்தமது சற்று மெண்ணார், இந்துலவுஞ் சடையாரே தண்டலையா ரேசொன்னே னீன்ற தாயின், அந்துமூலைக் குத் துவலி சவலைமகவோ சிறிது மறிந்திடாதே. (கூஎ)

ஆழியெல்லாம் பாலாகியவனியெல்லா மன்னமய மானு லென்ன, சூழவரு மிரவலர்க்குப் பசிதீர வுண்டிருக்குஞ் சுக ந்தானுண்டோ, ஏழுலகும் பணியவருந் தண்டலையாரேசொ ன்னே னெந்த நாளும், நாழிநெல்லுக் கொருபுடவை விற் றாலு நிருவாண நாய்க்குத் தானே. (கூஅ)

கொச்சையிலே பாலுமுண்டோ கூத்தியர்க டம்மிடத் திற் குணந்தானுண்டோ, துச்சரிடத் தறிவுண்டோ துச்ச ரெங்கே போனாலுந் துரையா வாரோ, நச்சரவத் தொடை யாரே தண்டலையா ரேயிந்த நாட்டல்லாமல், அச்சியிலேபோ னாலு மகப்பையபரைக் காசதன்மே லார்கொள்வாரே. (கூகூ)

நித்தமெழு நூறுநன்றி செய்தாலு மொருதீது நேரே வந்தால், அத்தனையுந் தீதென்பார் பழிகருமக் கயவர்குண மகற்றலாமோ, வித்தகஞ்சேர் தண்டலையார் வளநாட்டிற் சாம்பலிட்டு விளக்கினாலும், எத்தனைசெய் தாலுமென்ன பித் தளைக்குத் தன்னுற்ற மியற்கையாமே. (க00)

பழமொழி விளக்கமென்னும் தண்டலையார் சதகம்

முற்றிற்று.

சில பிரதிகளிலே அதிகமாகக் காணப்படும் பாடல்கள்.

வம்பரொல்லா மாதிக்க மிருந்திருந்தா லென்னவது மாறியோய்ந்த, பம்பரமாய் மூலையினிற் கிடந்திட்டா லென்னவதிற் பலனுண்டாமோ, கயபுலவுந் தண்டலையார் வளநாட்டில் வருந்துபல கழுதை தாமும், அம்புவியிற் கிடந்தென்ன பாதாளந் தனிற்கிடந்தென னுருந் தானே. (க)

தண்டலையா ரடிபணிந்து தவந்தான முபகாரந் தருமஞ்செய்து, கொண்டபொருள் விலைவாசி காணிதே டிக்கோடி கொடுப்ப தல்லால், வண்டருமா யொன்றுபத்து விலைகூறிய நியாய வட்டி வாங்கிக், கண்டவர்தங் கடுந்தேட்டுக் கண்ணையறக் கெடுக்குமிது கருமந்தானே. (உ)

இதுகரும மிதனாலே யிதைமுடிப்பா யெனத்தொழிலை யெண்ணிச்செய்தால், அதுகருமம் பாராமற் றிருடியுமள்ளியும்புரட்டா யலைவ தெல்லாம், மதியணியுந் தண்டலையார் வளநாட்டி னீராடு மாதர் தங்கள், முதுகினைத்தே யெனச் சொன்னால் முலைமீது கையையிட்ட முறைமைதானே. (ந)

பார்க்குளழி விருந்தாலும் படித்தாலுங் கேட்டாலும் பணிந்து வேத, மார்க்கமுட னடந்தாலுஞ் சிறியவர்க்குப் பெரியவர்த மகிமை யுண்டோ, ஆர்க்குமருங் கதியுதவுந் தண்டலையா ரேசொன்னே னாகாயத்தில், ஊர்க்குருவி தானுயரப் பறந்தாலும் பருந்தாகா துண்மை தானே. (ச)

வல்லமையான் முடிவதுண்டோ தலைகீழாய் நின்றாலும் வருவ துண்டோ, அல்லதுதா னவன்செயலே யல்லாமற் றன்செயலா லாவ துண்டோ, புல்லறிவான் மயங்காமற்

றண்டலையா ரடிபணிந்து புத்தி யுண்டாய், இல்லதுவா ராது
நமக் குள்ளதுபோ காதெனவே யிருக்கலாமே. (ரு)

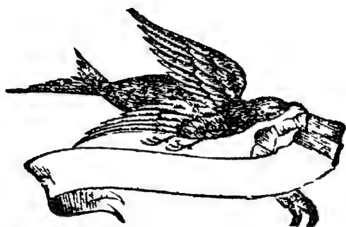
பேருணாகண் டறியாது தலைச்சுமை யேடுகள் சுமந்து
பிதற்றுவோ னும், போரிடைந் தறியாது பதினெட்டாயுதஞ்
சுமந்த புல்லியோனும், ஆரணிதண் டலைநாத ரகமகிழாப்
பொருள் சுமந்த வறிவி லோனும், காரியமொன் றறியாக்
குங் குமஞ்சுமந்த கழுதைக்கொப் பாவர் தாமே. (சு)

கற்பூர வல்லியொரு பாகர்செழுந் தண்டலையார் கட
லேழ் சூழ்ந்த, நற்பூமி தனிற்பிறந்தோ ரெல்லோரு மக்க
ளென்ன நாட்ட லாமோ, அற்பூரும் பண்புடையார் நற்குண
மும் பண்பிலா ரழகுங் காணிற், பொற்பூவில் வாசனையும்
ணமுருக்கம் பூவுமெனப் புகல லாமே. (எ)

சலியாமற் றண்டலையிற் றூயகனை ரருள்கொண்டு தரு
மஞ் செய்யப், பொலிவாகிக் கொழுமீதில் வந்தபொரு ளீந்
தவைதாம் போக மீந்தால், மலிவாகிச் செல்வமுண்டாம்
வயன்முழுதும் விளைந்திடுநன் மாரியாகும், கலியாணப் பஞ்
சமில்லை களப்பஞ்ச மில்லையொரு காலுந் தானே. (அ)

இரக்கதகா னுலகாளுந் தண்டலையா ரேசிவனே யெந்த
நாளும், இரக்கத்தான் புறப்பட்டீ ரென்றனையு மிரக்கவை
த்தீ ரிதனுலென்ன, இரக்கத்தா னதிபாவ மிரப்பதுதீ தென்
றுலு மினமையாலே, இரக்கப்போ னனுமவர் சிறக்கப்போ
வதுகருமமென்ன லாமே, (கூ)

ஸ்ரீராமஜயம்.

நாராயணபாரதியாரால்

செய்யப்பட்ட

கோவிந்தசதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

ஸ்ரீராமஜயம்.

கோவிந்தசதகம்.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

மாவேழங்கூப்பிடவந்தாயுலகலழக்கச்சொல்லென்
பாவேறயானுனக்கோர்சகதஞ்சொலப்பாரதியென்
நாவேறவாழ்த்துகின்றேனுனைக்காத்தருணான்முகற்கும்
கோவேசக்ராயுதனேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.

நூல்.

படிக்கரசனிருந்தாற் குடிக்குச்சேதமில்லை.

செடிக்கொருவேங்கைகுடிகொண்டகாடெனத்தேசத்திலே
அடிக்கொருதீம்புசெய்வாரைத்துரந்தரசாளவிந்தப்
படிக்கொருமன்னனுண்டானாலுழுதுபயிரிடுமக்
குடிக்கொருசேதமுண்டோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (க)

கொட்டினுற்றேள் கொட்டாவிட்டாற் பிள்ளைப்பூச்சி.

கட்டாண்மைவேந்தர்பொறுமையெண்ணாதவன்கண்ணரடி
பட்டாலல்லாமல்வணங்கார்விடமுட்படாமற்சும்மாத்
தொட்டாலதுபிள்ளைப்பூச்சியென்பார்முட்சுறுக்கெனவே
கொட்டாமற்றேளென்பரோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ)

புண்ணிலே கோலிட்டதுபோல.

பாலிட்டதாகியநீர்போற்கலந்துபகருங்கல்வி
நூலிட்டகேள்விக்குள்ளாவர்நல்லோர்திருநாறுதரம்
மேலிட்டபுத்திசொன்னாலுங்கயவர்க்குவெந்தபுண்ணிற்
கோலிட்டவாறெக்கும்மேபச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௩)

முழக்கட்டி பேர்க்கிற பன்றிக்குக் கொழுக்கட்டிவிட்டதுபோல.

முழக்கட்டியேற்றிலுங்காசொன்றிலையெனக்கைவிரிதகே
முழக்கட்டியேர்தவல்லாரையுத்தியாகத்தில்மன்னர்வைத்தல்
முழக்கட்டிபேர்த்துக்கிழங்குண்ணுமபன்றியின்முகஞ்சியிலே
கொழுக்கட்டிவிட்டதனைமேருவச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௪)

காலந்நுக்கந் தக்கசோலம்.

லங்கவர்விடப்பாம்பைப்பிடாரனியமிக்கவே
மூலங்கரந்திட்டெலியுடன்வாழுமராக்கஞ்சிக்
காலங்கருதிவலியாரெளியரைக்காண்கிலனு
மலரைப்போலிருப்பாரச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௫)

குட்டிக்காணம் போட்டாலுங் கொடுக்கிறநரிது.

எடுப்பார்புலியையும்பாம்பையும்வாய்கட்டித்தாங்கிக்கையால்
தடுப்பார்மழுவைத்தண்ணீர்மேனடப்பரெவருமெய்ச்ச
வடுப்பார்சபையினினூற்றெட்டடிக்கம்பத்தாடுவர்பொன்
கொடுப்பாரரியர்கண்டாயச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௬)

அயன் கணக்கு ஆருக்கும் தப்பாது.

ஜலிக்கவாழ்ந்துண்டிருந்தாலும்யார்க்குமயன்வகுத்த
சோலிக்கணக்கின்படிதப்புமோதொழுவார்க்குமுத்தி
பாலிக்கும்வெள்ளிமலையான்பிரம்படிபட்டுப்பிட்டின்
கூலிக்குமண்சுமந்தானச்சுதானந்தகோவிந்தனே (௭)

கொடுத்தாற் குறைவராது.

எடுத்தாலுமூறுமிறைத்தாலுமூறுமிடைநடுவே
மடுத்தால்மறிபடுமோமணற்கேணித்தண்ணீரதுபோல்
அடுத்தாரைவாழ்விக்கக்கல்வியுண்டானவரன்புடனே
கொடுத்தாற்குறைவருமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௮

குளத்துக்கு மழை குந்தாணிபோற் பெய்யுமா ?

எந்தாயெனச்சென்றிரப்பவர்க்கீபவரெள்ளளவு
தந்தாலும்போதும்மிகுழவொண்ணுதெங்குஞ்சஞ்சரித்து
வந்தார்பருகுங்குளத்துக்குப்பெய்யுமழைத்துளிகள்
குந்தாணிபோற்பெய்யுமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௯)

கோடாலிக்காம்பு குலத்துக்கீனம்.

பீடார்குலத்தினிலாகாதபிள்ளைதற்பெற்றெடுத்தோர்
வாடாதுவாடக்குலநாசமாக்கிடுமற்றதுதான்
தாடாண்மையாளர்கைக்குள்ளாய்த்தருக்குலஞ்சாயவெட்டும்
கோடாலிக்காம்பல்லவோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௧௦)

அரைக்காசுக்குப்போன கற்பு ஆயிரங்கொடுத்தாலும் வாராது.

எடுத்தாலும்பிச்சையமுதுநன்றேயில்லைபாகிலுயிர்
விடுத்தாலும்வாசிநட்பில்லார்மனையில்விருந்தெனப்போய்
அடுத்தாலதேதரைக்காசுக்குப்போனகற்பாயிரம்பொன்
கொடுத்தாலுந்தான்வருமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

பொல்லாக்குணத்துக்கு நல்லமருந்துண்டோ ?

உணத்தக்கநன்மருந்தாற்பிணிபோமென்றுலகிலுள்ளோர்
பணத்துக்குக்கொண்டுபரிகரிப்பார்விடம்பாய்ந்துசெத்த
பிணத்துக்கும்பச்சிலையுண்டுபுல்லோர்க்குப்பிறக்கும்பொல்
குணத்துக்குநன்மருந்தேதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. () [லாக்

கவிகொண்டார்க்குங் கீர்த்தி கலைப்பார்க்குங் கீர்த்தியா ?

மலைப்பாற்குறுமுனிபோலும்புலவர்வடித்ததமிழ்,விலைப் பாற்படுத்திற்கொள்வார்க்குண்டு கீர்த்தி விதண்டைசெய்து, கலைப்பார்க்கும்பேய்கொண்டநாய்களைப்போற்பல்லைக் காட்டி நின்று, குலைப்பார்க்குங் கீர்த்தியுண் டோவச்சுதாநந்தகோ விந்தனே. (கூ)

வெள்ளாட்டிமேற் சன்னதம் வந்நால் விழந்துவிழந்து தப்பிடவேண்டும்.

எள்ளாடும்வாணியர்செக்கடித்துண்டிடுமீனரென்று பிள்ளாரவர்க்குப்பலிவைக்கவந்தானிதம்வேலைசெய்யத் தள்ளாதடிபடும்வெள்ளாட்டிமேற்சன்னதங்கும்பிடு கொள்ளாமற்போவதுண்டோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

கெடுப்பாரைந் தெய்வங் கெடுக்கும் கொடுப்பாரைந் தடுக்கலாகாது.

உடுப்பாருண் பார்தமைப் போனினையா தொரு வன் னிழைப்பைக்,கெடுப்பாரைத்தெய்வங்கெடுக்குமென்றேசொ ல்லக்கேட்டிருந்தும், விடுப்பாரன்றேபுல்லர் தூர்க்குணமுற் றும் விதரணத்தாற், கொடுப்பார்தமைத்தடுப்பாரச்சுதாநந்த கோவிந்தனே. (கரு)

தோட்டத்துநரி கூட்டத்திலே வராது.

நாட்டம்பணத்தில்வைக்குங்கள்ளலோபர்நன்னுவலர்கள் கூட்டந்தனைக்கண்டுகிட்டுவரோவிரைதேடியனைத் தோட்டம்புகுநரியஞ்சாமனெஞ்சந்துணிந்துசந்தைக் கூட்டந்தனில்வருமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கசு)

நாய்வாலைத் துணக்கெடுக்க ஆராலாகும் ?

இணக்காதிரார்வல்லிரும்பொடிந்தால்வைத்திருதலையும்
வணக்காதிரார்வின்னிமிர்ந்ததென்றாற்புல்லர்மாறுபடும்
பிணக்கார்தடுப்பவர்நாய்வாலைநீளப்பிடித்திழுத்துக்
குணக்காரெடுக்கவல்லாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கஎ)

குளப்படிநீரிறைந்தாற் கடற்பள்ளம் நிரம்புமா ?

இறைமுறையேயழைக்குடிகளைநோவச்செய்தேபசும்பொன்
அறையிடும்பொக்கசந்தானிரம்பாதரசர்க்கியல்போ
நிறைகடற்கென்னகுறைவோகுளப்படிநீரிறைத்துக்
குறைவறச்செய்பவராரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கஅ)

எருதீன்றதென்றாற் கொட்டாயிற் கட்டடென்பவருண்டு.

கிட்டியொருவன்றலைக்குளிரத்னங்கிளைத்ததென்றால்
வெட்டிவெளிசெய்யவேணுமென்றேவிரும்பார்பெரியோர்
ஏட்டிலைமாத்திரம்புத்தியில்லாரெருதீன்றதென்றாற்
கொட்டிலுட்கட்டுமென்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (ககூ)

த்துகுலத்தாற் பெருமைப்படும் மூடர்குலத்தாற் பெருமைப்படார்.

லத்தால்விளைகின்றசிப்பியின்வாய்முத்தைத்தற்குலந்தான்
சொலத்தானெவருமிகழார்விரும்பித்தொகுத்தணிவார்
அலத்தாமதவறிவீனர்செனனமதாகியநற்
குலத்தாற்பெருமைபெறாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ0)

நாயைக்குளிப்பாட்டி நடுவீட்டில் வைத்ததுபோலாம்.

ளிப்பாற்றுரைகளவிவீனரைக்கைப்பிடித்துச்செல்வம்
அளிப்பானெனிற்பின்னகைக்கிடமாமென்றுமாவதில்லை
வெளிப்பாற்றிரிகின்றநாயானதைநடுவீட்டுக்குள்ளே
குளிப்பாட்டிவைத்ததொப்பாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

ஆண்டிகையில் அகப்பட்ட தூங்காய் அலைவார்.

பரங்காதலிக்குந்தவமுடையோர்வங்கணமெவர்க்கும்
-ரங்காணுநன்மைபெறலாங்கயவருடன்கலந்தால்
யுரங்காஞ்சபையிற்சடையாண்டிகையிலகப்பட்டதோர்
நரங்காயலைவர்கண்டாயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உஉ)

வம்புந்துரைத்தனத்தாரைக் நம்பிடத்தகுமோ ?

செம்பிடுமேனியுருக்கொண்டதெய்வத்தைத்தெண்டமிட்டு
'ம்பிடவேண்டும்பதம்பெறலாநம்பினோர்க்குதவா
பம்பிடும்லோபத்துரைத்தனப்பேய்களைமன்னரென்று
நம்பிடவுந்தகுமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ௩)

தருவிக்கூட்டைக் கோலாலே தலைப்பார்களா ?

சாட்டைப்புணைந்தூரணவேட்டையாடுந்துரைகடங்கள்
ாட்டைப்புரப்பதுஞாயங்கெடுப்பதுஞாயமன்றே
பிட்டுக்குணம்பியடைக்கலச்சிட்டுவெண்முட்டையிடும்
கூட்டைக்குலைப்பர்களோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ௪)

பொன்னின்குடத்துக்குப் பொட்டிட்டுப் பார்க்கவேண்டுமா ?

'டத்துக்கழகென்பர்தான்கற்றகல்விதருமதல்லால்
இடத்தக்கபூஷணந்தானணியாவிடிலேசுவரோ
புடத்துட்படத்தங்கக்கட்டியுருக்கிப்புதுக்கியபொற்
குடத்துக்குப்பொட்டழகேனச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

படியாள்வார்நீதிதப்பிற் குடியாரிருப்பார் குவலயத்தில்

படியாளுமன்னர்மனுநீதிதப்பும்படிநடந்தால்
மிடியாதுநாடுமெழைபொழியாதுவிளைவுகுன்றும்
பொடியாம்பசும்புன்னெருப்பெழக்காயுமப்பூமிதனிற்
குடியாரிருக்கவல்லாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ௬)

கோவுக்கழகு செங்கோல்.

பாவுக்கழகுபொருட்சுவைசொற்சுவைபன்மலர்ப்பூங்
காவுக்கழகுமயிலுங்குயிலுங்கண்டாய்கமலப்
பூவுக்கழகுமணமுந்திருவும்புவிபரக்கும்
கோவுக்கழகுசெங்கோலச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உஎ)

குட்டுப்பட்டாலும் மோதிரக்கையாற் குட்டுப்படவேண்டும்.

மட்டுப்படாதவநுமாரசோகவனமழித்துக், கட்டுப்பட்டாரிந்த்ரசித்தன்கையாற்கர்த்தன்காரியத்தால், முட்டுப்பட்டாலுஞ்செயங்கொள்வராகிற்பொன்மோதிரக்கைக், குட்டுப்பட்டாற்குறைவோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உஅ)

திக்குவிசயங் கொள்பவனுக்குஞ் செயாபசெயகாலந் தெரியாது.

இயல்புடன்றிக்குவிசயங்கொள்வேந்தரென்றாலுமப
செயம்வருங்காலந்தெரிபவரார்திருவுந்திறமும் [ய்க்
புயபெலமுன்னின்றவோவிக்ரமாதித்தன்போர்பொரப்போ
தயவன்கையான்மடிந்தானச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (உகூ)

பாலைப்புகட்டுவாள் பாக்கியத்தையும் புகட்டுவாளோ ?

சலிக்கக்கணக்கென்னநான்பெற்றபிள்ளைக்குத்தாய்முலைப்பா
ஒலிக்கக்கனிந்தழலூட்டிவளர்ப்பள்பின்னூழ்வினையால் [ல்
பலிக்குட்படிலன்னையென்செய்வள்பாக்கியம்பாலடையில்
குலுக்கிப்புகட்டுவளோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௩0)

எல்லை பாழ்பட்டாலும் கொல்லைக் கடமைவிடார்.

சொல்லைப்புரட்டுங்கொடுங்கோன்மணியத்தர்தோஷமெண்
கல்லற்படுத்திக்குடிகளைநோவக்கணக்கெழுதி [ணூர்
எல்லைக்குளாநிலம்பாழ்படினும்பிடித்தேருழுத
கொல்லைக்கடமைவிடாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௩க)

கப்பலேறிப் பட்டகடன் கோட்டை நூற்றே விடியும்?

இட்டுநோற்றுப்பிறந்தாற்செல்வமுற்றுமிடாதவிதி
பட்டுநூற்றுக்கிருந்தேயுழைத்தாலும்பலிஷெய்துமோ
விட்டுநோக்குங்கப்பலோடியுமேவிடியாமலேயிற்
கொட்டைநூற்றேவிடியுமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௯௨)

மாணுக்கோருபுள்ளி யேறினலென்ன
குறைந்தாலென்ன?

நிறைந்தேவருங்கப்பலாயிரந்தம்மினின்றோர் கப்பல்தான்,
மறைந்தேதிசைதப்பிற்றாழ் வென்றெண்ணார் வர்த்தகர்கள்வ
னத், குறைந்தேவளர்புள்ளிமாணுக்குடம்பினிலோர்புள்ளிதா
ன், குறைந்தேதல்லான்மிகுந்தேதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

கங்கா நதியில் முழுகி னாலும்
காக்கை அன்னம் ஆமா?

ஒளித்தாலுந்தூர்க்குணம்போமோகுருவுபதேசமந்த்ரம்
அளித்தாலும்புல்லர்நல்லோராவரோசென்றுடுத்தடுத்துக்
களித்தாயிரந்தரங்காகமுழுகிக்கங்காநதியிற்
குளித்தாலுமன்னமொவ்வாதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

கொல்லைபாழானாலும் குருவிக்கிரை பஞ்சமா?

பெருவிற்பனமன்னர்கையிலேத்தாலென்னதம்மைநம்பி
வருவித்திரியுஞ்சனங்கள்பசிகொண்டுவாட்டமெய்தார
குருவக்குறிப்பின்றிச்சாவிபட்டாலும்பயிர்க்கொல்லையிற்
குருவிக்கிரைபஞ்சமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௯௫)

இராவுத்தனைத் தள்ளினகுதிரை குழியும்
பறித்ததுபோல.

மோழியின்படிகடவாடன்கணவனைமோசஞ்செய்து
குழியுஞ்சுமக்கும்படிசெய்தனம்பப்படர்விசிகம்

பொழியுஞ்சமரிடைராவுத்தனைத்தள்ளிப்போட்டசுவம்
தழியும்பறித்ததொப்பாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (நகசு)

கோடிக்குக் காய்கனமா?

அடித்தமுதூட்டிவளர்த்திடுந்தாய்தன்னகமெலிவாய்
பிடித்திடினும்பெற்றபிள்ளைகளைக்கைவிடநினையாள்
பொடித்தெழும்பிஞ்சுதிரளாயும்பாரம்பொறுக்கும்படர்
கொடிக்கென்னைகாய்கனமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

நெருப்புசிறிதென்று முன்றானையில்முடியலாமா?

கண்டாரணியும்மாசிளம்பாலகர்தம்மையெதிர்
கண்டாலிளையரென்றெண்ணவொண்ணாதுகண்டாரெவரும்
அண்டாநெருப்பைச்சிறிதென்றுமுன்றானையின்முடிந்து
கொண்டாலதுசுடுங்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (நகஅ)

மீன்குஞ்சுக்கு நீச்சுப்பழக்கவேண்டுமா?

பிஞ்சுப்பருவமுலைவிலைப்பெண்கள்பெறும்பொருட்கா
வஞ்சிக்குமவித்தைகுலவித்தைதானேவருமவர்க்கு
பிஞ்சுக்குளப்புனனீச்சுப்பழக்குவித்தாரெவர்மீன்
குஞ்சுக்குத்தற்குணங்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (நகக)

நீச்சவறியாதவனை ஆறிழுத்துக்கொண்டுபோம்.

ஓடுபோர்முகத்தில்நகைப்பாரெனச்சுத்தவீரர்சண்டை
இடுபோதொளித்துப்பிழையாமலாண்மையிலார்மதிகெட்
டுடுபோரினிற்புகினீஞ்சறியான்றனையாறிழுத்துக்
கொடுபோனவாறெருக்குமேயச்சுதாநந்த கோவிந்தனே. (௬0)

முற்ற நனைந்தார்க்குக் குளிரில்லை.

களிரேயனையமெய்ப்பெண்டீர்கணவன்றனையிகழ்ந்து
வெளியேபுறப்பட்டுக்கற்பழிந்தாற்பின்னைவெட்கமென்னை

நளிமேவுசெருப்புனலேறுந்துடையபெங்குநனைந்தவர்க்குக்
குளிரேதப்பாலெனப்பேரயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சக)

நூற்றுக் கிருப்பவர்க் கைம்பதிற் சாவில்லை
நாற்றுக்கிருந்தாலும் கூற்றுக்கிரை.

சோற்றுக்கடன்கொண்டிருக்குஞ்சரீரங்கொலையுநில்லா
காற்றுப்புனலிற்குமிழியைப்போலெனநழுவகிலென்றும்
நூற்றுக்கிருப்பவர்க்கைம்பதிற்சாவில்லைநாற்றுக்கப்பால
கூற்றுக்கிரையென்பரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சஉ)

நன்றிசெய்த கிளியைக் கொன்ற பழங்கதைபோல்.

நன்றிசெய்தாரென்றறியாமற்றிங்குநமக்குச்செய்தா
ரென்றுமெருக்கவொண்ணாது குழந்தையிளந்தசையைத்
தின்றெதிர்வந்ததுகிளியெனறந்தணனேறெவிழுநாள்
கொன்றபழங்கதையாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சங)

கரையான்புற்றில் அரவங் குடிகொண்டதுபோல்.

அடிகொண் டளந்திட்டுக் கோட்டையரண் செய்தென்
றுண்மையிலலார், கெடுகொண்ட வேந்தர்கைக் கொள்வா
ரவரைப் பின கிட்டவொட்டார், படிகொண்ட மண்ணிற்
கரையா னிடும் புற்றிற் பாம்புவந்து, குடிகொண் டிருப்பது
வாமச்சு தாநந்த கோவிந்தனே. (சச)

பன்றிக்குட்டிக் கொருசந்தியேன்.

தெட்டிப்பறிக்கின்றவேசியர்விட்டிற்பிரிந்தலையு
மட்டிக்குக்குலாமருக்காசாரமேன்றெய்வவந்தனையேன்
பட்டிக்கொதுங்கியடிபடுமூர்க்கரும்பன்றியிட்ட
குட்டிக்கொருசந்தியேனச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சரு)

அற்பனுக்குப்பவிஷு வந்தால் அர்த்தராத்திரியிலுங்
குடைபிடிக்கச்சொல்வார்.

நடைகற்குமுன்னங்கொடைகற்றபேர்க்கு நடக்கைவந்தாற்
புடையுற்றெவருந்துதிக்கவணங்கிப்புகழ்பெறுவார்

புடையற்பருக்குப்பவிஷமவந்தாலர்த்தராத்ரியினுங்
நடையைப்பிடியென்பர்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

பிடாரியைப் பெண்டுவைத்துக்கொண்டவர் பேயன்.

ண்டனுக்கேற்றவளாக்குலமாவுவஷிக்கற்பினளாத்
தண்டனைக்கஞ்சிநடப்பவளாமணஞ்செய்வதல்லாற்
ண்டமுந்துண்டமுநேர்ந்தேபிடாரியைப்பெண்டுவைத்துக்
காண்டவன்பேயனன்றோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.(சஎ)

கொழுமீதிகொள்ளுங் குடிச்செல்வமே செல்வம்.

பொடிச்செல்வம் யாசகச்செல்வம் கொடுமைப் பொ
ட்செல்வமோர், நொடிச்செல்வ மீதலில் லாச்செல்வம்
ல்செல்வ நூற்றுக்குமே, மிடிச்செல்வ மின்றிச் சுகசீவி
க்கொழு மிதிகொள்ளும், குடிச்செல்வ மேசெல்வங்காண
சு தாநந்த கோவிந்தனே. (சஅ)

கரக்கிமுகரலாகாது.

ண்டானதுமெள்ளப்பூமணங்கொள்ளும்வகையதுபோற்
பண்டாசையுள்ளவர்காமசம்போகம்பெறுவதல்லாற்
ண்டாதரவின்மலரெடுத்தேகசக்கிம்முகர்ந்து
காண்டான்மணந்தருமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.(சகூ)

தானேகனியாதகாய் தடிகொண்டடித்தாற்கனியாது.

புண்டினர்க்கீபவர்தாமேதருவதல்லாதிரப்போர்
தண்டனைக்காகக்கொடுப்பதுண்டோசெழுங்காய்மரத்திற்
ண்டிடிற்றானேகனியாதமுன்கனியத்தடிகைக்
காண்டடித்தாற்கனியாதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (ருo)

கிளியைவளர்த்துப் பூனைகையிற் கொடுப்பாருண்டோ?

டுப்பார்பிழைக்கும்வழியினல்லோரன்றிவேறுபடக்
கடுப்பார்வசஞ்செய்வரோநம்பினோரைக்கிளிப்பிள்ளையை

எடுப்பார்கைபாரவளர்ப்பதல்லாலெட்டிப்பூணைகையிற்
கொடுப்பாருலகிலுண்டோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (ருக)

எய்தவனிருக்க அம்பை நோகலாமா?

உண்டானகுற்றஞ்சகிபாமல்வேந்தனுத்தாரமிட்டால்,
திண்டாடத்தெண்டனை செய்வார்க்குக் குற்றமுந்தெண்டமு
மோ, அண்டாமல்விற்பிடித்தெய்தோனிருக்கக்கண்டம்பை
நொந்து, கொண்டாலவ்வம்பென்செயுமச்சுதாநந்தகோவிந்
தனே. (ருஉ)

ஒருபுத்திரனும் தருபுத்திரனுகான்.

வருபுத்ரவாஞ்சையிற்றெய்வத்தைவாழ்த்திவணங்கிவரந்
தருபுத்ரனைப்பெறிற்காவடிகட்டித்தன்றூப்தந்தையை
ஒருபுத்ரனேனுஞ்சுமந்ததுண்டோவுலகம்புகழக்
குருபுத்ரனேசுமந்தானச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (ருங)

கொக்கரிப்பார்க்கா சொர்க்கம்
தீயில் குதிப்பவர்க்கல்லவோ சொர்க்கம்,

கதிப்பானடத்துங் குதிரையும் யானையுங் காற்பலமும்,
மதிப்பாலிகல் சுத்தவீரர்க்குச் சொர்க்கம் வருவதுபோல்,
துதிப்பார்க்குங் கொக்கரிப்பார்க்கு முண்டோ துணிந்தே
நெருப்பிற், குதிப்பாளொருத்திக்கன்றோவச்சுதாநந்த கோ
விந்தனே. (ருச)

பரத்தைக்குக் கொடுக்கும் பணயத்தைக்
குடிப்பெண் வாங்கிக்குலங்கெடுவாளா?

மிடியிற்கொடுமைக்கிரப்பதல்லாற்குலமேன்மைகுன்றப்
மடியிற்பசும்பொன்றரிற்கொள்வரோபரிவாற்பெரியோர்
கொடியபரத்தைபர்க்குக்கொடுக்கும்பணயங்கொளென்றூற்
குடியிற்பெண்வாங்குவளோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

கொடுங்கோல் அரசர்கீழ்க்குடியிருக்கலாகாது.

றமுஞ்செங்கோ லுமுளமன்னர்நாட்டிற்சிந்தாகுலந்தீர்ந்
றவுங்குடிசதமென் றிருப்பார்பயிரிட்டுண்பர்காண்
றவுங்கொடுமைசெயுமன்னர்சீமைக்குள்ளாமிருப்புக்
றவன்குடியிருப்பேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (ருசு)

நல்லவர் கண்ணிற்பட்ட நாகமுஞ் சாகாது.

ல்லால்விடங்கக்குநாகந்திகைத்துப்பயந்தொதுங்கி
ல்லார்கண்காணவந்தாலுங்கொல்லார்நண்ணலார்வரினும்
பால்லாதவரிவரென்றுர்மனம்பொறுத்தேயவரைக்
கால்லாமற்றுங்குவர்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (ருஎ)

புலையனுக்கு வாக்குசுத்தியும் ஆணையுமில்லை.

செல்வாய்ப்படும்பனையேட்டெழுதாமறைச்செம்மொழி
பாற், சொல்வார்சொனம்பத்தகுவதல்லாமற்சொல்லைப்புர
டும், . வல்வாய்ப்புலையர்சொனம்புவரோநிதமாடுதின்னக்,
கால்வார்க்கொராணையுண்டோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே ()

பனங்காட்டிலிருந்துகொண்டு பாலைக்குடித்தாலும்
கள்ளென்பார்கள்.

டித்தாலுமெத்தப்பசித்தாலுநல்லவர்மேரைதப்பி
படித்தாயிரந்தரங்கட்குடிப்பார்மனைவாசல்புகார் [போய்க்
டித்தார்கள்கள்ளிறக்கும்பனங்காட்டினிற்பால்கொண்டு
குடித்தாலுங்கள்ளென்பரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

பட்சிபசித்தாலும் எட்டிக்கனியைத்தின்னாது.
கொள்ளிகொண்டு தலைசொறிந்துகொள்ளார்.

தெள்ளாரமுதக்கடற்கரையெட்டிச்செழுங்கனியைப்
ள்ளானதுபசிகூர்ந்தாலுமேபுசியாதுகண்டாய்
ள்ளாதுகொள்ளிகொண்டேதினவென்றுதலைசொறிந்து
காள்ளாரெவருஞ்சொன்னேனச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.()

பூவிற்றங்கடையிலேபுல்லுவிற்பதுபோல.

தேறியமானுஷ்யமுள்ளோர்பெருமைசிறுமைபட
மாறியவினவிருத்திக்குள்ளாய்பின்றுவாழ்வரென்றால்
வீறியபூமலர்விற்றங்கடையிற்புல்விற்கவிலை
கூறியவாறெக்குமேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௬௧)

குங்குமஞ் சுமந்த கழுதை மண மறியாது.

தமத்திறனெளிசெய்யும்பொற்பூஷணங்கடலைச்சுமைபாய்ச்
சுமத்தலுமாதர்க்கழகோகணவறறொழாதிருந்தால்
கமத்திற்பொதிச்சுமைபாய்ச்சுமந்தாலென்கழுதையுங்குங்
குமத்தின்மணங்கொள்ளுமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

பெருமாள் நினைந்தால் வாழ்வு குறைவா?
பிரமா நினைந்தால் ஆயுசுகுறைவா?

நிறையாயரசன்றபவுசெய்தாற்கலிநீங்கியிளம்
பிறையாவளர்ந்துசிரம்புகல்வாழ்வுபிரியப்பட்டு
மறைபால்விளங்கும்பிரமமாநினைந்தால்வர்த்திக்கும்வயது
குறையாதெனச்சொல்வரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

தம்மினந் தம்மைத் தாங்கும்.
முலைசரிந்தால் வயிறுதாங்கும்.

தம்மினமானவர்கையிளைத்தோரணென்றடைந்தால்
வம்மினென்றாதரிக்கத்தகுந்தள்ளவழக்கல்லவே
விம்முமென்கொங்கைசரிந்தேவயிற்றில்விழிலதுதாங்
கும்மெனச்சொல்லுவரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௬௪)

கழுதைக்கு விரிகட்டினதினாலே குதிரையாமா?

சதிசெய்யுநீலியைப்பெண்ணென்றுகொள்ளிற்றனதுகெடு
மதியதுவாமவண்மேற்குறையில்லைவையாளிவிட்டால்
கதிபெறவேநடவாவிரிகட்டுங்கழுதையைநற்
குதிரையென்றேற்றங்கொள்ளாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே ()

ஏர்பிடித்தவன் என்னசெய்வான்
பானைபிடித்தவள் பாக்கியம்.

பெண்டகுமில்லவள்வக்தமுகுர்த்தம்பெருகுஞ்செல்வம்
உண்டவள்வாழுமனையிலெந்நாளுமுடுக்கைபொற்பூண்
பண்டமிலையெனிற்பானைபிடித்தவள்பாக்கியமேர்
கொண்டவனென்னசெய்வானச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

உடும்பு போனாலும் போகட்டும்
கையைவிட்டாற் போதும்.

அடும்பழிகாரனைவெட்டாமல்மன்னித்தனுப்பிவிட்டால்
தொடும்பழிபேசவழக்குமுண்டோதொடர்ந்தேபிடித்த
உடும்பதுபோயினும்போகட்டுங்கைவிடென்றுண்மைசொல்
கொடும்பழியேன்சுமப்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. [வோர்

• கரும்புருசியென்று வேரோடே பிடுங்கலாகாது.

வள்ளலெனத்தருந்தாதாவென்றேதினம்வந்துவந்து
கள்ளமனத்திற்பொருள்கேட்கொணுதுகண்டாய்திரளா
புள்ளகரும்புதித்திப்பெனவேருடனேபிடுங்கிக்
கொள்ளநினைப்பர்களோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சுஅ)

அழிந்த நந்தவனத்திலே
அசுவமேய்ந்தேதன்ன கழுதைமேய்ந்தேதன்ன ?

விதிமுறைநீதிசெங்கோல்கெடத்தேசமெலிந்தலைய
மதிரெண்செய்தலெவர்க்காகநந்தவனமழிந்தால்
எதிரெதிரோடிக்கழுதைகள்மேயிலென்னேற்றந்தரும்
குதிரைகள்மேய்ந்திடிலென்னச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

ஆடு கொழுக்கிறது இடையனுக்கு லாபம்.

செழித்திடுஞ்செல்விபிறந்தகம்போய்த்திரும்பாமையினுல்
கழுத்திடுதாலிகையாற்கட்டினோன்பலகாலும்வந்தே

அழைத்திடக்கூட்டிவிடாரேலிடையனுக்காடுகன்றாய்க்
கொழுத்தலிலாபமன்றோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எ0)

பன்றியின்பின்போன பசுக்கன்றும் மலந்தின்னும்.

பன்றியுடனுறவாகப்பழகினும்பாற்பசுவின்
கன்றுமலத்தைப்புசிக்குமென்பாரக்கதையதுபோல்
சென்றுறவாடிக்கயவர்பின்னேதிரிந்தாலறிவு
தன்றும்வசைக்கிடமாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எக)

கொள்ளைக்குப்போனாலுங் கூட்டாகாது.

தேட்டாளர்தம்மிச்சையாய்த்தேடுவர்பொருள்தேடும்வழி
காட்டாரெவர்க்கும்பின்வில்லங்கமாகுமெனக்கதவு
பூட்டாதபொக்கசவீட்டினிற்கொள்ளைக்குப்போய்ப்புகினும்
கூட்டாகுமோவென்பரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எஉ)

ஆனைகட்டச் சங்கிலி
தானேயெடுத்துக்கொடுக்கும்.

தொடுத்திடுமூழ்வினைபோகாதெவர்க்குந்தொடருமுற்றும்
விடுக்கவருமதுதன்னால்வருங்குற்றமென்பர்தன்னைத்
படுத்துத்தன்காலிலிடவிகளந்தனைத்தானெடுத்துக்
கொடுத்திடும்யானைகண்டாயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எ௩)

குளத்தைக்கலக்கிப் பருந்துக் கிரையிட்டதுபோல்.

தளத்தைக்கண்டஞ்சிக்குறுமன்னர்கப்பந்தரக் கொள்
பர்போர்க், களத்துட்படவவர்சீமையை வேந்தர்கைக்கொ
ண்டழித்தல், விளர்த்திட்டமீன்களைக்காகம்பருந்து விருந்து
னவே, குளத்தைக்கலக்கியதாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

தாட்டிபோ லுழைக்கவேண்டும் துரைபோற் சுகிக்கவேண்டும்.

தாட்டியைப்போலுழைப்பார்பொருடேடிச் சுகிப்பதல்லாற்
பூட்டியறைக்குட்புதைத்துவைத்தாற்புசியாரெவர்க்கோ

ஈட்டிடத்தேன்பலபூவினிற்சென்றுசென்றீயெடுத்துக்
கூட்டியிழப்பதுவாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௭௫)

துர்சனப்பிள்ளைக்கு ஊரார் புத்திசொல்வார்.

சற்சனராயுறவுற்றுரைப்பேணித்தவத்தியல்பாய்
நற்சனனங்களெடுத்தாரைமெச்சுவர்நாணமில்லாத்
துற்சனப்பிள்ளைகட்கூரார்சொல்வார்புத்தியென்றுலகோர்
குற்சிதஞ்சொல்வர்மெய்யேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.(௭௬)

வயிற்றைப்பீறிக் காட்டினாலும்
மகேந்திரசாலம் என்பார்.

தேறியநெஞ்சிற்பரிசுத்தனென்றுதெளிந்திடினும்
மாறியவன்கண்ணருண்மைகொள்ளாரொருவன்வயிற்றைப்
பீறிமுன்காட்டினுமாகேந்திரசாலப்பிரமையென்றே
கூறியலைப்பர்கள்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௭௭)

கோழிகூப்பிட்டு விடிகிறபொழுது
தூக்கல்தூரைத்தா விடியும் ?

நிரைத்தோளியிட்டதிரைப்பாண்டின்மேலிட்டநித்திரைகொளுந்
தரைத்தோகையர்வந்தெழுப்புந்தபனன்சமயமறிந்
திரைத்தோவெனக்குக்கிடங்கூப்பிடாமலிரவிடைநாய்
குரைத்தோவிடியுமென்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௭௮)

உயரஉயரப்பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகாது.

தருவையொப்பாமைந்தருவென்பரோவுத்தமபுருஷன்
உருவையொப்பாருத்தமராவரோகுணமொப்பதல்லால்
க்குருவியொப்பாயுயரப்பறந்தாலுங்கருடனுக்கூர்க்
குருவியொப்பாமென்பரோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.(௭௯)

ஐங்காதம்போனாலும் அகப்பைவிலை
அரைக்காசுதான்.

ஐங்காதம்போயுமகப்பைவிலையரைக்காசென்பர்காண்
எங்காகிலும்பணமிட்டுக்கொள்ளாரறிவீனர்சென்றால்
சிங்காரமானபொற்பூஷணமாடைதியாகம்பெறார்
கொங்கார்துளபத்தனேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௮0)

மழைக்குத் தண்ணீர் மொண்டுவார்ப்பவர் ஆர்?

மழைக்குத்தண் ணீர்மொண்டு வார்ப்பவ ராரிந்த வை யகத்தோர், பிழைக்கப் பொழிவது தற்குணங் காண்பெ றும் பேற்றினுக்காய், அழைக்கக் கசேந்திரன் மூலமென் றன்றதி னன்பினுளம், குழைக்கக் கராவரிந் தாயச்சு தாந ந்த கோவிந்தனே. (௮௧)

நரிவால்பற்றி நதிகடக்கலாகாது.

திண்டாடவெட்டும்ரணகளத்திற்செயங்கொள்ளும்வலி
கண்டாலெதிர்நிற்பர்கூளப்படையைக்கைக்கொண்டுபுகார்
அண்டாதவெள்ளத்திலோடங்கொளாமலநரிவால்
கொண்டாறுதாண்டுவரோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௮௨)

குடியிருக்கிற வீட்டிலே கொள்ளிவைத்தாற்போல.

கள்ளிருட்போதில்விளக்கிட்டதாநல்லவரிருந்தால்
தெள்ளியசீர்பெறும்வீட்டுக்கழகென்பர்தீம்பர்வந்தால்
தள்ளிவிடாமற்குடிவைத்துக்கொள்ளிற்றமதிறப்பிற்
கொள்ளிவைத்துக்கொண்டதாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

தலைவன் நிற்கத்தண்டு நிற்கும்.
தலைவன் மயங்கச்சர்வம் மயங்கும்.

பொரக்கத்திகட்டிக்கொண்டேதுணையானவன்போர்முகத்
வரக்கொக்கரித்தெழுஞ்சேனையஞ்சாதுவரும்விசயம் [தில்

ரக்கர்க்கிராமனெதிர்நிற்கலங்கையழித்ததன்று
ரக்குப்படையல்லவோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (அச)

குழந்தையுந் தெய்வமுங் கொண்டாடின இடத்திலே.

புண்டாரெவருங்குணவினர்செல்வர்களாயிருந்தும்
ண்டாதரவினைழைத்தால்வருவர்கரிசினம
ஏண்டாய்க்குழந்தையுந்தெய்வமுநித்தமுறவுசெய்து
கொண்டாடமுன்னிற்குமேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.(அரு)

கோணக்கோம்பேறியேன்ன குதிரையேறியேன்ன
வீணர்க்குங்கீர்த்திக்கும் மெத்தவுந்தூரம்.

ணத்தகும்புகழ்ப்பூஷணங்கொள்ளப்பொருளுதவா
வீணர்க்குங்கீர்த்திக்குமெத்தவுந்தூரமிகுஞ்செல்வராய்க்
ாணத்தையுண்ணுங்குதிரையிலேறிற்கவிக்குலம்போற்
கோணக்கொம்பேறிலென்னுமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

பன்றிக்குட்டி பருத்த யானைக்குட்டியாமா ?

வெஞ்சரக்குப்பைதொடுத்தெய்யவேவெற்றிராகவன்கைச்
செஞ்சரத்துக்கிணையாமென்பரோவிட்டதீனிதின்று
ஞ்சரிக்கும்பன்றிக்குட்டிகடாமதத்தாரைபொங்கும்
குஞ்சரக்கன்றுக்கொவ்வாவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (அஎ)

தன்னைக் கோல்லவந்த பசுவைத் தான்கோன்றுப் பாவமில்லை.

ஆறியவெஞ்சினத்தீமுளச்செய்யினரசர்கொல்வார்
தேறியநெஞ்சன்றனைக்கொல்லவந்தசினப்பசுவை
மாறிடக்கொன்றிடிற்பாவமில்லையென்றுவையகத்தோர்
கூறியவார்த்தைபொய்யோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

சேம்பாலடித்த காசுங்கோடார்.

வம்பாவசைக்கவிநூறுசொன்னாலும்வைதாலுமெண்ணார்
கம்பாடுசொல்லிவழிவிடுவார்கடனைப்புலையர்

செம்பாலடித்திடுங்காசுங்கொடார்செய்யரோகுதிரைக்
கொம்பாகிலுங்கொடுப்பாரச்சுதாநந்த கோவிந்தனே. (அசு)

பொருளும் போகமுங் கூடவாா.

கூடவாரதிட்டபொற்பூஷணங்கடுரையெனக்கொண்
டாடவாராதுசதுரங்கசேனையுமாண்மையும்போம்
ஓடவாரதெமதூதர்வந்தாலுள்ளரோக்கமுந்தன்
கூடவாராதென்றெண்ணுரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூ0)

இயல்பாய் மணமில்லாத சந்தனக்கட்டை
யிழைந்தாலுங் குழைந்தாலு மணக்காது.

அழைத்தாயிரந்தரம்புத்திசொன்னுலடங்காதவம்பர்
தழைத்தாலுமென்னவர்கெட்டாலுமென்கந்தமற்றகுற
டிழைத்தாயிரந்தரஞ்சாணையிற்சுற்றியெடுத்துநன்னீர்க்
குழைத்தாலும்வாசந்தராதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூக)

கூடியிருந்து குலாவுவார் வீட்டில்
ஓடியுண்ணுங் கூழுமினிதே.

கூழாதுவண்டினஞ்செண்பகப்பூவைத்தொடாதுவெறும்
பாழானகத்தத்தெருக்கின்றபூமணம்பற்றிப்புல்லும்
தாழாதுநட்பினுறவுகொண்டாடத்தக்கார்மனையில்
கூழாகிலுமினிதேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூஉ)

ஆயிரம்பசுக்களி லோருபசு வுதைத்துக்
கொண்டால் என்ன ?

தண்டாதருள்செயுந்தாதாக்களிலொருத்தன்மறுத்தல்
கண்டாலதுகொண்டுதாழ்வல்லவேகலியாலிரப்போர்க்
குண்டானபால்கறக்கும்பசுவாயிரத்தொன்றுதைத்துக்
கொண்டாற்குறையென்பரோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

இறந்தவன்பிள்ளை இருந்தவனடைக்கலம்.

டைப்படச்செத்தவன்பிள்ளைநன்றாகவிருந்தவன்கை
டைக்கலமென்றுலகஞ்சொலுமேயதுபோற்றமியேன்
டைப்படப்பார்த்திருந்தாற்றதுமோபசுமேய்த்தவந்நாள்
டைக்குவடேந்தினையேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூச)

கரும்புகசப்பது வாய்க்குற்றம்.

ஙகாருன்பாதங்கள் வாழ்த்தாருன்னமங்கள்வாழ்த்திநித்
ஙகாரறிவற்றபுல்லர்நல்லோர்தம்மியற்கைகுன்றார் [தம்
ஙகானுங்கட்டிக்கரும்புதின்பார்க்குக்கசப்பதுவாய்க்
ஙகாண்கரும்பதெனறாச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூரு)

நடந்தார்க்கு நாடேங்குமுறவு கிடந்தார்க்குப் பாயேயுறவு.

ந்தார்க்குநாடெங்குநல்லுறவாகுநடையொழிந்து
ந்தார்க்குப்பாயலுறவன்றிபென்னென்றுகேட்பவரார்
ந்தாவெனக்குன்பதமேகதிசிற்றிடைச்சியர்பாற்
ந்தாவியமுகுந்தாவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூசா)

கரும்புதின்னக் கூலி கோடுப்பார்களா?

லியைக்கொன்றுசுக்ரீவனைப்பட்டத்தில்வைத்துமுந்நீர்
லிகடந்திலங்கைவீடணனைவிளங்கவைத்தாய்
லியைமேய்த்துள்ளபால்குடித்தாய்நற்கரும்புதின்னக்
லிகொடுப்பவராரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூஅ)

வல்லார் இளைத்தால் வந்திளைப்பாறுமேன்று சோல்லாதிரார்கள் சுத்தவீரர்கள்.

ல்லாரமர்செய்துகையிளைத்தாலவர்வம்மினெனச்
சால்லாதிராரிளைப்பாறுமென்பார்சுத்தவீரர்படை
ல்லாமிழந்துநிராயுதனாய்நின்றராவணனைக்
சால்லாதுவிட்டனையேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூஅ)

வஞ்சகர்க்கெத்தனை வாஞ்சையாய்நடக்கினும்
நெஞ்சகந் தன்னில் நேசங்கொள்ளார்.

நெஞ்சாரவஞ்சகர்க்கெத்தனைசெய்யினுநேசங்கொள்ளார்
அஞ்சாயன்மென்குயின்முட்டையைத் தன்முட்டையாமென்
எஞ்சாதடைகிடந்துங்கருங்காகமிகல்விளைக்கக் [றெண்ணி
குஞ்சாகிப்பூங்குயிலாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௯௯)

மஞ்சனந்தேடிமலர்தேடியுன்னைவணங்கப்பெற்றேன்
நெஞ்சகந்தன்னினினைக்கப்பெற்றேனினையாவிடினும்
அஞ்சலன்றென்னவுனக்கேபரமடலாழிகொண்டு
குஞ்சரங்காத்தவனேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௧௦௦)

தேனேயெனுமொழிமானார்கலவியிற்சேர்ந்திடினும்
தானேயெனக்குன்பதந்தருவாயன்றுசானகிக்கா
மானேயெனவந்தமாரீசன்மேற்செலவாளிதொட்ட
கோனேசக்ராயுதனேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௧௦௧)

முந்தச்செனனத்தில்யான்செய்தபூசைமுயற்சியிற்கோ
விந்தச்சதகம்விண்ணப்பஞ்செய்தேனென்வினைதொலைத்
இந்தச்செனனத்திற்றுன்பப்படாமலிருந்திடவை [தேன்
குந்தப்பதவிபெற்றேனச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௧௦௨)

கோவிந்தசதகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜயம்.

கோபாலகிருஷ்ணதாசர்

செய்தருளிய

எம்பிரான் சதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சிபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

ஸ்ரீராமஜயம்.

எம்பிரான்சதகம்.

பாயிரம்.

காப்பு.

என்றுந் திருமாற்கே யாளாவே னெம்பெருமான்
என்று மெனக்கே பிரானவான்—என்றும்
பிறவாத பேறளன் பேரா யிரமும்
மறவாது வாழ்த்துகவென் வாய்.

ழ்வார்கள் பன்னிருவர் பாடல் போற்றும்
அரியபத்தன் கோபால கிருஷ்ண னன்பால்
கள்வியாற் றனதறிவின் மிகுதி யாலுங்
கிருபைகூர் குருகடா க்ஷத்தி னாலும்
ாழ்வில்லா வெம்பிரான் சதகந் தனைச்
சாற்றினான் போற்றியன்ப ரேத்தும் வண்ணம்
கள்வியா லனுதினமுங் கீர்த்திப் பார்கள்
கிளர்விஷ்ணு வைகுந்தத் துளராய் வாழ்வார். (க)

டிபடா மறைபடித்து வேத மார்க்கப்
பிரதிஷ்டா பனசார்ய ரூபதே சத்தை
டைவுடனே யெழுபத்து நால்வர்க் கிந்தே
அவர்கள்சிங்கா தனக்குருக்க ளாக வைத்தோர்
டையவரெம் பெருமானார் பாஷ்ய காரர்
உயர்பூதூர் வள்ளலார் நினைந்தோர்க் கெல்லாம்
டாருக்கு மெதிராசர் விப்பிர துங்கர்
எங்களிரா மாநுசர்தா ளிறைஞ்சு வோமே. (உ)

கிம்புருடர் கருடர்காந் தருவர் சித்தர்
கின்னரர்வித் தியாதரர்சங் கீதம் பாடத்
தும்புருநா ரதர்சனகா தியர்நற் சேடன்
சுரருடனே ரிஷிமுனிவர் பலரும் போற்ற
அம்புயனுன் மறையோத வீற்றி ருக்கும்
அச்சுதனே யுனக்கென்றன் புன்சொல் லாலே
எம்பிரான் சதகமென விருத்தத் தாலே
இசைப்பதற்கே முன்னிற்பா யெம்பி ரானே. (௩)

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்.

திருமாது வீற்றிருக்குங் கமல மார்பா
திகிரிசங்கந் தரித்தருளுஞ் செய்ய கையா
கருமாணிக் கக்கிரிபோ னிறத்த மெய்யா
கதிரிரவி மதியிரண்டுங் கண்ணாங் கண்ணா
அருமாம றைப்பொருளா மாதி தேவா
அனைத்துலகும் படைத்தளித்திட் டழிக்கு மையா
இருபாத மலர்போற்று மெய்யர் நெஞ்சில்
இருந்திநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (க)

மாதவனீ திருமங்கைக் குபதே சித்த
மந்திரஞ்சே னைபதிமெய்ச் சடகோ பன்சீர்
நாதமுனி யுடனுய்யக் கொண்டார் மிக்க
ஞானமணக் கானம்பி யாள வந்தார்
நீதிபுனை பெரியநம்பி யுலகம் போற்றும்
நிகரிலிரா மாநுசனல் லுபதே சப்பெற்
றேதமற வெழுபத்து நாலு பேருக்
கெதிராச னுரைக்கவைத்தா யெம்பி ரானே. (உ)

ததலத்தி லுண்டான தலங்க டம்மில்
  புண்ணியகோ டித்தலமென ருயர்ந்து பார்த்தே
வேதநெறி யாலதிப் பிரமன் றானும்
  மிக்கதிருக் கச்சியிலவந் திறங்கி யுற்றே
ஆதரவா யத்திகிரித் தலத்தி லோமம்
  அன்றவன்றான் பண்ணவந்த வோம குண்டத்
ததமற வந்துதித்தே வரங்க ளீந்தாய்
  எண்ணரிய வருளாளா வெம்பி ரானே. (௩)

உன்னுடைய வுடன்மயமே பூமி யெல்லாம்
  உனதுசெவ்வாய் நீர்மயமே யுதக மெல்லாம்
மின்னியநின் கண்மயமே தேயு வெல்லாம்
  விறியநின் சுவாசமய மேகாற் றெல்லாம்
நின்னினைவின் மயமேயா காய மெல்லாம்
  நின்மூர்த்தி மயமுயிர்க ளுணர்வி லெல்லாம்
என்னுடலோ டுயிரெய்கை யெல்லா நீயே
  இரண்டெண்ணி யலைப்பதென்னோ வெம்பி ரானே. (௪)

அருளாளா வேகவதி நதிசூழ் கச்சி
  அத்திகிரி நாதாவே தாக மத்தின்
பொருளாநா ராயணனே வாசு தேவா
  புண்ணியகோ டிக்கிறைவா தேவ ராசா
மருளான விரணியன்றான் குறித்த தூணில்
  வந்துதித்த நரசிங்கா வரத ராசா
இருளான தனுகாம னின்றாள் போற்றி
  ஈடேற நினைவளிப்பா யெம்பி ரானே. (௫)

பண்ணியிடும் பணிபலவே பொன்னொன் றேயாம்
  பாண்டத்தின் பேர்பலவே மண்ணொன் றேயாம்
வண்ணமிகும் பசுப்பலவே பாலொன் றேயாம்
  வகையேழி லுடல்பலவே சீவ னொன்றாம்

நண்ணுமறு சமயங்கள் போர்வே றல்லால்
  நாதனீ யொருவனே யவர்க டம்மை
எண்ணியே செயுந்தொண்டருச்சைக் கெல்லாம்
  இரங்கிவரந் தருகின்று யெம்பி ரானே. (சு)

கேசவநா ராயணமா தவகோ விந்த
  கிளர்விஷ்ணு மதுசூத கேடி லாத
நேசத்திரி விக்ரமனே வாம ஞசீர்
  நிறைந்கருளுஞ் சீதரா விருடி கேசா
மாசிலெழில் சேர்பதும நாபா வெங்கும்
  வளர்தாமோ தரவெனும்பேர் பன்னி ரண்டிற்
கிசைு யெண்டிசையுட் புறம்பு கீழ்மேல்
  இவையிரா யிடத்துறைவா யெம்பி ரானே. (எ)

சங்கர்ஷ ணவாசு தேவா முத்தி
  தரும்பிரத்தி யும்மனு வனிருத் தாசீர்த்
துங்கபுரு டோத்தமனே யதோட்ச சாவெஞ்
  சுடர்நார சிங்கவெழி லச்சு தாநீள்
அங்கசனுர்த் தனவுபேந் திரனே மிக்க
  வரிகிருஷ்ண வென் றுதிரி சந்தி தோறும்
எங்குமுள்ள பூசுரர்கள் சந்தி பண்ண
  இருத்திநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (அ)

அச்சுதனே மாதவனே தேவ தேவா
  ஆதிபுரு ஷோத்தமனே யரியே மாலே
பச்சைநிறக் கூருத்தா வாசு தேவா
  பரந்தாம னேமுகுந்தா பதும நாபா
நச்சரவின் மிசைநடித்த கோவிந் தாஸ்ரீ
  நாராய ணகேச வாவென் றுன்னை
இச்சையுடன றுதிப்பதுவே யெனக்குப் போதும்
  இதற்கிணையா யேதுமில்லை யெம்பி ரானே. (கூ)

பரப்பிரம மாமாதி மூல மேகீ
படைத்தளித்திட் டழித்துவிளை யாட வென்றே
திருத்தமுடன் பிரமாவாய்ச் சிருஷ்டித் தன்றே
ஸ்ரீபதியாம் விஷ்ணுவா யுயிரைக் காத்து
உருத்திரனு யுயிரையெல்லாஞ் சங்க ரித்திட்
டோருருவே மூன்றுருவாய் மூன்று மொன்றாய்
இருக்குமெழி லச்சுதநின் மகிமை சற்றும்
இமையவர்க்குங் காணவரி தெம்பி ரானே. (௧0)

சிட்டிக்கப் பிரமாவைக் கருணை யாலுன்
திருநாபிக் கமலத்தே செனிக்கச் செய்தாய்
மட்டற்ற செனனமெல்லாங் காமத் தாலே
வர்த்திக்க மன்மதனை மனதிற் றந்தாய்
கெட்டுற்ற விப்புவியிற் பிறந்த வெல்லாம்
நீறுக்க வுருத்திரனைப் பிரமனீந்தான்
இட்டத்தே யேகனு யிராதே யிங்ஙன்
என்செய்தா யச்சுதனே யெம்பி ரானே. (௧௧)

பலர்கூடி யிருந்தசந்தை கலைந்த தொக்கும்
பழுத்தாலிற் பறவைகள்சேர்ந் தகன்ற தொக்கும்
நலமாகச் சூளையொன்றில் வெந்த பாண்டம்
நாற்றிசையும் போயுடைந்து போவ தொக்கும்
சலமீதில் மிதந்திரண்டு காஷ்டங் கூடிச்
சடக்கெனவே பிறிந்ததொக்குஞ் சமுசா ரந்தான்
இலதாகத் தெளிந்துனது திருத்தாள் போற்றி
ஈடேற நினைவளிப்பா யெம்பி ரானே. (௧௨)

அறக்கொடிய பவமெடுத்தா லதினூ றாண்டில்
ஐம்பதுநித் திரைபோய்மற் றைம்ப தாண்டில்
சிறுக்குழந்தை பேதையொடு பால னென்றே
திரிந்துபசி பிணிமூப்புத் துன்ப மேவிக்

கறுத்தமயிர் வெளுத்துடலங் கூனிப் பல்போய்க்
காதுகெட்டுக் கண்மூடிக் குழறிப் பேசி
இறக்கமுற்றுக் கிடந்திறக்கும் பிறவி வேண்டேன்
இனிக்கரையேற் றச்சுதனே யெம்பி ரானே. (கங)

பாதத்திற் பிரியாம லிருக்குங் கங்கை
பரமேட்டி பிறந்ததுந்திப் பதுமத் தண்பூ
தீதற்ற கௌத்துவமா மணிபூ ணாரம்
தேசுளபீ தாம்பரநீ யுடுக்குங் கூறை
வேதத்தை விரிஞ்சனுக்கு நீபோ தித்தாய்
விண்ணவர்க்குன் றிருக்கையா லமுத மீந்தாய்
ஏதுற்று நாரணனே யுனைப்பூ சிப்பேன்
இமையவகதம் பெருமானே யெம்பி ரானே. (கச)

அன்னாதி யாமரியே யுனது நாமம்
ஆயிரத்திற் பலவாத லொன்றே யாதல்
பன்னாளுங் கீழ்க்குலத்தோ ரெண்ணி னாலும்
பாலிருக்குங் கோபாலர் பாண்ட மொப்பார்
நின்னாம மெண்ணாமற் றர்க்கம் பேசும்
நெறியில்லார் குலம்பார்ப்பா ரானக் காலும்
இன்னாத கள்ளிருக்கு நவபாண் டத்திற்
கிணையிதுசத் தியமரியே யெம்பி ரானே; (கரு)

வளைவான பெரும்பல்லு மெரிந்த கண்ணும்
மைம்மலைபோற் காத்திரமு முடைய காலன்
அளவான பெருமபாசங் கொண்டே யென்றன்
அங்கத்தைப் பிணமாக்கி யாவி யென்னும்
ஒளிவேறு யாதனு சரீரக் கூட்டில்
உறப்பண்ணித் தெண்டிக்கு மிடரா னாயேன்
இளையாம லிப்பொழுதே யடிமை கொள்வாய்
இறைவநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (கசு)

அச்சுதநின் மெய்யடியா ருகந்தே யிட்ட
 தனுவெனினு மகமேரு வாகக் கொள்வாய்
நிச்சயமா யுனைநம்பி யெண்ணு மூடர்
 நினைந்திடிலோர் நாற்றையொன்று யுங்கொள்ளாயால்
அச்சமற்ற பிதிர்க்களுக்கும் தேவ ருக்கும்
 நமஸ்கரித்துப் படைத்தவெல்லா நதியின் வெள்ளம்
இச்சையுடன் சமுத்திரத்தே சேரு மாபோல்
 எல்லாங்கைக் கொள்கின்று யெம்பி ரானே. (கஎ)

தந்தைதாய் தினும்பண்டம் பிள்ளை வாயில்
 தானிட்ட சேடத்தைக் கேட்டு வாங்கிச்
சிந்தைமகிழ்ந் தின்பமுறத் தின்னு மாபோல்
 தேவாவுன் னுடைமையைநீ யடியார்க் கீய
அந்தவுன்றன் மெய்யடியார் பத்தி யாலே
 அளித்ததகூ ழுமுதினையுண் டேப்ப மிட்டே
இந்திரைக்கு மிதுதிட்டங் காட்டித் தொண்டர்
 ஏற்றமதைத் தெளியவைத்தா யெம்பி ரானே. (கஅ)

மன்னவராய் வாழ்ந்துசுகித் திருந்த பேரை
 வறுமையராய்ச் சலித்திரந்து திரிய வைப்பாய்
அன்னமரி தாயிரந்து திரிந்த பேரை
 அதிகராய் வாழ்ந்துசுகித் திருக்க வைப்பாய்
நின்னருளே யல்லாமல் யாவ ருக்கும்
 நினைத்தபடி நேரொண்ணு தாகை யாலே
தென்னதிரு விளையாட்டின் மகிமை சற்றும்
 இமையவர்க்குங் காணவரி தெம்பி ரானே. (ககூ)

அருளுடன்மீன் பார்த்தக்காற் சினைதான் குஞ்சாம்
 ஆமைமுட்டை தாய்நினைந்தாற் குட்டி யாகும்
பரிசத்தாற் பறவைமுட்டை குஞ்ச தாகும்
 படியிலிவை யிற்கடையாக் கிடக்கு நாயேன்

ருணையினாற் குருமூர்த்தி பார்த்த தாலும்
  கருத்தாரத் திருவுளத்தே நினைத்த தாலும்
இருபதத்தைத் தலையில்வைத்த பரிசத் தாலும்
  இருளறுத்தே னச்சுதனே யெம்பி ரானே. (உ0)

க்கரஞ்சங் கிருபுயத்திற் பொறித்த பின்பு
  தயவுடனே பன்னிரண்டு திருமண் சாத்திச்
க்கெனவே தாசனென்று நற்பே ரிட்டுச்
  செவிகுளிர மந்திரமு முபதே சித்து
அக்கினியிற் செந்துளவக் காஷ்டங் கூட்டி
  ஆவினெய்யாற் புனர்செனன வோமம் பண்ணி
இக்கிரியை யைந்தினாற் றிருத்திக் காக்கைக்
  கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பி ரானே. (உக)

மணியிசைக்கா வந்திடுமான் செவியான் மாயும்
  மகிழ்புணர்ச்சிக் காகவிப மண்ணிற் சிக்கும்
மணில்விளக்கைக் கண்டுவிட்டில் வீழ்ந்து பொன்றுங்
  கடுந்தூண்டிற் கவ்விமச்சம் வாயான் மாளும்
அணுகியளி நாசியிற்சென் பகமோந் தெய்க்கும்
  ஐம்பொறியு முடையநா னலைந்தி டாமல்
இணையிலுப தேசத்தாற் றிருத்திக் காக்கைக்
  கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பி ரானே. (உஉ)

ஆகார நித்திரைமை துனம்ப யந்தான்
  அனைத்துயிர்க்கு முண்டுநரர்க் கதிகம் ஞானம்
சேகாரு நல்வினைதீ வினையி ரண்டால்
  சிற்றின்பம் பேரின்பஞ் சேர்ந்தி டாமல்
நாகாரி வாகனனே கேச வாநின்
  நற்பதங்கண் டீடேறக் குருவு ரைக்கும்
ஏகாந்த வுபதேசப் பொருளை நம்பி
  எண்ணமெய்ஞ்ஞா னந்தருவா யெம்பி ரானே. (உந)

பருத்திருந்த பூசினிப்பூ வின்கீழ்க் கொட்டை
பெருத்துயர்ந்து காயாய்ப்பூத் தேய்ந்துற் றாற்போல்
நத்திலுறு நல்லறிவை வீறொட் டாமல்
கபடமுறும் புல்லறிவு மேலிட் டந்நால்
ருப்பகரு முபதேசப் பொருளை நம்பிக்
குறைவறவே யுருவேறத் திருவு மேறி
ருட்பறந்து மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச் செய்தாய்
இறைவநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (உச)

ப்புததி தேனுததி கருப்பஞ் சாற்றின்
உததிநெய்யி னுததிதயி ருததி யுன்றன்
வப்பெனும்பா லுததிநன்னீ ருததி யென்னும்
வளைகடலே ழுண்டாக்கித் தீவுண் டாக்கிக்
ப்பலுடன் சோங்குமரக் கலமுண் டாக்கிக்
கடலோடிக் கரையேறக் கற்பித் தாற்போல்
ப்பிறவிக் கடலேழுங் கடந்தே யுய்யக்
கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பி ரானே. (உரு)

ராமா வென்றொருகா லுரைத்தா லுன்றன்
திருநாம மாயிரத்துக் கிணையா மென்றே
ராருஞ் சடையான்பா கத்து மைக்கு
நிகழ்த்திடலம் மந்திரத்துக் கிணையொன் றுண்டோ
ராரு மதுதனையுச் சரித்தீ டேறப்
பத்துருவில் ராமனென்றே மூக்கால் வந்த
ராரும் பரசுரா மஸ்ரீ ராமா
எழிற்பலபத் திரராமா வெம்பி ரானே. (உசு)

ரிேய நின்கோயிற் றுவார பாலர்
செயவிசய ரிருவருநின் னேவ லாகும்
ரணத்தா லிரணியனே டிரணி யாட்சன்
கடியரா வணனுடனே கும்ப கர்ணன்

மாரிசிகர் சிசுபால னுடனே தந்த
வக்கிரனு மாகமுக்கால் வதைத்து மீண்டும்
ஈரமுடன் பண்டையிலுஞ் சாரூ பந்தந்
தேற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (உஎ)

கரியுன்னி மூலமே யென்ற மட்டிற்
கராவைவதைத் தொருகொடியிற் கரியைக் காத்தாய்
உரிகின்ற துகில்வளரக் ருஷ்ணா வென்றே
உரைத்தளவிற் றுரௌபதைக்கு மானங் காத்தாய்
அரியெங்கு முளனென்றோர் பாலன் சொல்ல
அக்கணத்திற் றாணினர சிங்க மானாய்
எரிகின்ற பெருந்தணலே யவனுக் கன்றே
இமசலமாக் கினையரியே யெம்பி ரானே. (உஅ)

திருமணிட்டு நீறுமிட்டுத் திகழ்வை திகச்
சிபெரிய வயிட்டிணவர் சைவர் புத்தர்
அருகர்சம ணர்கள் துருக்கர் கர்த்தா வுண்டென்
னறுசமயத் தோர்களுக்கு மிறைவனீயே
தருமநெறி பதிவிரத மறையொ ழுக்கம்
தயவுசமஞ் சத்தியஞ்சூ ளுடைய பேர்க்கு
இருளறுத்து மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச் செய்வாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (உகூ)

திருக்கச்சி நம்பியுனை நம்பிச் செம்பொற்
றிருவால வட்டகாயிங் கரியஞ் செய்து
பெருக்கமகிழ்ந் தேதிருவாய் மலர்ந்து பேசிப்
பேதமற்றுத் திட்டமா யிருக்க வோர்நாள்
கருக்கலினி லருளாளன் மறைவிற் றாங்கக்
காணும லருளாளா வென்ன நீவந்
திரக்கமுடன் கைவிளக்குப் பிடித்துச் சென்றாய்
இயல்சக்க ராயுதனே யெம்பி ரானே. (ஙo)

றத்தபொய்கை யார்பூசத் தார்பே யாழ்வார்
திருமழிசை யார்வில்லி புத்தூ ராழ்வார்
றிக்கைமிகுங் குலசேக ராழ்வார் ஞான
ஆரணத்தைத் தமிழ்செயுநம் மாழ்வார் பத்தி
றைச்சலில்லாத் தொண்டரடிப் பொடியாழ் வார்பண்
குளிர்ந்தசொல்லா லிசைபாடுந் திருப்பா ணாழ்வார்
றக்கவெட்டிப் பறித்ததிரு மங்கை யாழ்வார்
இவர்பதின்மர்க் கருளினையே யெம்பி ரானே. (௲௧)

த்துப்பே ராழ்வார்கள் தமினம் மாழ்வார்
பாகார விந்தத்தைப் பணிந்து பாடி
'த்திபெற வருமதுர கவியாழ் வாரும்
மூதறிவா லுயர்வேதப் பொருளைக் கொண்டு
த்தமமாம் பாமாலை யொடுபூ மாலை
உகந்துனக்குத் தருங்கோதை யாருங் கூட
த்தலத்திற் பன்னிரண்டு பேராழ் வாரென்
றெண்ணமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௲௨)

ருளுடனே பொய்கையா ருறங்கப் பூதத்
தாழ்வார்வந் திருவரா யிருக்கப் பேயார்
சாரிமழையிற் போய்மூவ ராகி நிற்கச்
சொலற்கரிய நீகாலாம் பேராத் தோன்றிக்
ருணையுட னம்மூவர் பாடல் கேட்டுக்
கமலமலர்த் திருவடிவீ டாகப் பாலித்
ருளறவே கோவலூ ராய ஞான்
றிடைகழியி னினமனையே யெம்பி ரானே. (௲௩)

வெயிற்காயு மாதித்தன் கனகத் தேர்க்கு
விடநாகம் வடஞ்சகடோன் றேழு வாசி
யத்தாலா காயத்திற் றேர்நடாத்தும்
சாரதிகா லிரண்டுமில்லா முடவ னுன்றன்

மயத்தான்மா மேருவைத்தேர் சுற்றிச் சுற்றி
மறைந்துதிப்ப தேதினமா மின்வே தத்தின்
இயற்சேரும் பிரமகற்பங் கிராண நன்னாள்
இதிற்றோன்ற வைத்தனையே யெம்பிரானே. (௯௪)

உதித்துவரும் போதுமத்தி யானப் போதும்
உயரத்த மலைவாயிற் புகுதும் போதும்
மதத்தசுர ரருக்கனைத்தேர் நடத்தொட் டாமல்
வளைந்துபொரத் திருநாபிக் கமலம் வந்த
விதிக்கடவு ளுரைத்ததிரு மந்தி ரத்தால்
விப்பிரர்கள் யாவருமுச் சந்தி தோறும்
எதிர்த்திறைத்த நீர்க்கணையா லசுரர் கீழ்ப்பட்
டெதிர்நடக்கப் பண்ணுகின்றா யெம்பி ரானே. (௯௫)

திண்ணமுடன் பாண்டுவுக்குச் சாப முறவும
திறற்றரும னுற்பவித்தா னென்ற மட்டில்
கண்ணிலாத் திரிதராட் டிரன்றன் றேவி
காந்தாரி கெற்பம்விழப் புடைத்துக் கொள்ள
மண்ணிலது பொன்றாமுன் முனிவி யாசன்
வந்தெடுத்துப் பலகலசத் தடைத்து பின்பேர்
எண்ணவது நூற்றுவராய்ப் பிறக்கச் செய்தாய்
இறைவநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௯௬)

விண்ணுலகு மண்ணுலகு மசுரர் மிஞ்சி
வேதமற்று வேள்வியற்று நீதி யற்றாண்
பெண்ணென்னுங் குலமிரண்டும் வரம்பு கெட்டுப்
பிரமாவும் படைப்பொழிந்திட் டிருந்த நாளில
திண்ணமுடன் கெருடவா கனமீ தேறித்
திறலசுர ரனைவரையுங் கொன்று தேவர்
எண்ணவுல கீரேழும் படியப் பண்ணாய்
இறைவநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௯௭)

ணியினன் புகழ்விசுவ தேவன் சுத்த
வருணன் வயிஷ்க் காரணிய னிந்தி ரன்சீர்
னெழிசேர் தெவமுனி யேக பாதன்
மன்வாயு வுமைபிதுர்க்க டனக் குபேரன்
ன்னமருஞ் சங்கரனர் விதியோ னென்னும்
துறைவிலா விவர்கள்பதி னைந்து பேரும்
னமுத மதிக்கலையைத் தினமொன் றாக
என்றுமுண வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௩௯)

கற்பிறையா மென்னுமோர் கலையிற் கூடி
மூவைந்தும் வளர்ந்துகலை பதினு றாகும்
க்கலையிற் பதினைந்தைச் சுரருண் டென்று
வந்திதனைக் கூடுமமா வாசை நாளில்
ர்ப்பருதி பசும்பயிர்புல் கன்ம ரத்திற்
கலந்தணைந்து பசுவிடத்தே வந்து கூடி
திற்பஞ்ச கவ்வியத்தால் பணுமோ மத்தால்
இந்துதிக்கப் பண்ணுகின்ற யெம்பி ரானே. (௩௯)

மனுரு வ்லிபுர ங்கள்தோ காறறு
கடல்முரசங் குயில்காளஞ் சேனை மின்னர்
மகரங் கொடிகரும்பு சிலைநாண் வண்டு
மலர்கணைக ளிவைகொண்டே மதனை வீழிப்
மியுயர் வானமெங்குஞ் சஞ்ச ரித்துப்
பூங்கணையெய் தாண்பெண்ணைப் பொருத்திக் கூட்டி
மதிறத் தயன்படைப்பு மிவனல் வர்த்தித்
தேற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௪0)

ட்டமற்றுப் பதினலாண் டடவி யுற்றுப்
பத்தினியுஞ் சிறைபோய்ப்பின் னேனு நீயும்
ட்டறவே சலித்திருக்கச் சுக்கி ரீவன்
வந்துதவக் கவித்திரளாற் சேது கட்டித்

துட்டனெனும் ராவணனைக் கொன்று தேவர்
தோத்திரிக்க வீடணற்குப் பட்டங் கட்டி
இட்டமுட னுலகாண்ட ஸ்ரீரா மாவென்
றெண்ணவிரு ளறுக்கின்ற வெம்பி ரானே. (சக)

மீதான மச்சகெந்தி மகன்செத் தில்லாள்
வியாசமுனிக் குப்பெற்ற பாண்டு தந்தை
மாதாக்கள் குந்தியுமத் திரையென் பாளும்
மந்திரத்தா லவருக்கை வரையும் பெற்றார்
சூதாடிப் பொய்யுரைத்துக் குருவைக் கொன்றார்
துரௌபதையே பஞ்சவர்க்குத் தேவி யானாள்
ஈதார ணப்பொருள்பா ரதமா மென்றே
எண்ணவிரு ளறுக்கின்ற வெம்பி ரானே. (சஉ)

நண்ணியொரு பாகவதன் வறுமை தன்னால்
நாகரசன் பாற்சென்று நலிவு கூற
மண்ணிலவ னிருபதான் டினுக்குச் செல்லும்
மனைவர்த்திக் கீந்துபின்னும் வாவென் றோதக்
கண்ணதனாற் கானகத்திற் பதித்த வேங்கை
கண்டவனுங் கலங்கியந்தக் கலக்கந் தீர
எண்ணரியே யெனக்கேட்ட புலிக்கு முத்தி
ஈந்தனைவேங் கடத்தரியே யெம்பி ரானே. (சங)

அறுசமயத் துறைகளுக்கு மிறைவ னீயென்
றறியாமற் பாண்டியன்முன் றர்க்கத் துற்றால்
விறலரசன் பொற்கிழியை யுயரக் கட்டி
விழப்பாடிக் கொடுபோங்கள் பெரியோ ரென்ன
மறைகளொன்று மோதறியாப் பெரியாழ் வாரை
மாமறைநீ யோதுவித்துக் கிழிய றக்கண்
டிறைவணங்கிப் பட்டர்பிரான் வந்தா னென்றே
எண்ணவிரு ளறுத்தனையே யெம்பி ரானே. (சச)

நந்தவனங் கொத்தகிலத் தெழுந்த பெண்ணை
நம்மாழ்வார் புத்திரியா வளர்த்த நாளில்
சிந்தைமகிழ்ந் துனக்காழ்வார் கட்டி வைத்த
திருமாலை யவள்சூடி நிழல்பார்த் தீய
உன்றனக்கு மற்புதமாந் தினமுஞ் சாத்த
உகந்துசூ டிக்கொடுத்த நாச்சி யாரென்
றிந்திரைக்கு மிதுதிட்டங் காட்டித் தொண்டர்
இருதயத்து ளிருக்கின்ற யெம்பி ரானே. (௪௫)

மச்சகூர் மவராக நார சிங்க
வாமனமு விராமபுத்த கற்கி யாம்பத்
தச்சமுன்ற னவதார மாகு மென்றே
அகிலாண்டந் தெளியவிவற் றிரண்டாம் ராமன்
கச்சமரா டக்குறுகும் பரசு ராமன்
கைச்சிலையை வாங்கியே நாரி யேறிட்
டிச்சகத்தி லெப்பொழுதும் பரசு ராமன்
இருத்துமுறை செய்திட்டா யெம்பி ரானே. (௪௬)

பிறக்குமுன்னே வயிறறுக்குட் கருவி றந்து
பிணத்தைப்பெற் றழுதுசிலர் புரளவைப்பாய்
குறுக்கப்பட் டேவயிற்றிற் பிணமா வீங்கிக்
கூற்றுவனைச் சிலதாயர்க் கொல்லச் செய்வாய்
மிறுக்கமற்று மகப்பெற்று முன்னஞ் செய்த
வினைகடமை யனுபவித்திட் டிறக்கச் செய்வாய்
இறக்குமிடர் பிறக்குமிட ரிரண்டும் வேண்டேன்
இனிக்கரையேற் றச்சுதனே யெம்பி ரானே. (௪௭)

ஆவணிரோ கிணிநாளி லபர பக்ஷத்
தஷ்டமியிற் சசியுதிக்கும் வேளை தன்னில்
தேவர்தொழும் வடமதுரா புரியிற் றோன்றிச்
சிசுவடிவாய் வசுதேவன் கைமீ தேறி

நீவரிற்ச யந்திநாள் வனத்துக் காளி
நேயமுடன கனிகடரி லுகந்து கொண்டே.
யாவருக்கு மரியபத மவளுக் கீந்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௪௮)

அரிதிவச மாமேகா தசிதன் றனை
அனுஷ்டித்த ருக்குமாங் கதனைக் கண்டவ்
விரதமனுஷ் டித்தளவி லாத பேர்கள்
மிகக்கதிசே ருகையாலே சுரர்சோ திக்க
உருவமிகு மோகினியை விடுத்த மட்டில்
உறுதியாத் தன்மகனை வெட்டுங் கூர்வாள்
இருபுயத்திற் பூந்தொடையா வைகுந்தத்தே
இனத்தோடும் வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௪௯)

பத்தியுடன் றுவாதசியன் றம்ப ரீஷன்
பாரணைசெய் வதுகவிர்ப்பான் றுரு வாசன்
குத்திரமா வந்தொளிக்க வுண்ண வஞ்சிக்
கோவிந்தா வென்றுனது தீர்த்தங் கொண்டான்
உத்தமமென் றெண்ணும விடுஞ்சா பததால்
உயர்முனியைத் துரந்தண்டத் துறவொட் டாமல்
இத்தலத்தி லம்பரீஷ நீயே காவென்
றிரந்தடையப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (௫௰)

பாதகக்கண் டாகன்ன னெனு மியக்கன்
பத்தியற்றுன் பெரும்புகழைக் கேளோ யென்று
காதிரண்டிற் சத்தமிகு மணியைக் கட்டிக்
கணப்பொழுது மோயாம லசைத் திருக்கத்
தீதுநினைந் தானென்றுன் மனத்தெண் ணாமல்
சிந்தையினல் மறவாமல் தியானித் தானென்
றேதமற வவனுக்கு மவன்றம் பிக்கும்
இரங்கிமுத்தி யளித்தனையே யெம்பி ரானே. (௫௧)

கடிக்கிலிர திக்தமாங் கனியை மீளக்
  கடியாமற் கல்லேயில்லைத் தனக்கா மென்றே
படைத்துவைத்த வேடுவிச்சி சபரி நெஞ்சிற்
  பரிவுகொண்டு ரகுராம வவதாரத்தில்
சடக்கெனவே முன்றின்ற கனியைத் தானே
  தக்கவிதிப் படிபடைத்த தாகவுட் கொண்
டிடுக்கணறச் சாரூப மவளுக் கீந்தன்
  றிமேடேற்றி விட்டனேயே யெம்பி ரானே. (௫௨)

திண்ணமுடன் கோபாலர் மனையில் வெண்ணெய்
  திருடினதைக் கண்டவர்க டுரத்தும் போது
கண்ணிலாத் ததிபாண்டன் மனையுட் புக்குக்
  கண்கொடுத்தோர் சாடியிற்புக் கொளித்துக் கொள்ள
புண்ணிகராங் கண்வேண்டேன் கதிதா வல்லால்
  போகவிடே னெனச்சாடி மூடிக்கொள்ள
எண்ணரிய பரமபத மவனுக் கீந்தாய்
  இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௫௩)

மிடித்தில்லாள் பசித்தொழுக்கிற் குசேல னென்னும்
  விப்பிரன்று னஞ்சியுன் றன் பதிக்கு வந்தால்
அடுத்த சிநேகிதன்வந்தா னென்றே சிந்தித்
  தறிந்தழைத்தென் கொடுவந்தீர் தாருமென்றே
மடிக்கணுறு பொரியவலா மதனை வாங்கி
  மகிழ்ந்துவிர லாலள்ளி யிருகா லுட் கொண்
டிடுக்கணறச் சம்பத்து முத்தி வீடும்
  இரங்கியவற் களித்தனையே யெம்பி ரானே. (௫௪)

நந்தகோ பாலனுறுந் திருவாய்ப் பாடி
  நகர்மீதிற் படையெடுத்து மண்ட லீகர்
வந்திடிலப் பகைவரெல்லா மடிவ ரென்றே
  வரங்கொடுத்துப் பின்னகரங் கட்டு வித்தாய்

அந்தவரக் காற்கஞ்சன் வரவே யஞ்சி
அசுரர்களிற் பலரைவிடுத் தன்னைக் கொல்கைக்
கெந்தவகை கொடுத்தாலுஞ் செயித்த நேக
ராட்சதரை வதைத்தனையே யெம்பி ரானே. (ருரு)

உக்கிரசே னன்றனைப்போல் வடிவு கொண்டே
உத்தமியைப் போரசுரன் வந்து கூடி
அக்கிரயக் கஞ்சனுதித் தசுர னாகி
அரக்கரைக்கூட் டிக்கொண்டே பிதாவைத் தள்ளி
திக்கெல்லா மவனுளின மதுரைக் கேகித்
திரளுடனே கஞ்சனைக்கொன் றவன்பி தாவை
இக்குவலை யம்புரக்கப் பண்ணி வைத்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (ருசா)

நின்னினைவா நித்திரையைத் துற்கை யாக்கி
நிகரினந்த கோபனுக்குப் பெண்ணா தாக்கி
அந்நிசியி லனைவரையு மயங்கப் பண்ணி
அருளுடனே வசுதேவன் கைமீ தேறி
நன்னெறிசேர் திருவாயர் பாடி புக்கு
நந்தனுக்கு மகவான துற்கைப் பெண்ணை
இந்நிசியிற் றேவகியார் பெற்றா ரென்றே
இனிதுரைக்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (ருஎ)

கடியகர்த்த பாசுரனுஞ் சத்தமாகக்
கத்துவது கேட்டளவிற் கஞ்ச னஞ்சிப்
படைபெடுத்துக் கவசந்தொட் டநேக ரோடும்
பதிலமாய் வந்திடத்தே வகியார் கண்டே
திடமுடையா னல்லபெண்ணே யென்ற போதும்
சீக்கிரமாக் கல்லிலடித் திடவே யோங்க
இடியிடித்தாற் போன்மார்பி லுதைத்தே துற்கை
ஏகினைத் தருளினையே யெம்பி ரானே. (ருஅ)

முலையில்விட மருந்திபுனைக் கொல்ல வெண்ணி
மோகினியாய் வந்தபூ தகியெனு பாவினோர்
மலைபெனவீழ்ந் திடமுலையி னஞ்சும் பாலும்
வலனுயிருந் திருப்பவள வாயா னுண்டே
கொலைசெப்ப வந்தவடன் பகையென் றுடல்
கொடுத்தனைசா யுச்சியவீ டெனினிற் போற்றும்
இலையமெய்த் தொண்டருக்குக் கதிரா னவ
தெளிதுனக்குச் சிரியே யெம்பி ரானே. (௫௯)

குறைச்சலறக் கனிக்கரிசி யள்ளி மூடிக்
குதித்துவர மோதிரத்தின் வழியாச் சிந்தி
முறத்திலிட வெறுங்கையாய்த் திகைத்து நிற்க
முகம்பார்த்துத் திலகனியிட் டப்பா வென்ன
நிறக்கருவ மணிகள்கனி விற்பாள் கூடை
நிறைபவள னஞ்சிநந்த கோப னெனனும்
இறைக்குரைக்கி லுனது சொய்ம்மே கொடுபோ வம்மா
என்றுரைக்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (௬0)

மன்னனைப்பா டாமற்போ கின்மே றனியும்
வாவரிபே யென்றழைத்த புலவன் பின்னே
பன்னகப்பாம் பணைசுருட்டிக் கொண்டே யேகிப்
படுத்துக்கொ ளென்றபட்டிற் படுத்துக் கொண்டாய்
சொன்னவண்ணஞ் செய்தபெரு மாளே யென்று
சுரர்துதிக்கக் கச்சியில்வீற் றிருக்கின் றாய்நீ
என்னுயிரு மென்னுணர்வு மெல்லா நீயே
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௬௧)

கருதலர்க்குத் தோலாத வரத்தால் வந்த
காலயவ னன்போரிற் பின்னிட் டோடி
வரைமுழையிற் றனையுறக்க மெழுப்பும் பேர்கள்
மடிவரென்றே முசுகுந்தன் வரத்தாற் றுஞ்சும்

பரிபளிக்க விடத்தொளிக்கத் துயிலு வானைப்
  பதறிநீ யென்றுதைக்கின் முசுகுந் தக்கோன்
இருகண்விழித் திடக்கால யவந னீறாய்
  இறக்கவகை யிட்டனையே யெம்பி ரானே. (௬௨)

சயிந்தவனை யிப்பகலே கொல்வேன் றப்பில்
  தழலிறப்பே னெனவிசயன் சபதங் கூறப்
பாந்தவன் பெட்டிக்கு ளுறச்சக்க ரத்தால்
  பகலைமறைந் திரவாக்கித் தருமன் சேனை
மயங்கியிடச் சயிந்தவனு மொளிப்பு நீங்கி
  வரவிரவைப் பகலாக்கி விசயா வெய்யென்
றியம்பியந்தச் சயிந்தவனை வதைத்துப் பார்த்தன்
  இறவாமற் காத்தனையே யெம்பி ரானே. (௬௩)

மைந்தனெனுஞ் செயத்திரதன் சிரத்தை யிந்த
  மண்ணில்விழச் செய்தவர்கள் மடிக வென்றே
சிந்துபதி தபசுபண்ணி யிருக்கப் பார்த்தன்
  செயத்திரதன் றலையறவே யெய்த பாணம்
சந்திபண்ணுங் கையிற்சிரத்தைக் கொடுபோய் வைக்கத்
  தறையிலிட்டுச் சிந்துபதி தானே சாக
இந்தவகை தொடுத்ததனை லன்று பார்த்தன்
  இறவாமற் காத்தனையே யெம்பி ரானே. (௬௪)

கன்னனெய்யுங் கடுநாகக் கணையாற் பார்த்தன்
  கழுத்தறுந்து மாயாமற் றேரைத் தாழ்த்த
மின்னுமணி முடிக்கிலக்காய்க் கொடுபோய்ச் சர்ப்பம்
  மிகவெட்கித் தனைமீண்டுந் தொடுக்கச் சொன்னால்
உன்னருளான் முன்னாளிற் குந்தி தேவிக்
  குரைத்தசொற்காத் தொடுத்தகணையினித்தொடேன்போ
என்னவந்தப் பாம்புதலை யடித்துக் கொண்டே
  இறக்கவகை யிட்டனையே யெம்பி ரானே. (௬௫)

தினம்பன்னீ ராயிரங்கோ தாளம் பண்ணும்
திறலரசன் முன்னோநா ளீந்த வேரா
தனதுகி ¸ாரத்திற் சேரி லத்தை
தாறுமொரு வர்க்களித்த சாபத் தாலே
மனநடுங்கிக் கிணற்றினிற்பச் சோந்தி யாகி
மயங்கியுற நீயெடுக்கச் சாப நீங்கி
இனிறமா யுலகமெல்லாம் புரக்க வைத்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௬௬)

வரத்திலர னுங்கணமும் வாசல் காக்க
மதத்தவா ணைசுரன்மே னீவந் தக்கால்
உருத்திரனக் கினிவிடாீ குளிரை யேவ
உஷ்ணமுடன் குளிருமா யரனுற் றக்கால்
கரத்திரளிற் படையெடுக்கே யெதிர்த்த வாணன்
கைகளோ ராயிரத்தி லிரண்டு கையை
இருத்திமற்றைக் கரங்களெல்லாந் துணித்துக் காத்தாய்
இலகுசக்ரா யுதத்தரியே யெம்பி ரானே. (௬௭)

பொன்னுலகைச் செயித்தநர காசுரன்றான்
பூதலத்திற் கொடுவந்து வைக்குந் தேவ
கன்னியர்கள் பதினாறு யிரம்பேர் தமமைக்
கலியாண முகூர்த்தமொன் றிற் பண்ணிக்கொண்டே
நன்னெறிசே ரவரவர்க்கோர் புருட னாகி
நாடோறு மவரவர்க ளுடனே கூடி
என்னகத்தி லேயிருப்பா ரெங்கும் போகார்
என்னவுற்றாய் மாயவனே யெம்பி ரானே. (௬௮)

உருக்குமணிக் கொருபூரீ யளித்தத் தாலே
உன்னுடன்சத் தியபாமை பேசா துற்றால்
தருக்கொடுவந் துனக்களிப்பே னென்று சொல்லிச்
சயகருடன் மீதேறி வானுக் கேகி

மருக்கமழும் பாரிசா தங்கொள் போது
மறித்தசுர ரிந்த்ரன்விழச் சங்க மூதி
இரக்கமொடத் தருக்கொணர்ந்து மனைவிக் கீந்தாய்
இறைவநா ராயணனே யெப்பி ரானே. (௬௯)

பயிர்க்கிறைத்துக் காலில்வருங் கிணற்று நீரைப்
பாகவதன் கைச்செம்பான் முகந்துகொண்டு
வெயிற்சுடுகால் குளிரவே நனைத்துக்கொள்ள
வேளாள னிறக்கவெம தூதர் பாசக்
கயிற்றினிற்கட் டொட்டாமன் முகுந்தா வுன்றன்
கணநாத ராதரவா யழைத்து வந்தே
இயற்சுருதி முழங்கியசீர் வைகுந் தத்தில்
இனத்தொடும் வைத்திடச்செய்தா யெம்பி ரானே. (௭0)

பாதகவெஞ் சினமுடைய கிராதகன்றன்
பதியிழந்த விதவையைப்பெண் டாக்கிக் கொண்டே
பாதையினில் வீடுகட்டி யிருக்க வோர்நாள்
பாகவதர்க் கமுதளிக்கும் பொருட்டா லுச்சிப்
போதொரடி யவனைவன்பந் தலிலே நின்று
போகவடி யார்க்குநிழ லீந்தா னென்றே
ஏதமற விவனோடுஞ் சாலோகத்தில்
ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௭௧)

அடவிதனி லரிதாச னெறியே செல்ல
அறியாமற் பறிக்கவந்தோர் கள்ளன் கிட்ட
படைவிற்கொண் டோர்வேடன் கூடி யத்தால்
பறியாக்கள் ளன்றொழிய வூர்போய்ச் சேர்ந்தே
இடமுற்ற பத்தியினா லுன்னைப் போற்றி
திருவாரா தனஞ்செய்ய வேட னாலே
இடராற்று னென்றவனை வைகுந் தத்தே
எண்ணமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௭௨)

உன்னுமை மாயிரத்தி லொருபேர் சொல்லான்
உனதடியார்க் கொருநாளும் வணங்கிப் பேசான்
சொன்னாலும் பெரியோர்கள் புத்தி கேளான்
சொல்வதெல்லாம் பொய்கொலையுங் களவுஞ் செய்வான்
அந்நீசன் திருடிவந்தே திருவ ரங்கத்
தரிசியென்று விற்றதனை லவனுக் காவந்
தென்னூரின் பேர்சொனானே னென்பேர் சொன்னான்
என்றுமுத்தி யளித்தனையே யெம்பி ரானே. (எ௩)

தாயாப்நற் றந்தையாய்க் குருவாய்த் தேவாய்த்
தாரமாய்ப் புத்திரரா யுறவாய் நானாய்
நீயாகி யெள்ளிலெண்ணெய் போலே யெங்கும்
நிறைந்துபரி பூரணமாய் நிற்குஞ் சோதி
மாயாகண் ணாவரதா வாசுதேவா
மாதவா வென்றுசுரர் வணங்கிப் போற்ற
ஏயாவென் றோயாமல் வேயால் வாயால்
இசையூதி நின்றனையே யெம்பி ரானே. (எச)

கன்றுடனே கோபால ரநேகம் பேரைக்
கமலவய னபகரித்துக் கொடுபோய் வைக்க
வென்றியுட னந்தந்த வடிவ மாகி
வேற்றுமையற் றனைத்துமுற வேசிட் டித்தாய்
அன்றிருந்து மற்றைநா ளயன்வந் தக்கால்
அனைத்துமுறக் கண்டஞ்சித் தெண்டன் பண்ணி
இன்றடியேன் செய்தபிழை பொறுத்துக் காவென்
றேத்தவளித் தனையரியே யெம்பி ரானே. (எ௫)

பலவிசையச் சராசந்த னுன்றன் பேரிற்
படையெடுக்க முறிந்தோடிப் பின்பொ ருக்கால்
மலைமிசைநீ யேறத்தீ மூட்டி நீதான்
மடிந்தனையென றெண்ணிமிகச் சயமா யுற்றால்

அலைவின்றி நீயுதித்து மாறு பாகம்
ஆகவொரு துரும்பினைத்தான் பிளந்தெறிந்தே
இலகுபல முளவிம சேனன் கையால்
இருபிளவாக் கினையரியே யெம்பிரானே. (எசு)

திருவாணத் துடன்குளித்துப் பனைகள் போல
நின்றமையாற் சுரர்கள்முனி சாபத் தாலே
மருதாகி நிற்குமிடத் துன்னை யாயர்
மதியாமல் வெண்ணெய்க்கா யுரலிற் கட்ட
வெருவாம லேதவழ்ந்து மருதைக் கிட்டி
விறற்றிகிரி யாவிரலா லறுத்து வீழ்த்தி
இருளான சாபந்தீர்த் தவரைப் பண்டில்
ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (எஎ)

நிலமாது மோகித்தே யுனக்குப் பெற்ற
நிருதநர காசுரனை யும்பர்க் காகக்
கொலவேண்டி வந்துபொர வவன் விடுத்த
கொடுங்கணையின் னெற்றியிற்பட் டெறிந் தாற்கண்
மலர்மூடிக் கொள்கையினின் கரத்தி லுற்ற
வரிசிலையிற் சத்தியபா மைப்பெண் ணெய்ய
இலகாழி யெய்தாற்போ னரகன் மேற்பட்
டிறக்கவினைத் தனையரியே யெம்பி ரானே. (எஅ)

சயமிகுத்த சாம்புவனைப் பொருது வென்றே
சாம்பவதிப் பெண்ணையுங்கைக் கொண்ட வந்நாள்
நயமுடனே சிமந்தகமா மணியுங் கொண்டே
நாடனைத்தும் போற்றவெழி லாக வந்தாய்
அயனையளித் துலகனைத்தும் படைக்கப்பண் ணும்
அச்சுதனே யென்றமரர் முனிவ ரெல்லாம்
இயலிசைசேர் வேதத்தாற் றுதிக்க வேவிற்
றிருக்குரா ராயணனே யெம்பி ரானே. (எகூ

திட்டமுட னுபரில்லில் வெண்ணெய் நெய்பால்
திருடுகைக்கே கண்டபெண்க ளூனைக் கயிற்றால்
கட்டிவைத்து நந்தன்மனை தன்னிற் சென்றே
கைதொழுத சோதையுடன் முறையிட் டக்கால்
தொட்டிலிலே பார்க்கமிக்க கொறுக்கை விட்டே
தூங்குதல்கண் டஞ்சியந்தப் பெண்க டெண்டன்
இட்டறியா தேசொன்னோம் பொறுமா தாவே
என்றுரைக்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (அ௭)

மகரத்திற் சூரியன்வந் துதிக்க காலில்
வந்திக்க விந்திரனை நோக்கிப் பொங்கல்
மிசவிட்டுக் கயிலைமலை போலே வைக்க
விளையாட்டா யத்தனையும் நீயே யுண்ணக்
ககனத்தி லிந்திரனும் வந்து பார்த்துக்
கன்மழையை நிரைமீதில் விடுத்த மட்டில்
இகபரத்துக் கிறையவனே நிரைக்காக் குன்றை
எடுத்துமழை தடுத்தனையே யெம்பி ரானே. (அ௧)

தீமையினல் மக்கள்பழிக் காக்கண் ணில்லாத்
திருதராட் டிரன்வீமற் கொல்ல வெண்ண
வீமனைப்போல் வல்லிரும்பாற் சமைப்பித் தந்த
விழியிலான் முன்னிறுத்தி வீமன் பேச
மாமிடுக்காற் கைநெருக்க விருப்பு வீமன்
வலியதலை தெறித்துயரப் பறக்க வேகுண்
டேமமுடன் வீமனையாள் கண்ணு வென்றே
எல்லோருந் தொழவிருந்தா யெம்பி ரானே. (அ௨)

உலகங்க ளீரேழுங் கற்பாந் தத்தில்
ஒருங்கவே யோர்கணத்தி லெளிதா யுட்கொண்
டலைவின்றிக் கற்பாந்த வெள்ளந் தன்னில்
ஆலிலைமேற் குழவியாய்த் துயின்ற வந்நாள்

சயிலமுற மதுகையிட வரையுண் டாக்கிச்
சக்கரத்தாற் பிளந்துடலாற் சலத்தை மூடி
இலகுமுனுண் டருளுலகை யுமிழ்ந்தே பண்டில்
எற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௮௩)

அருமறைபா ரிருக்கெசுர்சா மத்தினோடும்
அதர்வணமா கியசதுர்வே தங்க டமைத்
திருடியெடுத் துக்கொண்டே யுததி சேரும்
தியனுக்கா மச்சாவ தார மாய்நீ
ஒருசெலுவிற் சமுத்திரத்தைச் சுருக்கி வேலைத்
உக்கிரத்தாற் சோமுகா சுரனைக் கொன்றிட்
டிருளறவே விதிபடைக்க வவ்வே தத்தை
இரங்கியளித் தனையரியே யெம்பி ரானே. (௮௪)

மந்தரமத் தமிழ்ந்தாமற் பாற்க டற்குள்
ளார்ந்தாதி கூருமமாய் மலையைத் தாங்கிச்
சுந்தரவா சுகியைவட மாகச் சுற்றிச்
சுராசுரர்நின் றமிர்தங்க டைந்த வந்நாள்
ஐந்தருசிந் தாமணிநன் னிதிக ளானைப
தானைபரி மூதேவி தாரைதேனு
இந்திரைபொற் கௌத்துவமா மணியோ டாலம்
இளம்பிறையுந் தந்தனையே யெம்பி ரானே. (௮௫)

புண்ணியந்தெய் வதமுஞ்சேர் பூலோ கத்தைப்
பற்பாய்போற் சுருட்டிக்கொண் டேபா தாளம்
நண்ணிரணி யாட்சனைப்பின் றொடர்ந்தே யேகி
நலமுடனே யாதிவரா கத்தே வாகி
மண்ணுலக மனைத்துமிடந் தெடுத்தோர் கோட்டில்
வைத்துவர வன்மறுக்க வனைத்துத் தேவர்
எண்ணவுல கேழும் படியப் பண்ணும்
இறைவநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௮௬)

நலமருவு பிரகலாத னிரணி யாய
நமவென்று சுக்கிரனன் றோதச் சொன்னால்
அலைவின்றி யரிகரிநா ராய ணாவென்
றவிர்ந்துரைக்கப் பிதாசுதனைக் கொல்ல விட்ட
பலமல்லர் மதகரிபாம பனல்நீர் வெற்பு
படுபடைகண் மித்துருவாக் காக்கப் பண்ணி
இலகியபொற் றூணிநர சிங்க மாய்வந்
திரணியனை வதைத்தனையே யெம்பி ரானே. (அஎ)

சுராசுரர் முனிவர்நரர் கையிற் பாரிற்
சுடர்வானிற் பகலிரவி லுள்பு றம்பிற்
பெருபடையிற் றன்சாகா விரணியன் றன்னைப்
பிரகலாதன கற்கித்துன் டென்ற தூணில்
நரகரியாப் பொழுதுபுகு நேரந் தலைணில
நாடியுதித் தயாவாசற் படிமீ தேறி
இரணியனைத் தொடைமிசைவைத் துகிரி னாலே
இருபிளவாக் கினையரியே யெம்பி ரானே. (அஅ)

தீமையினால் மாவலிதான் வாழ்நா ளக்கத்
தேவர்செயும் வேள்வியைத்தான் செய்கை யாலே
வாமனனாய் மூவடிமண் டாரை யேற்று
வானிலயன் பூசிக்க வொருகா லிட்டுப்
பூமியோ ரடியாக்கித் தாரை வார்த்த
பூதானக் குறைபடியுந் தந்து போவென்
றேமவுல கிற்சுகமாப் பாதா ளத்தில்
எழிற்பலியைச் சிறையில்வைத்தா யெம்பி ரானே. (அகூ)

உலகளந்த போதுவளர்ந் தண்ட கோளத்
துளைந்ததிரு வடியையயன் விளக்குந் தீர்த்தம்
பலமுகமா யாகாச கங்கை யாகிப்
பகிரதன்மெய்த் தவத்தாற்பார்க் கிறங்கும் போதச்

சலமிகுந்தே யரன்சடையிற் றங்கி யந்தச்
  சங்கரனைச் சிவனாக்கி யிழிந்த தீர்த்தம்
இலகுபுகழ்க் காசியிலே கங்கை யாய்வந்
  திடர்தீர்க்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (கூ0

தசரதன்பா லுதித்துமுனி யாக முற்றித்
  தாளிணையாற் கல்லைப்பெண் ணாக்கி யார்க்கும்
வசமலாப் பினாகத்தைக் குனித் தொடித்து
  மனமகிழச் சீதையைநன் மணமுஞ் செய்து
குசலைபண்ணிக் கவித்திரளாற் சேது கட்டிக்
  கொடியரா வணகும்ப கருண ரைக்கொன்
றிரைபெறவே விடணற்குப் பட்டங் கட்டி
  ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (கூக

வசுதேவன் சுதராறு பேரைக் கஞ்சன்
  வதைத்தபின்னே ழாங்கருவால் வழுவி யேவீழ்ந்
தசரீரி யாலந்த நந்த கோபன
  அடைக்கலமா முரோகிணியார் வயிற்றிற் புக்குச்
சசிவடிவாய்ச் சங்கரு ஷணனாய் வந்தே
  தக்கதிறற் கண்ணனுக்குத் தமைய னாகி
இசைவாக வலாயுதத்தா லுலகைக் காத்தாய்
  எழிற்பலபத் திரராமா வெம்பி ரானே. (கூஉ

வசுதேவ னிடத்துதித்து நந்த கோபன்
  மகவாகிச் சுரர்பணிந்து போற்ற வீறி
அசுரேச ரநேகருடன் கஞ்ச னைக்கொன்
  றைவருக்காப் பாரதப்போர் பொருது வென்று
சிசுபாலன வசைகேட்டுப் பொருது சாபந்
  தீர்த்தருளிப் பரமபத மவனுக் கீந்தே
இசையாகத் திருவிளையாட் டநேகஞ் செய்தாய்
  ஏற்றமுள்ள கோவிந்தா வெம்பி ரானே. (கூங

நம்பியமெய்க் குருராமா நுசனைப்போற்றி
நலமுடனே கச்சியில்வாழ் கடாம்பி யாச்சான்
தும்பையூர்க் கொண்டியென்பா ளவபாண் டத்திற்
றேய்த்ததயிர் விலைபேசிக் கொண்டு வந்தே
உம்பர்தொழு முனக்கேத்தித் தானு முண்ணை
உளத்திருள் போய்த் தயிர்க்குவிலை வாங்காக் கொண்டிக்
கெம்பரமென் ஞச்சான்சொற் கேட்டு முத்தி
ஈந்திட்டா யச்சுதனே யெம்பிரானே. (கூச)

பாகவத கிருஷ்ணயங்கா ரென்பார் நின்பால்
பத்திகொடு சங்கிதம் லட்சம் பாட
நீகருணை கூர்ந்துதிருப் பதிநூற் றெட்டும்
நிமிடத்தி னேசமுடன் றேன்ற வைத்தாய்
மோகமுட னெடுத்தவனை விழுங்கிக் காட்டி
முடியிலவன் றரித்தபட்டும் வாயிற் காட்டி
ஏகமாய்க் கூடியது கிட்டங் காட்டி
எல்லாரு மறியவைத்தா யெம்பி ரானே. (கூரு)

சக்கரஞ்சங் குயர்கதைவா ளுவோ டைந்தும்
தரித்தருளும் பரம்புருடா கமலக் கண்ணு
மிக்கபரா பரமூர்த்தி துளபத் தாமா
விறலுடனே மண்ணளந்துண் டிருக்குஞ் சோதி
அக்கரமைம் பத்தொன்றாய்ச் சொல்லாய்ச் சொல்லின்
அருத்தமுமா யெட்டெழுத்தின் வடிவு மாகி
எக்கணிலு மணுவுக்கு மணுவாய் நின்றும்
எழிற்குருவா யுதிக்கின்று யெம்பி ரானே. (கூசா)

திருமாதும் நிலமாதும் பத்தி யாலே
திருவடிகள் வருடியிட விழித்து றங்கும்
கருணைக ராமுத்தி வீடா யெங்கும்
கலந்துருவா யருவாகி யிருக்கு மாயா

அருளாளா வுபர்சனகன் சனக்கு மாரன்
அனந்தன்கரு டன்விசுவச் சேன னென்றும்
இருள்சேரா மார்க்கண்டன் பிருகு போற்ற
இருக்கின்றாய் நாரணனே யெம்பி ரானே. (௯௭)

கண்ணிரண்டா யிரமுடைய சேஷன் பண்ணாள்
காத்திருந்து முன்னுடைய வடிவங் காணான்
பண்ணுறத்தன் னாவிரண்டா யிரத்தா லோதிப்
படித்துமுன்றன் பெருமைதனைப் பகர மாட்டான்
மண்ணுலகிற் சிறியவனோர் நாவா லுன்றன்
மகிமையைக்கண் டுரைக்கவென்றால் வசமோ வானோர்
எண்ணரிய மாயவனே கச்சி வாழும்
இறைவநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௯௮)

பட்டமரந் தளிர்த்துமிகப் பூக்குக் காய்க்கப்
பாற்பசுக்கள் சுரந்தொழுக்க மலடு மீனத்
துட்டவியாக் கிரமுமா னினமு மொன்றாத்
தோகைமயில் படநாக முடனே யாட;
வட்டமுலைக் கன்னியர்கள் மாலாய் நிற்க
வானவருந் தானவரும் வணங்கிப் போற்ற
இட்டமுட னேவேணு கானம் பண்ணிய
இறைவநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௯௯)

ஆறுமுனை நவமாகப் பாட வேதம்
ஆகமசாஸ் திரமனைத்தும் நீயு ரைத்தாய்
பேருமனக் குண்டான பழைய பேரே
பெருங்கதையு மியலிசையும் பழைய வேயாம்
காருதந்த நீர்தனையே முகந்து பெய்யிற்
கடலிலது தீர்த்தமதாய்க் கலந்துற் றாற்போல்
ஈரமுடன் மெய்யடியார் நவமாய்ப் பாடில்
இரங்கியதுட் கொள்கின்றா யெம்பி ரானே. (௱)

திருநாம மறவாவுன் றாசர்க் கெல்லாம்
சீர்பாதத் தூளிநா யடியே னுன்றன
அருளாலே யெம்பிரான் சதக மென்றே
அறைந்தகவி நூறுதனி லொன்று றனும்
பரிவாகக் கற்றவர்க்குங் கேட்டோர்க்கும்
படிமிசையிற் றுன்பமறுத் தின்பம் பாலித்
திருவடியின் மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச் செய்வாய்
இறைவநா ராயணனே யெம்பிரானே. (கய்க)

எம்பிரான் சதகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எழுமூர்

வீராசாமி உபாத்தியாயர்

இயற்றிய

சிவசங்கர சதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

உ

சிவமயம்.

சி வ ச ங் க ர ச த க ம்.

காப்பு.

வெண்பா.

சிற்சபையிலாடுஞ்சிவசங்கரேசுரன்மேற்
பொற்சதகமாளும்புகலவே - எற்கருளும்
மாதங்கவத்திரத்தான்மாமலரோனும்பணிய
மாதங்கவத்திரத்தான்வந்து.

இதுவுமது.

தேவாதிதேவன்சிவசங்கரேசுரன்மேற்
கோவாமணிச்சதகங்கூறவே - மூவாத்
தவளமதவாரணத்தான்முன்பரவுமெங்கள்
கவளமதவாரணத்தான்காப்பு.

நூல்.

கார்கொண்டமே னியன்மன்றல்சூழ் களிகொண்டசெங் கம லன்றருந், தார்கொண்டவிந் திரன்வானவர் தயைகொண்டமாத வரந்தணர், நீர்கொண்டநின் னருள்கொண்டலோ நிறைகொண்ட னர் கறைகண்டனே, சீர்கொண்டசங் கரிபாகனே சிவசங்கரா சிவ சங்கரா. (க)

புல்லாடராவணிவேணியும்பொன்மரன்மழுத்திரிசூலமும்
இல்லாமனல்லறனுதிகளினிதாகவன்றொருநால்வருக்
குல்லாசமாவுரைசெய்திடவொளிர்தக்ஷிணாமூர்த்தங்கொடு
செல்லாச்சினைக்கல்லாலின்வாழ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ)

நாணாவாசுகிமந்தரகன்மத்தராய்த்திருமாலுடன்
கோணாமல்வானவர்தானவர்கூடிக்கடல்கடையன்றவர்
வாணாளைமாய்த்திடவந்தவவ்வன்னஞ்சையுண்டுயவைத்திடுஞ்
சேணார்பிறையணிவேணியாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩)

தேராகமானிலமான்மகன்றிறல்சூதனங்கியுமாலுடன்
கூராகவெஞ்சரமாமறைக்கொடுவேகவெம்பரியாகவே
போராரடற்சயவீரர்போற்போய்ப்புன்னகைசெய்தங்குறும்
சேரார்திரிபுரமட்டதென்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪)

மூலாகமநெறிகண்டநன்மிருகண்டுமாமுனிபுத்திரன்
மேலாய்மிகுசீற்றங்கொடுமேதிப்பிடர்வருகாலனைக்
காலாலுதைத்தவ்வன்பனைக்காத்தோயிடர்தீர்த்தாளெனைச்
சேலார்விழியுமைபாகனேசிவசங்கராசிலசங்கரா. (௫)

தேடாவரும்பொருடேடிகீட்டிசைநோக்கியேசெலும்வாணிபன்
காடாகுமவ்வழிகங்குலிற்கார்மாரியாற்சவலைப்பட
வாடாதெனவொருதோழனாய்வந்தாண்டவாறெனையாளுவாய்
சேடாதனன்பணிபாதனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬)

ஆறுடுமோமுடியும்பணித்தலர்தாவுமாவடிகாணவே
மாறுடுமைந்தன்றந்தையும்பாவன்னமாவாய்க்காண்கிலார்
சீறுடுபாம்பணிவேணியைச்சேய்க்காய்வளைத்தருள்செய்ததென்
சேறுடுகுங்குமவண்ணனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭)

ஐயாவுனக்கணிசெய்ததேனலர்மாலையையந்நாளிலோர்
மையார்குழற்கணிகைக்கணிமறையாளனீவாழ்கோயில்வர்
தையானுவருள்செய்கெனவணிகேசமார்முடிகாட்டிநீ
செய்யாவதிசயமென்சொல்வேன்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮)

அம்பொன்முடிவலலானனார்க்கருளிர்திடுஞ்சேயின்றியே
வைபம்பொன்மணிப்பலவீந்தாற்பயனில்லையென்றதனாலுனை

நம்பித்துதிசெயுநாளையினற்பாலனுய்வந்தாண்டசீர்ச்
செம்பொற்சபாபதியெற்கருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯)

வாணாளனைநிலையென்றெழின்மடவார்மயற்கடன்மூழ்கியே
வீணாள்கழித்தேயுன்னிருவிரையார்மலர்ப்பதநாடியே
பேணாதுழன்றிடுமெற்குநீபெருவாழ்வளித்தருள்செய்குவாய்
சேணாகரர்பணிதேவனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧0)

மகத்தாதிசைவர்கள்பூசைசெய்மலராய்மதித்துயர்கல்வினை
யகத்தாவலாலுனையேயெறிந்தன்புற்றிடுமெச்சாக்கியற்
கிகத்தார்க்கரும்பொருடந்தநீயெனையாளிலவ்விசைநீங்குமோ
செகத்தாதியேயொளிர்சோதியேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௧)

காட்டையுடுப்பூராகவோர்கவிகைக்குளேயரசாண்டிடும்
வேட்டைத்தொழிலெயினப்பிரான்வேதாந்தநின்வதனத்திலார்
ஒட்டைக்கணிற்றன்கண்களையுறவைத்தல்போலென்செய்வன்யான்
சேட்டைப்பொறியற்றோர்பணிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௨)

வில்லார்மணிமுடிசூடியவிதுவின்குலத்துறுபார்த்தன்முன்
பொல்லாதவைம்புலவாதையைப்போக்கித்தவஞ்செயவந்துநீ
வில்லாலடியுண்டேயருள்வேடிக்கையேமிகநன்றுகாண்
செல்லாரழற்கிரிவாசனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௩)

பாண்டிப்பதிதனில்வாழ்வுகொள்பரிசுத்தவாணிபமாதுனை
வேண்டித்துதித்திடவந்தவள்வீதத்தொழிற்கேகூலியா
யாண்டிட்டபிட்டுண்டவ்வினையாகாமையாலடிநீபடச்
சேண்டங்குவோர்க்கும்பட்டதென்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௪)

உனைசிந்தைசெய்வோர்வாழ்வுதானுடைபட்டிடுமெனலுண்மையே
யெனவெண்ணயாவரும்வானவர்க்கிறையாமுனையிகழ்வானசொற்
றனையேயுரைத்தேதக்கனற்றலைபோய்த்தகர்த்தலைபாகினான்
சினமின்மையோர்பெறுசெல்வமேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௫)

ஆதித்தனையொருபாத்திரமாய்க்கொண்டுநீயந்நாளிலே
பூதிப்புனைந்தொளிர்மெய்யொடும்போந்தேகுலாலன்றன்மனஞ்
சோதித்தவர்க்குணீக்கிமுற்சுகமீந்தசின்மலதேவமால்
சேதித்துணைத்தொழுவெர்கருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கசு)

தீதாஞ்சவுமியர்கூடியேதிருநாவினுக்கரசன்றனை
வாதாடிநீற்றறையுய்த்துமேவன்கற்பிணித்தேயத்தியின்
மீதாயெறிந்திடவேயதைமிதப்பிக்குசின்விளையாட்டேனே
சேதாம்பல்போன்றொளிர்வாயனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கஎ)

தொண்டென்றுநீமுறிகாட்டிமுன்சுருதிப்பிராமணனாயவை
யண்டிச்செயுமணநீக்கியெம்மாரூரனுக்கருள்செய்தலைக் [லாய்
கண்டிங்குனைத்தொழுவேன்றனைக்காத்தாள்கிலாப்பவமென்சொ
செண்டேர்விரனதிமோசனசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கஅ)

மாலஞ்சிவாரிதிபுக்கவுலரோனரூபமதாகவும்
வேலஞ்சுகண்சசிகேள்வனும்விலதுஞ்சலந்தரசூரசின்
பாலஞ்சுவெண்மலைநண்ணவப்பரகன்றனைக்கண்டித்திடுஞ்
சேலஞ்சமாரலைவாயனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (ககூ)

அஞ்சாதவன்கொலைசெய்திடவறியாதவன்னிலையெய்திட
ஞ்சார்குழன்மடவார்மயல்மாறதுழல்வசையாளனிய ன்
ஞ்சாமனியெனையாள்வதேயெழிலாகுமீதறியாய்கொலோ
செஞ்சாந்தணிவரைமார்பனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ0)

யோகுற்றவர்க்கருள்செய்யுநீயோகுற்றனையென்றெண்ணியே
பாகுற்றசெஞ்சொல்வாணிதன்பதியேமுதல்முனிவோர்கள்சந்
தேகத்துமாரனையேவுமத்தெய்வத்திறன்மிகநன்றுகாண்
சேகுற்றமூவிலைவேலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உக)

தேவாதிதேவர்வுன்றனைத்தியானஞ்செய்தேவருடந்தணன்
மேவாவரும்பசிகொண்டுதென்விரையாய்திறந்திடுகாலையில்

தாவாவருங்கொடிவாயனந்தரவேயதற்கருள்செய்திடுஞ்
சேவார்கொடிப்பணகங்கணசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உஉ)

தவநீதிசேர்திருவாதவூர்த்தனிநாயகர்க்காயன்றநீ
நவஞாலமேவரியானநைந்நவையற்றநற்பரியாக்குமுன்
உவமானமில்லாச்சிறைஞலோவாமலின்மேநனையாளருட்
சிவஞானசற்குருநாதனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ௩)

அம்புற்றசெவ்வனசந்தனையணியார்முனிசிரம்வைத்துமே
வெம்புமருங்கானிற்செலவிரைவாகமுன்வருசேனமும்
பப்புஞ்சிறைநிழறந்தவப்பாறிற்குவிண்பாலித்திடுஞ்
செம்பொற்சிலையாயெற்கருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ௪)

கானிற்றிரிபசுவாகிநீகாலன்னருக்கன்றுய்மதில்
வானுற்றிடுஞ்சிகரத்திருவாரூரிலேவளவன்மகன்
தானுற்றவத்தேர்க்காலினுந்சாங்கன்றெழுந்தகையென்னகாண்
தேனுற்றகொன்றைத்தாரனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ௫)

கொக்கின்னிறகொடுவெண்மணிக்கோவைப்புனையொருசித்தனுய்
மிக்கோர்புகழ்தமிழ்மாறனுர்மிளிருஞ்சுவைக்கல்யாணையை
இக்குத்தினச்செயவைத்தவுன்னிணையற்றசீரென்சொல்லுவேன்
செகச்சிவந்திடுமேனியாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ௬)

இருந்தாமரைப்பொய்கைக்குளேயிழிபூசுரன்மகனைக்கரா
வருந்தப்பின்னர்ப்பலநாள்கழித்தவ்வாரநிந்திடுசுந்தரர் [ன்
பொருந்துந்திருப்பதிகஞ்சொலப்புதல்வன்வரும்புகழென்சொல்வே
திருந்தும்பணியணிமார்பனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ௭)

கொங்கார்குழற்சிலையார்நுதற்குயிலார்மொழியயிலார்விழிப்
பங்கேருகவதனதிருப்பாவைக்குநீபகர்தாயென
மங்காதருள்செயுநின்னையேவாழ்த்தென்முனைவாராதேனே
செங்காவியங்கனிபாகனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ௮)

தாவும்புலிக்கான்மாமுனிதனையற்குணப்பாலற்றனை
மேவித்துதிசெயமாறுயில்வெண்பாற்கடறனையீந்தவுன்
ஏவற்றலைக்கொளுமென்றனுக்கின்றீயவேறொன்றில்லையோ
சேவற்கொடிச்சேய்தந்தையேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௨௯)

தாய்வேண்டிலன்றமர்வேண்டிலன்சற்றும்பிதாதனைவேண்டிலன்
சேய்வேண்டிலன்புவிவேண்டிலன்செற்றார்நலந்தனைவேண்டிலன்
மாய்வாகுமில்லவள்வேண்டிலன்மாதேவநின்னருள்வேண்டுமுன்
சேய்வேண்டும்வேலினையீந்தவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩0)

படியேழ்சுமந்திடுமானைகள்பதறித்திடுக்கிடவேபணி
இடியுற்றெனத்திசைமேவுவோரிரியத்தவமுனிவோர்விடுந்
துடியைத்தரித்தாயென்மனத்துயர்நீக்கனிற்கரிதாகுமோ
செடியற்றமாமறையோர்புகழ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௧)

ஈரிதானமானிடதேகமிங்கடியேனெடுத்ததனுண்மிகப்
பெரிதானவுன்னருள்வேண்டினேன்பின்னென்பதேபிழையாகுமே
விரிபாணிலாவெயிறுந்தழன்மேவுஞ்சிகைக்கொலையாளராய்த்
திரிதானவர்குலகாலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௨)

ந்தேமூகற்குவடெட்டுமிச்செசமுஞ்சிதைத்திடுவென்றுரை
ந்தேமுனர்முனிவோர்விடத்தழல்வீசியேநின்மீதிலே
ந்தேவிபூம்மழைவைக்கரம்வைத்தாயெனக்கருள்வைப்பைபோ
சந்தேன்மலர்ப்பதவண்ணலேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௩)

கனப்பெருவெளியின்மதிகலையுண்ணவல்லவரான்விடும்
கன்மானைநின்கையிலேந்தலுக்கிழிவல்லவென்றனையுன்பதத்
சம்மைவைத்தலீதறியாய்கொலோவடியாருயிர்க்குயிராயுறுஞ்
சகநாதசற்குருபோதகற்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௪)

மூவத்துள்வாழூரவோர்கடம்பணியால்வருமழல்கால்விழி
முலைக்கொடுங்கதமீறிவந்துறலேயதன்சருமத்தினைத்

தழுவித்தரித்திடுமொடையாய்தமியேற்கருடருவாய்கொலோ
செழுமைத்தருங்கைலாசனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௫)

மாப்போதசங்கமரூபமாய்வந்தன்றூசீயொருமைந்தனைத்
தாப்போதவுண்கறிபாவெனத்தருமன்புளோர்க்கேயுன்னருள்
காப்போதுவல்லாற்கன்மனக்கடையேற்தமுண்டாமோசொலாய்
சேப்போதெனும்பதநாதனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௬)

பந்தப்பெருந்தொடரற்றிடப்பயில்வேள்வியோர்தன்னேவலால்
வந்தப்பலபணிதன்னையேமகிழ்ச்சேர்கலன்றுணைகவே
சந்தப்புயத்தணிகின்றதுன்றனைகயென்பனேதயையென்பனே
செந்தண்கமிக்லகயினமாலையாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௭)

பொல்லாதவெங்கொலைசெய்யவேபுகுவன்முயலகனைப்பவம்
இல்லாதவுன்பாதத்துறமியலீயுநின்றனைவாழ்த்துமிக்
கல்லாதவிவ்வெளியன்றனைக்காவாதுனக்கறமோசொலாய்
தில்லைபுரிவாழ்சுந்தராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௮)

செந்தீசிறக்குறளுக்குமுன்செந்தாமரைப்பாதந்தொழத்
தந்தாயருட்கண்ணென்னிலுன்சரணண்டியேசரணென்னுமென்
சிந்தாகுலந்தனைநீக்கிடாச்செயலென்னவிவ்வியலென்னகாண்
செந்தாமரைக்கண்ணன்றொழுஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௯)

பொய்யன்கொலைக்களவுஞ்செயும்பொல்லாதவன்புரையேமிகும்
வெய்யன்பொறுமையையுட்கொளுமிகுபாதகன்மிடியோர்க்கிடாக்
கையன்சுளுவினுகன்னெறிகருதாதயான்கதிசேரநின்
செய்யன்பருளுளதாகுமோசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬0)

கற்றுக்கள்பற்பலமேய்த்திடுங்கண்ணன்மலர்க்கடவுண்முனம்
முற்றுச்சினங்கொண்டேயவர்முடுகும்பொழுதிறைநீவரச்
சற்றெலுமஞ்சாவிதிதலைகொய்தவாமுவாசையைச்
செற்றோர்தொழும்பொற்றளனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௧)

மெய்யாகநின்னருள்வேண்டினோர்மேவாதபாக்கியமில்லையாற
பொய்யாகவாஞ்சையினாலுனைப்போற்றுந்திறம்பொய்யல்லவே
ஐயாவினியடியேற்குநின்னருள்கிட்டுமாறுளதாகநீ
செய்யாவிடிலெவ்வாறுய்வேன்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪௨)

அம்போதமேமிகும்வாவியினருகாவுறைந்திடுமந்தணர்
தம்போதமேன்மைகள்குன்றிடச்சமர்செய்தவர்தவமாய்த்திடும்
வெம்போதமாமுகசூரனைவிளியசெயும்விறல்வீரவென்
செம்போதகந்தனிலுற்றவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪௩)

கொம்பொன்றினான்மண்கீறியங்குறுதானவன்றனைமாய்த்துபின்
பம்புமுயிர்த்தசையாவையும்பதறச்செயுமொருகேழலை
வெம்புஞ்சினத்தாற்கொன்றதின்வெண்கோடணிவிசயத்தினைச்
செம்பொன்மலர்க்கிறையுஞ்சொலான்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪௪)

பெருமாறனோரொருகானிலேபலவேட்டைசெய்தேபின்பவர்
வருமாறில்வெம்பசிமேவவுன்வடிவின்றியுண்ணேனென்னநின்
னுருமானவேசெய்யாப்பினுன்னுருவானதென்றேகோசொலாய்
திருமாமறைசொலும்வாயனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪௫)

பந்தார்கரப்பரவைபயில்பருமாமனைக்கொருதூதனா
பந்தாருவின்மலர்தூவவிண்ணயனாதியோர்படியாரெலாஞ்
சிந்தாகுலங்கொளவன்றுநீசென்றாயெனுஞ்சீர்காணவோ
செந்தாமரைத்தாளானதேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪௬)

வைதிகமாமுனியன்பினான்மண்மாரிபெய்வித்தொன்னலர்
னைவித்தபோதவ்வேதயனாதாகநீயேதென்றிடப்
பொய்மேவுமவ்வூர்நீங்குமுன்பொற்பாதராகுறிபின்வரச்
செய்தாண்டதென்பாலில்லையோசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪௭)

நயங்கொண்டகார் பெய்யாததானனிவந்திடுங் கலிவெம்மையாற்
பயங்கொண்டுனைப்பூசிப்பவன்பசியான்மெலிந்திடவீங்கவே

வயங்கொண்டவெண்மணலைத்தினும்வண்சோறெனச்செய்தன்றநீ
செயங்கொண்டதின்றிலையோசொலாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪௮)

பாலென்னவேயொளிர்வெள்ளியம்பனிமாமலையுறுதேவைநண்
பாலேதவஞ்செயுமாறுபெண்பாலேவருமுனிவோர்கள்சொல்
லாலேயவர்க்கருள்செய்ததாலடியேற்குமிங்கவைவேண்டுமா
சேலேமருள்விழிபாகனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪௯)

ஆனாலுமுன்போற்றீயருமையாவுனைப்போற்றாயரும்
வானாட்டுமிவ்வையத்துளும்வாய்பேசமற்றோரின்மையாய்ப்
போனாரெனிலினியாவரென்புகர்நீக்குவார்நீயேயருள்
தேனார்மலர்த்தொடைவேணியாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫0)

இகழுங்கலிங்கத்தாதிபன்தேகத்திலாகியகுட்டநோய்
இகழ்வாலவனுயிர்நீக்குவானென்னும்பொழுதினிலுன்னருள்
மிகவாழ்வுதந்தாயாகையான்மிடியேற்குமவ்வினைவேண்டுமோ
செகநாதனேமிகுபோதனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௧)

சிரமாலைகண்டிகைகுண்டலந்திகழ்நீறுகற்றோயாடையொண்
கரமாலைபுங்கொடுகோனிலேகாயாமருமலர்வண்ணனுங்
கருணாலயாவளிசேயெனக்கணமாதவஞ்செய்பேறருள்
ஸ்ரீமாலையாயருள்பாரையாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௨)

மகவானொருமகமேசெயவளர்விச்சுவவுருவன்னெனுந்
தனயாளனைக்குருவாக்கவத்தவனேசெயுந்தவறாலரி
யகமேகொதித்தவனைக்கொலவடர்தீவினைதீர்த்தாண்டதே
சிகமேலவாசிகபூசிதசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௩)

துருவாசமாமுனிசாபமேற்சூழ்ந்தேவருமொருநான்குகோட்
டுருவாரணமுனையேத்துமவ்வுழிநீயதைக்காத்தாண்டனை
மருவார்கடற்குள்ளாக்குமிவ்வன்னெஞ்சனைக்காமோமுனஞ்
செருவாரணத்துரியைப்புனைசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௪)

நாராக்கொவேதன்னல்லனிச்சடைகட்டியைம்பொறிவெட்டியே
வோாசிவ [illegible] கைப்பூசைசெய்தேத்தும்பொழுதேகாலனும்
[illegible] குரானெறிபோதவேவந்தாண்டநம்மெம்மையனே
[illegible] வணியாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௫)

நாராயணன்மேனாளினின்னலையார்சிலம்பணிதாளினில்
ஓராயிரமலர்கொண்டுநெஞ்சுறவேயர்ச்சிக்கும்பொழு
தேரார்மலரொன்றின்றியேயிருநோக்கிலோர்கண்சாத்தமற்
சேராழிமாயவனுக்கருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௬)

மூற்றுமதியணிவேணியாமூரன்மலையெனவட்டதில்
சுற்றுகிலுந்தொலைவில்லெனச்சாற்றுந்தடாதகையின்புற
வற்றுவருட்குறளுண்ணவேமகிழ்தேவமானிடமாவரி
செற்றூரதனதளாடையாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௭)

அலையாறுசூடியவெந்தையென்னகட்டிற்பசியனன்மாறவே
தொலையாவருள்செய்தாளெனச்சொல்லுங்கடிகைக்கீந்தனை
நிலையாதுமின்றியேவாடு ற்கேகின்னிருதாடந்தருள்
சிலையார்நுதற்பரைநாயகாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௮)

பொன்மாலைவாரிதிதோயவேபுகலத்திருமகளாகிய
மின்மாலையங்குழனின்னிருமினிர்பொற்சிலம்படியேற்றிடக்
கன்மாமலராக்கொண்டவாகடல்கூடவில்வரவேயருள்
தென்மாயலைத்தவனார்துதிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௯)

மாயங்கொளுங்கொலைசெய்கலைவலையென்னமாவிழியார்மயல்
போயந்தநான்மறைநூபுரப்பூந்தாளினைத்தொழவன்பருள்
தூயம்பிகைதனமார்புயாசுடருற்றவெவ்வயில்வெற்றிவேல்
சேயன்றனைப்பெறுமூலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬0)

தங்குஞ்சராசரமோடுமெத்தலமும்படுங்கடைநாளினில்
பொங்குந்திருமாலே டயன்பே ற்றிட்பணிந்திடமுன்புநின்

அர்கத்திலாரோணைஞ்செயுமையாளெனக்கையாருளன்
சிககத்துரிபுனையண்ணலேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௧)

வேலாவலயந்தன்னிடையேமேவுர்புணர்க்கரசேவிமுன்
கோலாகலஞ்செய்தாலவாய்க்குலையச்செயுமவ்வீரனை
வேலாலடுமென்றுக்கிரவேந்தற்கருள்செய்தாண்டனை
சிலாகமமறைமூலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௨)

சமனோர்கபோதகமாகவேவா யேனையாளிறைநீயொரு
சிபிர்மாவலவிடவேடனாய்நிலவித்தொடர்ந்தேஞாலமேல்
சிபியென்னுமன்களிகொள்ளவேநிறைசெல்வமாம்பொருடந்திடுஞ்
சிவயப்பருப்பதவிற்கராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௩)

விக்கியாபனஞ்செய்திந்திடவேதம்வலோனிலையென்றமே
முக்கியாதிகாரணமாதவமுனிவோர்துயருறுகாலையிற்
றிக்கியாதினுங்களிகொண்டிடச்சேயென்னவந்தநவசெய்தைமால்
சிக்காவெளியெனைய ளுவாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௪)

சுசியுற்றதத்தினம்யாவையுஞ்சோரர்கொடுபோனரென
அசைவற்றுசெந்தமிழ்மாறனாருந்திருச்சவைதன்னிலே
வசியர்குலமன்னாகியேவந்தேநவமணிதந்தவா
சிசுவென்னையாளுனைநம்பினன்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௫)

அனலார்விழியிருகோடுமேதிருங்குரலோடுகூடலிற்
சினமாரவந்தேயேற்றிடுஞ்சிந்தூரமேபொடியாகென
மனுநீதிமாறன்கையினிலமாய்த்தேமகிழ்கொளுநாதயான்
தினநின்பணிசெயுமாறருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௬)

தயவேதுமில்லதெங்கணுஞ்சார்ந்தேவ்வகையுடலிர்புகுர்
தயர்வேசெயும்பண்டாசுரனதிகூரமாய்த்தமரர்க்குமுன்
துயர்யாவுதீர்த்தருள்செய்தவாசொரூபமென்வினைவிடைகொள்ளவா
செயவீரனைத்தருமுக்கிராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௭)

தாரார்புயக்குலசேகரத்தமிழ்மாறனார்வினதாலயம்
பாரார்புகழ்கொண்டேத்துமுன்படிவந்தனைக்கண்டேங்கியே
வாராயரவணிவேணியாமாறித்திருவடிவையெனச்
சீராரருள்செய்தாண்டவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௮)

கனலூற்றிடும்விழியுங்கொடுங்காலூற்றிடும்புழைநாசியும்
மனவேகமோடதிவேகமாய்மடமார்சமணர்களேவிடும்
பனகந்தனைக்கண்டித்துமுன்படியேழ்புகழ்மாறற்கருள்
சினமற்றமாதவர்போற்றிடுஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௯)

திரமேவுவிண்ணவர்மண்ணவர்செறியைம்புலப்பகைவென்றியல்
வரமேதருமுனிவோர்க்கெலாம்வாழ்வும்பெறஞ்சுகநன்னெறித்
தரமேமுதற்பயனல்கிநிந்தருமட்பரித்துவசத்தனே
சிரமாமலைத்தேவேயருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭0)

காரின்வளங்குன்றித்துயர்க்கடல்வீழ்ந்துழக்கியசிப்பகற்
றூரின்புக்குலபூடணத்தமிழ்மாறனின்றிருமுன்னர்வந்
தாரின்புறவெனையாளுவாரமல வெனப்பொற்காசருள்
சீரின்கலாநிதிசேகராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௧)

கனமேகுழல்கயலேவிழிகனியேமொழிதனிமின்னெ ல்
அனமேநடையெண்ணுயிரமரிடைக்குமுன்றொடிபூட்டியவ்
வனமேதிகழுமையோடுமேவந்தேயருள்செய்தாய்மனச்
சினமேதவிர்த்தெனையாளுவாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௨)

கோதாம்பலநெறிபோக்கியேகுளிர்பூந்திருவடிதன்னிலே
தீதாம்பலவலர்நீக்கியேதினநன்மலர்கொண்டேத்திட
வாதாம்பலகரணத்திறமும்மலமுங்கெடவந்தாண்டருள்
சீதாம்புயசரணாகதிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௩)

நிதமேயுனைத்துதிசெய்கிலேனினதன்பர்தாடொழுதுய்கிலேன்
மதமேயறக்கலைகற்றிலேன்மனமேமகிலைபெறவுற்றிலேன்
கதமேகொண்டாதர்களாசையார்கவலைப்படாதெனையாள்விக
சிதமேவியதிரிநேத்திராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௪)

போதுக்குளேநறையானவைநீபொருளுக்குளேபொருளானவைநீ
வேதத்துளேயொளியானவைநீவிண்ணுக்குளேவெளியானவைநீ
நாதத்துளேவிந்தானவைநீசுவைபற்றநற்சுவையானவைநீ
சீதப்புனன்மகளுபகாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௫)

ஆற்றின்னிடிகரையார்தருவலர்தாமரைத்தளிர்நீரும்வண்
காற்றின்னலைசாற்ப சமாய்க்கடுநோயினன்மிகவாடினேன்
நீற்றைப்புனைந்திடுமெய்யனேவிமலாதடர்தாட்கொள்ளுவாய்
சீற்றந்தவிர்முனிவோர்தொழுஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௬)

கலையைத்தொடர்புலியென்னவேகலுழன்றோடாரவென்னவே
வலையிற்படும்புள்ளென்னமாவழலிற்படும்புழுவென்னவே
மலைவுற்றநாய்தனைநின்கையின்மழுவிற்கிரைதானாக்குவாய்
சிலையாமலையணிகையனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௭)

வதைபாவதைத்திடுவாதநோய்மாளும்படியாணின்னருட்
புதையாருளமேவாதசெம்பொற்சோதியேபுகழாதியே
விதையாயமறைவேராய்வருவிமலாமுனிவரர்போற்றிடுஞ்
சிதையாதவர்புதசிற்பராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௮)

கார்கண்ட நற்பைங்கூழெனக் கலைகண்டவொண் பிணையெ
ன்னவும், ஏர்கொண்டமா மதிகண்டிடு மெழில்வேலைநீத் தம்போல
வே, போர்கொண்டவென் பிணிநீக்கிநின் புதுமாமலர்த் தாளைய
ருள், சீர்கொண்டநற் றேசோமயா சிவசங்கரா சிவசங்கரா. (௭௯)

கொலையேபழுத்திடும்வேற்கணார்க்குருகித்துயர்கொளுமென்மன
நிலைபெற்றிடவருள்செய்குவாய்விமலாமணக்கமலாலயன்
அலைமேவியதிருமால்பணியமலாவடற்கழையேந்திய
சிலைவேடனையெரிசெய்தவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௦)

பாரொன்றுநின்புகழோதிலேன்பரவித்திருவடிதாழ்கிலேன்
நீரொன்றநின்முடியாட்டிலேனினதன்பர்தாடொழுதுய்கிலேன்
போரொன்றும்வெவ்வினைதீர்த்துநின்பொற்றாமரைத்தாளையருள்
சீரொன்றகார்விடமுண்டவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௧)

தூதாகினையொருவற்குமுன்றேழைக்குமோர்தாயாயது
போதாமலேயமுதுங்கொடுபொருகானிலேயீந்தாயவர்
மூதாதையோமூதன்னையோமுன்னப்பனோவென்னப்பவ
தீதாமழுப்படையாளனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௨)

நீரும்விடநீரூர்ந்திடுநீணாகமுங்கோணமதித்
தாரும்மலர்த்தாரும்பணித்தடமார்பமுமடற்சூலமும்
ஆநந்தழலதுபூத்திடுமேனிநீறுமாதொருகூறுமாய்ச
சிறந்துவெள்விடையாயருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௩)

கல்லாலெறிந்தவருக்குமுன்காலாலுதைத்தவருக்கும்வல்
வில்லாலடித்தவருக்குமேவிரைவாயருள்செய்தாண்டனே
சொல்லாரணமுடிநீடியதூயாவுனைதமதாழுவன்மனஞ்
செல்லாவெனையுங்காப்பைகொல்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௪)

செந்தாமரைமுகமென்னவேசேலேயிருவிழியென்னவே
சந்தார்தனம்வரையென்னவேதளர்சிற்றிடைதுடியென்னவே
கொந்தார்குழல்முகிலென்னவேகுலையுமடவாராசையாஞ்
சிந்தாகுலந்தீர்த்தாளுவாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௫)

வாதப்பெரும்பிணியோடுளம்வாடித்திகைத்திடுவேனைநின்
பாதத்துகளடைவித்துமுன்பவநோயையுந்தீர்ப்பாய்குழைக்
காதைப்பொரும்விழியங்கனைகடுவார்ந்தமைக்களனேசெழுஞ்
சீதப்பனிக்கதிர்சூடியசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௬)

அந்தாமரைத்தவிசார்தருமயனேமுதற்பலதேவரு
நந்தாவுயிர்க்குயிராமுனைநாடோறும்வந்தனைசெய்துதே
னூந்தார்மலர்க்கொடுபூசைசெய்துற்றார்களியானென்செய்குவேன்
சிந்தாகரன்வளர்பாகனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௭)

பரமாநின்பதபங்கயம்பணியாமன்மெல்லடிமேவுநா
புரமாதராசையினுழல்புலையேனையோர்பொருளாகவே
திரமானநின்சரணம்புயத்தேனருட்கடன்மூழ்கநீ
சிரமாலையாயருளப்பனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௮)

அவமானகாரியமென்னிடத்தளவில்லையுன்னடியார்க்குநற்
றவமாம்பணியுஞ்செய்கிலாத்தமியேனினஞ்சொலவேண்டுமோ
நவமானநின்னருள்செய்வதேநலமாமுமையிடமாகிய
சிவமானதற்பரமூலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௯)

மங்காதகாதலையுன்றன்மேல்வைத்தார்கள்சீர்பெற்றார்களென்
றிங்காரியர்பலருஞ்சொலுமிசைகேட்டுன்மேன்மிகவேட்டவென்
பங்காகிநீயவர்வாய்மொழிபழுதென்றிடாப்படிசெய்குவாய்
சிங்காரமங்களதேவனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௦)

அறியேனையாவறமென்பதையருமாமறைமுடியாயெனக்
குறியேனையாவுளநெக்குறக்குழையேனையாமடவார்கள்மேல்
வெறியேனையாநினதன்பர்தாள்மேவிப்பணிபுரியாதவிச்
சிறியேனையாள்முகலிங்கனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௧)

சதாகாலநின்னருணாமமென்சலனந்தவிர்த்திடவேண்டுமற்
புதாகாரணக்குருவேசொலேம்பொறியிற்செலுமனநிற்கபொற்
பதாகார்வணன்பங்கேருகன்பணியும்பழம்பொருளாகுநற்
சிதாகாசசின்மயதேவனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௨)

சுத்தத்திருக்கயிலாயமேற்றோன்றுஞ்சுகாதீதச்சுக
முத்தத்திருக்கின்றோய்நிதமுனிவாதிவந்திடரோசெயு
மித்தத்திருட்கிசைவாகியானிளையாதிருந்திடவேண்டுமென்
சித்தத்திருக்கலைநீக்கியாள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௩)

மனமாதியாங்கரணங்களென்வசமாகவுமயலேதருந்
தனமாதியாமூவாசைநோய்சாராமலிச்சகமீதிலே
இனமாதியாம்பலபேதமேயெய்தாமலென்றனையாளுவாய்
சினமால்விடைமிசையேவருஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௪)

பொருளேதுநின்னருளல்லதுபுகழேதுநின்றுதியல்லது
மருளேதுநின்கழல்கண்டபின்மகிழேதுநின்னன்பல்லதிங்
கிருளேதுனையுட்கொண்டபின்னிணையேதெனக்கிப்பூவினிற்
றெருளேதுதைக்கிடுவோர்பணிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௫)

அத்தாதிதித்தொழில்சிட்டிசங்காரஞ்செயுமரனேமலத்
தத்தாதியிற்பிறவாநெறிதப்பாதருளிப்போதுநீ
சுத்தாதிரிபுரைநாதநற்றுரியச்சடாதிடுசோதியே
சித்தாதியோர்பலருந்துதிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கூசு)

துர்ப்போதனைத்தொழிலார்சொலுஞ்சோற்கேட்டடென்சுழலாமலே
நற்போதனைசுகிடமாக்கியென்னவைதீர்த்திடுநாதாந்தநின்
அற்போதனைக்கிலையென்னிடத்தையாவிதேமெய்யாகுமே
சிற்போதசறகுருவேயருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கூஎ)

உதையாதிபாற்கரபோற்றியென்னுயிராகிநின்றாய்போற்றியன்
பதையாய்த்தருள்வாய்போற்றிநல்லானர்தவாரிதிபோற்றிமன்
பதையாவருங்குருபோற்றிபற்பலவாகியபதிபோற்றியே
சிதையாதசிற்பரபோற்றியேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கூஅ)

பரமேந்துபூரணமேந்தியென்பவநாசதற்பரபோற்றியுன் [ன்
வரமேந்துபுண்ணியர்போற்றுகண்மணிபோற்றிமாநிதிபோற்றிபொ
னுரமேந்துமால்பணிடாதவுத்தமபோற்றிசிற்சுகபோற்றியச்
சிரமேந்துகையாபோற்றிநற்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கூகூ)

போதாசரண்பரிபூரணப்பொருளேசரண்புரையற்றவோர்
நாதாசரணெனையாண்டருணம்பாசரணறையார்மலர்ப்
பாதாசரணென்சொற்கொளும்பரனேசரண்பரிந்தாண்மனே
நீதாசரண்சிவனேசரண்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (க00)

வான்வாழிநான்மறைவாழியான்வாழ்த்துந்திருச்சதகத்துடன்
மான்வாழியுன்மழுவாழிபொன்மலைபன்னவெண்புயம்வாழியுன்
ஞான்வாழியன்பர்கள்வாழியுன்னருள்வாழியாரியர்வாழிசெச்
தேன்வாழ்மலர்ப்பதம்வாழியிச்செகம்வாழியுன்சீர்வாழியே. (க0க)

முற்றிற்று.

